

Blatensko

DVOUMĚSÍČNÍK

45

číslo

SOBĚ

IX. ročník

červenec 2015

živě a nově

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Dimitrij Slonim

Blatensko patří k těm regionům, které se nemohou „chlubit“ značnou rozlohou, vysokým počtem obyvatel nebo klíčovým průmyslem pro národní hospodářství. Blatensko má ale své krásy, půvaby, v podstatě nedotčenou přírodu, má svá nej- a má své obyvatele. Zkrátka: Blatensko se má. Žijí tu zajímaví lidé, s některými z nich Vám průběžně přinášíme rozhovory. Jedním z nich je doc. MUDr. Dimitrij Slonim.

Pokračování na str. 4

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Ladislav Maria Wagner

Když se Obec Hajany připravovala na svou první účast v soutěži Vesnice roku, potřebovala obec poradit, jak by správně měly být umístěny nebo chcete-li rozmístěny obrazy v kapličky sv. Anny. Koho jiného se zeptat, než výtvarníka, který v obci bydlí. Slovo dalo slovo, Ladislav Maria Wagner poradil, pomohl z výtvarného i estetického hlediska. Obec Hajany uspěla, v Jihočeském kraji získala bronzovou příčku ve Vesnici roku 2013. A to nejen díky obrazům v kapličky. Uspěla, protože si to Haj-

Pokračování na str. 4

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Josef Kratochvíl

druhá část vyprávění sběratele nálepek, filumenisty z Kocelovic

„V předešlém, květnovém čísle časopisu SOBě, jsem vás seznámil s tím, jak jsem začal jako školák sbírat zápalkové nálepy. Jak léta běžela, koníček se proměnil ve velkou zálibu. Kdo se v životě věnoval sběratelství čehokoliv, pochopí, že kdo jednou začne, nemůže přestat. I sbírání zápalkových nálepek k tomuto druhu sběratelství patří. Jak jsem již uvedl, nálepy se rozlišují i podle námětů (města, hrady, květiny, ryby, sport).

Pokračování na str. 7

Žili s námi aneb lidé na Blatensku

K nedožitým devadesátinám P. Františka Bernarda Šimana

Římskokatolický kněz a člen kongregace petrinů P. František Bernard Šiman CFSs (1925-1986) prožil celý svůj kněžský život v období komunistické totality. Na kněze byl vysvěcen v roce 1949 a zemřel několik let před koncem vlády jedné strany. V padesátých letech byl několik let internován a od poloviny sedmdesátých let ho sledovala StB. Přes pronásledování byl vždy usměvavý, plný elánu a optimismu, kterým povzbuzoval i ostatní.

František Šiman se narodil 14. srpna 1925 v Pištěně u Českých Budějovic. Jeho rodiče František a Anna, rozená Jandová,

Pokračování na str. 8

Už je tu zase – léto

Už to vypuklo. Čas slunce, sena, jahod a malin nezralých. Myslím, že by občas neškodilo na chvilku se zastavit a představit si, co pro nás vlastně léto znamená.

Léto je čas. Čas, kdy děti opouštějí školu a tráví svoje zasloužené prázdniny. Některé na táborech, některé s rodiči a některé na ulici. Rodiče na ně nemají čas. Dospělí, alespoň někteří, mají také svoji dovolenou. A už to začíná. Když je moc horko, sluníčko pálí na plný plyn a u vody je krásně, máme radost. Kdo ale tráví hodiny a hodiny v autě na cestě k moři nebo při zvelebování své zahrádky, už takové potěšení necítí. Nespadne ani kapka, houby, jak jen mohou, tak nerostou a čas u vody plyne velmi příjemně. Co ale český národ šilových houbařů? Ten spílá všemohoucím za suché počasí a nemůže se dočkat, až konečně začne pršet a nastane to pravé houbařské léto. To je ovšem voda na mlýn všem, kteří vodu padající z nebe s létem nespojují.

Jakmile se ale začne léto krátit, už zase budeme poslouchat nářky nad tím, jak nebyl čas na to či ono, protože léto bylo právě takové či onaké. Udělejme si léto krásné právě pro nás, ať je horko nebo mráz, ať čas utíká seberycheji. Chcete mít delší léto? Kdo by nechtěl. Stačí k tomu maličkost. Vstávejte dříve! Chcete mít léto krásnější? Naučte se alespoň trochu zpomalit a těšit se i z maličkostí. Letní čas bude tak krásný, jak ho budeme vnímat.

A ještě jedno poznámku. Ve světě se toho dá mnoho koupit, ale naštěstí ne všechno. Zážitek se sice prodávají, ale pokud si je neprožijeme sami, nemáme nic. Prožitek, nám nikdo nemůže dát ani vzít. To je náš čas a pokud ho prožijeme ve společnosti přátel a pohodově, získali jsme kromě krásných zážitků ještě něco. Takovou malou vzpomínkovou „konzervičku“, kterou si můžeme otevřít kdykoliv, až ji budeme potřebovat. Třeba v zimě, až nebude možnost sedět venku u táboráku, bude všude tma a bude čas na vzpomínky. Pokud jsme se v letním čase činili a dobře „zavařovali“ budeme mít možnost si říct – už je tu zase léto.

Václav Špatný,
Ředitel ZŠ Záboří

Řetězová reakce

Když tě spatřím,
zatoužím na tebe promluvit.

Když s tebou mluvím,
toužím směle za ruku tě vzít.

Když ruku v ruce vodíme se,
toužím zas tě obejmout a políbit.

Když objímáme, líbáme se,
toužím tě celou, celou mít
a prožít s tebou tisíce šťastných chvil...

Však ještě jsem tě, milá, nespatriil.

Mgr. Stanislav Trávníček,
syn Bětky Jiřincové z Vrbna

Je léto, čas dovolených, prázdnin. Přes- to nebo právě proto je nejvyšší čas při- nést Vám pár informací o tom, co se na Blatensku a v SOBu „upeklo a upeče“. O bohatém dění v našich obcích se dočte- te uvnitř SOBáčka.

O projektu „Vzdělávání na Blaten- sku 2014 - 2015“, který získal podporu ze strany SZIF, jsme Vás informovali v prů- běhu realizace projektu pravidelně. Poslední

týden v červnu předložit SOB žádost o proplacení Re- gionálnímu odboru SZIF v Českých Budějovicích včetně všech podkladů pro kladné vyřízení žádosti o proplacení. Probíhá tzv. administrativní kontrola a podle sdělení pracovníků oddělení kontrol SZIF by mělo dojít k proplacení do podzimu. Vzdělávací projekt měl celkem 100 vzděláva- cích hodin v 16 akcích. Pro potřeby dotace bylo vyčísleno, že vzděláva- cích akcí se zúčastnilo 275 osob, ale někteří z nich byli na více akcích a ve skutečnosti naše vzdělávací akce absolvovalo 467 osob, průměrná účast pak vychází 29 osob na každé jednotlivé akci.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Začátkem června se konalo jednání valné hromady SOB. Na progra- mu bylo m.j. projednání a schválení účetní závěrky a výsledky auditu hospodaření SOBu za rok 2014. Podobně tomu bylo i ve všech členských obcích, protože tuto povinnost ukládá zákon.

V současné době je v plném proudu realizace společného projektu členských obcí SOBu, který získal finanční podporu z Programu obno- vy venkova Jihočeského kraje 2015 (POV 2015). Předpokládaná celková výše bude cca 970 tisíc Kč (70% dotace a 30% vlastní podíl). Podle zájmu obcí se vyhotovují pasporty místních komunikací (pro 27 obcí) resp. aktualizace stávajících (z období 1998 – 2008). Současně budou zpracová- ny pasporty dopravního značení (pro 14 obcí) a veřejného osvětlení (15 obcí). Podklady budou připraveny tak, aby údaje z pasportů mohly být vloženy jako jednotlivé vrstvy do stávajících geografických informačních systémů. Členské obce využívají MISYS, který byl také pořízen v rámci společného projektu SOB v roce 2009. MISYS je každoročně doplňován o potřebné informace – tedy jsou vkládány nové vrstvy. Žádný informa- ční systém nepracuje, pokud do něj nevložíte potřebné informace. Na dalších 19 lokalitách budou zpracovány studie revitalizace veřejné zele- ně. Pro potřeby propagace členských obcí budou vyhotoveny poznám- kové bloky a papírové tašky se znakem obce (vše dle zájmu členských obcí). Součástí spo- lečného projektu budou i vzdělávací akce pro volené zastupitele členských obcí např. na téma právo obecních samospráv v praxi.

Jihočeský kraj

Podklady pro tradiční stolní kalendář SOBu na rok 2016 byl předán do tisku a ve druhé polovině srpna bude kalendář SOBu pro rok 2016 v prodeji.

Kanceláře SOB i MAS Blatenska jsou umístěny v prostorách bývalé- ho STEKA. Jedná se o starší budovu ve vlastnictví města. Město v celé budově nechalo v polovině července vyměnit okna (včetně zubní ordi- nace, veterinární ordinace, kluboven Station 17, kancelář Lesů ČR atd.), v konečném důsledku dojde ke zlepšení našeho pracovního prostředí.

SOB na první týden in srpnu (pondělí 3. 8. nebo úterý 4. 8.) připravil pokračování letního kurzu pedigu pro mírně pokročilé. Lektorkou bude paní Dana Koubková, kurz se koná vždy od 14,15 hod. v Hajanské hos- podě.

Na začátek listopadu je připravováno školení účetních samospráv- ných celků. Tento druh školení je velmi oblíben, účetních se ve velkém sále SOŠ Blatná sejde kolem šedesáti.

Uzávěrka dalšího vydání zpravodaje je v pátek 4. září. Pište a pošlete své podněty, články i s fotografiemi, informace o dění u Vás na e-mailo- vou adresu: blatensko@blatensko.cz nebo listy@blatensko.cz. Uděláte radost sami sobě, čtenářům i SOBĚ (tedy Svazku obcí Blatenska).

Radka Vokrojová

Promoce studentek z VU3V KS Blatné

První tři studentky Marie Langerová, Růžena Tuháčková a Marcela Veselá již absolvovaly 6 kurzů, a tak byly pozvány Českou zemědělskou univerzitou v Praze, která je garantem VU3V, na slavnostní promoci. Slavnostní den si opravdu užili. Gratulujeme.

Promovaly (zleva) Růžena Tuháčková, Marcela Veselá a Marie Langerová

Pro studenty a jejich rodinné příslušníky a přátele (něco jako SRPŠ u tradičních škol) je připraven „školní“ výlet s bohatým programem v Českém Krumlově. Už si jen přejme, aby vyšlo počasí, protože součástí „školního“ výletu je divadelní představení na otáčivém hledišti „Sluha dvou pánů“.

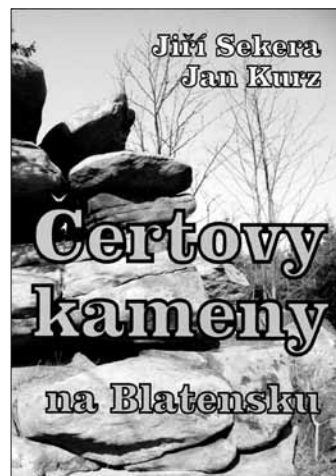
První čtvrtek v říjnu v 9,00 hodin bude opět zahájeno pokračování Virtuální univerzity 3. věku (= VU3V). V zimním semestru akademického roku 2015/ 2016 si studenti vybrali dva kurzy:

- Pěstování a využití jedlých a léčivých hub a
- Život a dílo Michelangela Buonarroti.

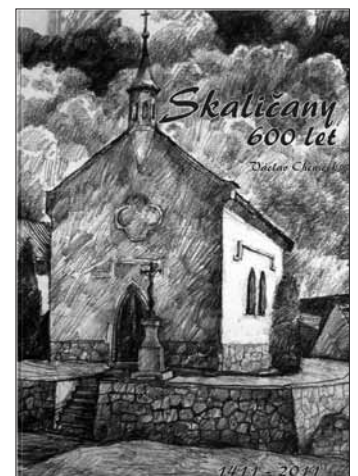
Podrobnosti o VU3V, uvedených kurzech se můžete zjistit na webo- vých stránkách www.e-senior.cz nebo na tel. 728 881 358. Studenti VU3V se scházejí ve velké klubovně Komunitního centra aktivního života v Blatné.

Radka Vokrojová
Konzultační středisko VU3V v Blatné

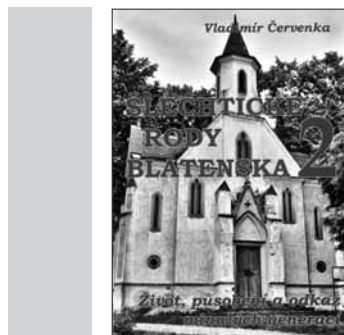
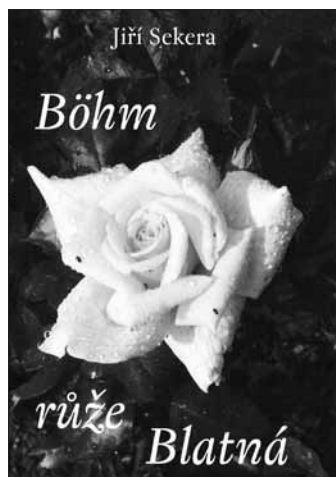
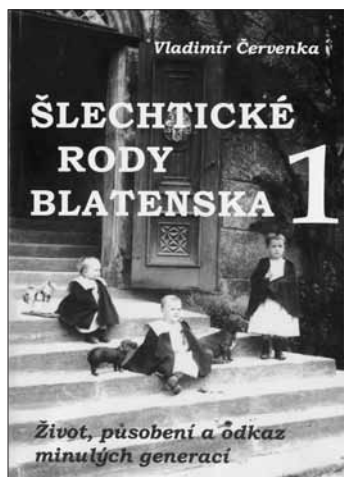
Knihy z regionu

Sekera Jiří, Kurz Jan: Čertovy kameny na Blatensku (Zajímavé geologické útvary na Blatensku opředené lidovými pověstmi), vlastním nákladem, 2011, 51 str.

Cheníček Václav: Skaličany 600 let (1411-2011); vydala Blatenská tiskárna s.r.o. pro Město Blatná, 2011, ISBN: 978-80-902938-7-8, 144 str. (100 str. textu)

Sekera Jiří, Kurz Jan: Rybníky na Blatensku, 1. díl - Severní Lnářsko; vydal Jan Kurz, 2014

Sekera Jiří: Böhm, růže, Blatná; vydalo Město Blatná, 2014

Červenka Vladimír: Šlechtické rody na Blatensku, 1. až 3. část; vydal Svazek obcí Blatenska, 2011 až 2013

Kalendář SOBu na rok 2016

Tradiční stolní kalendář SOBu respektive členských obcí SOBu na rok 2016 bude ve druhé polovině srpna v prodeji: Info centrum, tř. J.P. Koubka, Blatná; prodejna Papír a hračky, Alena Tomášková, tř. J. P. Koubka, Blatná; kancelář SOBu, Na Tržišti 727, Blatná nebo u některých členských obcí.

Radka Vokrojová

Zvířátka, jak bydlíte v přírodě?

Soutěžní test mohli vyplňovat návštěvníci výstavy v době konání výstavy 12. ročníku z cyklu Příroda Blatenska - Zvířátka, jak bydlíte v přírodě? Byl určen dětem, pro zajímavost si dospěláci mohli vyzkoušet své vědomosti. Test vyplnilo celkem 119 dětí z mateřských a základních škol (z toho v kategorii MŠ až 5. Třída ZŠ = 60 dětí; v kategorii 6. Třída až 9. Třída ZŠ = 59 dětí), pět testů nebylo podepsáno. Uvedení výherci obdrží ceny na začátku příštího školního roku.

Bohumila Hoštičková, Radka Vokrojová

Výherci znalostního soutěžního testu

1. místo - 14 bodů

Štěpán Medlín – třída Kapříci, MŠ Šilhova, Blatná
Tomáš Poklop – 3. třída, ZŠ Radomyšl
Hana Tomanová – 4. A, ZŠ JAK Blatná
Jakub Šlesinger – 3. B, ZŠ Praha - Lipence

2. místo – 13 bodů

Zuzana Kratochvílová – 4. B, ZŠ JAK Blatná

Barbora Lukešová – 1. A, ZŠ TGM Blatná
Klára Jarešová – 1. třída, ZŠ Sedlice
Martin Teško – 1. B, ZŠ JAK Blatná
Sára Tešková – 1. B, ZŠ JAK Blatná
Magdaléna Šlesingerová – 2. B, ZŠ Lipence
Vojtěch Janota – 7. B, ZŠ JAK Blatná
Amálie Janků – 7. B, ZŠ JAK Blatná
Julie Srbová – 7. B, ZŠ JAK Blatná

3. místo – 12 bodů

Nina Prokopcová – 5. B, ZŠ JAK Blatná
Diana Voborníková – 5. B, ZŠ JAK Blatná
Tereza Šafaříková – 5. B, ZŠ JAK Blatná
Adéla Bejčková – 5. B, ZŠ JAK Blatná
Ondřej Vít – 6. B, ZŠ JAK Blatná
Zuzana Chlandová – 6. A, ZŠ JAK Blatná
Dominik Filaus – 6. A, ZŠ JAK Blatná
Filip Cheníček – 6. Třída, ZŠ TGM Blatná
Kristián Stach – 6. B, ZŠ JAK Blatná
Kateřina Balková, Kateřina Kočí, Erika Maradová, Eliška Stuhlová – 7. třída, ZŠ Bělčice

Znalostní soutěžní test

12. ročník cyklu Příroda Blatenska - Zvířátka, jak bydlíte v přírodě?

Jméno a příjmení:

Škola:

Třída:

Označ správnou odpověď a test vhod' do krabice na recepci.

1. Kdo byl zakladatelem skautingu v Čechách?

- A) Antonín Benjamin Svojsík
B) Jan Evangelista Purkyně
C) Karel Hynek Mácha

8. Tyrkysově modrá vejčička má:

- A) čáp černý
B) chřástal vodní
C) rehek zahradní

2. Jak správný tramp říká svému zavazadlu na záda?

- A) batoh
B) usárna
C) ruksak

9. Kdy byl u nás založen woodcraft?

- A) 1921
B) 1912
C) 1902

3. Netopýr je:

- A) pták
B) savec
C) obojživelník

10. Domeček hlemýždě zahradního se nazývá?

- A) batoh
B) ulita
C) unita

4. Rak říční žije:

- A) v potoce
B) v moři
C) v jezeře

11. Ledňáček říční bydlí?

- A) v paneláku
B) v noře
C) v budce

5. Kdo podepsal vyhlášku Zemského prezidenta v Praze v roce 1930 - opatření proti výstřelkům v trampingu a campingu?

- A) prezident T. G. Masaryk
B) prezident Kubát
C) prezident Beneš

12. Nejčastěji u nás hnízdí?

- A) volavka popelavá
B) volavka červená
C) volavka stříbřitá

6. Co je to potlach?

- A) Tlachající sousedky na ulici.
B) Druh poplachu.
C) Slavnostní shromáždění u ohně

13. V Čechách nebydlí:

- A) strašilka
B) pásovka
C) vlahovka

7. Ruměnice pospolná je:

- A) brouk
B) ploštice
C) motýl

14. Největší vodní brouk v Čechách:

- A) potápník
B) vírník
C) vodomil

Lidé na Blatensku Dimitrij Slonim

Pokračování ze str. 1

Dimitrij Slonim oslaví 14. srpna devadesáté narozeniny. Rozhovor s ním jsme Vám přinesli v č. 28 našeho zpravodaje Blatensko SOBě, tedy v září 2012.

I když jsme si již tehdy slibovali setkání a povídání pro SOBáčka, nedošlo na to. Na druhou stranu musím říci, že jsem měla to štěstí a že jsme se setkali a popovídali si o všem možném i nemožném včetně „významnosti chrousta“. Věřím, že čtenáři SOBáčka prominou, že jsem druhý rozhovor s panem Slonimem ještě nese-psala.

Pro úplnost uvedu několik informací: narozen 14. srpna 1925 v Praze, otec Mark Lvovič Slonim, matka Marie, rozená Chlupsová pocházela z Blatné. Po rozchodu rodičů Dimitrij Slonim žil a vyrůstal v Blatné u svých prarodičů Františka (1877 – 1961) a Marie (1879 – 1962) Chlupsových. V Blatné chodil do školy, ve Strakonících studoval reální gymnázium, na lékařské fakultě Univerzity Karlovy promoval v roce 1951.

Svou první vědeckou práci (sám říká, že šlo o práci experimentální) publikoval v časopise Vesmír v roce 1942. Celkem publikoval 155 vědeckých prací, z nichž 23 bylo součástí monografií. Dále 14 předpisů výroby a technických podmínek virových vakcín, 28 předpisů výroby a technických podmínek diagnostických preparátů, 16 publikací populárně vědeckých a jubilejních, 4 publikace historické – dokumentární a 8 publikací určených pro členy rodiny. Pracoval především ve výzkumu, po dobu 50 let se věnoval i pedagogické činnosti.

Je toho ještě mnoho, co by se o panu Slonimovi mohlo napsat. Patří k lidem, se kterými je úžasné se „jen“ potkat, natož si povídat. Jan Werich jednou napsal, že lidé mají dar, vzájemně si dělat radost. Jenom mít dost času. Přeji panu Slonimovi za sebe i za čtenáře SOBáčka vše dobré, přeji to, co se k narozeninám přeje a navrch tu pověstnou kapličku štěstí. A hlavně dostatek radostného času pro nás pro všechny, protože ta setkání s ním jsou pro mě tím radostným a šťastným časem.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Ladislav Maria Wagner

Pokračování ze str. 1

anšty zasloužili. Když mi Dana Vohryzková, starostka Obce Hajany, vyprávěla o těchto přípravách a zmínila tuto malou příhodu, doplnila, že Ladislav Maria Wagner by mohl být jednou z osobností, které v rubrice „Žij s námi aneb lidé na Blatensku“ představujeme. Malý medailon je tedy připraven na letošní rok, kdy Ladislav Maria Wagner oslavil sedmdesáté narozeniny.

Jak jsem ho poznala, tak bych řekla, že ty obrazy v kapličce rozmístil i z hlediska filosofického, protože on sám nad svými obrazy, vlastně nejen svými obrazy a nejen nad obrazy, vždy filosofuje. Je takový filosofující malíř.

Ladislav Maria Wagner s Danou Vohryzkovou, starostkou Obce Hajany, foto RV

O zprostředkování setkání, jak jste jistě pochopili a jak vyplynulo z uvedené příhody, jsem požádala Danu Vohryzkovou. Přijely jsme spolu do Hajan, zazvonily u vrat, vsazených do vysoké zdi. Otevřít nám přišla Beata Wagnerová. Srdečně se s Danou Vohryzkovou přivítala a pozvala nás dál. Z vedrem rozpáleného asfaltu nás zavedla do skoro meditační zahrady, která je okolnímu světu uzavřená. Chladivý stín, tmavá zákoutí, kamenný stůl, vedle kterého se na slunci usmívala rozkvetlá růže. Najednou se „vyloupl“ i dům. Tréma opadla, přivítal nás nejprve kocour, pak i pán domu. Věnovala jsem kytici růží oslavenci.

„70. narozeniny? Toto uteklo. Kdybych věděl, jak to rychle uteče, nevím, možná bych něco udělal jinak.“

Ale najít společný volný termín na malé setkání nebylo jednoduché, a tak jsem s přáním k narozeninám přišla s malým zpožděním. Bylo mi to tolerováno. Mnou plánované dvě hodinky jsem s tichým souhlasem hostitelů zdvojnásobila. Povídali jsme si, čas letěl. Z rychle psaných poznámek se stával shluk písmen, která by těžko přečetli i ten nejlepší grafik. Jenže on to povídání neslyšel, nevěděl, co ty kliky háky znamenají. Pak pro mě nastal čas přepisování, opravování a doplňování poznámek z rozhovoru se zajímavými lidmi tedy s manželi Wagnerovými. Vyměnili jsme si mejly, něco doladili a tady Vám výsledek předkládám. Příjemné čtení.

Víte, že máte na wikipedii své stránky? Sice „jen“ s výčetem nejvýznamnějších děl, výstav a ocenění, ale dnes jsou informace o Vás dostupné.

„Vím, ale netuším, kdo tu stránku vytvořil. Mám své webové stránky, ale už delší dobu jsem je neaktualizoval, zasloužily by si to. A vlastně potenciální návštěvníci těchto stránek také.“

To jste si stránky dělal sám a sám si je udržujete?

„Ano, grafický návrh sám, technicky tedy jeden mladík ze severu Čech, ale jinak si je udržuji sám, na tom není přeci nic divného. S technikou jsem docela kamarád.“

Z údajů na webu je zřejmé, že rok 1990 resp. události po listopadu 1989 jsou pro Vás výrazným mezníkem. Vzpomenete si na svou vůbec první samostatnou výstavu jak před tímto datem tak i po něm?

„První výstavu? (Ladislav Wagner se obrátí na svou ženu, přimhouří oči a ptá se jí, zda to byla ta výstava v Ostravě nebo jiná ... a kdy?) První výstavu, samostatnou výstavu jsem měl v Ostravě. Bylo to ve foyer hotelu Palác v Ostravě, vernisáž mi tenkrát uváděl básník Vladimír Čort. On psal texty k písním, třeba pro Jiřího Zmožka, tenkrát. Zmožek pak šel do tvrdé komerce, už to nebylo ono. Čort psal i pro Marii Rottrovou, Hanu Zagorovou a další. Tak ta výstava byla (opět se podívá ke své ženě s otázkou nebo spíše jen pro ujištění), to bylo v na začátku 60. let, v první polovině, vid.“

„Po roce 1990 to byla pro mě velká změna, velký boom. Měl jsem třeba i 6 výstav za rok. První výstava v cizině byla v Sanfordu na Floridě, tady u nás v Plzni v Galerii D a také v Českém Krumlově, pak také v Praze. Z Krumlova mě „vyhnali“ turisté, rušilo mě, když se patnáctkrát dvacetkrát za den někdo dobýval do ateliéru.“

Úspěch je sice krásný, ale každý má rád své soukromí a svůj klid. Kdo tvrdí opak, asi nemluví tak úplně pravdu. Co letošek. Jakou výstavu nyní chystáte?

Ladislav Maria Wagner s manželkou Beatou, foto RV

Na vernisáži jedná ze svých výstav, rodinný archiv

„Letos jsem na začátku roku trochu marodil, měl jsem na stejný termín domluvené dvě výstavy. Jednu v Barceloně, tu jsem měl pevně domluvenou již delší dobu. Musel jsem odříci výstavu v Nové síni v Praze. Místo mě tam vystavoval Knížák. Ale mám to domluvené na příští rok. Teď chystám věci na výstavu ve Strakonících, v muzeu na hradě, vernisáž bude 9. září a výstava potrvá do konce října. Bude to taková retrospektiva. Samozřejmě budu rád, když se přijdou podívat Hajanští i lidé z Blatenska.“

Co dalšího připravujete? Přeci neplánujete dva tři měsíce dopředu.

„Připravuji k vydání sbírku poezie, měla by se jmenovat Plechový kolotoč. Byl bych rád, kdyby vyšla před Vánoce. Na příští rok chystám velkou výstavu do Olomouce na červen 2016. Vždy, když jdu k plátnu, mám pocit, že jde o život. O můj i o druhých. Miluju ten proces, když vzniká nový obraz. Hotový obraz je jako když se narodí dítě. Nemá ve vesmíru dvojníka.“

„Lidé se odnaučili úctě k prostým věcem. Nejsou vychováni k úctě ke krásnu. Je škoda, že se zaměřuje nebo nerozlišuje mít inteligenci za být inteligentní a zmoudřet. Říkají, že ten nebo ten hraje krásně Chopina. Místo toho je lepší, když on nebo ona zahraje skladbu tak, že vnímám, chápu a cítím, jak je Chopin krásný. Nevnímáme krásu, když létají motýli. Dělal jsem na šachtě, při tom jsem maloval. Hledal jsem nejen sebe, ale hledal jsem svůj způsob vyjádření se. Byl to takový malý zázrak, techniky jsem si našel své a ovládal jsem je. Nestydím se za svou minulost, naopak jsem hrdý, čím vším jsem byl. A s klasikem naší literatury, byl jsem tím vším rád.“

Když jsme se sem nastěhovali, chvíli nám trvalo, než jsme se szili. Velký obrat nastal po nástupu Dany Vohryzkové do úřadu starostky, ona je úžasný člověk, takový tahoun pro obec. Jednou jsme se vraceli z dovolené, vid' (obrací se na paní Beu, která souhlasně přikyvuje), odemykám a povídám – tak jsme konečně doma. To byla taková úleva.“ *Paní Bea ještě doplňuje, že to od manžela byla taková spontánní reakce. Ale že to tak opravdu bylo.* „Už se v Hajanech opravdu cítím velmi dobře, je to tu fajn, pohoda. Je to tu prostě prima, dobře se nám tady žije. Opravdu už se cítíme být Hajaňáky.“

Místo narození máte uvedeno slovenské město Nitra, další věta na různých webových stránkách – pochází z rodiny jaroměřických sochařů. Na svých stránkách v záložce povídky je ukázka z knihy Anamnéza. Co dělal děda, jak na něj vzpomínáte?

„Děda byl sedlák, nebyl právě hovorný, ale když něco řek', tak to sedělo. A hlavně, naučil mě, že dané slovo se dodržuje. Dneska je to takový ... jak bych to řekl ... divný.“ *Vypráví o dětství, připomenu ukázku z knihy Anamnéza, povídku o Justýně, kterou jsem četla právě na stránkách www.artwagner.cz a plynule přecházíme na jiné téma, které se týká dneška.*

„Domluvim si např. výstavu, pak se to změní jednou, po druhý, dohody neplatí. To není dobré, svědčí o úpadku. Jak už jsem říkal, v Barceloně nebo ve Francii nebo jinde v cizině jsem si domluvil výstavu a tak to bylo. Na sto procent. Možná to bude dobrou, ale je to v lidech. V galeriích jde mnohokrát jen o peníze. Často se to stává, že se jedná především o byznys. Je to kruté, draví, bezohlední se špičatými lokty vyhrávají. Lidé jsou sobečtější, egocentričtí. Vidíte spoustu těch, kteří dělají mnoho dobrého pro druhé. Pomáhají, jak mohou, hledají cesty, když nemohou pomoci. Ta potřeba pomoci vychází z lidí. Když sleduji dnešní fobii z utečenců, ptám se, kde se v lidech bere ta krutost. Vlastně těm utečencům říkám

ještě běženci, v žádném případě ne imigranti. Je to ploché vnímání jejich situace, bez citové angažovanosti. Doba je agresivní, výbušná. Iniciativa se v Čechách sama o sobě nenajde.

Já po svých krutých životních zkušenostech nevidím nebezpečí ani v romských dětech ani v uprchlících odkudkoli. Vidím ho ve zlých a sobeckých srdcích, které nejsou schopny poponést kříž utrpení jiných lidských bytostí, které jsou na tom nepodstatně hůř. Nevstřícnost v pomoci, xenofobie a rasismus, jsou pilíře lidského zla a s daleko horšími následky, než menší krajíc.

Vždy je to o lidech a jejich srdcích. Kam se ta srdce ztratila? Kde je onen pověstný humanismus vyspělé země? Na problémy dnešních běženců je nutné se dívat skrz srdce, nad ním je humanismus a přes něj se ještě musí filtrovat. Je neuvěřitelné, jak málo informací máme o skutečné situaci.“

Vraťme se ještě k dětství.

„Narodil jsem se v pravé poledne. Už to samo o sobě je dobré entrée. Řekl bych, že už jsem se dobrodružně narodil. A že to byla rána! Souběžně s mým narozením vybuhl v Nitře při odstraňování sutě plynojem u nádraží. Ale to nebyl plynojem, jako známé plynojem dnes. To prý byla krásná stavba, plyn byl určen pro veřejné plynové osvětlení. Snad to neznamenal nic zlého. Přesto má babička dodatečně prohlásila, že budu buď „věšelec“ nebo „komediant“. Měla pravdu.“ *Paní Beata se usmívá a přikyvuje.* „Matka žila v Jaroměři, ale původem je ze Slovenska. Maminka mi říkala, že jsem často sedával na schodech františkánského kostela v Nitře. Vyrůstal jsem mezi řadovými sestrami, měl jsem vlastně tři sta dvanáct maminek. Ženský element, ženský prvek mě silně ovlivnil. Víte, pochopil jsem, že ženy jsou vnímavější, citlivější. Současně jsou emotivnější, žena by měla ovládat společnost, něco jako návrat k matriarchátu s dnešním rozumem. Nebo nerozumem? Po mamince mám italské předky, možná i to je součást nebo podstata mé povahy, slovenský a jižanský temperament. Možná i proto mám rád slunce a jih a jihozápad Evropy. Rád se vracím do Španělska a do Francie. Tak moje babička, maminka mé maminky, měla ještě v osmdesáti letech tmavé vlasy. Nosila cop, vlasy měla tak husté, že jsem ho nemohl v dětských ručičkách ani obejmout.“

A kde se ve Vašem jméně vzalo to prostřední – Maria?

„Přeci po mamince.“

Jaký je strávník? Ptám se paní Beaty.

„Velmi dobrý, vlastně výborný, není vybíravý.“

„Vyrostl jsem na vsi, mám rád tradiční venkovskou kuchyni, bůček, škvarky. Babička vařila hodně i maďarskou kuchyni. Teta říkala: 'Já ho miluju, on sní ... všechno' (Tedy při našem setkání zaznělo i to jadrné slovo, které nebylo hanlivé, mělo to jen dokreslit živočišnou povahu tety a její ocenění, že malý Ladislav Wagner nebyl vybíravý ani mlsný.) Máme doma takový malý jídelní jízdni řád, když jsme tedy doma. V pondělí míváme zpravidla rozpečené brambory v troubě, v pátek mám rád rybu. Na jakýkoli způsob. Víte, co je 'granatýr marš'? Ne? Vy to neznáte? To jsou brambory s těstovinami, osmaženo cibulkou, slaninou. Když jsem začátkem roku marodil, pobyl jsem nějaký čas i v péči lékařů, uvědomil jsem si, že musím změnit životosprávu. Ráno si dáme v klidu společnou

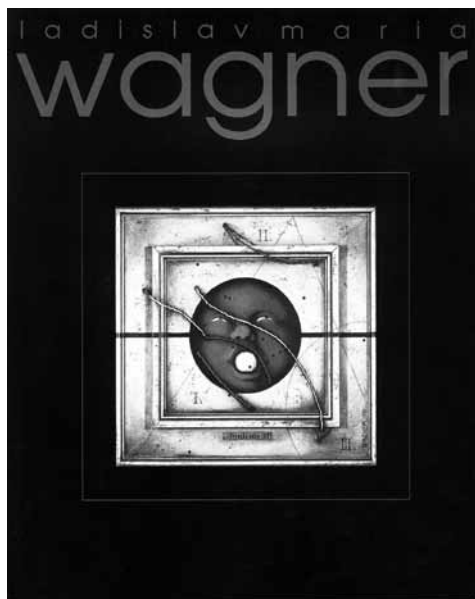
Pavel Tigrid, bývalý ministr kultury na výstavě Wagnerových obrazů, rodinný archiv

snídaní, pak kolem 13. nebo 14. hodiny v klidu kávu a třeba i se zákuskem. Mezi pátou a šestou večer tak zvanou obědo-večeři. A pak ještě druhou večeři. Ale to už jen něco lehkého, jogurt, ovoce. Dodržoval jsem to a za čtyři měsíce jsem shodil 14 kilo. Jedl jsem všechno, dodržoval jsem ten čas. Vlastně omezil nebo spíš úplně vyloučil takové ty oříšky a brambůrky večer a na noc. Když přijedou naši mladí s dětmi, chtějí po

mně, abych s nimi v poledne obědval. To je náš takový malý rodinný spor. Jakmile bych ten rytmus porušil, měl určitě hlad. Takhle mi to vyhovuje.“ *A s chutí si vezme bratislavský rohlíček, plněný mletými oříšky. Povídáme si dál, pijeme kávu, je právě čas, něco mezi jednou a druhou odpoledne. Přijde řeč i na kouření.* „Kouřil jsem. Samozřejmě, nějaké zlovyky mít musíte. Přestával jsem několikrát. Jednou jsem nekouřil už tři roky, pak jsem si jednou pořádně zapálil, no a hned jsem zase začal kouřit. Ten mozek je ... co bych to rozváděl. V Japonsku mi poradili, abych si zapálil cigaretu vždy až večer přesně v šest. Celý den jsem myslel na to, až si zapálím. Těšil jsem na tu chvíli s cigaretou. Jenže mozek se soustředil na tu cigaretu, den se vlekl. Tělo si odvykalo a za tři týdny už mi ta cigareta nechutnala, dokonce jsem se necítil dobře. Vlastně bych se měl přiznat, že mi bylo špatně. Od té doby nekouřím.“

Otevřely se hranice, vystavoval jste v cizině. Mohl jste cestovat. Kde se Vám líbilo, kam byste se chtěl ještě podívat?

„Po roce 1990 to byla opravdu velká změna. Mohl jsem a jezdil jsem ven. Jezdili jsme všichni. Ten prostor, který se nám otevřel. Překvapilo mě souznění lidí venku. Pozorovali jsme, jak vše klapalo tak, jak mělo. Poslouchal jsem, naslouchal jsem. Sledovali jsme jiný životní styl, navštěvovali jsme jiná města, okouzlovala mě návaznost. Děti byly malé, vnímaly barvy, bohaté výlohy. Naproti tomu u nás začal chaos, Kocourkov. Z velké euforie jsem procítil. Navštívil a poznával jsem opravdu skoro celou Evropu i zámoří. Kde jsem vystavoval? Jednodušší bude říct, kde jsem v Evropě nevystavoval. Nevystavoval jsem v Anglii. Určitě se rád pojedou podívat zase do Španělska a Francie za známými a přáteli a také za sluníčkem. Jsme hrdí, že jsme kosmopolitní, ale přesto se rádi vracíme sem domů.“

Katalog, WAGNER, Ladislav Maria, Linz 1996-1997, Katalog vydán k výstavám v letech 1996 až 1997 v Linci, Praze, ve Vídni, v Mnichově, ve Vöcklabrucku a v Asbachu

hokrát s Janem Zrzavým. Říkalo se o něm, že byl skromný. Ne, on byl velmi tvrdý, nesmlouvavý, paličatý. Říkal, že to v kumštu jinak nejde. Ani já nejsem skromný, ale pokorný. Někdy i drzý, jinak se člověk neprosadí. Ono to bez toho opravdu ani nejde. Mnohokrát jsem se také setkal s Arnoštem Lustigem. Říkával mi: Ty jsi bejk, ne, nejsi bejk, ty jsi zlatý bejk. To byla taková jeho pochvala.“

Představu o tom, s kým se nejen na svých výstavách potkal, si můžete udělat z koláže fotografií na www.artwagner.cz/galerie-wagner-fotoarchiv.php. Současně v katalogu z výstav v roce 1996 a 1997, kde jsou úryvky ze zápisů z návštěvních knih a také ukázky korespondence. Pár ukázek Vám přinášíme. Mimochodem, takový katalog k výtvarným výstavám je více než katalog. Je to zpravidla soubor reprodukcí vybraných výtvarných děl, vytištěno na kvalitním papíře. Takový katalog obsahuje i životopisné údaje, zpravidla komentáře k výtvarnému poslání děl a snaha o výklad. Nejlepší je, když si výstavu „prožijete“ osobně. Leccos ale mohou napovědět úryvky z návštěvních knih nebo citace dopisů:

„... nikdo si nemůže sám vymyslet pravidla svého života. K tomu je potřeba společného díla: Kultury.“ (Z dopisu Jindřicha Chalupického, prosinec 1988, Katalog, str. 44)

„Být pouze inteligentním a vzdělaným je velice málo k vytvoření neklidného svědectví tajemných dějin člověčí duše, dějin, které upatly to podivné monstrum milujícího a zabíjejícího tvora, tak nezbytně upoutaného k inkubátoru svého života – k přírodě. Vystihnout ono kontinuum mezi ním a přírodou je možné pouze s notnou dávkou moudrosti, zákonitě pocházející právě z vývoje umění v člověku, umění zkušného, pramenícího z lidské bolesti, neštěstí a lásky. Moudrý člověk ví, že je rozdíl mezi lidskou spravedlností a spravedlností přírody, a snad dobrem je, když páteř jeho poznání se co nejvíce blíží k ověřeným zákonům vesmíru. Jen s touto sebekázní může dosáhnout vyšších mravních a estetických hodnot, jen tak může tvořit důstojný rám k obrazu tak krásného a tajemného světa.“ (Wagner, Ladislav Maria, text k pozvánce výstavy Orlová 1983, Katalog, str. 24)

„... Když jsem byl malý, měli jsme doma trojici japonských figurek z lávy – opičky, z nichž jedna si přikrývala oči, jedna uši, jedna ústa. To byla známá japonská rada: na nic špatného se nedívat, nic špatného neposlouchat, nic špatného neříkat. Myslím, že je to moudré. Zlého a ošklivého je na světě moc, ale nezbyvá, než se stále pokoušet položit na misku vah alespoň pírkou dobrého a krásného. Křesťané tomu říkají víra, naděje a láska ...“

(Chalupecký, Jindřich, 1987, Katalog, str. 34)

„... Umění odhaluje svět jako tajemný – v tom spočívá symbolika umění. Udržet na tom místě, vydržet na tom místě, kde jenom přijímá tajemství, nevykládá je ani sobě ani jiným, to není snadné, ale jenom tak může umělec pokračovat. Umělec může být, má být vždy jest zbožným, ale není to zbožnost žádného náboženství, dokonce ne tak theologicky rozvinutého a ustáleného, jako náboženství evropské. Umělec musí sestoupit ke zkušenosti, která je ještě před náboženskou doktrínou a dokonce stejně i před každou doktrínou estetickou – k té zkušenosti prvotní, z níž teprve umění vzniká. Apollinaire měl pravdu: 'My, kteří bojujeme stále na hranicích bezhraničného a budoucího ...' Proto naše doba potřebuje umění. Vás Jindřich Chalupický.“

(Chalupecký, Jindřich, 27. dubna 1988, Katalog, str. 42)

„L. M. Wagner byl synem podnikatele, a tak nikdy nesměl studovat. Taky nikdy nevzal do ruky zbraň. Potíže měl pořád. Jestli se dají slovem 'potíže' vyjádřit roky špiclování, nástrah a zrad, výhrůžek a zákazů. Wagnerovi chyběla registrace, aby mohl obrazy nabízet i prodávat. Chyběl mu pas, aby se mohl jet podívat na některou ze svých výstav, a chyběl mu klid. Obrazy jsou temné, evokují vášně, city, o kterých se mlčí, ale také naději. Tam někde daleko, až v nedohlednu, ale přece ...“

(Pawlovská, Halina, Metropolitan, duben 1992, Katalog, str. 54)

Na závěr bych použila jednu z myšlenek, které během našeho setkání zazněly: „Jan Kačer mi k loňským Vánocům napsal – Přátelství je zázrak.“ Přeji nejen Wagnerovým, ale všem našim čtenářům krásné, velké, silné, šťastné, dlouhotrvající a upřímné zázraky s lidmi v blízkém i vzdáleném okolí.

Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Josef Kratochvíl

Pokračování ze str. 1

Činnost klubu filumenistů se úspěšně rozvíjela. V roce 1965, kdy jsem se stal v Českých Budějovicích jeho členem, klub založil také svou kroniku, která byla vedena až do roku 1990. Abychom se měli kde scházet, klub pracoval pod Městským domem kultury. Tam jsme mohli mít klubovnu na pravidelné schůzky, kde se scházelo 30 – 40 sběratelů každý týden ve středu od 16-18 hodin. Klubovna tak fungovala s malými přestávkami až do roku 2006.

Následující kapitoly svých vzpomínek věnuji podniku SOLO SUŠICE, kam jsme někdy v roce 1975 uskutečnili první zájezd s prohlídkou výroby sirek a podepsali jsme tam smlouvu o spolupráci a zajišťování nálepek všeho druhu jak pro tuzemsko, tak pro export. Vždy jednou za čtvrt roku jsme do Sušice odjeli, abychom si odvezli jejich novinky. Závod založil v Sušici Vojtěch Scheinost, který se narodil 24. 4. 1814, zemřel 10. 3. 1894.

ČESKÝ FILUMENISTICKÝ SVAZ

Slavnostní odhalení pamětní desky na rodném domě Vojtěcha Scheinosta v Sušici ulice Příkopy čp. 99 při příležitosti 200.výročí narození

Foto: M. Fišer

Vojtěch Scheinost
24.4.1814 - 10.3.1894

V Sušici 14.4.2014

POSLEDNÍ ZÁPALKY SE JMÉNEM Scheinost

Český filumenistický svaz mu při příležitosti 200. výročí narození slavnostně odhalil pamětní desku v Sušici, v ulici Příkopy č. p. 99 a to dne 14. 4. 2014. V dubnu 2014 jsem k tomuto výročí dostal poděkování od Českého filumenistického svazu za práci pro svaz a za popularizaci sbírání zápalkových nálepek.

Naše spolupráce trvala až do skončení výroby sirek, do roku 2008. Parte zde vložené, vyjadřuje smutek nad zánikem závodu, který Vojtěch Scheinost založil.

Vrátím-li se k pomoci Městského domu kultury v Českých Budějovicích, musím znovu poděkovat za to, že nám poskytovalo i velký sál na pořádání výstav a burz k výročí klubu vždy po pěti letech. Bylo to oboustranné, klub měl činnost a na MDK mohli i oni na radnici vykazovat svou činnost. V té době

bylo členství pro každého člena 12,- Kčs za rok. Postupně rostly náklady a poplatky za členství se zvyšoval až na 40,- Kčs v roce 1990. Klub také vydal svou vložku se znakem města a svým výročím. Také

Zbyly nám na ni jen vzpomínky
Na hrob můžeme jen kýčku dát
a na naši Sirkárnu vzpomínat!

Se záručkem v srdci oznamujeme,
že po dlouhé, vleklé nemoci a korupci,
ve věku nedožitého 170 let skonala

SIRKÁRNA SUŠICE

Továrna na zápalky přežila : Rakousko - Uhersko,
první republiku, obě světové války, budování socialismu
i kapitalismu.
Ovšem k rychlému a tragickému skonu ji přivedlo až současné
vedení.

Poslední rozloučení kolektivu Údržby se bude konat
22. 11. 2008 v 17:00 h. ve Fithotelu Fuferna

Za projevenou soustrast děkuje Údržba Sirkárny
účast smutečních hostů Láďoucí

Sirkáři a sobě? Chvilici v klidu hrdě!

přidávali ke sbírání další sběratelskou činnost – odznaky, pivní etikety, numismatiku (mince), papírová platidla a jiné kuriozity. Rokem 1984 také začala nová výroba sirek s potiskem na celé ploše krabičky na kartonu. Je to úspora lidí, kteří dříve obsluhovali stroje k vylepování nálepek.

Po roce 1989 se základna sběratelů snížila na minimum. Většinou se lidé vrhli na podnikání v různých oborech lidské činnosti a sběratelství šlo stranou. Zůstali jen ti, kteří „sběratelství mají v krvi“. Jak jsem se již zmínil o tom, že ubývají nové nálepek vylepované na krabičky, tak jejich vylepování končí rokem

1992, kdy byla vylepena poslední nálepka „Tankový prapor“. Každý zná i film tohoto názvu. Kolem roku 2000 byla ukončena výroba balíčkových nálepek, které se lepily na balíčky sirek pro export. Tu výrobu nahradily ještě později samolepky s kódovým označením. Ty známe při nakupování v obchodech, kde je čtecí zařízení.

Znaky měst, které vydalo SOLO Sušice ČSN 494705 (státní spořitelna)

vznikaly odznaky. Nechci se nijak chlubit, ale jiný klub v republice se nemohl s takovým rozsahem činnosti rovnat. Dějala se také propagace ve školách ke sbírání nálepek. Také ke Dni dětí jsme pro děti dělali akce a organizovali hry se soutěžemi a odměnami.

Ke konci osmdesátých let začala členská základna klesat. Mladí o sbírání nálepek zájem neměli, staří členové již neměli takovou vitalitu a hodně členů zemřelo. Také po roce 1984 začalo nálepek ubývat a sběratelé, kteří zůstali,

**KLUB FILUMENISTŮ PŘI PARKU KULTURY A ODDECHU
V ČES. BUDĚJOVICÍCH**

VYDÁVA

PAMĚTNÍ ARŠÍK

U PŘÍLEŽITOSTI 15. VÝROČÍ VZNIKU KLUBU
A JUBILEJNÍ
20. VÝSTAVY ZÁPALKOVÝCH NÁLEPEK

ŘÍJEN 1979

Domy a roubenky, které vydalo SOLO Sušice
ČSN 494705 (státní spojitelná)

V dnešní době je nás jen pár sběratelů, kteří jsme již v důchodu. Sběratelství nás stále baví. Scházíme se jen u některého z nás v bytě. Pronájem místnosti je drahý, i tak pořádáme každý rok 4-5 burz. Ještě kromě našich burz v Českých Budějovicích navštěvujeme burzy v Sušici a to dvakrát ročně a čtyřikrát ročně v Praze. Po ukončení výroby zápalek v SOLO Sušici, která byla převezena do Indie, se členská základna ještě snížila. Již ze SOLA nebylo co sbírat.

Český filumenistický svaz v Praze se začal zabývat pro sběratele vydáváním svých nálepek pod označením „R“ – reprodukce starých nálepek z období Rakouska-Uherska a rovněž z let první republiky 1918-1945, proto, aby se mohlo ještě pokračovat v dalším sbírání nálepek. Také se po roce 1990 objevilo mnoho soukromých vydavatelů nálepek, snad desítky jich byli, ale jak vznikly, tak brzy zanikly. V dnešní době už vydává nálepky jen pár vydavatelů, kteří mají na vydávaných nálepkách reklamy hotelů, hostinců, nálepky k různým výročním obcím a městům, kdo si jak přeje udělat. Také pro obec

Kocelovice jsem je nechal zhotovit, jak již bylo uvedeno v mém prvním pojednání v květnovém časopise.

Sběratelů mého oboru je málo. V našem okolí je to Vlasta Vonásek z Hornosína, z Pacelic Václav Šetele. Byli ještě další, ale ti už mezi námi nejsou, odpočívají věčným spánkem. A já, pokud budu moci ve sbírání pokračovat a pokud zdraví dovolí, svou sbírku rozšířím o další vydávané nálepky. Mám ve sbírkách desítky tisíc kusů. Pokračovatele nemám, vnuk se o sbírání nezajímá, stejně jako většina dětí. Jsou raději na počítačích a tabletech. Škoda, že po nás tato záliba ve sbírání skončí.

Nesmím končit pesimisticky, proto malá rekapitulace na závěr. V letošním roce dosáhl náš klub výročí 50 let od jeho založení. Stále ještě vydáváme časopis „Jihočeský filumenista“ pro sběratele po celé republice. A s tím i vydávané nálepky, které vydávají soukromí vydavatelé. Jsou to RE-SI (reklamní sirky, KPN Vodňany, AP Písek, Aldis Hradec Králové a Palka Plzeň, který si dal před své jméno zá a tím vznikl název záPALKKA). Od těchto vydavatelů odebírám veškeré novinky a ty rozesílám svým stálým odběratelům, kteří mají u mě tyto nálepky objednané. Vše se k jejich spokojenosti dostane až k nim do domu. Je s tím práce, ale baví mě to, takže není co řešit. Jsem takto znám po celé republice jako dodavatel. Hodně volného času zabere vyřizování a konkretizování požadavků sběratelů, probírání a třídění došlé pošty, hodně požadavků se vyřídí i telefonicky.

V současné době mám ještě kolem 150 odběratelů na filumenistický materiál, to se mění každým rokem pro přestárlost a úmrtí. Kdyby se kdokoliv rozhodl pro sběratelství tohoto typu, budu potěšen.

Ještě několik poznámek k SOLU Sušice. Dočkalo se nedožitých 170 let od založení. Přečkalo Rakousko-Uhersko, první republiku, první i druhou světovou válku, budování socialismu i kapitalizmu. Ovšem k tragickému konci ji dovedlo tehdejší vedení a v roce 2008 tam veškerá výroba světoznámých zápalek skončila.“

Vzpomínal a zapsal Josef Kratochvíl
z Kocelovica a Českých Budějovic

Lidé na Blatensku P. František Bernard Šiman

Pokračování ze str. 1

byli rolníci. Jeho otec zemřel, když byl František ještě malý. Maminka byla velmi dobrosrdečná, lidé na jejich hospodářství rádi sloužili. V padesátých letech musela odevzdat pole, pozemky i zvířata do nově vzniklého zemědělského družstva. P. Šiman měl dva mladší sourozence, Jaroslava (*1926), který byl bezdětný, a Marii (*1928), která se provdala a měla tři dcery, ale v roce 1968 zemřela. Poté se P. Šiman stal poručíkem všech tří neteří.

Základní školu navštěvoval v Pištíně, do měšťanky chodil do Strýčic vzdálených od Pištína asi 10 km. V době německé okupace navštěvoval Jirsíkovo gymnasium v Českých Budějovicích, které ukončil v roce 1944. Na podzim 1945, po znovuoctvení vysokých škol, byl přijat ke studiu na filosofické fakultě Masarykovy university v Brně. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1949 v katedrále Petra a Pavla v Brně, to již byl členem řádu petrinů, kde přijal řádové jméno Bernard. Po vysvěcení ještě dokončoval studium teologie na bohoslovecké fakultě Palackého university v Olomouci.

Písmena CFSsS, uváděná za jménem P. Šimana, znamenají příslušnost ke kongregaci petrinů. Jsou zkratkou latinských slov „Congregatio Fratrum Sanctissimi Sacramenti“, česky „Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti“. Petriini je česká římskokatolická diecézní kongregace založená v roce 1888 českobudějovickým knězem Václavem Petrem. Podle odkazu svého zakladatele spojují v životě kontemplaci a aktivitu ve světě. V současné době kongregace působí v Českých Budějovicích a v Písku. Více na www.petrini.cz.

V dubnu 1950 byla komunistickou vládou pod vedením ministra spravedlnosti Alexeje Čepičky spuštěna „Akce K“ – celostátní likvidace klášterů. Pomocí médií byly nejprve očerněny řehole v očích veřejnosti a tím bylo umožněno uskutečnit plán likvidace. Obsazování klášterních budov a přesuny řeholníků probíhaly podle jednotného scénáře. Každý klášter byl obsazen hlídkou příslušníků SNB, se kterou se současně dostavil zástupce StB. Představený kláštera byl vyvázn, aby svolal všechny řeholníky z domu do jedné místnosti. Zde byla oznámena skutečnost, že se řád centralizuje. Následovaly osobní prohlídky řeholníků a prohlídky klášterních budov pod dohledem mužů ozbrojených samopaly. Řeholníci byli též noci svázeni do určených centralizačních klášterů.

P. Šiman byl odvezen 28. dubna 1950 spolu se svými spolubratry z Českých Budějovic do kláštera v Hejnicích, kde byl zřízen centralizační tábor. Dne 8. srpna 1950 bylo šest „reakčních řeholníků“, z toho čtyři petriini včetně P. Šimana, převezeno vozidlem SNB do přísnějšího internačního kláštera v Želivě, odkud byl později poslán do centralizačního tábora v Oseku. P. Šiman nebyl nikdy odsouzen, ba ani souzen, přesto byl propuštěn až v roce 1955. Poté pracoval jako pomocný dělník v Pozemních stavbách České Budějovice.

S maminkou v Hošticích, 1959

Službu ve farnosti jako kněz mohl zahájit až v lednu 1958, kdy byl jmenován kaplanem ve Strakonici. Kněžskou službu vykonával v několika farnostech strakonického vikariátu, kde také řadu let působil jako vikář. Jako kaplan působil také v Hošticích u Volyně a později ve Čkyňi. V roce 1961 byl přeložen jako administrátor na

První svatě přijímání v Sedlici, 1970

Dobrš, odkud dojížděl také do farnosti Kraselov. V roce 1967 byl krátce administrátorem na Podsrpu a od září 1967 až do své smrti v Sedlici. Bydlel v Sedlici na faře a jako kněz spravoval i okolní obce: Škvořetice, Čekanice, Lažany, Záboří, Kadov, Mečichov, Bezděkov a další. Všude navázal přátelské vztahy se svými farníky, takže i po přeložení na jiné místo za ním často jezdili lidé z míst jeho dřívějšího působení.

Na Dobrši P. Šimana vystřídal jeho spolubratr petrin P. Martin Vích, se kterým ho pojilo celoživotní přátelství. Společně s P. Víchem žil na Dobrši další petrin Jiří Charvát, který byl celý život upoutaný na lůžko. Tyto své spolubratry často navštěvoval a na návštěvu vozil i další, zejména mladé lidi z míst, kde působil. Pravidelně každý týden navštěvoval také P. Františka Ferdu v Sušici s prosbou několika lidí o pomoc v nemoci a přivázel předpisy bylinné léčebné kúry. Nikdy nikomu pomoc neodmítl.

P. Šiman často a rád cestoval nejen po jižních Čechách, ale i do zahraničí. V druhé polovině šedesátých let navštívil s cestovní kanceláří řadu zemí západní Evropy, ale také SSSR a Egypt. Byl velmi pozorný a z cesty vždy přivezl plno drobných dárků, které pak rozdával. V polovině sedmdesátých let trávil dovolené s rodinou Matějovských v Bulharsku, Maďarsku a v Jugoslávii. Zázitky z cest si zapisoval do deníku, na závěr jedné z cest napsal: „Všechno má svůj konec. I tento zájezd. I když se loučíme neradi, přece s touhou v srdci spěcháme tam, odkud jsme vyjeli, neboť tam je náš domov.“

Na všech místech svého působení věnoval P. Šiman velkou pozornost mládeži. Přestože komunistický režim zakazoval kněžím spolupracovat s mladými, využíval každé příležitosti, aby se s nimi setkával. Zval je na faru, počátkem sedmdesátých let dokonce koupil barevnou televizi, aby mohl společně s mladými sledovat rakouské programy. Pro ministranty vedl pravidelné schůzky a podporoval i neformální setkávání při různých příležitostech. Do ministrování zapojoval i dívky, což tehdy nebylo příliš obvyklé. Také vždy vyžadoval přítomnost ministrantů při pohřbech, takže v zimním období se některá rozloučení konala skoro za tmy, až ministrantům skončila škola.

Aktivně sledoval dění ve světové církvi. Pravidelně poslouchal a i druhé vybízel k poslechu Rádía Vatikán. P. František Kaplánek ze Strakonice vzpomíná: „Snažil se, abychom měli zprávy z právě probíhajícího II. vatikánského koncilu. Poslední den koncilu 8. 12. 1965 jsme poslouchali přímý přenos. P. Šiman uměl dobře německy, tak částečně překládal. Už tehdy nejen mě zásoboval německými časopisy, podporoval vzdělávání a říkal mi: „Jen se uč německy, to je okno do Evropy.““

Měl velmi rád hudbu, sám hrál na harmonium a varhany. Navštěvoval koncerty vážné hudby, například pravidelně jezdil na strakonická Nocturna. Podporoval chrámový sbor a zval do něj i lidi, kteří do kostela pravidelně nechodili, ale sdíleli s ním lásku k hudbě. Na všech místech svého působení si vytipoval šikovné mladé lidi a snažil se z nich vychovat varhaníky, protože byl velmi rád, když se hrálo při mši i ve všední den. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let podporoval skupiny mladých, které nacvičovaly rytmické mše s kytarami.

Hodně času strávil jízdou autem. Často jezdil na faru na Dobrš a do Milevska. Málokdy jezdil sám. Při návštěvě přátel vzal často s sebou do auta někoho z farnosti, kde právě sloužil. Na mše a na pohřby vozil ministranty. Auto mu sloužilo jako prostředek pomoci druhým – pomáhal s odvozem lidem, kteří auto neměli. Dospělým ministrantům

rád přenechával řízení vozu, v posledních letech života již řídil málo, měl několik „řidičů“, kteří ho vozili, kam bylo potřeba.

P. Šiman také aktivně opravoval fary i kostely. Například po přeložení na Dobrš musel nejdříve udělat mnoho stavebních úprav, aby se na faře dalo bydlet. Jeho láska k hudbě se odrážela i v tom, že ve farnostech, kde byly zvony za 2. světové války zabaveny, se snažil vybavit věže zvony novými. Tak tomu bylo již na Dobrši. V Sedlici pak zorganizoval sbírku a zajistil v NDR v roce 1972 výrobu tří nových zvonů. Později pohon zvonů nechal elektrifikovat. Také do Záboří instaloval nový zvon svěcený v červenci 1979.

V únoru 1974 založilo strakonické oddělení Státní bezpečnosti spis s názvem „ZVON“ za účelem prověření osoby Františka Šimana. V odůvodnění se píše: „V roce 1968 se stal sekretářem vikariátu a negativně působí na ostatní duchovní... státnímu dozoru se podřizuje jen velmi nerad. Dokázal dobře působit na občany z jeho farnosti a dosáhl toho, že mu docházejí do kostela i někteří členové strany. Jeho přičiněním se především v Sedlici zhoršila politická situace. ... Aktivně působí na mládež a snaží se ji přitáhnout do kostela. Zorganizoval biřmování v Sedlici a v Záboří, které bylo velmi okázalé a bylo hodně biřmovanců i dalších osob. ... Udržuje aktivní styky s faráři, kteří jsou stoupenci Vatikánské politiky a odmítají spolupráci se státem a často je navštěvuje. ... Cílem prověřování a kontroly je zjistit, zda se nedopouští trestné činnosti zneužívání náboženské funkce. V případě zjištění závadové činnosti, která se nedá trestně postihnout, dosáhnout jeho odvolání z funkce sekretáře vikariátu a přemístění na jinou farnost.“

V období od 1974 do 1985 byl mnohokrát vyslýchán on i řada lidí, se kterými se stýkal v osobním i profesním životě. Kromě výsledků byl obtěžován a stresován anonymními nočními telefonáty, finančními kontrolami a neoficiálními domovními prohlídkami. Přátelům si stěžoval, že se výsledků bojů, že jsou zlé až kruté a že musí omezovat svůj kontakt s lidmi, aby jim nezpůsobil potíže. Frekvence výsledků a šikana zesílily po roce 1980, kdy jeden ze sedlických ministrantů emigroval do Kanady.

Svazek byl po smrti P. Šimana uzavřen. V závěrečné zprávě se píše: „V letech 1977-1978 aktivoval činnost kongregace petrinů. Především docházelo k pravidelným schůzkám na Dobrši. ... Tato činnost byla v roce 1978 řešena rozkladnými opatřeními. Po těchto opatřeních se podařilo nedovolenou náboženskou činnost částečně omezit. ... S objektem akce „ZVON“ byl udržován až do roku 1984 vynucený styk. ... I přes tato opatření dále docházelo k užším schůzkám vedení kongregace petrinů. ... Kromě řádové činnosti bylo zjištěno, že P. Šiman se angažoval i v organizování letních táborů katolické mládeže ...“

Svazek „ZVON“ byl skartován, obsahoval cca 400 stran zápisů. Dochoval se pouze seznam skartovaných dokumentů, úvodní a závěrečná zpráva.

V zimě roku 1984 byl P. Šiman převezen s infarktem do nemocnice ve Strakonici. Po návratu se o něj starala jeho dlouholetá hospodyně Marie Malá, která za ním jezdila již na Dobrš. Na podzim 1985, kdy P. Šimana postihl druhý infarkt, už paní Malá na faře sama zůstat nemohla, a tak byla převezena do domova důchodců ve Strakonici. Zemřela několik měsíců po něm.

Na Vánoce 1985 zajistily na faře v Sedlici nepřetržitou službu řádové sestry, které pracovaly v ústavu pro mentálně postižené v Oseku, kam P. Šiman dříve často jezdil. Díky jim se mohl vrátit z nemocnice a strávit Vánoce doma na faře. Paní Zdena Taliánová ze Sedlice vzpomíná: „Myslím si, že o vánočních svátcích věděl, že se blíží konec. Strávila jsem na faře na Boží hod celý den psaním vánočních přání, která mi diktoval. Byla jich možná stovka. Měla jsem dojem, že chce každému poslat poslední pozdrav.“

Začátkem roku 1986 se do nemocnice vrátil. V nemocnici ho lidé navštěvovali tak hojně, že z chodby až k jeho posteli u okna stáli ve frontě, aby mu alespoň stiskli ruku a krátce s ním pohovořili. Na jeho poslední cestu ho v nemocnici zaopatřil svátostmi jeho spolubratr P. Josef Xaver Kobza CFSS, kterému je letos 94 let. P. Šiman zemřel 17. ledna 1986 ve věku nedožitých 61 let a podle své poslední vůle je pochován v kněžském hrobě v Sedlici.

V kostele sv. Jakuba v Sedlici je do konce července možnost shlédnout výstavu fotografií a dokumentů ze života P. Františka Bernarda Šimana. Více informací, vzpomínek a fotografií naleznete na internetových stránkách farnosti Sedlice www.sedlice.farnost.cz/siman.html

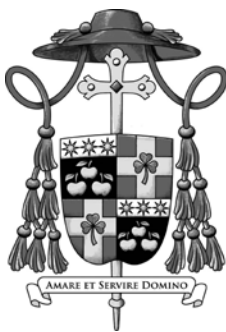
Ludmila a František Jirsovi

Českobudějovická diecéze má nového sídelního biskupa

V sobotu 13. června, něco před půl desátou, se na Černé věži u katedrály sv. Mikuláše v Českých Budějovicích rozezněly zvony. Jejich důstojný zvuk, stejně jako velké množství lidí shromážděných před chrámem i uvnitř a vzápětí přicházející průvod biskupů, prelátů, kněží a řeholníků, nenechaly nikoho na pochybách, že se děje něco významného. A skutečně. V tento den byl vysvěcen a do úřadu uveden nový sídelní biskup českobudějovické diecéze Mons. Vlastimil Kročil. Skončilo tak více než rok trvající období uprázdněného stolce (sedisvakance), kdy po rezignaci dosavadního biskupa Mons. Jiřího Paďoura řídil diecézi jako administrátor Mons. Adolf Pintiř.

Hlavním světitelem nového biskupa byl kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský, metropolita a primas český, role spolusvětitelů se ujali Mons. Giuseppe Leanza, apoštolský nuncius v České republice a Mons. Jiří Paďour, emeritní českobudějovický biskup a předchůdce Mons. Kročila. Ceremonie se zúčastnili další domácí i zahraniční biskupové, včetně emeritního pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlka, který sám v letech 1990–1991 v Českých Budějovicích jako biskup působil, kanovníci českobudějovické katedrální kapituly, velké množství diecézních kněží, členové řeholních řádů a kongregací, zástupci řeckokatolické církve, Jihočeského kraje, Statutárního města České Budějovice, Kanceláře prezidenta republiky, Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a v neposlední řadě mnoho věřících z různých koutů diecéze, kteří účasti na obřadu vyjádřili svému novému pastýři podporu v náročné službě, která jej očekává. Slavnostní charakter téměř tři hodiny trvajícího obřadu dotvářela nádherná hudba a jeho výjimečnost fakt, že podobná ceremonie se v Českých Budějovicích konala naposledy před dlouhými 25 lety, kdy zde byl dne 31. března 1990 vysvěcen a do úřadu sídelního biskupa uveden právě Miloslav Vlk. Aby všichni, kdo dorazili, ale nenašli již vhodné místo, nebo se do katedrály vůbec nevešli, mohli přesto celý obřad sledovat, byl přenášen na dvě velkoplošné obrazovky před katedrálou a na menší umístěné v bočních lodích.

Nový českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil se narodil 10. května 1961 v Brně. Po složení maturitní zkoušky se třikrát neúspěšně hlásil do semináře, načež se rozhodl emigrovat a absolvovat bohosloví v zahraničí. Studoval na papežské Lateránské univerzitě v Římě. Na kněze byl vysvěcen 16. července 1994 v českobudějovické katedrále. Poté získal licenciát teologie na římské papežské univerzitě Gregoriana a roku 1996 začal vyučovat na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Pastorační činnost zahájil také jako kaplan, poté působil v Jindřichově Hradci. Roku 1997 byl ustanoven administrátorem ve Veselí nad Lužnicí a okolních farnostech, kde setrval plných osmnáct let. Mezitím získal doktorát teologie na Katolické univerzitě v Ružomberoku (2008), stal se vikářem tábořského vikariátu (2011) a sídelním kanovníkem českobudějovické katedrální

Znak biskupa
Vlastimila Kročila,
převzato z www.tisk.cirkev.cz

kapituly (2012). Do úřadu biskupa ho papež František jmenoval o svátku sv. Josefa, dne 19. března 2015.

Mons. Vlastimil Kročil, třináctý sídelní biskup českobudějovické diecéze od jejího založení roku 1785, si podobně jako většina jeho předchůdců a kolegů biskupů zvolil svůj znak, který jej po dobu výkonu úřadu bude reprezentovat. Tvoří ho čtvercový štít, jehož 1. a 4. pole je černé se třemi zlatými jablky v postavení 1, 2 a stříbrnou hlavou se třemi osmihrotými hvězdami. Tyto figury představují znak diecéze. Hvězdy jsou převzaty ze znaku papeže Pia VI. (1775–1799), který ji zřídil. Tři jablka patří k atributům sv. Mikuláše, patrona katedrálního chrámu a kombinace černé a zlaté barvy (heraldicky tinktury), která je totožná i ve znaku pražské arcidiecéze, vyjadřuje, že právě z ní bylo území nové diecéze vyčleněno. Ve 2. a 3. modrém poli biskupova znaku vidíme zlatý heraldický kříž se zeleným jetelovým trojlístem uprostřed. Jde o osobní symboliku. Kříž připomíná nejen Kristovu vykupitelskou oběť, ale symbolizuje i kostel Povýšení sv. Kříže ve Veselí nad Lužnicí, při němž Mons. Vlastimil Kročil působil před svým ustanovením biskupem. Zelený trojlístek je tradičním atributem sv. Patrika, patrona Irska, který při svém misijním působení vykládal jeho pomocí tamním obyvatelům tajemství Nejsvětější Trojice, a současně křestního patrona otce biskupa. Jeho jméno Vlastimil je pokládáno za slovanskou obdobu jména Patrik odvozeného od latinského výrazu „patria“ – vlast. Za štítem je vztyčen procesní kříž a pod štítem umístěna páska s osobním biskupovým heslem „AMARE ET SERVIRE DOMINO“ (Milovat a sloužit Pánu). Vše převyšuje zelený biskupský klobouk se šesti střapci po každé straně.

Vladimír Červenka

Zdroje: *Biskupské svěcení a uvedení do služby diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila, České Budějovice, Katedrála sv. Mikuláše 13. června 2015 – 9:30* (sestavil Zdeněk Mareš), Biskupství České Budějovice 2015.

Lnářský zámek trochu jinak

V neděli 24. května využila řada členů Klubu přátel Blatenska možnost prohlídky zámeckého parku ve Lnářích společně s několika návštěvníky zámku.

Po krátkém historickém úvodu předsedy klubu Vladimíra Červenky se zaměřením na vývoj okolí zámku se ujal další části prohlídky Jan Kurz. Nejdříve nás zavedl na terasu zámku a při pohledu z výšky popsal jednotlivé části parku. V průběhu celé doby pan Červenka doplňoval jeho výklad historickými poznámkami. Do parku jsme vstoupili přes „salu terrenu“, která tvoří na řadě zámků spojení interiérů s hlavní osou parku.

Zámecký park tvoří barokní zahrada o rozloze 4 ha, v níž se prolínají prvky francouzské a italské zahradní architektury se zbytky anglického parku. Vše je doplněno klasicistními sochami „putti“ (tj. drobná nahá dětská postava doplňující architektonickou dekoraci) a antických bohů, fontánami a stavbou připomínající malou mešitu s 2 minarety. Ke sportovnímu a společenskému využití je k dispozici 25 m bazén, dětský areál, přírodní ohniště s grilem, tenisový kurt, volejbalové hřiště a minigolf.

Nový českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil, převzato z www.bcb.cz

českobudějovické katedrální

Řada rostlin je sice opatřena jmenovkami, ale náš průvodce při procházce po jednotlivých částech upozorňoval na zajímavé exempláře a doplňoval je o zážitky z dlouhé průvodcovské praxe. Pro účastníky připravil i výukovou pasáž, ve které nás učil poznávat a rozlišovat borovice černou, těžkou a vejmutovku. O zájmu přítomných svědčí fakt, že prohlídka trvala dvě a půl hodiny. Spokojenost všech podtrhlo i počasí, protože v deštivých dnech na nás nespadla ani kapka, dokonce se snažilo zasnít i sluníčko.

Václav Špatný

KPB připravuje

❖ sobota 5. 9.

*Oslavy 500 let od vysvěcení děkanského kostela
sv. Petra a Pavla v Bělčicích*
hlavní pořadatelé Římskokatolická farnost Bělčice
a Město Bělčice

❖ neděle 20. 9.

Vlastivědná vycházka – Březnice

❖ sobota 3. 10.

Klubový výlet – Manětín, Plasy

Obecní škola v Buzicích včera a dnes

Školní patrová budova na okraji Buzic je bezpochyby nejmajestátnější stavbou, jakou obec Buzice má. Celá desetiletí poctivě a věrně sloužila myšlenkám a odkazu slavného učitele národů Jana Amose Komenského. Ale kdeže loňské sněhy jsou! Už dávno není stará škola naplněna smíchem dětí, zmizela tabule, lavice, vzorně upravený pan řídící už nepředčítá z rozevřené čítanky. Zbyly jen černobílé fotografie a vzpomínky bývalých absolventů venkovského ústavu vědění a osvěty. A pak historie. A tu této vznešené „bohyni“ z cihel nemůže nikdo upřít. Ani vzít. Jak to vlastně tehdy před 111 lety všechno začalo

O tom se rozepisuje vynikající regionální badatel a historik Jiří Sekera z Blatné na stránkách publikace, pojednávající o spanilé obci Buzice / vydáno u příležitosti druhého setkání rodáků a přátel Buzic v roce 2010/: „Zatímco nedaleké Škvoretice měly školu už koncem 18. století, děti z Buzic musely chodit do školy v Blatné a děti z Václavova zase do školy ve Vahlovicích, tam obecná škola spatřila světlo světa v roce 1881.“

Když se v Blatné připravovala výstavba nové budovy obecných a měšťanských škol, bylo rozhodnuto, že veškeré příškolené obce musí přispět svými penězi. Buzické obecní zastupitelstvo se obrátilo na zemskou školní radu s dotazem, zda by si jejich vesnice nemohla zřídit školu vlastní? Vadilo jim, že by měli přispívat na blatenskou školu, kam by jejich děti byly nuceny chodit denně pěšky, v zimě za tmy a mrazu po sněhem zaváté cestě déle než hodinu tam a zpátky. Myšlenka na výstavbu buzické školy se ujala a došla zdárného naplnění.

Pozemek pro stavbu školní budovy poskytl rolník Josef Berka. Velkolepé dílo rostlo jako z vody a během skutečně krátké doby bylo završeno. Budovu postavil zednický mistr z Blatné František Vydra podle plánů stavitele Špirhanzla. V přízemí byly zřízeny byty pro řídícího učitele a druhého učitele, v patře vznikly dvě prostorné učebny a kabinet. Přilehlý dvorek byl využíván jako letní cvičiště a zahrada o výměře 6 arů sloužila názorné výuce. Za výstavbu své školy tehdy zaplatili buzičtí 22 000 korun rakousko-uherské měny. Slavnostního vysvěcení blatenským děkanem se nová budova dočkala 15. srpna roku 1904. 19. září téhož roku bylo zahájeno vlastní vyučování. Protože počet školáků vzrostl až na devadesát, o tři roky později musela být otevřena i druhá třída. Protože návštěva měšťanské školy v tehdejších časech nebyla povinná, většina dětí si plnila povinnost osmileté docházky v rodné

obci. Není tedy divu, že ve školním roce 1913-1914 do buzické obecné školy docházelo 76 žáků /30 chlapců a 46 děvčat/. Bohužel po první světové válce začal ve vesnici klesat počet obyvatel a současně stále více dětí přecházelo na měšťanskou školu, neboť tam jim kynulo vyšší vzdělání, než jakého se jim mohlo dostat na domácí škole v Buzicích. Z toho důvodu se od roku 1932 vyučovalo jen v jedné třídě, která byla rozčleněna na několik oddělení.

Ke konci druhé světové války, v polovině února 1945, zaplnili školní budovu v Buzicích němečtí uprchlíci, tzv. „národní hosté“. Žáci tak byli nuceni přesunout se do objektu pastevního družstva, kde 4. dubna roku 1945 započalo střídavé vyučování. V bouřlivých květnových dnech roku 1945 si tam podle vzpomínek místních pamětníků jen vyzvedávali domácí úkoly, protože situace byla krajně napjatá a nevypočitatelná.

Počet žáků na buzické škole neustále klesal, až ve školním roce 1962-1963 spadl na pouhých sedmáct školáků. V roce 1963 tedy došlo k jejímu uzavření a děti z Buzic musely dojíždět do školy v Blatné a tak je tomu dodnes, protože škola svou činnost už nikdy neobnovila.

S úctou a láskou se v Buzicích dodnes vzpomíná na posledního řídícího učitele při buzické škole Václava Svojsheho. Jeho syn Vladimír /78 let/ zde vlastní chalupu a má ve vlastnictví i školní pozůstalost - školní knihy a dobové fotografie žáků i učitelů. Na otce vzpomíná jako na všestranně zaměřeného a činného člověka: „Tatínek rád jezdil na kole, v zimě zamlada na lyžích. Byl vášnivým šachistou, hrál na první šachovnici krajského přeboru. Nepřekonatelný byl i jako houbař. Patřil mezi vážené členy mykologické společnosti, přispíval do mykologických časopisů. Jakmile přišlo letní období, tak neustále ve volných chvílích lítal po lesích a mezích a své houbařské úlovky pak ukazoval lidem ve vsi, včetně svých žáků.“ Buzičtí občané, kteří ho dobře znali, dosvědčují, že s ledovým klidem sbíral i houby jedovaté: „On je uměl upravit tak, že se po jejich požití nikdo neotrávil,“ říkají.

Václav Svojshe, kterého nikdy nikdo nepojmenoval jinak než „pan řídící“, byl také nadšený fotograf. Když se s rodinou v roce 1937 přistěhoval do Buzic, musel tohoto svého koníčku zanechat, protože na jeho novém působišti ještě neproběhla elektrifikace. Té se buzičtí dočkali teprve v roce 1946. Václav Svojshe rovněž mistrně ovládal všechny karetní hry. A podle pamětníků se dokázal pěkně rozčilit, když si zašel nebo zajel na partičku a někdo to hrál „blbě“. Poslední buzický řídící učitel taktéž vázal knihy a vyráběl vlastnoručně školní pomůcky. Jeho velkou láskou byla zahrada a práce v ní. Hned po svém nástupu na buzickou školu dal do vzorného pořádku zpustlou zahradu, která k budově náležela. Rozdával pak zájemcům mladé stromky a zejména děti obdarovával ovocem ze stromů a stromků, o které vzorně pečoval. Když byla velká úroda, neexistoval v Buzicích šťastnější člověk, než právě „pan řídící“. Po druhé světové válce Václav Svojshe ze svých úspor nakoupil míče a stal se horlivým propagátorem volejbalu. Rád se volejbalových zápasů sám aktivně účastnil. „Do hospody táta moc nechodil,“ poznamenává jeho syn Vladimír, „Téměř všechny neděle vyhradil šachům a na jaře a v létě sbíral po lesích a loukách bohatství přírody. Ve škole pořádal pro veřejnost výstavy hub i ovoce, pořádal je i v Blatné. Dost mu šlo na nervy, když při svých toulkách přírodou zjistil, že mu „do rajónu“ lezou blatenští sběrači,“ usmívá se starý pán.

Jaký byl poslední „pan řídící“ na buzické škole coby kantor? „Přísný, ale spravedlivý a učiněný dobrák,“ vypráví buzický pamětník Josef

Budova školy

Zelenka /77 let/. „Samosebou, když ve třídě někdo dělal neplechu, neváhal ho pan Svojše „vykrákat“ za vlasy nebo ho umravnit pohlavkem. Ale co já pamatuji, dokázal si zjednat patřičný respekt a pozornost. Opravdu zřídkakdy si za má školní léta, strávená v Buzicích, dovolil někdo vyrušovat při vyučování. To, i když jsme si jako děti hrály na vsi a on šel kolem nás, okamžitě jsme si přestali hrát, postavili se do pozoru a uctivě ho pozdravili. Bylo to pro nás, jako kdyby tudy kráčel pan farář nebo pan starosta. V takové úctě jsme ho měli!“

Sám syn Václava Svojšeho Vladimír patřil od svých šesti let mezi jeho žáky. I se svým bratrem. Byl na ně otec v pozici učitele také stejně přísný? „Ještě snad víc,“ rozhoduje rukama potomek významné buzické osobnosti. „Já jsem měl pod ním v Buzicích horší známky než později na měšťance. Slyšet z jeho úst chválu bylo pro mě s bratrem dost vzácné. Naopak nejednou utrousil, i když to nemyslel opravdu a už vůbec ne zle: „y jste tak „blbí“, že budete jednou pást voly ve dvoře!“

Hezkých vzpomínek na otce - kantora existuje v rodině Vladimíra Svojšeho nepřeberně: „Klukům občas zabavil táta ve škole praky. Zastrčil je do šuplíku stolu v druhé třídě a netrvalo dlouho a zapomněl na ně. My jsme si je potom tajně o prázdninách půjčovali.“

Jednou mi syn hajného nabídl za napovídání a opisování dětský nůž. Táta na ten náš „handl“ přišel a zareagoval velice svérázně. Sepsal zcela vážně písemnou smlouvu mezi mnou a synem hajného o tom, co jsme si ujednali. Pak do ní vepsal, že jako otec nesouhlasí, stejně tak to podepsal hajný, no, a nůž mi vzali!“

Ve třídě buzické školy stála, jak to ostatně bývalo i na všech ostatních venkovských školách v té době, ohromná násypná kamna. „Muselo se vstávat v pět hodin ráno, aby bylo včas zatopeno,“ poznamenává Vladimír Svojše. „Značné problémy panovaly při uklízení uhlí z vozu. Ke sklepu se nenechalo zajet, takže bylo nutno do sklepa nosit uhlí v koších a na topení ve třídě do patra ho znovu vynášet v uhláčích nahoru. Nejprve tuhle práci dělali školník se synem za odměnu. Když musela převzít školnictví moje maminka, tak tuhle práci obstarávala celá rodina. Jednou také přivezli na školní dvůr rozdělaný dřevěný most, původně vedoucí k buzickému hradu. Ale už byl v tak špatném stavu, že nezbylo než ho ztopit u nás.“

A kam se poděla velká školní kamna, zajímavá rekvizita starých zlatých časů v buzické škole? Dnes je lze najít coby propůjčené v objektu bazaru u blatenského zámku.

Poslední pan řídící zde nepřetržitě působil 26 let. Po uzavření buzické školy v roce 1963 ještě dva roky učil n škole v Blatné a suploval na školách ve Škvořeticích, Vahlovicích a Kocelovicích. Pro buzické to byla rána nemalá, když milovaný a uznávaný učitel Václav Svojše ve věku 80 let roku 1986 zemřel.

Stejně oblíbená a dobrá pověst se těšila u buzických občanů i manželka „pana řídícího“ Marie Svojšová. Když bylo roku 1957 založeno v Buzicích JZD a to posléze od 3. května roku 1958 uvedlo v buzické škole do provozu tzv. „Žňový útulek“ pro děti předškolního věku, působila tam jako pěstounka až do roku 1990 se dvěma přestávkami takřka celých třicet let. Malé děti zahrnovala vroucí láskou a milou pozorností, byla jim druhou matkou. A děti ji stejnou měrou oplácely. I po letech se k ní její bývalé svěřenkyňe a svěřenci hlásili. Děti ji prostě upřímně milovaly, některé možno říci zbožňovaly. Velmi mile až dojemně působí skutečná příhoda, kdy malé děvčátko se slovy: „Paní řídící, sedni si, ať ti můžu dát

pusinku. Já na tebe nedosáhnu“, se jí věšelo kolem krku.

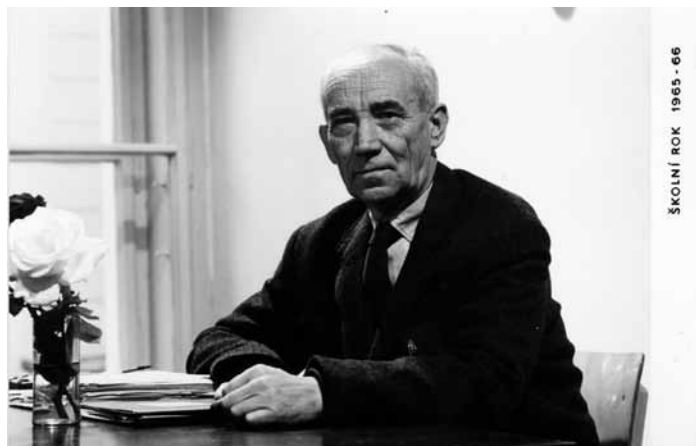
Marie Svojšová byla oporou a přítelkyní i všem dospělým. „Maminka do obce přímo vrostla,“ říká její syn Vladimír. „Lidé si k ní chodili pro radu, pomáhala všem a vždycky za všech okolností. Vypomáhala i při výuce ručních prací, protože často chyběly industriální učitelky.“

Na zasloužený odpočinek odešla Marie Svojšová teprve ve svých 83 letech! Podzim života trávila v učitelském bytě v přízemí školy, do níž se mezitím přestěhovaly prostory Obecního úřadu. V patře, kde bývaly třídy a kabinet, vznikl sloučením místností nádherný sál pro společenské a kulturní akce v obci. V důchodu se převážně věnovala „paní řídící“ pletení- celoživotní oblíbené činnosti. Teprve dva roky před smrtí opustila školní byt a nastěhovala se k synovi Vladimírovi. Zde také v roce 2005 v úctyhodném věku 98 let, milována veškerým buzickým obyvatelstvem, opustila její duše navždy pozemský svět, kde rozesela tolik lásky a dobra jako málokdo.

V roce 1993 se obec Buzice odtrhla od Blatné a vykročila po cestě samostatnosti. Celkem logicky bylo sídlo místního Obecního úřadu umístěno do budovy bývalé školy. Počínaje únorem roku 1994 započala generální rekonstrukce objektu. Prvními pracovníky, kteří se na ni „podepsali“, byli zednický mistr Jiří Lojik se synem, kteří opravili zeď před budovou a provedli rekonstrukci patra. Oba zedníci také změnili tvář přízemí, kde se podíleli na úpravách kanceláře obecního úřadu. Člen obecního zastupitelstva Miroslav Šůcha ve škole zavedl elektřinu, vodoinstalační práce zařídili Vladimír Samec a Jiří Choura. Další nezbytně nutné práce, mezi jinými i zasazení mříží do oken, si vzali na starost pan Houzar z Buziček, pan Pečený a Václav Proška, další člen nového obecního zastupitelstva. Truhlář pan Hulač se zasloužil o renovaci starého školního nábytku. Ruku k dílu přiložil i starosta Buzic Václav Maňhal, který provedl drobné natěračské práce. Vymalování celého objektu bylo svěřeno škvořetickému malíři Karlu Šornovi, takže ušmudlané a zatuchlinou páchnoucí zdi se staly smutnou minulostí. Rovněž došlo k opravě střechy, což byla zásluha Josefa Drastíka a místní mládeže, která mu posloužila coby přídavači. Z prostředků Obecního úřadu byly zakoupeny i nové okapy. Na celé akci se podíleli i další buzičtí občané, kteří dobrovolně a bez nároku na sebemenší odměnu kupříkladu čistili cihly, realizovali štukářské práce na školní chodbě a podobně. Buzické ženy pak završily celou rekonstrukci školy generálním úklidem. Celkové finanční náklady se pohybovaly okolo 40.000 korun. Po provedené rekonstrukci školy pak čekala obec velká sláva, vlastně sláva čtyřnásobná - uplynulo totiž 90 let od postavení školní budovy v obci, 100 let od založení místního sboru dobrovolných hasičů, byl uspořádán sraz rodáků a přátel Buzic. Tto všechno se odehrávalo na datum buzické poutě. Zázemí srazu rodáků a přátel Buzic poskytla právě hlavně škola. Na slavnost tenkrát přijel i populární komik a herec Jaroslav Štercl, který se plným právem řadil k buzickým rodákům, neboť jeho maminka se narodila v Buzicích.

Vdova po posledním panu řídícím na buzické škole Marie Svojšová přes svého druhého syna Milana obci Buzice věnovala dvě ze svých třech místností. Aby po ní zůstala památka, její synové na její přání vysázeli před školou zeleň a květiny.

V roce 1999 se škola dočkala kompletní výměny 95 let starých okenních křidel za nová, opět dřevěná. Proběhla důkladná renovace starých školních dveří a modernizace vybavení kanceláří obecního

Ředitel školy v Buzicích František Václav Svojše

30. léta 20. století

úřadu. V roce 2000 už na dálku zářila opravená a natřená fasáda školy, doplněná o velký nápis „Obecní dům“. Roku 2010 se zde uskutečnil druhý sraz rodáků a přátel Buzic za účasti vzácného hosta, filmového režiséra Hynka Bočana, který vlastní na Blatensku rekreační stavení a v roce 1968 natočil na buzickém hradě český historický snímek „Čest a sláva“.

Bohatá a pestrá je historie buzické školy. I když už původnímu účelu zřejmě nikdy sloužit nebude, je o ni vzorně postaráno a vždycky bude připomínkou vlastenectví a soudržnosti celých generací buzických občanů.

Vladimír Šavrdra

Řecký hmyz

Vážení čtenáři Sobáčku. Řecko je země, která - ač poněkud vzdálená - má pro našince velký význam. Jednak jsou zde historické souvislosti, pro našince především z období druhé světové války, a hlavně po ní. Řecko je ale především turistická destinace pro realizaci dovolené našich lidí. Oblíbili jsme si snad všichni krásné pláže na řeckých ostrovech i vnitrozemí a krásnou přírodu. Země je na turisty připravena a každý si tam najde to svoje. Řekové jsou přátelští, když se naučíte pár řeckých pozdravů a dalších důležitých slov, „jste jejich“. K Čechům mají zvláště vřelý vztah - to jsou ty historické souvislosti. No a Řecko je protkáno historií, která se netýká jen Řeků, ale i nás. Je to doslova historie lidstva. Kam se podíváte - památky. A hodně staré. Cítíte poezii řeckých bájí a někdy máte pocit, že jste zahlédli některou z historických postav. Bohužel je tu ještě relativně nový prvek, který teď zastihuje vše ostatní. Řecká ekonomická krize (která je tak trochu i naší krizí) a úvahy o jeho odchodu z Eurozóny. Nechme ale tuto stránku světa být a vraťme se do řecké přírody.

Začíná léto a to je v Řecku (především na řeckých ostrovech) doba ještě zelené vegetace, mnoha květů nejrůznějších rostlin a poletujících hmyzu. V této době se mají dobře přírodu milující turisté. Jednak ti, co se potápějí (stačí úplně šnorchlování, které je dnes dostupné každému) a co mohou obdivovat obrovské množství zajímavé mořské fauny, a pak ti, co mají rádi hmyz. A takového motýla ze skupiny otakárků, kteří zrovna teď létají z květu na květ, musí obdivovat snad každý. Třepotání nádherných a barevně vyvážených křídel mne vždy fascinuje. Na řadě květů, především ze skupiny okoličnatých rostlin, najdeme jiný druh hmyzu (viz obrázek). Prakticky každý si myslí, že hledí na další druh motýla, tentokrát s průsvitnými křídly. Jen entomolog ale ví, že se dívá na zástupce hmyzu síťokřídlého (Neuroptera) a to konkrétně na druh *Nemoptera sinuata*. Tento druh má poněkud archaicky znějící český název stuholetky jižní. Kromě Řecka se vyskytuje ještě v Bulharsku a Turecku. Druhý pár křídel tvoří jakési stuhy (odtud český název) vyvažující tělo za letu. Let je to poněkud nemotorný a třepotavý. Stuholetky však bezpečně doletí na další květ, který si vybraly. A my jen zíráme, co krásy v té přírodě je. A kolik ozdravné energie z ní lze čerpat. Jen chtít (a dnes už také platí: A umět to).

Když se budete na procházce řeckou přírodou pozorně dívat, uvidíte toho hodně. Řada druhů žije skrytým způsobem života, takže se s nimi

nemusíte ani setkat. Jiné druhy ale nepřehlédnete. Občas kolem vás doslova „profrčí“ obrovskou rychlostí něco velkého (až 25 milimetrů). Je to blanokřídlý hmyz ze skupiny včel (*Apidae*) rodu *Xylocolpa*. Najdete je pak na některém z větších květů, na kterých sbírají nektar. Časté jsou také kobylky, sarančata, cikády, zlatohlávci a další druhy brouků, sršni a celá řada dalších druhů. Kdo fotografuje oblast makrofotografie, přijde si tu opravdu na své.

Z atmosféry mého dnešního psaní jistě cítíte, že do Řecka jezdím a mám to tam rád. Ano, především nádherné ostrovy Samos, Patmos a Chios. Fotografuji si zde svůj oblíbený hmyz (vždyť je to moje profese), ale stejně tak rád šnorchluji a obdivuji zdejší podmořský svět, kde nežijí lidé. Jen se sem občas někdo potopí. Přeji Řecku a Řekům, aby procitli a začali uvažovat realisticky. Aby se „dali dohromady“ a mohli být dál hrdi na tak krásnou zemi, jakou mají. Aby nám ji mohli dál nabízet k splnění našich dovolenkových snů a abychom zase my tím, že k nim budeme dál jezdit, přispěli svým dílem k jejich budoucí prosperitě.

Doc. RNDr. František Weyda, CSC

weydafk@seznam.cz

červenec 2015

Historické pohledy z Blatenska poskytl pan Ladislav Bouše z Blatné. Děkujeme.

Bělčice - kostel sv. Petra a Pavla

➤ Zvonice kostela se hřbitovní zdí, r. 1930

➤ Náměstí se zvonící a kašnou, v popředí benzinová pumpa, z r. 1935

Blatná - chrám Nanebevzetí Panny Marie

- Sejmutí blatenských zvonů z r. 1830 a 1836 ze zvonice pro vojenské účely za 1. světové války
- Barokní zvonice z jižní strany, chrám, vjezd do děkanství se sochou sv. Floriána, pohled přibližně z r. 1925

BĚLČICE

BĚLČICE, u BLATNÉ

NÁKL. ANT. SEDLÁČEK.

Blatná.
Dánský ohrám.

Milí čtenáři SOBáčka,

podruhé dostávám příležitost Vás oslovit. Aby byla zajištěna jistá posloupnost, budu se i dnes zabývat masem.

V souladu s platnou legislativou je za čerstvé maso považováno maso ošetřené pouze chladem a to maso chlazené i mrazené, nebalené, balené i zabalené všech druhů potravinových zvířat. Potravinovými zvířaty jsou všechna hospodářská či divoce žijící zvířata, jejichž maso je využíváno k lidské konzumaci.

Je-li maso dále upraveno pouze namletím a není do něj nic přidáno (kromě soli do 1%), jde o mleté maso. Je-li do mletého masa přidána jakákoli další ingredience (např. více než 1% soli popř. další přísady), jde již o masný polotovár.

U masa hovězího a u ryb byla již v minulosti zavedena povinnost toto maso označovat původem a pro konzumenta bylo snadné zjistit, z jaké země toto maso pochází. U ostatních druhů mas (drůbežního, skopového, kozího a králíčího) tato povinnost platí od dubna letošního roku (1. dubna 2015).

U masa baleného ve výrobě po datu uvedeném výše musí být tento údaj uveden na etiketě, ale mrazené maso, vyrobené před tímto datem, je značené postaru a na trhu se bude vyskytovat až do vyprodání zásob. Pro maso nebalené při prodeji platí, že informace o původu musí být uvedena v blízkosti masa.

Toto opatření jistě pomůže zákazníkovi při výběru masa ze země, kterým důvěřuje, a já jej považuji za smysluplné.

Obecně pro červenec maso je stanoveno, že má být uchováno při teplotách do sedmi stupňů Celsia, pro drůbeží maso do čtyř stupňů Celsia a pro droby všech druhů zvířat do třech stupňů Celsia. Dodržování těchto teplot je důležité zejména v letním období, kdy jsou venkovní teploty vysoké a je potřebné nakoupené maso co nejdříve uložit do chladničky. V případech, kdy víme, že budeme maso přepravovat delší dobu, je na místě uložit jej v chladicí tašce s namrazenými vložkami (např. pet lahvi se zmrzlou vodou). Toto je ještě důležitější u mletých mas, drobů a masných polotovarů.

Pro mletá masa platí, že by měla být prodávána balená nebo musí být namleta před zákazníkem. U polotovarů je situace komplikovanější. Při nákupu je nutné přečíst si etiketu, protože se na trhu objevují i výrobky velmi podobné mletému masu, které ve skutečnosti mohou obsahovat pouze 40% masa i méně a zákazník je při zpracování těchto výrobků zklamán. Stává se, že nám na Krajskou veterinární správu jsou zasílány podněty spotřebitelů, kteří se cítí být oklamáni, nicméně náš závěr je takový, že na etiketě byly uvedeny pravdivé údaje, týkající se těchto výrobků. Stejně je to i u tzv. „křehčených mas“. Jde o masné polotovary, do kterých je přidána voda a další látky, které přidanou vodu v masu udržují. Proto je důležité přečíst si složení výrobku, které je uvedené na etiketách, a dobře zvážit, co si opravdu chci koupit.

Přes veškerá opatření, která jsou přijata v celém potravinovém řetězci, je nutné upozornit na určitá rizika spojená s masem. Maso může být kontaminované patogenními mikroby, které vyvolávají různá onemocnění, nejčastěji průjmová. Jde o bakterie a popřípadě viry či parazity. Tyto mikroorganismy nezpůsobují kažení masa, takže nedojde ke smyslovým odchylkám a konzument s masem zachází bez jakéhokoliv podezření. Proto je velmi důležité bezpečné a správné nakládání s masem v domácnosti a základní pravidla jsou tato: oddělené uložení v chladničce, nejraději v uzavřené nádobě, aby masová šťáva nemohla kontaminovat jiné potraviny. Vhodné je mít vyčleněné prkénko, které slouží pouze pro přípravu syrových mas a nepoužívá se k jinému účelu. Ostatní pomůcky použité k přípravě masa musíme po použití důkladně umýt, zejména před dalším použitím při přípravě salátů a dalších pokrmů, které nejsou tepelně ošetřeny a hrozí jejich tzv. sekundární kontaminace.

Onemocnění mohou způsobit bakterie (zejména *Campylobacter sp.*, *Salmonella sp.* a *Yersinia sp.*, ale i další ne tak časté), viry (zejména viry způsobující průjmová onemocnění nebo různé typy žloutenek) a parazité (zejména tasemnice nebo Toxoplazma), které nejsou tak časté, ale v loňském roce způsobily onemocnění většího množství lidí na severní Moravě.

Riziko onemocnění lze eliminovat správnou manipulací se surovinami při přípravě pokrmů, dodržováním osobní hygieny a důkladnou tepelnou úpravou masa. Řádnou tepelnou úpravu žádný uvedený organizmus nepřežije, avšak bakterie i viry mohou přežít mrazírenské teploty. Tato upozornění jsou důležitá právě v letním období, které je stále častěji využíváno pro grilování.

Pro ilustraci uvedu dubnová (2015) čísla průměrných onemocnění za Jihočeský kraj u pacientů, kteří vyhledali lékařské ošetření. 58 onemocnění salmonelezou, 57 kampylobakteriézou, 50 další mikrobiální infekce, 137 virózy (ty nemusí být v přímé souvislosti s potravinami). Není v běžném povědomí, že po prodělané střevní infekci zejména bakteriálního původu, může bezprostředně nebo i s časovým odstupem dojít k dalším zdravotním komplikacím způsobeným autoimunitní reakcí (např. reaktivní artritidě), jejichž léčba je problematická a v některých případech neúčinná. Někdy se po prodělané infekci může člověk stát bacilonosičem, který patogenní mikroorganismy nepravidelně vylučuje z organismu (zejména stolicí) a může se tak stát při nedostatečné osobní hygieně rizikem pro okolí.

Nerada bych vyvolala obavy před konzumací masa, sama ho mám velmi ráda. Chci jen upozornit na jistá rizika, která lze snadno eliminovat. Znovu se vracím k tomu, že dobře poučený zákazník si může vybrat velmi kvalitní výrobky, které ho jistě nezklamou.

MVDr. Eva Cipínová, ředitelka odboru veterinární hygieny a ochrany veřejného zdraví Krajské veterinární správy SVS pro Jihočeský kraj

Uvažujete o pořízení automobilu se státní podporou pro osoby ZP?

Pak dnešní řádky jsou určeny právě vám. Náš článek vám pomůže využít všechny možnosti, které se při pořízení nového vozu se státním příspěvkem nabízejí.

Státní příspěvek pro osoby se ZP

Lidé se zdravotním postižením mohou dostat od státu příspěvek na pořízení nového nebo ojetého auta až do výše 200.000 Kč. O příspěvek mohou požádat jednou za 10 let. Ti, kteří žádali o poslední příspěvek

před r. 2011, mohou nyní žádat již po uplynutí 5 let.

Nárok na příspěvek má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci. Podmínkou je, že se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být vozidlem převážena. Příspěvek může dostat osoba starší tří let.

O příspěvek se žádá na pobočce Úřadu práce ČR. Ten posoudí, zda žadatel splňuje veškeré podmínky k přiznání financí. Výše 200.000 Kč je maximální možná výše, skutečná částka se odvíjí od mnoha skutečností, které posuzuje Úřad práce. Finanční spoluúčast žadatele není požadovaná.

Odpočet DPH

Pokud je žadatel úspěšný a dostane příspěvek na pořízení automobilu, má po jeho zakoupení nárok na vrácení DPH. Maximální částka vráceného DPH činí 100.000 Kč. Po nákupu vozidla se žádá vrácení na Finančním úřadu, kde lze získat jednoduchý formulář žádosti. Je nutné doložit velký TP a doklad o zaplacení. Částka je vrácena nejpozději do 30 dnů.

Tuto částku lze využít u některých autosalonů jako součást platby, protože někteří prodejci si dokážou tuto částku vyžádat sami. V praxi tedy pokud získáte příspěvek 200.000 Kč, můžete hledat vozidlo v pořizovací ceně 242.000 Kč, kde 200.000 Kč tvoří příspěvek a 42.000 Kč DPH.

POZOR na nákup ojetého vozidla v autobazaru. Pokud nakupujete auto, které vlastnil neplátce DPH, nemůžete možnosti odpočtu DPH už využít.

AUTOSALON nebo AUTOBAZAR?

Obě skupiny prodejců nabízejí různé programy pro hendikepované. Všechny programy jsme otestovali a zjistili jsme, že většinou nejsou tak výhodné, jak se tváří. Mnohdy někteří prodejci dokáží poskytnout větší slevu pro běžné nakupující, než v programu pro hendikepované. O složitějším odpočtu DPH u nákupu v autobazaru jsme se již zmiňovali.

V případě autosalonů se určitě vyplatí navštívit více prodejců a vyžádat si cenovou nabídku na vámi zvažované vozidlo. Zcela jistě se vyplatí oslovit i více prodejců od jedné značky, každý autosalon si tvoří svůj styl přístupu k zákazníkovi. Z vlastní zkušenosti víme, že se určitě vyplatí navštívit autosalon ve větším městě – jeho podmínky i přístup ke klientovi mohou být mnohem vstřícnější, než u prodejce v bližším městě.

Může jít o výhodné ceny skladových vozů, předváděcích vozů, ale zajímavá může být i cena úplně nového vozidla, které bude vyrobeno podle katalogové nabídky na základě vašich požadavků.

Při pořizování vozidla je nutné si uvědomit, že vám musí sloužit minimálně 10 let, proto je dobré upřednostnit nákup nového vozidla.

Obě skupiny prodejců nabízejí poměrně výhodné úvěry, pokud se rozhodnete pro dražší auto.

Nadace Agrofert

O příspěvek na pořízení automobilu lze žádat také Nadaci Agrofert. Žádosti nijak nesouvisí s poskytnutím nebo neposkytnutím státního příspěvku od Úřadu práce. Posuzují se zejména majetkové poměry žadatele a o něco méně přísně než na ÚP výše zdravotního postižení. Došlé žádosti se projednávají zpravidla dvakrát ročně. Zda splňujete podmínky žádosti, si můžete ověřit na webových stránkách nadace nebo v naší infopradně.

HANDI PORADNA

bezplatná poradna (ne)jen pro handicapované

Komunitní centrum aktivního života

1. patro (bezbariérový přístup)

Nádražní 661, 388 01 Blatná

v červenci a srpnu funguje pouze infolinka

INFOLINKA: po - st od 10.00 do 16.00 mob: 605 819 555

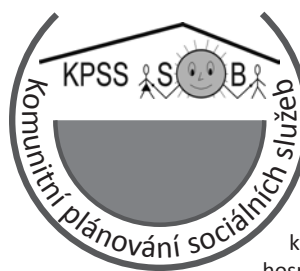
email: info@skstricykl.cz

Podporují nás:

Úřad práce ČR, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska,

Centrum kultury a vzdělávání Blatná,

RENAULT - AUTA BOREK

„Umění doprovázet“

Potřebným z celého Jihočeského kraje pomáhají lékaři a ošetřovatelky v prachatickém zařízení nesoucí název Hospic sv. Jana N. Neumanna. Cílem zdravotnické péče, kterou hospic poskytuje, je dosažení nejlepší možné kvality života pacientů a jejich rodin. „Do hospice jsou přijímáni pacienti, u nichž již medicína vyčerpala všechny své možnosti a není naděje na vyléčení. Naším pacientům garantujeme, že nebudou trpět nesnesitelnou bolestí, vždy bude zachována jejich lidská důstojnost a v posledních chvílích nezůstanou osamoceni. V doprovázení nám velmi pomáhají samotní příbuzní nemocných, kteří u nás mohou být 24 hodin denně a využít přistýlky, které jsou na všech pokojích“, vysvětluje ředitel hospice PhDr. Robert Huneš.

Hospicový tým tvoří nejen lékaři, zdravotní sestry, ošetřovatelky a sociální pracovníce, ale také psycholog či dobrovolníci, kteří pomáhají naplňovat volný čas pacientů např. četbou, rozhovorem či vycházkami. Doprovázet nemocné v posledních dnech jejich života přichází také řada umělců, kteří potěší hudebním či divadelním vystoupením v rozlehlém parku hospice.

Přijetí do hospice netrvá dlouho – žádostem o hospitalizaci je vyhověno v řádu dní. Kapacita hospice je 30 lůžek, z toho 22 pokojů je jednolůžkových a 4 dvoulůžkové. Umožněny jsou rovněž krátkodobé pobyty pacientů, o něž rodina pečuje doma, potřebuje si odpočinout a dobít baterky pro další péči.

„V rozhodování o tom, zda je pro hospicovou péči ten správný čas by měl rodinám pomoci jejich praktický lékař. Můžete se ale poradit i s námi, či si přijít hospic prohlédnout osobně. Informace o přijetí či volných místech vám poskytneme na telefonním čísle 388 311 729, samotnou prohlídku hospice či odbornou stáž je pak možno předem objednat prostřednictvím těchto kontaktů: email: vzdelavani@hospicpt.cz, tel. 388 311 726 (Mgr. Eva Předotová)“, dodává ředitel hospice.

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Podpořeno z Programu švýcarsko-české spolupráce
Supported by a grant from Switzerland through the Swiss Contribution to the enlarged European Union

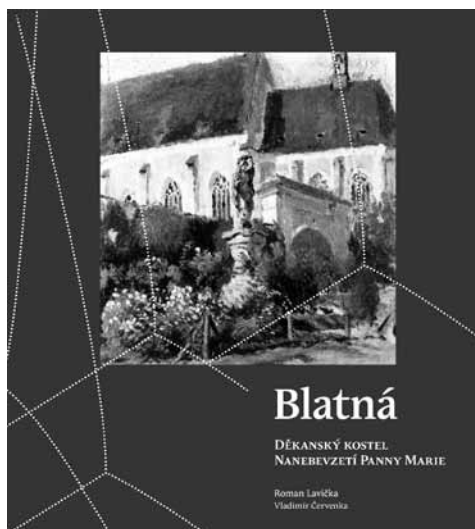

Zprávy z našich obcí

ROK 2015
- SLAVTE S NÁMI
Představení knihy
„Blatná - Děkanský
kostel Nanebevzetí
Panny Marie“

Od prvotního nápadu až po konečných 265 stran jeho „zhmotnění“ uběhlo více než rok. V nakladatelství a vydavatelství Bohumír Němec - VEDUTA právě nyní jedou tiskařské stroje na plné obrátky. Prázdné listy papíru zaplňují poutavé texty autorů Mgr. Vladimíra Červenky a PhDr. Romana Lavičky, Ph.D., s přispěním Mgr. Karla Petrána a P.ThLic. Marcina Piaseckého. Stránka za stránkou rozkrývá tajemství nejen

Obálka publikace, vydané Městem Blatná v nákladu 750 ks s finanční podporou Jihočeského kraje

nádherné blatenské církevní stavby, ale i mocenských vztahů a politiky doby – historie Blatné – po celých 500 let napět. Elegantní grafika propojuje devět kapitol knihy ojedinělou linií sklípkové klenby blatenského chrámu. Dobové i současné fotografie, mapy, plány i nákresy nedají opomenout snad žádný detail. Titulní obálka, font písma, rejstříky, cizojazyčná resumé – to je vše je zvolené, mnohokrát

prodiskutované – už nic se nedá změnit, doplnit. Bude se kniha líbit? Odpověď najdeme u Vás, milí čtenáři - příznivci historie, kostela i Blatné samotné. Snad odpoví na otázky dříve nezodpovězené, snad potěší, snad zaujme, snad poučí...

I proto je nám velkou ctí pozvat Vás na slavnostní večer pořádaný k výročí 500 let od vysvěcení blatenského kostela, kde bude oficiálně kniha „Blatná - Děkaný kostel Nanebevzetí Panny Marie“ představena. V pátek 14. srpna od 18 hodin bude pod taktovkou místní farnosti zahájen tento slavnostní akt s doprovodným programem, s prodejem knihy a s komentovanou prohlídkou.

Program slavnostního večera 14. srpna 2015

- 18:00 – ambit v areálu kostela – zahájení
- 18:10 – ambit v areálu kostela – prodej knihy (200,- Kč), možnost podepsání autory
- 19:15 – kostel – prohlídka vedená Mgr. Vladimírem Červenkou
- 20:30 – kostel – večer chval vedený polskými kněžími

Další možnost nákupu knihy bude v rámci otevírací doby chrámu v sobotu 15. srpna od 10:00 do 12:00 hod. a v neděli 16. srpna od 14:00 do 16:00 hod. V oba tyto dny nebudou chybět ani vedené prohlídky naučnou stezkou v areálu kostela - v sobotu 15. srpna od 10:30 hod. a v neděli 16. srpna od 14:30 hod. Následně bude kniha k dispozici rovněž v infocentru, knihovně a recepci CKVB, na městském úřadě či na pokladně zámku. Bude distribuována i do prodejní sítě knihkupectví.

Program v sobotu 15. srpna 2015

- Od 10:00 – ambit v areálu kostela – prodej knihy
- 10:00 – 12:00 – otevírací doba kostela
- 10:30 – prohlídka kostela vedená Mgr. Vladimírem Červenkou

Program v neděli 16. srpna 2015

- 8:00 – nádvoří fary otevření růžencové zahrádky
- 8:15 – kostel – Pouťová mše, hlavní celebrant P. Marcin Piasecki; účinkují: Jakub Komrska (varhany), sbor Bedrs pod vedením Ludmily Křivkové
- 14:00 – 16:00 – ambit v areálu kostela – prodej knihy
- 14:00 – 16:00 – otevírací doba kostela
- 14:30 – prohlídka kostela vedená Mgr. Vladimírem Červenkou
- 16:00 – koncert pořádaný ve spolupráci s Klubem přátel Blatenska; účinkují: Jakub Komrska (varhany), Jan Hrdlička a Martin Vališ (trubky)

Neděle 6. září 2015

Dnem vysvěcení kostela bylo 8. 9. 1515, v termínu tomu nejbližším možném, tj. v neděli 6. září 2015 od 14:30 hod., bude sloužena Výroční mše pomocným biskupem českobudějovickým, Mons. Pavlem Posádem. Účinkují: Edita Adlerová (mezzosoprán), Marcela Šestáková (varhany). Tato událost bude nejen pro věřící jistě pomyslnou třešinkou na dortu „jubilejního roku“, který od loňského září farnost prožívá a oslavuje.

Jméno Města Blatná, Římskokatolické farnosti v Blatné a autorů připravili:

Jitka Říhová a P. ThLic. Marcin Piasecki

ČEKANICE

Kaplička Panny Marie u Čekanic slavila 4. července 2015 významné narozeniny

Kdo má rád zdejší krajinu, vybaví se mu hned mohutný buk a pod ním nevelká kaplička s červenými kachličky kolem oken a dveří. Je to pozoruhodná, skromná stavba, kterou zde na panství svého rodu nechal před dvěma sty lety postavit baron Alois Helversen z Helversenu, jako poděkování Panně Marii za záchranu svého života, když byl vážně zraněn v bitvě u Lipska. O historii kapličky se můžete dočíst v knize Země zamyšlená Ladislava Stehlíka či v kronice obce Čekanice, kterou psal ř. u. Josef

Kapličku Panny Marie u Čekanic vysvětil P. Marcin Piasecki

Kafka. V Minulosti o ní vyšlo i několik článků v Blatenských listech od autorů Jana Olejníka, Vladimíra Koubíka a jiných.

4. července 2015 od 10. hodin se konala u kapličky slavnostní mše svatá, kterou sloužil P. Marcin Piasecki se třemi ministranty.

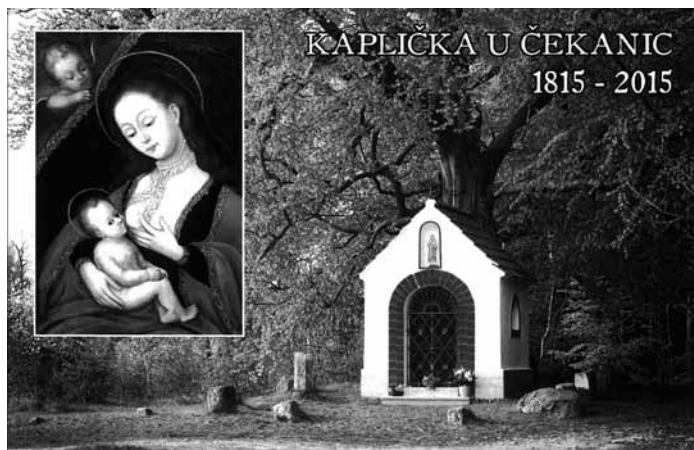
V programu pak pokračoval pan David Maňhal, který podrobně hovořil o historii kapličky. Své pojetí o postavení kapličky předvedly i děti z Čekanic. Poslední bod programu bylo vystoupení Spolku pro vnitřní obnovu krajiny v čele s Matějem Zeithamlem a Františkem Havlůjem. Mluvili o svém záměru, jak oživit a obnovit drobné historické stavby na Blatensku.

O zpestření dopoledne se postaralo dívčí dudácké duo ze Strakonice a celý program zajímavě uváděla paní Mgr. Marie Vanduchová. Přestože den sliboval horké počasí, přítomní strávili

Vystoupení dětí z Čekanic na slavnosti u kapličky

dopoledne v příjemném stínu lesa. Na slavnost přijeli nebo přišli lidé z okolních vesnic i z Blatné. Pozvání na slavnost přijali starostka města Blatné paní Kateřina Malečková, kronikářka města Sedlice paní Radka

Jedna ze sady pohlednic kapličky Panny Marie u Čekanic a Buku dr. Velenovského, kterou nechal vyhotovit osadní výbor Čekanice

Krejčová i skautský oddíl, který po léta jezdí na prázdniny do Čekaníc a jehož členové po dobu bohoslužby drželi čestnou stráž u kapličky. A ještě mnoho jiných, kteří nám udělali radost svou přítomností. Pro občerstvení návštěvníků byly připraveny dva stánky s malým pohoštěním. Za pozornost stály i pamětní kachle kapličky, které vytvořily pro tuto příležitost klientky Domova Petra v Mačkově a pamětní pohlednice. Po ukončení programu se ještě sešli občané s rodáky na přátelské posezení v klubovně obecního úřadu v Čekanicích. Povídale se až do večerních hodin. Místní a chalupáři společně s dětmi pak uzavřeli příjemný den utkáním v malé kopané, přehazované a volejbalu. Kaplička měla pěknou oslavu narozenin.

Milka Hrubá

DRAHENICKÝ MÁLKOV

O pohár starosty SDH Drahenický Málkov

V kalendáři nastal 30. květen a to pro nás málkovské hasiče znamenalo, že tento den pořádáme již 7. ročník znovu obnovené soutěže „O pohár starosty SDH Drahenický Málkov“. Pro našeho nového starostu Václava Lívance, to samozřejmě nebyla nová věc, protože za družstvo veteránů běhá od roku 2010, ale prvně se chopil uvedení soutěže, která se konala pod jeho záštitou. Počasí si s námi trochu pohrálo, ale naštěstí než začala samotná soutěž. Trochu se nám zdržely přípravy, ale naštěstí neměly vliv na začátek soutěže, který tak proběhl v přesně naplánovanou dobu. Tento rok se k nám sjelo o poznání méně družstev než loni (což bylo celkem 27), ale i tak účast 19 týmů je dost slušná. Jak u nás bývá zvykem, první na řadu přišli muži na 3B – do této kategorie se přihlásilo celkem 14 družstev. A jak to dopadlo? 1. Bezdědovice 19,50 (19,35), 2. Buková 19,75 (19,51), 3. Chobot 20,07 (19,69), 4. Kocelovice 20,60 (20,06), 5. Březnice 23,07 (20,96), 6. Blatná 27,40 (26,78), 7. Mečíchov 30,66 (30,04), 8. Uzenice 32,12 (30,64), 9. Radomyšl 36,75 (36,34), 10. Mýšovice 38,37 (37,77), 11. Mirovice 39,46 (39,18), 12. Skaličany 44,02 (39,62), 13. Uzeničky 52,15 (49,69), 14. Drahenický Málkov NP. Bohužel naši kluci měli nepopulární N a tak nezbývalo než doufat, že ženám a veteránům se zadaří lépe. Ihned po mužích přišla na řadu ženská kategorie. Do té nastoupily pouze dvě družstva, mezi sebou si to tak rozdaly Drahenický Málkov a ženy z Hudčic. K radosti všech málkováků zvítězilo domácí družstvo s časem 27,44 (25,39), stříbro putovalo do Hudčic za čas 30,99 (27,06). Veteráni se ve své kategorii sešli tři. První místo získali veteráni z Hudčic 28,40(28,05), druží skončili pánové ze Skaličan 38,42 (34,53) a bronzovou příčku obsadilo domácí družstvo veteránů 48,91 (36,84). Součástí klání bylo i mužské super finále na 2B o divoké prase. Do boje o tuto zajímavou cenu se dostalo šest nerychlejších týmů z mužské kategorie. Divočák nakonec putoval do Bukové, která zvládla nejrychlejší čas 17,74 (17,31). Nejvíce líto to bylo klukům z Bezdědovic, kterým se povedl čas 17,75 (17,62). Vyhlášení taktéž proběhlo podle plánů a všechna družstva si odnesla diplom a ceny. Děkujeme všem našim hasičům i nehasičům, kteří se podíleli na chodu celé soutěže.

Tradiční málkovský desetiboj

Ke dni dětí a nejen pro děti se již řadu let v Málkově pořádá desetiboj, tedy soutěž o deseti zajímavých disciplínách, kde každý chce podat co nejlepší výkon. Letošní ročník připadl na sobotu 6. června a snadný chod soutěží narušovaly pouze vysoké teploty. Zúčastnilo se celkem 26 soutěžících, ve třech kategoriích. Mezi dětmi se nejlépe umístila

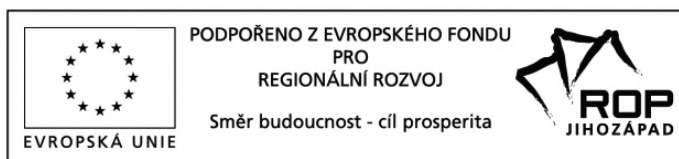

Natálka Vlčková a obhájila tak loň-

ské prvenství, druhý skončil její bráška Christján a třetí příčku obsadila Sára Hořejší. V mužské kategorii se první místo taktéž nezměnilo, opět zvítězil Luboš Kylián ml., stříbrnou příčku získal Luboš Kylián st. a třetí místo patřilo Petru Bártovi. V kategorii žen se nejlépe vedlo Kristýně Vodičkové, v závěsu za ní skončila Nikola Hořejší a třetí místo patřilo Hance Jahodové. Jako tradičně proběhlo po vyhlášení pečení masička a společně se povídalo až do pozdních večerních hodin.

Text a foto: Lucie Kyliánová

Rekreační areál využívají i partneři projektu

Zaměstnanci Technických služeb města Blatné připravili zodpovědně „Rekreační areál“ na již třetí rok provozu. Máme velkou radost, že obě blatenské základní školy, které jsou platnými partnery projektu „Rekreační areál města Blatná - revitalizace zanedbaného areálu na občanskou vybavenost“, se aktivně zapojily i do nové sezóny. ZŠ T. G. Masaryka spolupracovala při organizaci Dne dětí na plovárně a žáci ZŠ J. A. Komenského zažili zajímavé setkání s potápěčem. Pokud to počasí dovolí, budou si moci žáci základních škol zúčastnit v měsíci září plaveckých závodů.

Aktuální informace o otevírací době a ceně vstupného jsou k dispozici na internetových stránkách <http://www.plavecakblatna.cz/index.php>

Bohumila Hoštičková

MěÚ Blatná, odbor majetku, investic a rozvoje

Setkání s potápěčem na blatenském bazéně – dva dětské pohledy

„15. června měly třídy 4. A a 4. B ZŠ J. A. Komenského schůzku na bazénu v Blatné s potápěčem panem Troničkem. Předvedl nám potápěčské vybavení, například nejmodernější potápěčskou baterku. Také nás zaujaly nože a velmi stará harpuna, která už nelze nabít. Potápěčský oblek se nazývá neopren. Mohli jsme se nechat vyfotit pod vodou a vyzkoušet si dýchat pod hladinou do dýchacího přístroje.“

Adam Píkl, Tomáš Bezouška, Jan Barabáš, Jakub Maroušek
žáci 4. A

„V pondělí 15. června se na plovárně v Blatné uskutečnila schůzka s potápěčem, na které byly třídy 4. A a 4. B ze ZŠ J. A. Komenského. Zkušený potápěč pan Troniček nám ukázal vše, co potápěči používají. Děti si mohly vyzkoušet například dýchání s dýchacím přístrojem pod vodou. Po odborné přednášce nám pan potápěč naházal do vody kuličky a třídy si je mohly vylovit. Žáci si také mohli vzít na sebe neopren. Pan potápěč žákům ke konci přednášky rozdál časopisy o potápění. Všem se setkání moc líbilo. Panu Troničkovi všichni moc děkujeme.“

Hana Tomanová, Šimon Vávra
žáci 4. A

Akci zorganizovala ZŠ JAK Blatná v rámci partnerství v projektu «Rekreační areál města Blatná - revitalizace zanedbaného areálu na občanskou vybavenost».

Den dětí na blatenské plovárně

Členové zářijového parlamentu měli 1. června možnost podílet se na organizaci dětského dne na blatenské plovárně. Pětičlenná „posádka“ měla na starosti dvě stanoviště, a to Ostrov Lótofágu a Výrobu meče a štítu.

Potřebné přípravy probíhaly už dva týdny před vypuknutím akce. Parlamentáři docházeli do KCAŽ nebo DDM, kde pomáhali s výrobou kulís. 1. června pak vyrazili už v osm hodin ráno na plovárnu, kde společně s koordinátorkou ŽP Věrou Vitákovou připravovali od rána svá stanoviště. Vyřezali z kartonu stovky mečů, které odpoledne sloužily jako předlohy pro děti. Ty si je mohly dokreslit, dozdobit a samozřejmě odnést na památku domů. Dětský den probíhal od 13 do 18 hodin. Parlamentáři byli na místě od 8 do 18 hodin, což byla pěkná fuška.

Počasí se vydařilo, celý den bylo slunečno, a tak první dětský den na blatenské plovárně dopadl na jedničku. Doufáme, že spolupráce s KCAŽ a DDM bude pokračovat i v příštím školním roce.

Ludmila Růžičková a Věra Vitáková, koordinátorky ŽP

Žabák ZŠ TGM aneb druhý ročník plaveckých závodů na blatenské plovárně

Bylo to opravdu za 5 minut 12. Počasí se umoudřilo, teplota stoupala, mraky se rozplynuly, nad námi se objevila azurová obloha a my jsme nakonec mohli uskutečnit v tom nejzajímavějším termínu před vysvědčením 2. ročník plaveckých závodů. Skutečně - 25. 6. 2015 ožil bazén v Blatné atmosférou velkých štafetových závodů. Žáci všech věkových kategorií změřili své plavecké dovednosti jak v jednotlivcích, tak v družstvech. Ti, kteří si mysleli,

že do plavek nemají ještě tu správnou prázdninovou figuru a barvu, zvolili suchou variantu – fotbálek, badminton, odjíženou a ti mladší houpání, lovení rybiček a samozřejmě i hry v brouzdališti. Průběh závodů sledovala i paní starostka Malečková s panem místostarostou Ounickým. Všichni jsme strávili na blatenském bazénu příjemné dopoledne a pomalu se naladili na prázdninový rytmus. Naše škola je partnerem projektu Rekreační areál města Blatná – revitalizace zanedbaného areálu na občanskou vybavenost plaveckého bazénu a proto poděkování patří Městu Blatná a Technickým službám Blatná za možnost uspořádání těchto závodů. Takže díky a hurá na prázdniny!

Jaroslav Voříšek, učitel TV

Komunitní centrum aktivního života hledá nového nájemce kavárny

Prostory v Komunitním centru slouží obyvatelům a návštěvníkům blatenska již celý rok. Stačí nahlédnout na internetové stránky <http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>, a snad každý si zde může jít „svůj“ program.

V současné době nemá kavárna svého nájemce, proto Centrum kultury a vzdělávání Blatná společně s městem Blatná vyhlásilo záměr pronájmu kavárny v Komunitním centru aktivního života. Přesné podmínky pro případné zájemce jsou k dispozici na internetových stránkách Centra kultury a vzdělávání Blatná <http://www.ckvb.cz/> nebo při osobním jednání na CKVB nebo na Městském úřadě Blatná, odboru majetku, investic a rozvoje.

Bohumila Hoštičková
MěÚ Blatná, odbor majetku, investic a rozvoje

Kroužkování čápů v Blatné

Jako každý rok i letos proběhlo kroužkování mladých čápů bílých, kteří žijí s námi v Blatné. Kroužkování proběhlo pod vedením pana Mgr. Stanislava Chvápila z České společnosti ornitologické, který je současně vedoucím Skupiny pro výzkum brodivých ptáků. Pracovníci technických služeb města zajistili zapůjčení vysokozdvizné plošiny.

Foto archiv Stanislava Chvápila a Karla Lukáše

Z Domova pro seniory v Blatné

Cyklus výstav Příroda Blatenska navštěvujeme s uživateli domova pro seniory každý rok. Vždy se těšíme na záplavu výtvarných prací dětí z Blatenska. Býváme zvědaví, jak si děti poradí s daným tématem. Pro letošní rok znělo: „Zvířátka, jak bydlíte v přírodě?“

Návštěva byla o to příjemnější, že nás výstavou provedla paní Radka Vokrojová, která je jednou z hlavních iniciátorů celého – již dvanáctiletého – cyklu výstav.

Kromě výtvarných prací dětí z našeho regionu byly k vidění i další zajímavosti, ke kterým nám paní Radka podala zasvěcený výklad. Například ptačí budky z různých materiálů, čmelín, hmyzí domky, příbytek pro ježka, netopýří budka (výrobky od Zelené domácnosti). Naše uživatelky byly mile překvapené, že mohou nahlédnout v přímém přenosu do čapího hnízda (webkamera ze záchranné stanice živočichů v Makově). Nejvíce zájmu sklídila všechna možná „zvířena“ v teráriích

	<p>PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FUNDU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ</p>	
<p>EVROPSKÁ UNIE</p>	<p>Směr budoucnost - cíl prosperita</p>	<p>ROP JIHOZÁPAD</p>

– zvláště pak, když paní Radka začala krmit jihoamerické šváby. Chvilí jsme poseděli před obrazovkou s prezentací ptactva a už nás čekala část věnovaná historii trampingu. Mnoho muzejních kousků byla našim dámám povědomá, ale v praxi je používali spíš vrstevníci z řad mužů.

Chtěly bychom poděkovat za příjemně strávené dopoledne nejen paní Radce Vokrojové, ale také všem, kteří se podílejí na přípravě celého cyklu výstav.

A ještě jedno poděkování: velká část vystavených prací zdobí přes prázdniny stěny našeho domova pro seniory. Jsme moc rádi, protože takto můžeme přiblížit výstavu téměř všem uživatelům domova.

Kvalifikační turnaj E.ON Junior Cup 2015 v Blatné

17. května 2015 se v jihočeské Blatné uskutečnilo sedmé kvalifikační kolo fotbalového turnaje E.ON Junior Cupu. Na krásném letním stadiónu se bojovalo o postup na „Velké finále“ a mnoho hodnotných cen.

E.ON Junior Cup je fotbalový turnaj pro hráče do 10 let. Do Blatné se sjelo 12 týmů, které byly rozlosovány do dvou skupin po šesti týmech. Favority turnaje byly FC Písek a TJ Šumavan Vimperk, což se také v průběhu turnaje potvrdilo. Turnaje se dále zúčastnily: domácí tým TJ Blatná, SK Otava Katovice, FK Vodňany, TJ Sokol Bělčice, TJ Dražejov, Spartak Rožmitál, SK Břežnice 1918, TJ Sokol Kasejovice, SK Litavan Bohutín a TJ Hradiště.

V Blatné se začalo v 9 hodin a úvodní slovo obstarali starostka města Blatná paní Kateřina Malečková a předseda fotbalového oddílu TJ Blatná pan Michal Vanduch. Vše bylo perfektně připraveno a nachystáno a tak se naše mladé fotbalové naděje mohly pustit do sportovního zápolení. A že se bylo na co koukat. Všichni mladí hráči bojovali jako lvi a nechtěli dát soupeři nic zadarmo. Trenéři, rodiče i fanoušci se nechali strhnout předváděnou hrou a vytvořili skvělou atmosféru. Tu dokresloval také bohatý doprovodný program. Nafukovací hřiště pro rodiny, kruhová klec, skákací hrad a další atrakce fotbalového parku E.Onu byly po celý den permanentně vytíženy. Také počasí vyšlo nad očekávání dobře, což bylo pro zdárný průběh turnaje velice důležité.

Slavnostní vyhlášení se sice trochu zdrželo, což ale nikomu z přítomných vůbec nevadilo. Všechny týmy a všichni hráči byli po zásluze odměněni, což na tvářích všech vykouzlilo upřímné úsměvy a nadšení. Samozřejmě i zde platilo – čím lepší umístění, tím hodnotnější ceny.

Vítězství v Blatné a postup do „Velkého finále“ po zásluze vybojovali hráči TJ Šumavanu Vimperk, kteří svou kvalitu prokazovali po celý turnaj. Ve finále přehráli hráče TJ Hradiště, pro které už účast ve finále byla velkým úspěchem.

Fotbalisté TJ Blatná se umístili na 8. místě, nejlepším hráčem týmu byl s č. 10 Michal Fejtl. Konečné pořadí turnaje a nejlepší hráči najdete na webových stránkách TJ Blatná.

Velké finále E.ON Junior Cupu 2015 se uskuteční 4. – 6. září v Roudném u Českých Budějovic. 15 týmů si vybojuje nominaci na kvalifikačních turnajích a další mužstva dostanou automatickou pozvánku - budou to týmy s ligovou příslušností. Mezi jistými účastníky nechybí AC Sparta Praha, SK Slavia Praha, FC Baník Ostrava a FC Viktoria Plzeň.

Kvalifikační turnaj v Blatné měl rozhodně vysokou úroveň a byl výborně zajištěn. Upřímně doufáme, že podobných akcí (ať už u nás v Blatné nebo v jiných městech) bude do budoucna přibývat. Byla to krásná prezentace mládežnického fotbalu.

Žádný turnaj se neobejde bez organizátorů a lidí v pozadí. Poděkování proto patří:

1. Energetické skupině E.ON, která je generálním partnerem těchto kol.
2. Městu Blatná za finanční podporu; starostce města Blatná Kateřině Malečkové za morální i slovní podporu během turnaje.
3. Pavlu Krátkému za organizaci a zajištění celé akce v Blatné.
4. Davidu Flanderovi za vynikající moderátorský výkon hodný „Oscara“.
5. Miroslavu Šimůnkovi za profesionální natočení a nafocení celé akce.
6. Naším rozhodčím, kteří ve čtyřech lidech zvládli, na vysoké úrovni, odpskat 46 utkání, což je úctyhodný výkon. Byli to: Miroslav

Vaněček, Jiří Peroutka, Michal Hovorka a Miroslav Kostohryz.

7. Pavlu Bulkovi a Miroslavu Maškovi za bezchybnou evidenci výsledků a plynulý tok turnaje.
8. Mladým blatenským fotbalistům za skvělou pořadatelskou činnost, za kterou přišel osobně poděkovat vedoucí Faktor Týmu E.Onu. Za dobu 4 let, co organizuje atrakce pro E.ON, se ještě nesetkal s takovou ochotou a pomocí od mladých pořadatelů. Některé z maminek dojala jeho slova k slzám. Mladými pořadateli byli: Josef Potůček, David Fiřt, Adam Šejvar, František Outlý, Ondřej Krátký a Vítá Říha.
9. Monice Potůčkové, Heleně Kostohryzové, Martině Hovorkové, Michaelle Outlé a Monice Siblikové za přípravu občerstvení pro účastníky turnaje.
10. Všem výše nejmenovaným kamarádům za pomoc při přípravě a bezproblémový, plynulý chod celé akce.
11. Všem týmům za účast a skvělé výkony. Rodičům a fanouškům za podporu.

Odkaz na fotogalerii pořízenou z turnaje:

blatenska-pripravka.raice.idnes.cz/E.on_Junior_Cup_2015_Blatna

Fotbalový oddíl TJ Blatná

Domácí tým TJ Blatná

Zadní řada zleva: Šimon Vávra, Jan Barabáš, Jakub Outlý, Vojtěch Bulka, Aleš Bláha, Michal Fejtl, Matyáš Prokopius, Jakub Potůček

Spodní řada zleva: Vojtěch Koman, Natálie Kostohryzová, Pavel Krátký, Zdeněk Merhaut

Akademie

Jednou z pravidelných akcí, které patří k závěru školního roku, je slavnostní AKADEMIE. Společným cílem všech je pobavit nejen sebe, ale i rodiče a všechny, kteří se přijdou podívat. I proto se vystoupení připravují dlouho dopředu – je nutné vymyslet námět, vybrat hudební doprovod a hlavně vše nacvičit. Naším záměrem je, aby se představily všechny třídy; na prvním stupni se většinou spojují třídy ročníku (letos jich bylo šest, protože páťáci připravili dvě vystoupení), na druhém stupni si vystoupení připravuje každá třída samostatně (těch bylo letos přesně osm). Není pochyb o tom, že při nácvičení se také utužuje třídní kolektiv. A když se žáky vystupuje i třídní

učitelka, je to super! A i to se letos podařilo. Diváci zhlédli ve středu 3. června čtrnáct třídních vystoupení doplněných pohádkou dramatického kroužku a vystoupením hostů ze ZŠ Holečkova v Blatné. Všechna měla své kouzlo a vybrat tři nejlepší pro páteční „Bavíme se společně“, které na zimním stadionu pořádá naše Rada rodičů, bylo velmi těžké. Ale i to se podařilo a i tato akce, přes neskutečné horko, měla velký úspěch. Vráťím se však ještě k AKADEMII a jejímu závěrečnému překvapení – letos si totiž poprvé připravily vystoupení i paní učitelky a vychovatelky (bylo jich celkem 19). Ve svižném tempu se nejdříve proměnily v pohledné uklízečky, které se posléze změnilly ve skupinu BONEY M. A jejich obdivuhodný výkon jsme ocenili nejen my, nevystupující, ale i všichni v hledišti bouřlivým potleskem. Ten byl posléze odměněn přídavkem – tedy zopakováním celého vystoupení a opět bouřlivými ovacemi. Prostě letošní akademie se po všech stránkách povedla. Díky patří především všem vystupujícím včetně konferenciérek Terezy a Elišky, ale i všem ostatním, kteří zajišťovali akademii po technické stránce.

Výsledky soutěží

I v květnu a červnu se naši žáci zúčastnili mnoha soutěží, tentokrát však převážně sportovních. Ale ani v nich se neztratili. Posuďte sami:

Ve fotbalovém turnaji pro kluky a holky z prvního stupně McDonald's CUP si naše družstvo žáků prvních až třetích tříd ve složení Matěj Fejtl, Adam Hovorka, Šimon Fořt, Marek Čížek, Vít Hůrka, Jakub Potůček, Jakub Outlý, Vojtěch Koman, Ondřej Novotný, Aleš Bláha a Vojtěch Bulka vybojovalo v okresním kole výborné 2. místo, družstvo žáků čtvrtých a pátých tříd skončilo na 6. místě.

Kluci ze čtvrtých a pátých tříd (Jan Barabáš, Štěpán Flandera, David Fiřt, David Slezák, Jakub Šurát, Vojtěch Pojer, David Červenka, Daniel Fišer, Josef Potůček, Daniel Říha, Jakub Sedláček a Adam Šejvar) se blýskli v turnaji Hokejbal proti drogám a postoupili až do krajského kola, kde skončili těsně pod stupni vítězů, tedy čtvrtí.

Červen patřil atletice – v okresním kole lehkotletické všestrannosti žáků 1. stupně zabodoval ziskem 3. místa Vít Hůrka ze II. A. Z žáků 2. stupně dosáhli na stupně vítězů: Linda Polívková (IX. A), která vybojovala 1. místo ve skoku vysokém a 3. místo v běhu na 800 m, Patrik Chvátal (VIII. A) 2. místem ve vrhu koulí a 3. místem ve skoku dalekém a v běhu na 60 m, Jan Podlešák (VII. B) 1. místem ve skoku vysokém a 2. místem v běhu na 1500 m a Michal Štědrý (VI. A) 3. místem v hodů míčkem.

Na závěr jsem si nechala výsledky našich mladých zdravotníků, které velmi svědomitě vede a na soutěže připravuje, i když už není naší pracovnící, paní Marcela Džisová. Každoročně dosahují výborných výsledků, ale letos byl jejich úspěch mimořádný. V okresním kole získala družstva 1. stupně (Simona Haštavová, Karolína Šustrová, Sandra Vondrová, Vojtěch Bulka a Adam Španihel) a 2. stupně (Vanesa Vávrová, Adam Jareš, Zbyněk Řehoř, Ondřej Velek a Jan Vilita) výborná 3. místa. Husarský kousek se ale podařil družstvu žáků VIII. B ve složení Gabriela Hanzalová, Kristýna Kosíková, Adéla Sedláková, Lucie Sokolová a Jan Mikeš. To se probojovalo přes 1. místo v okresním a 1. místo v krajském kole až do kola národního. A ani tam se naši zdravotníci neztratili, vždyť získali skvělé 5. místo!

Všem žákům, kteří se nebojí poměřit své výkony se žáky ostatních škol, srdečně děkuji za skvělou reprezentaci školy, všem pedagogickým pracovníkům děkuji pak za jejich přípravu.

Cyklo-běh za ČR bez drog

Cyklo-běh za Českou republiku bez drog měl zastávku na ZŠ J. A. Komenského v Blatné. Je svým rozsahem a intenzitou největší pravidelnou protidrogovou kampaní spojenou se sportem. Tato aktivita chce upozornit na dlouhodobě zanedbané vzdělávání na poli drogové prevence a volá po zvýšení drogové gramotnosti a osvěty v naší zemi. Nad akcí převzal záštitu Senát Parlamentu ČR. Akci organizuje občanské sdružení ŘEKNI NE DROGÁM - ŘEKNI ANO ŽIVOTU.

Slavnostní zahájení 13. ročníku Cyklo-běhu proběhlo v pondělí 8. června 2015 v Orlové za účasti stovek dětí, známých osobností a hostů. Další desítky mladých sportovců pak společně s cykloběžci odstartovali letošní turné. Celá akce byla zakončena v Praze v pátek 19. června 2015. Cyklo-běh se koná u příležitosti Mezinárodního dne proti zneužívání drog, který připadá na 26. červen.

Trasa letošního dvanáctidenního Cyklo-běhu vedla přes 40 měst Čech a Moravy. Celkem trasa měřila téměř 1300 kilometrů. Tým 8–10 cyklistů-běžců, kteří sami žijí život bez drog, urazili tuto vzdálenost za 12 dní. Čekala na ně průměrná denní vzdálenost 130 kilometrů! V průběhu tohoto maratonu navštěvoval desetičlenný tým Cyklo-běhu představitele 40 měst a mluvil s nimi o problematice drog a jejím řešení, které spočívá v první řadě ve zvýšené protidrogové osvětě v daném městě a jeho okolí.

Součástí této akce se stali také žáci 2. stupně naší školy, pro které byl připraven poutavý pořad. V jeho průběhu jim problematiku drog velmi srozumitelně přiblížil pan David Kaliberka. Svým profesionálním vystupováním dokázal všechny žáky zaujmout.

Již nyní víme, že tato akce naší školy s uvedeným občanským sdružením nebyla poslední, a těšíme se na naplánované přednášky v příštím školním roce.

Hana Kolínská
metodik prevence

Projekt "Kam patřím"

Dne 9. 6. 2015 se žáci osmých a devátých tříd, společně s našimi učitelkami Martinou Kubíkovou a Janou Komrskovou, vydali do Českých Budějovic na slavnostní zakončení celoročního projektu s názvem "Kam patřím". Účast v tomto projektu byla naší škole nabídnuta Diecézním katechetickým střediskem v Českých Budějovicích. Zjišťovali a shromažďovali jsme informace z okolí školy a našeho regionu. Na základě zjištěných výsledků jsme získávali kešky s indiciemi, které nás dovedly k biblickému příběhu. Naším úkolem bylo tento příběh buď dramaticky nebo výtvarně zpracovat a výsledek naší práce odprezentovat na celodiecézní krajské přehlídce. Devátáci kreslili a my, žáci osmých tříd, jsme se rozhodli pro dramatizaci příběhu o obětování Izáka.

Po příjezdu do Českých Budějovic nás na náměstí Přemysla Otakara II. čekali čtyři "světci". Po odhalení jejich totožnosti jsme obdrželi mapu, která nás dovedla do Jeremiášovy síně, kde byl připraven další program. V úvodu jsme zhlédli pohádku divadla Studna, poté následovalo divadelní ztvárnění připravených biblických příběhů od žáků jednotlivých škol zapojených do projektu. Na závěr jsme dostali diplom a odměnu v podobě atributu sv. Mikuláše – třech jablek a nějakých sladkostí.

Po příjemně stráveném dopolední jsme se vydali na exkurzi do budějovického pivovaru Budvar. Zde se nás ujala příjemná paní průvodkyně, která podrobně popsala celý výrobní proces vaření piva a provedla nás pivovarem. Závěrečná přehlídka projektu a prohlídka českobudějovického pivovaru byla hezkou odměnou za naši celoroční práci. Děkujeme paním učitelkám za vedení a pomoc s projektem.

Karban Matěj, Podlesná Kristýna
žáci 8. tříd

Minipodnikání na ZŠ JAK Blatná

Žáci naší školy se v letošním školním roce zapojili do projektu Podpora podnikatelských znalostí žáků ZŠ, který organizovala Regionální hospodářská komora v Plzni. Projekt byl financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky. Cílem projektu bylo zvýšit u dětí znalosti v oblasti podnikání. V rámci projektu vznikly na škole dva minipodniky. Žáci 7. A se rozhodli pro výrobu ptačích budek a svoji fiktivní firmu pojmenovali "Budkaři", žáci 7. B svoji firmu pod názvem "FFBB" (Fiktivní Firma Borci z Běčka) zaměřili na výrobu dárkových předmětů ze dřeva či keramiky a na výrobu šperků. Přestože se jednalo o zjednodušený model tzv. fiktivních firem, činnost našich minipodniků

byla skutečná. Žáci sami nakupovali nebo objednávali potřebný materiál pro výrobu, konzultovali s mentory, pracovali v dílnách a poté svoje výrobky prodávali na školních jarmarcích. Vyvrcholením celoroční práce byl Veletrh minipodniků konaný 20. května v Parkhotelu v Plzni, kde se od 9:00 hod do 14.30 hod prezentovalo všech 90 minipodniků vzniklých v rámci projektu. Zapojení do tohoto projektu přineslo dětem nové zážitky a zkušenosti.

Petra Karešová a Martina Pešková
patronky školních minipodniků

Pasování na čtenáře

V měsíci červnu proběhlo pasování prvňáčků na čtenáře. Tuto akci pro nás připravily pracovnice blatenské knihovny. Celým programem děti provázely veselý skřítek. Když ho probudily, prozkoušel je ze čtení, společně si zatančili a upekli dort pro pejska a kočičku. Skřítek je také poučil, jak mají zacházet s knihami. Při slavnostním pasování děti poklekly na jedno koleno a skřítek je velikánskou tužkou pasoval na čtenáře. Děti dostaly knihu, pamětní list a odznak a paní učitelky si odnesly krásnou kytičku.

Tímto děkujeme našim milým knihovnicím, protože akce se nám moc líbila a děti si to báječně užily.

Ivana Chvostová, Eva Kotšmídová,
Marcela Srbová a žáci 1. tříd

Absolventské práce žáků devátých ročníků na ZŠ TGM Blatná

Absolventské práce se v letošním roce zpracovávaly především v rámci výuky informatiky, což se ukázalo jako velmi dobré řešení. Dobře fungovala spolupráce mezi dětmi, vyučující informatiky i vedoucími jednotlivých prací. Počáteční rozpačky žáků nad tvorbou absolventské práce se postupně rozpouštěly a nakonec vzniklo 34 textových prací s přílohami a 34 prezentací. Obhajoby těchto prací proběhly v úterý 9. 6. a ve středu 10. 6. 2015. Velmi nás potěšilo, že po celý úterní den doprovázela obhajoby paní starostka Bc. Kateřina Malečková.

Obhajob se všichni zhostili se ctí. Některé práce byly téměř na profesionální úrovni, jiné byly tak emočně naladěné, že nás přisedící dohnaly až k slzám. Myslím, že nakonec si všichni žáci 9. ročníku odnesli pěkné zážitky z první životní zkušenosti, totiž dokázat obhájit výsledek své práce před komisí.

Dana Houzarová, zástupkyně ředitelky

Pomáháme rádi aneb celoroční sbírka plastových víček

Žákovský parlament ZŠ TGM Blatná uspořádal v letošním roce organizovaný sběr plastových víček. Po celý rok jsme všichni pilně sbírali a výsledkem je úžasných 44680 plastových víček. DĚKUJEME! Všechna víčka jsme ve čtvrtek 18. června předali sl. Růžně Spourové, která je se svou maminkou dovezla do Mladého Smolivce, kde se víčka hromadně sbírají na podporu Filípka Marků z Dožic. Filípek potřebuje pravidelnou rehabilitaci, ale rehabilitační pobyty jsou velmi nákladné a pro jeho rodiče finančně těžko dostupné. Jsme moc rádi, že naše celoroční úsilí udělá radost právě Filípkovi. Ve sběru víček budeme určitě pokračovat i v příštím roce. Stojí to za to!

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Anglická knihovna na ZŠ TGM

Školní knihovna ZŠ TGM Blatná obdržela krásný dar – 150 knih v anglickém jazyce. Jedná se o pestrou sbírku knih – encyklopedie, jazykové slovníky, populárně naučné publikace z různých oborů, výtvarné monografie i beletrii. Žáci zde najdou klasická díla anglické literatury (např. William Shakespeare) i oblíbené anglické a skotské pohádky. A mezi knižní zajímavosti určitě patří i povídky Josefa Škvoreckého v angličtině.

Čtenáře a návštěvníky naší knihovny bych ráda upozornila zvláště na jednu knihu. Jedná se o výpravnou monografii Isle of Man, která nás prostřednictvím textu i překrásnými fotografiemi seznamuje s anglickým ostrovem Man. A právě z tohoto ostrova pochází pan Juan Cottier, který anglické knihy naší knihovně daroval a kterému za ně upřímně děkujeme.

Stanislava Vokrojová, učitelka Aj

Celoškolní projekt žákovského parlamentu - I Love School

V pondělí 22. června vyvrcholil projekt žákovského parlamentu nazvaný I Love School. Projekt jsme připravovali několik měsíců a byl zaměřený na propagaci školy a identifikaci žáků se školou. V rámci projektu vzniklo nové školní logo, děti vytvořily návrhy školní vlajky. Ty vznikly v soutěži tříd, která bude vyhodnocena na začátku příštího školního roku, kdy, jak doufáme, vznikne podle vítězného návrhu i nová školní vlajka.

Dalším bodem projektu byla výroba propagačních předmětů s logem školy. SRPDŠ nás podpořilo nákupem plackovačky, a tak si 22. června mohli všichni žáci vytvořit placku s logem školy. Díky SRPDŠ jsme také mohli nakoupit nové sportovní dresy s logem školy a objednat školní trička. Demokratickým způsobem hlasování nazvaným D2:1 učitelé zvolili kombinaci barev modro-žlutá.

Vyvrcholením projektového dne byla výroba třídního tabla. Každá třída měla možnost nechat se předem nafotit a v den projektu společně vyráběli své třídní tablo. Výsledky byly skvělé, tabla se povedla a teď už zbývá jen, aby je pan školník v září pověsil před tu správnou třídu.

Projekt ŽP I Love School - plackovačka

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Závěr školního roku na SOU Blatná

Květen a červen byl ve Středním odborném učilišti Blatná, tak jako na jiných středních školách, ve znamení maturit a závěrečných zkoušek.

Už od prvních květnových dnů probíhala státní část maturitní zkoušky. Žáci psali didaktické testy z českého, německého a anglického jazyka a matematiky. Další týden probíhaly praktické zkoušky a obhajoby maturitních prací. V praktické zkoušce museli žáci splnit několik úkolů – vyhotovit text na počítači v souladu s příslušnými pravidly a normami, zpracovat grafický dokument nebo tabulku s výpočty a předvést své znalosti z účetnictví zaúčtováním konkrétního obsáhlého účetního případu.

Maturitní práce zpracovávají žáci podle zadaného úkolu. Využívají podkladů a poznatků z firem, ve kterých v prvním ročníku absolvují dvoutýdenní praxi. Obhajoby probíhají formou prezentace před maturitní komisí a žáci musí ukázat nejen odborné znalosti, ale i schopnost veřejně vystupovat a prezentovat svoji práci.

V posledním květnovém týdnu absolvovali žáci ústní zkoušky z jazyků a odborných předmětů. Náročné zkoušky dospělosti byly slavnostně zakončeny v obřadní síni blatenského zámku. Společně s představiteli města Blatná pí Kateřinou Malečkovou a pí Marií Hájkovou jsme maturitní vysvědčení předali devatenácti úspěšným absolventkám a absolventům nástavbového studia Podnikání.

Ve tříletých oborech probíhaly závěrečné zkoušky od 1. do 19. června. Závěrečná zkouška se skládá ze tří dílčích částí – písemné, praktické a ústní. Témata pro jednotlivé obory jsou stanovena centrálně, takže zkouška je srovnatelná na všech školách v ČR. Naprostá většina našich žáků si se zadanými úkoly jak v teoretické, tak i v praktické části poradila velmi dobře. Úspěšně absolvovalo celkem 6 elektrikářů, 14 automechaniků, 16 opravářů zemědělských strojů a 18 studentů dálkového studia oboru Včelař.

Všem letošním absolventům blahopřejeme k dosažení významného životního cíle a získání středního vzdělání a přejeme mnoho profesních i osobních úspěchů.

V září přivítáme nové žáky, které studium na naší škole a cesta k závěrečnému vysvědčení teprve čeká. Do prvních ročníků nastoupí 54 žáků do tříletých oborů, 21 do nástavbového maturitního studia a 24 zájemců o dvouleté dálkové studium Včelař.

Zhodnocení projektu „Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji“

Střední odborné učiliště Blatná bylo jednou z patnácti technických škol, které byly vybrány jako partneri projektu „Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji“. V projektu jsme měli přidělenou finanční

částku 8 600 tis. Kč, určenou na nákup technického vybavení a zajištění aktivit jak pro naše žáky, tak i pro žáky partnerských základních škol z Blatné a okolních obcí.

Projekt byl realizován od 1. 9. 2013 do 30. 6. 2015, v těchto dnech tedy probíhá závěrečné zhodnocení akce. Během dvou školních roků navštívilo naši školu celkem 1565 žáků základních škol 7. až 9. tříd, aby se seznámili s náplní technických oborů a vyzkoušeli si svoji manuální zručnost a dovednost. Aktivita přispěla i ke zvýšení zájmu o technické obory a měla také význam pro rozhodování, jaký typ školy si mají žáci vybrat po ukončení ZŠ.

Pro naše žáky jsme měli možnost organizovat exkurze do zajímavých firem jako Zetor Brno, Škoda auto, Jablotron Jablonec a dalších. Navázali jsme spolupráci s odbornými firmami, které realizovali technicky zaměřená školení na vysoké úrovni. V naší škole se vystřídali odborníci z firem Bosch Praha, IHR Technika Kosmonosy, Liva Předslavice, Strom Lnáře a BiEsse Plzeň. Školení byla zajímavá nejen pro žáky, ale i učitelům teoretického vyučování a odborného výcviku přinesla nové aktuální poznatky. Velký zájem byl také o volnočasové aktivity. Žáci naší školy společně se žáky ZŠ měli možnost zapojit se v zájmových kroužcích zaměřených na elektrotechniku, zabezpečovací techniku, motocykly a motorová vozidla.

Projekt a aktivity pořádané pro žáky SOU Blatná i zapojené základní školy byly hodnoceny velmi příznivě všemi zúčastněnými. Oceňujeme

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

především navázanou spolupráci se základními školami a odbornými firmami. I když financování aktivit z prostředků OPVK již v dalším období nebude možné, chceme nadále vytvořené kontakty udržovat a pokračovat ve vybraných akcích.

Podrobné informace nejen o tomto projektu, ale i o dalším dění v naší škole, jsou k dispozici na internetové adrese www.soublatna.cz. Pro zájemce připravujeme i dny otevřených dveří 6. 10. a 24. 11. 2015. Velmi rádi přivítáme nejen zájemce o studium, ale i všechny ostatní, kteří se budou chtít prohlédnout prostory a vybavení pro výuku a blíže se s naší školou seznámit.

SOU Blatná Den otevřených dveří 6. 10. 2015 a 24. 11. 2015

ZUŠ také bilancuje

Proběhl konec školního roku a s ním i období bilancování. Také v blatenské Základní umělecké škole se zamýšlíme, co uplynulé období přineslo. Naše škola je tříoborová – vyučuje se zde hudba, výtvarná výchova a tanec.

Všechny obory přispěly v tomto školním roce k dobré reprezentaci školy, například výtvarný obor uspořádal velkou výstavu prací svých žáků i učitelů na Krajském úřadě v Českých Budějovicích, která měla značný ohlas. Výtvarníci se pravidelně zúčastňují soutěží a blatenská veřejnost se může už v letních měsících těšit na zbrusu novou výzdobu na městském úřadě z jejich dílny.

Tanečníci vytvořili skvělé představení tanečního divadla Káj a Gerda, které nadchlo publikum v čase adventním, a zdárně spolupracovali s hudebníky na několika projektech. Také jejich závěrečné, červnové představení mělo velmi pozitivní ohlas u obecnosti.

Základní umělecká škola umožňuje v hojné míře žákům hudebního oboru uplatnění získaných dovedností v sólové koncertní činnosti, soutěžích a komorní i souborové hře. Hudebníci již tradičně vystupovali na nejrůznějších akcích v regionu, dvakrát i na Staroměstském náměstí v Praze. Na tradičních Rybářských slavnostech v Blatné vystoupilo 7 souborů školy i žáci tanečního oboru.

V letošním roce proběhly soutěže ve hře na lidové nástroje, bicí nástroje, dechové nástroje a zpěvu. Ve všech těchto soutěžích dosáhla ZUŠ Blatná výrazných úspěchů, čímž se zúročila poctivá příprava a jen těžko bychom hledali školu srovnatelné velikosti s tak vynikajícími výsledky. Sluší se všem úspěšným žákům i pedagogům poděkovat a připomenout jejich výsledky.

V krajském kole soutěže ve hře na žesťové dechové nástroje, které proběhlo v Jindřichově Hradci, obsadil Lukáš Pavel ve hře na trubku 3. místo, Jan Motyka byl druhý a Jan Mikeš ve hře na lesní roh první.

„Zabodovaly“ i zpěvačky – v krajském kole v Táboře byla Karolína Šišková a Diana Voborníková druhé, Kateřina Řehořová třetí a v komorní hře obsadilo duo K. Řehořová a K. Šišková 2. místo.

V soutěži bicích nástrojů přivezl z Českých Budějovic krásné 2. místo Jiří Bláha. V Dačicích se soutěžilo v kategorii dřevěné dechové nástroje. Hráčky na zobcovou flétnu Diana Voborníková a Adéla Vašíňová obsadily 3. místo, úspěšné byly i hráčky na příčnou flétnu Markéta Kerndlová (3. místo), Iva Klímová (2. místo) a Diana Voborníková (1. místo). Flétnistky se v květnu zúčastnily i mezinárodní soutěže Novohradská flétna, ve které bylo uděleno 3. místo Kateřině Řehořové na příčnou flétnu a Sáře Teškové na zobcovou flétnu, 1. místo obsadila Iva Klímová ve hře na příčnou flétnu a Diana Voborníková v zobcové i příčné flétně. Zvláštní pozornost zasluhují výsledky Dianny Voborníkové, která je všech ohledech vzornou reprezentantkou naší školy, města Blatná i celého regionu.

Již tradičně přivázejí skvělá umístění hráči na lidové nástroje. Tentokrát vynikla dudáčka Nikola Slavičková třetím místem v ústředním kole v Mikulově a dudácké duo Nikola Slavičková a Johana Vinšová místem druhým. Soubor Blatenští dudáci, který obsadil 2. místo v krajském kole této soutěže, má za sebou již více než 25letou tradici, během které absolvoval desítky zajímavých vystoupení u nás i v zahraničí a dětem zůstaly z působení ve folkloru zážitky často na celý život. V současnosti vzniká nová generace souboru, do kterého ochotně přijmeme hráče, či hráčky na dudy. Je možno se přihlásit v ředitelně ZUŠ, telefonem či emailem, které najdete na www.zus-blatna.cz

Na úspěších žáků naší školy v soutěžích se podíleli pan ředitel Martin Škanta a učitelé Zdeněk Koubek, Michaela Dlouhá, Tomáš Nárovec, Roman Kopřiva, Markéta Slavičková, Václav Holub a také korepetitorky Miluše Jeničková a Věra Uriánková. Všichni máme radost, že nadšení, trpělivost a láska k umění slavily úspěch.

Václav Holub, zástupce ředitele ZUŠ Blatná

Tanečníci ze ZUŠ Blatná získali putovní pohár ze soutěžní přehlídky

V červnu se žáci tanečního oboru ZUŠ Blatná zúčastnili soutěžní přehlídky DANCE SHOW, která se konala ve Strakoncích. V soutěži jsme měli několik skladeb, za které jsme získali hned několik krásných ocenění: mimo jiné se jedno o jedno 3. místo a dvě 2. místa v kategoriích děti a junioři. Vedle soutěží v jednotlivých disciplínách probíhalo také „super finále“ o putovní pohár, kam porota vybírala nejlepší choreografie ze všech soutěžících celků dohromady. Nám se povedlo dostat do super finále hned dvě skladby a nakonec také obě dvě získaly ocenění: „V za-

hradě“ 3. místo a choreografie „Tajemství“ se stala absolutním vítězem přehlídky. Do Blatné tak na rok putuje obrovský pohár. O vítězství nebylo pochyb, naši žáci dostali od pěti ze šesti porotců jasně první místo! V rámci celé přehlídky ještě probíhala soutěž o nejlepší tanečnicku a tanečnicka – tu vyhrál náš letošní absolvent tanečního

oboru Tomáš Březnický.

Chtěla bych poděkovat dětem, jelikož předvedly všechny skladby s nasazením, ladností a krásou. Není divu, že se jim tančilo dobře, protože rodiče jim vytvořili v publiku krásnou atmosféru. Dočkali jsme se tak uznání od diváků i pořadatelů.

V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat Rodičovské radě ZUŠ Blatná, která financuje, mimo jiné, veškeré látky na taneční kostýmy. Poděkování patří také paní Heleně Francové za jejich ušití.

Veronika Loukotová
učitelka TO ZUŠ Blatná

Pohár za celkové 1. místo v iBoccie míří do Blatné

Slavnostním vyhlášením výsledků byl ukončen 2. ročník Jihočeské ligy v iBoccie. Na družstvo Rosniček SKS Tricykl čekala radost největší – získaly celkové 1. místo. Předávání pohárů a medailí proběhlo v červnu v Alzheimercentru v Českých Budějovicích, kde se sešli zástupci všech ligových kategorií. Ocenění předával ředitel Arpida a další její zaměstnanci, kteří jsou hlavními aktéry ligových turnajů. Všem jim patří velký dík za bezvadnou organizaci celého ročníku.

Naše družstvo boccistek se pilně připravuje na 3. ročník, který začíná již v září.

Tricyklisté zahajují závodní sezonu

startem na EP ve Španělsku

V letošním roce již tradičně zahajuje družstvo tricyklistů svůj první letošní závodní start na závodech Evropského poháru v Bilbao (Španělsko). Ve

Španělsku budou naši sportovci trávit v červenci téměř dva týdny, které věnují kromě závodění také společnému soustředění se španělskými a francouzskými tricyklisty.

Na konci prázdnin je pak čeká start na novém závodu EP, který se jede na autodromu v Imole, a také již tradiční závody v Srbsku a v Praze.

Za družstvo tricyklistů v letošním roce startuje Václav Vokúrka, Iveta Kolínská a Lada Ekrťová.

Děkujeme velmi všem, kteří naši činnost dlouhodobě podporují:

Jihočeský kraj; ČEPS, a.s.; Město Blatná; Svazek obcí Blatenska; Obec Hajany; Konto Bariéry; Lesy ČR; Blatenská ryba s.r.o.; Strom Praha a.s., Lnáře; Technické služby Blatná, Tesla Blatná

Krátké prohlášení z MC Kapřík

Nezisková organizace MC Kapřík po šesti letech svého působení z mnoha důvodů končí. Protože je však centrum stále hojně navštěvováno, domluvily jsme s ředitelem DDM Blatná panem L. Srbem, aby Kapřík mohl pokračovat ve formě kroužku od září zde. Budeme rády, když si Kapřík nadále udrží své příznivce.

Děkujeme všem, kteří nám celá léta pomáhali: Město Blatná, blatenské firmy i drobní podnikatelé poskytovali centru pravidelně finanční podporu. Naše koordinátorky: Zuzana Málková, Irena Vejšická, Markéta Pincová, Jana Špetová a Eva Fířtová se nám vždy snažily vyjít vstříc a pracovalo se nám s nimi moc dobře. Maminkám, tatínkům, prarodičům i všem dětem děkujeme za krásné chvíle, které jsme společně prožili.

Zakladatelky MC Kapřík:

Jana Španihelová, Martina Kubíková, Monika Vilitová
a neaktivnější maminka Alena Šmatová

XVIII. 15.-16.8.2015 NA ZIMÁKU BLATENSKÉ PIVNÍ SLAVNOSTI

PROGRAM SO - 15.8.

10:00 - 17:00
EVERGREEN BAND MILEVSKO

20:00 - 03:00
MELODION

JAKO HOST SKUPINA PENZISTOR
(Mimořádně - pouze v tomto roce)

OD 18:00 VSTUP 100,-
PRO ČLENY VOLEBÁŘŮ NA VOZÍČKÁCH ZDARMA

PROGRAM NE - 16.8.

10:00 - 13:00
Z VRŠKVU

14:00 - 18:00
DECHOVÁ HUDBA MĚSTA PÍSKU

VSTUP ZDARMA

OTVÍRACÍ ZÁTIŠÍ: BAR NEJLÉPEŠÍHO - PIVOÁŘEK, VĚROUSKÝNĚHY - PASTELÉRY
HRAJENÉ: AULO ANSELMO SÁNDOR, HAMBURGER, GLORIASY A JINÉ VEJŠICKÉ KOLEKTIVY

Ještěrky(j)áda na Řečici u Blatné
2.ročník „neckyjády“- letošní téma: Hawai

Základní informace:
Pořadatel: Občanské sdružení Duhové ještěrky

Termín: 8.8.2015

Startovné:
50,-Kč za každého člena posádky
Startovné je splatné hotově na místě prezentace v sobotu 8.8.2015

Hlavní cena: Sud piva

Přihlášky:
Formulář přihlášky naleznete na webových stránkách
www.duhove-jesterky.cz/jesterkyjada-8-8-2015
Vyplněnou a podepsanou přihlášku prosím naskenujte a zašlete mailem nejpozději do soboty 1.8.2015 na zlata.maleckova@seznam.cz

Více informací :
mobil: 721 742 705 **e-mail:** zlata.maleckova@seznam.cz

www.duhove-jesterky.cz/jesterkyjada-8-8-2015/
Facebook: www.facebook.com/duhove.jesterky

JEŠTĚRKY(J)ÁDA aneb NECKYÁDA PO JEŠTĚRKOVSKU

Kdy: 8. 8. 2015

Kde: Řečice u Blatné

JEŠTĚRKY(J)ÁDA

V loňském roce pro Vás Občanské sdružení DUHOVÉ JEŠTĚRKY připravily novou, ne zcela typickou akci, a to neckyádu na rybníku v Řečici u Blatné.

Minulý, první ročník neckyády v pirátském stylu byl velice úspěšný. Tuto akci navštívilo několik stovek diváků a na hladinu řečického rybníku vyplula skutečně originální a důmyslná plavidla.

Vítězné družstvo SERVIS K. MACKENAU si vybojovalo jako hlavní cenu sud piva a spoustu dalších, neméně atraktivních cen obdržela i ostatní družstva, která se s velkým nadšením a vtípem soutěžního klání zúčastnila.

Letos jsme se rozhodli uspořádat pro Vás druhý ročník této akce, tentokrát ve stylu HAVAJSKÉM. Proč zrovna Havaj? Havaj znamená v překladu něco, jako sídlo bohů a tradiční Havajský pozdrav ALOHA, který je duší celé Havaje vyjadřuje porozumění, lásku, pohodu, klid a harmonii. To všechno je totiž hlavním cílem našich akcí. Pojdme se tedy společně přepnout do „ALOHA“ režimu a prožít společně den plný smíchu a pohody.

Možnosti podpory v rámci OP Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

Agentura pro podporu podnikání a investic CzechInvest Vás zve na Konzultační den Operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost.

Termín konání:

Středa 19. 8. 2015, 8 -16 hodin

Místo konání:

**Blatná, budova Městského úřadu Blatná,
tř. T. G. Masaryka 1520**

Cílem Konzultačního dne jsou individuální konzultace podnikatelských záměrů v rámci programů podpory z OPPIK. Účast na akci je bezplatná a je určena pouze pro registrované. Závaznou registraci je možné učinit nejpozději do 17. 8. 2015 emailem na adresu: ceskebudejovice@czechinvest.org.

V přihlášce prosím uveďte jméno účastníka, název společnosti, telefonní číslo, kontaktní e-mail. Konkrétní hodina konzultace Vám bude potvrzena ze strany Regionální kanceláře pro Jihočeský kraj.

Upozorňujeme, že bez předchozí rezervace termínu nebude možné konzultaci uskutečnit!

Kontakt: Regionální kancelář pro Jihočeský kraj, Agentura pro podporu podnikání a investic CzechInvest, tel. č.: 387 962 413, 387 962 414; e-mail: ceskebudejovice@czechinvest.org,
www.czechinvest.org

akce

1. 8. SOBOTA | 20:30 |

Jaan Tätte: KAŽDÝ DEN ŠTASTNÝ DEN!

Spolek divadelních ochotníků v Blatné, Nádvoří, zámek Blatná. Lístky v prodeji na místě: 50Kč. V případě nepříznivě počasí se představení nekoná.

9. 8. NEDĚLE | 19:00 |

HUDEBNÍ VEČER: PROJEKT NITKY – PRŠÍ NA HABRY

Ulice Na Příkopech. Hudebně poetický večer Ondřeje propojuje osobité verše s prvky šansonu, etno music i jazzu.

15. – 16. 8. | SO – NE |

BLATENSKÁ POUŤ A PIVNÍ SLAVNOSTI

Tř. T. G. Masaryka, pod Sokolovnou, Zimní stadion

29. 8. SOBOTA | 19:00 |

MALÉ DIVADLO KJÓGENU

Nádvoří zámku Blatná

V Blatné Malé divadlo kjógenu předvede tři tradiční japonské frašky (pod vedením japonského mistra nastudována nová hra v češtině), tradiční japonské kostýmy.

5. 9. SOBOTA | 18:00 |

KONCERT JIHOČESKÉ FILHARMONIE

Nádvoří zámku Blatná

Antonín Dvořák - Česká svita; Richard Wagner - Siegfriedova idyla; P. I. Čajkovskij - Serenáda pro smyčcový orchestr C dur, op. 48. Cena vstupenek: 290 – 590Kč.

19. – 20. 9. | SO – NE |

BLATENSKÝ FOTOFESTIVAL

| 10. ROČNÍK na téma: Z BLATNÉ AŽ NA KONEC SVĚTA

Přihlášky do OTEVŘENÉ SCÉNY a bližší info na www.fotofestival.cz

28. 9. PONDĚLÍ |

DEN ČESKÉ STÁTNOSTI:

SVATOVÁCLAVSKÉ SLAVNOSTI

Nádvoří zámku Blatná, od 17:00 koncert RADŮZA.

DIVADELNÍ PŘEDPLATNÉ NA PODZIM 2015 A PŘEDPLATNÉ KPH NA SEZÓNU 2015/2016

bližší info na www.fotofestival.cz

komunitní centrum

12. 8. STŘEDA | 18:00 | CESTOPIS:

centrum
kultury
+ vzdělávání
blatná

MUSHING – JEZDĚNÍ SE PSÍM SPŘEŽENÍM

Kavárna, KCAŽ

PO – ÚT | 08:00 – 15:00 |

STŘEDY | 08:00-12:00 |

SKS TRICYKL – SOCIÁLNÍ

PORADENSTVÍ

Malá klubovna, KCAŽ

| KAŽDÉ PONDĚLÍ

| 11:00 – 19:00 |

PORADNA PRO RODINU,

MANŽELSTVÍ, MEZILIDSKÉ

VZTAHY, PSYCHOSOCIÁLNÍ,

PRACOVNĚ- PROFESNÍ OBLAST

A OSOBNOSTNÍ ROZVOJ, o.p.s.,

Klubovna, KCAŽ

V případě zájmu kontaktujte

PhDr. Doležalovou na

tel. 724 046 602 nebo na

email: info@manzelskaporadna-strakonice.cz

| KAŽDÉ LICHÉ ÚTERÝ

| 14:00 – 18:00 |

ADIKTOLOGICKÁ PORADNA

PREVENT

Klubovna, KCAŽ

Posláním Adiktologické poradny

PREVENT je pomáhat lidem, kteří

hledají řešení obtíží spojených

se závislostním chováním.

Kontakt: Bc. Tomáš Brejcha, tel.:

725 373 863.

výstavy

ÚT – NE | 10:00 – 17:00 |

KAŽDOU PRVNÍ STŘEDU

V MĚSÍCI VSTUP ZDARMA |

9. 6. – 23. 8. | JINDŘICH KRÁTKÝ

– MALÍŘSKÉ PŘÍZNÁNÍ

Městské muzeum Blatná

1. 7. – 31. 8. | ÚT – NE | Kobky

Městského muzea Blatná

| 10:00 – 17:00 |

70 a 70 VE VLAKU, Výstavy

k výročí konce druhé světové

války

Kobky Městského muzea Blatná +

vlaky na trase Březnice – Blatná –

Strakonice

21. 7. – 30. 8. | ÚT – PÁ 14:00 –

17:00 | SO – NE 09:00 – 17:00 |

KAREL ŠAFÁŘ, Obrazy a grafiky

Zámek Blatná, Starý palác

Závěr školní roku v bělčické škole

Škola v přírodě

V týdnu od 13. – 19. 6. 2015 vyrazili naši žáci z 1. stupně na školu v přírodě. Letos se však vydali do Štědrónína, který se nachází v blízkosti Orlické přehrady. Celý týden se nesl v duchu olympijských her. Děti plnily zadané úkoly ve sportovních i naučných disciplínách. Poznávaly současné i bývalé významné sportovce (např. B. Šupčíka, J. Železného, B. Špotákovou). Všichni si domů odvezli hezký zážitek z pěšího výletu

na hrad Zvíkov a z plavby parníkem na soutok Vltavy s Otavou. Počasí nám přálo, a proto žáci mohli využít i velký bazén. Další škole v přírodě zdar!

Den dětí

29. květen se na naší škole proměnil v den plný zábavy a legrace. Žáci nezamířili jako obvykle do školních lavic, ale vydali se hledat poklad. Děti z 2. stupně připravily svým mladším kamarádům dobrodružnou cestu, na jejímž konci byla obrovská truhla s ukrytým pokladem. Ti tak při svém putování zavítali mezi piráty, indiány, domorodce a námořníky. Zde museli plnit různé úkoly – skládat lodičku, střílet z luku a praku, poznávat listy stromů, zachraňovat indiána atd. Když všichni dorazili do cíle, předvedli staré pirátce taneček a zarecitovali básničku.

To je totiž naučili domorodci. Jakmile tento úkol žáci zvládli a odevzdali kartičku se splněnými úkoly, byla každá třída odměněna klíčem. Tím se pak odemkla pirátská truhla, ve které děti objevily spoustu sladkostí.

O tom, že se cesta za pokladem dětem líbila, svědčí jejich reakce:

- Mně se líbilo, jak mě indiáni pěkně barevně zmalovali.
- Námořníci mně chtěli za nesplněný úkol sníst svačinu, ale já jsem ji nedal!
- Líbilo se mi střílení z praku – to byly ale rány!
- Mně se zase hezky při tom tanečku u domorodců vrtělo zadečkem.
- Ta truhla byla asi opravdu pirátská. Když jsem ji otvíral, tak jsem byl zvědavý, co v ní najdu.
- Dětský den byl prostě super!

Obří šlápe

Víte, že u Závěšína pobývali obři? Nevěříte? Žáci prvního stupně naší školy o jejich existenci našli důkaz. Paní knihovnice Věra Vaňáčková pro děti v posledním týdnu školního roku připravila dobrodružnou výpravu. Po cestě žáci plnili řadu úkolů. Radost ze hry jim nepokazily ani dešťové přeháňky. Na konci svého putování objevili „Obří šlápe“, kámen, ve kterém je otřesena obří stopa.

Pokud se budete o prázdninách nudit, zajďte se podívat do Bělčic. Až si prohlédnete místní zajímavosti, zastavte se v knihovně. Možná

vám paní Vaňáčová převypráví pověst o brech u Závíšína a prozradí vám i cestu k „Obřímú šlápěti“. Ale pozor, až se ho vydáte hledat, postupujte opatrně. Kdo ví, třeba tam obři ještě někde bydlí!

Školní akademie a rozloučení s 9. třídou

V posledním týdnu školního roku pořádá naše škola již tradičně školní akademii.

Ani letošní školní rok nebyl výjimkou. V úterý 23. 6. se bělčický kinosál zaplnil diváky a všichni napjatě očekávali, jaká vystoupení si pro ně děti připravily. Všechny přítomné přivítala naše moderátorská dvojice a hned pozvala na pódium děti z mateřské školy a předškoláky, kteří předvedli svá taneční vystoupení. O další taneční čísla se postaraly i děti z druhé, třetí, páté a šesté třídy a také děti ze školní družiny. Zatančit přišly i bělčické mažoretky. S našimi prvňáčky diváci navštívili cirkus. Pohádky Červená karkulka, kterou recitovala A. Puškárová ze 2. třídy, a O perníkové chaloupce, kterou zahráli čtvrtáci, se líbily nejen dětem v hledišti, ale i dospělým. Sedmá třída nechala diváky nahlédnout do historie a představila jim Karla IV. a jeho ženy. S osmou třídou jsme se zase zastavili v Hošticích a připomněli si nezapomenutelné momenty z filmů Slunce, seno... Závěr školní akademie patřil žákům 9. třídy, kteří se vtipně rozloučili jako akvabely.

Další loučení čekalo absolventy naší základní školy ve čtvrtek 25. 6. na bělčické radnici. Všechny přítomné překvapili svým jednotným oblečením. Hoši nastoupili v černém obleku s černou košilí a děvčata v bílo-černých šatech. Po úvodním slovu pana starosty poděkovali deváťáci svým rodičům a učitelům především za trpělivost. Od své třídní učitelky pak převzali chlapi růžovou kravatu a děvčata šálku s nápisem „Absolvent 2015“. Všem našim absolventům to velmi slušelo. Na závěr slavnostního rozloučení vystoupil i pan ředitel. Poděkoval rodičům za to, že nám důvěřují a svěřují nám své děti, a obci Bělčice za vzornou spolupráci a podporu školy.

Jaro

Začalo vonět jaro,
venku běhal pes
a rozkvétal celý les.
Děda kypřil půdu rýčem
a my jsme si hráli s míčem.
Chtěli jsme jít na houby,
dědu ale bolely klouby.
Tak jsme si zase hráli s míčem
a děda pořád kypřil půdu rýčem.

Kristýna Kumpová, 3. třída

Kristýna Kumpová, 3. třída

Barvy

Červená je barva růže,
běžová je naše kůže.
Černé mají zebry pruhy,
řekni všechny barvy duhy.
Růžová, modrá, zelená,
krčím nad tím ramena.
Žlutý je zase žluťásek,
sedl si mi na pásek.
Šedou mají barvu mraky,
usmívej se na mě taky.
Bílá - barva ledničky,
dochází mi barvičky.

Erika Maradová, 7. třída

Kateřina Bobková, 7. třída

Bělčicko v letních měsících

Když jsem psal tyto řádky, bylo těsně před sklizní a venku pořádná výheň. Teď jsou žně v plném proudu a všichni si užívají vrchol léta. Mnozí mají po dovolené, jiné teprve čeká.

Léto mělo nástup velkými vedry a ty nám působili jisté problémy. S velkým vypětím jsme dokázali udržet naše fotbalové hřiště v solidním stavu, kdy hrozilo vypálení trávy. Všichni, kdo se účastnili a podíleli, si zaslouží velké poděkování. Bez pomoci a vstřícného přístupu našeho ZD Bělčice, by se to dařilo také těžko. Vedení ZD děkuji nejen za pomoc v případě fotbalového hřiště, ale za spoustu dalších výpomocí souvisejících s chodem města. Například jsme v součinnosti vyspravili cestu vedoucí k Vrtečtinu, již dříve opravu komunikace k hasičské zbrojnici a u nádraží. Podobných akcí se ještě snad dočkáme a jsem rád, že spolupráce funguje na velmi dobré úrovni. Dalším problémem v dobách sucha je vodovod v Záhrobí. Opět jsme museli nechat dovést pitnou vodu. Obyvatele Záhrobí chci touto cestou ujistit, že na odstranění tohoto již delší dobu trvajícího problému, pracuji a věřím, že se vše povede v dohledné době vymyslet a zrealizovat.

V současné době jsou v řešení dvě dotační záležitosti. První je vyřízení administrativy na pořízení automobilu na svoz bioodpadu. Tento automobil by nám měl v budoucnu sloužit a hlavně usnadnit práci v údržbě a vzhledu v obcích. Spolu s automobilem, který bude mít hákový mechanismus a kontejnerový nosič, budou pořízeny 3 kontejnery (3 m³). Dále bude v rámci této dotace pořízen štěpkovač s motorovou jednotkou. Druhá dotační záležitost je kompletní zateplení MŠ včetně výměny otopného systému, která je více administrativně náročná. Nyní na tom intenzivně pracujeme a věříme, že vše dobře dopadne. Vzhledem k tomu, že prostředky musí být proinvestovány ještě tento rok, je tato akce v „šibeničním termínu“. Proto žádám všechny rodiče, jejichž děti půjdou do MŠ v srpnu či v září o pochopení, že je možná i nějaká improvizace. Budeme se snažit řešit danou situaci operativně a ke spokojenosti všech. MŠ si nový kabát jistě zaslouží a o úspoře prostředků na vytápění se netřeba vyjadřovat.

Další odstavec mi dovolu věnovat opět odpadům. Po všech změnách, které nastali v uplynulých měsících si myslím, že už si to „sedá“ a s drobnými problémy, jsme si na nový systém zvykli. Došlo i k výměně kontejnerů na plasty a sklo. Ano kontejnery jsou jiné a pro nás nezvyklé. Jen chci podotknout, že v jiných obcích mají také takové a běžně je používají. Nezbyvá než si zvyknout na tyto nově dovezené. Ještě pár slov o svozu **velkoobjemového a nebezpečného odpadu v okolních obcích dne 13. 6. 2015**. Myslím, že to nebylo naplánované špatně, ale určitě to bylo ze strany **některých** občanů špatně pochopeno. To co se odehrálo v obcích Závíšína a **především v Újezdci**, se už opakovat nesmí. Zde se někteří občané rozhodli udělat skládku přímo uprostřed obce. Prosím o zvážení, jestli je opravdu nutné několik dní před sběrným dnem, dovést na předem určené místo svůj odpad a hodit ho na zem. Vždyť pak musí „někdo“ tento váš odpad opět vzít do rukou a hodit do kontejneru. Nežlobte se na mě, ale to postrádá logiku. Příště všechny žádám, aby v předem daný čas přivezli a **vhodili** do kontejneru svůj odpad. Urychlí to čas, práci a nebude po obcích žádný nepořádek. Ten jsme s přispěním (např. pana Bílka v obci Újezdec) místních občanů uklidili. Tímto všem děkuji a především našim zaměstnancům za perfektní přístup nejen v tomto případě, ale i během řádné pracovní doby. V současné době zaměstnává město Bělčice 5 zaměstnanců. Jeden je na HPP a 4 z pracovního úřadu na VPP. Myslím, že pracuji velmi dobře a věřím, že to naši spoluobčané ocení. Já osobně si jejich práce cením velmi.

Poslední zmínka je o proběhlé akci „u třech křížů“. Bělčická pouť už by ani nebyla, kdyby se tato tradiční akce neuskutečnila. Dle mého názoru se vydařila velmi dobře. Jezdecké závody sice zahájil déšť, ale poté jsme už měli štěstí a až na pár kapek bylo počasí ucházející. Koníci skákali a přihlížející se měli na co koukat. Obratnost malých jezdkyň byla víc než dobrá a já je upřímně obdivuji. Není to nic lehkého. Na večer bylo připraveno pódium a stany na případný déšť. Kapely hráli skvěle a pan Karel Kahovec se svou kapelou rozjel publikum výborně. Poté nastoupila kapela KAMILKADZE a na závěr kapela pana Josefa Kočovského Sebranka. Dovolte mi, abych tímto všem kapelám poděkoval za skvělé vystoupení a výbornou zábavu. Pánové, děkujeme a uvidíme, co nám přinese příští rok. Doufám, že si to všichni přítomní užili a dobře se bavili. Všem, kteří se aktivně podíleli na organizaci, moc děkuji.

Úplným závěrem připomínám blížící se výročí **500 let od vysvěcení kostela sv. Petra a Pavla v Bělčicích – vlastní oslavy 5. září**. Přeji krásné prázdniny dětem, všem příjemnou dovolenou a zase příště.

Pavel Vejšický, starosta města

Bělčičtí duchovní: P. Antonín Jarolímek

Oslavy 500. výročí od vysvěcení děkanského kostela sv. Petra a Pavla v Bělčicích se nezadržitelně blíží. Proto ani v tomto čísle našeho zpravodaje nechybí příspěvek, který je na něj zaměřen, tentokrát ne však jako na architektonickou památku. Kostel byl, je a měl by být především místem setkání lidí. Teprve ti, kteří v něm vytváří společenství, mu dávají duši, bez níž by byl jen mrtvou stavbou, třebaš nesmírné umělecké hodnoty. Zapomenuti by neměli zůstat především duchovní, kteří konkrétnímu společenství při daném kostele sloužili konáním mší, udílením svátostí i výukou náboženství a současně byli jeho nedílnou součástí.

Z historie bělčické farnosti je známo celkem 39 jmen sídelních farářů, respektive administrátorů. Nutno při tom zdůraznit, že zejména v období středověku jsou naše informace o posloupnosti farářů v Bělčicích značně neúplné. První, kterého známe jménem, byl krátce po polovině 14. století jistý Bech, a to již kostel nejméně sto let stál. Souvislou řadu bělčických farářů můžeme sledovat až od roku 1667. Posledním pak byl v letech 1971–1999 P. Jiří Mráz. Od té doby je farnost administrována takzvaně *excurrento*, to jest dojíždějícím duchovním, z Březnice.

Nejdéle sloužil v Bělčicích farář Jakub Maxmilián Schollar v letech 1723–1765, tedy plných 42 let. Od roku 1745 zastával současně úřad okrskového vikáře blatenského vikariátu. Čtyři z bělčických farářů byli vyznamenáni titulem osobního děkana – Ondřej Mašek (1867–1878), František Mařík (1914–1925), Martin Hanzlík (1926–1931), který však s tímto titulem přišel již ze svého předchozího působení v Kadově, a konečně Antonín Jarolímek (1931–1948). Za něj však byl bělčický kostel povýšen dne 6. října 1937 na děkanský a stávající duchovní tím na stálého děkana, což platilo i pro jeho nástupce.

P. Antonín Jarolímek patří k těm kněžím, kteří zanechali v dějinách bělčického kostela a farnosti velice výraznou stopu, a jehož jméno dodnes tkví v paměti místních lidí. Doba, ve které zdejší farní obec spravoval, byla složitá a jeho osoby se posléze dotkla zvlášť citelným způsobem. Proto si zaslouží, aby byly na tomto místě blíže nastíněny jeho životní osudy a práce, kterou v bělčické farnosti vykonával.

Narodil se 21. května 1894 ve Vilíně u Milevska, malé vsi na samé severní hranici Jihočeského kraje (dnes část obce Chyšky, okres Písek), v domě č. p. 1 do rodiny rolníka Antonína Jarolímka (1856–1941) a jeho manželky Františky rozené Stiborové z Měšetic (1863–1922). Měl sedm sourozenců: Josefa (* 1885), Augustina (* 1887), Annu (* 1889) Františka (* 1896), Bohuslava (* 1900), Anežku (* 1903) a Vojtěcha (* 1908). Z nich Bohuslav („Slávek“) se rovněž dal na duchovní dráhu. Vstoupil do řádu premonstrátů, kde přijal jméno Stanislav a stal se opatem kláštera na pražském Strahově a generálním vikářem řádu. O něm ještě bude řeč.

Po základní škole začal Antonín Jarolímek studovat gymnáziium v Táboře, odkud přešel na Jirsíkovo gymnázium v Českých Budějovicích. Po jeho absolvování vstoupil tamtéž do kněžského semináře. Vysvěcen byl dne 17. června 1917 v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše a primici (první mši) sloužil ve své domovské farnosti Chyšky, v místním kostele sv. Prokopa.

Pastorační práci započal jako kaplan v Sušici. K 1. červenci

Foto děkana A. Jarolímka v bělčické farní kronice
(SOKA Strakonice, DÚ Bělčice)

1920 přešel v téže funkci do nedalekých Albrechtic. Když záhy odešel místní farář Josef Vlk na odpočinek, nahradil ho k 1. září téhož roku jako administrátor a k 1. únoru 1921 byl jmenován albrechtickým farářem. V této sudetské farnosti pak působil dalších deset let.

Dne 14. dubna 1931 se smrtí P. Martina Hanzlíka, osobního děkana a sekretáře blatenského vikariátu, uprázdnila fara v Bělčicích. Do konkurzu se přihlásil pouze P. Antonín Jarolímek. Přísahu u biskupské konzistoře v Českých Budějovicích vykonal 30. září 1931 a následujícího dne převzal správu bělčické farnosti od P. Bedřicha Mokráčka z Drahenic, který ji dosud administroval

excurrento. Ke slavnostní instalaci nového bělčického faráře došlo o bělčickém posvěcení dne 8. listopadu 1931. Vykonal ji blatenský děkan a vikář P. Jan Pavel Hille za účasti devíti kněží a zástupců patronátního úřadu ve Lnářích. Kromě Bělčic administroval P. Jarolímek *excurrento* krátce v letech 1933–1934 farnost Hvozdňany.

Vynikl především jako svědomitý a navíc neobyčejně praktický hospodář a správce svěřeného farního majetku. Tento jeho povahový rys byl pozitivně hodnocen i po únorovém komunistickém převratu v roce 1948. Jak sám zdůrazňuje v bělčické farní kronice, vyznával zásadu „*Clara pacta – boni amici*“ (Dobré úcty dělají dobré přátele) a snažil se ji důsledně dodržovat. Jakýmkoli rozsáhlejším opravám předcházela řádná smlouva, na jejich průběh dle možností osobně dohlížel a dbal o náležitě vyúčtování všech nákladů. Ne vše se ale dařilo bez potíží. Zvláště jednání s patronátním úřadem velkostatku Lnáře, který veškeré opravy farních budov musel schvalovat a také na ně přispívat, bývalo složitě. Majitelem byl totiž od roku 1927 pražský židovský podnikatel Karel Bondy, který již v roce 1931 ohlásil úpadek, takže na velkostatek byla uvalena vnučená správa a roku 1936 byl dokonce prodán ve veřejné dražbě. Dostal se do vlastnictví JUDr. Jindřicha Vaníčka z Prahy, o němž P. Jarolímek do farní kroniky s nadějí poznamenal, že snad bude alespoň takovým patronem, jako někdejší velkostatkář baron Karel z Lilgenau († 1924).

Nicméně i přes různé překážky a obtíže se podařilo P. Jarolímekovi, ať již vlastním nákladem, nebo s podporou farníků a dobrodinců podniknout řadu oprav. Hned v roce 1931 nechal zavést do bělčického kostela elektrické osvětlení, které zaplatil JUDr. Jan Janota, plukovník justiční stráže a rodák z Koupě s manželkou. Týž dobrodinec obstaral pro kostel dva nové zvony „Václav“ a „Josef – Barbora“. Požehnány byly o svátku sv. Václava 28. září 1933 (25. března 1942 zrekvírovány pro válečné potřeby Třetí říše). Mezitím se P. Jarolímek pustil roku 1932 do renovace interiéru kostela. Práce byly zadány Ateliéru pro církevní umění arch. Jaroslava Majera z Prahy a spočívaly především v provedení

Rodný dům P. Antonína Jarolímka ve Vilíně č. p. 1 (foto autor příspěvku)

Zahrádka před děkanstvím upravená za A. Jarolímka (SOKA Strakonice, DÚ Bělčice)

nové výmalby (nyní obnovené) a zlacení mobiliáře. Téhož roku byla ještě opravena sanktusová vížka, která se nacházela v havarijním stavu, v dalším roce rekonstruována zvonice a v roce 1938 provedena oprava exteriéru kostela. Kromě toho byla v průběhu let nakoupena do kostela řada nových věcí (zповědnice, na jejichž zhotovení věnoval peníze bývalý bělčický řídicí Václav Benda, sochy, bohoslužebné předměty, roucha, nová křížová cesta). Roku 1941 vyplnily okna v lodi vitráže s obrazy sv. Jana Nepomuckého a sv. Václava, které věnovali bělčičtí rodáci Dr. Ludvík Bartoš, okresní hejtman v Příbrami, a jeho bratr Dr. Jan Bartoš, profesor reálného gymnázia na Královských Vinohradech. V roce 1943 byla firmou Eduarda Hubeného z Protivína provedena oprava varhan. Pro nedostatek prostředků nedošlo k zakoupení nového nástroje dle původního záměru.

V roce 1933 došlo na kostel sv. Voršily v Újezdci. Ten byl k Bělčičům v pozici filiální, takže se tu nesloužilo každý týden. Újezdčtí však projeví zájem o opravu. Byla uspořádána sbírka a P. Jarolímek jako projev uznání rozhodl, že se v Újezdci bude každoročně slavit ještě navíc mše o sv. Vojtěchu, jemuž je zasvěcena výklenková kaple ve vsi, a to jako mše poutní. Do opraveného kostela věnoval zvon z Bělčic.

Významným způsobem podpořil výstavbu nové věže u kaple sv. Floriána v Hornosíně roku 1933, kterou inicioval zdejší starosta Václav Vonášek č. p. 16. S Hornosínskými konzultoval rozpočet, poskytoval i odborné rady, poněvadž se sám vyznal ve stavebnictví, a osobně, zpočátku dokonce denně, dojížděl sledovat, jak práce pokračují. Dokončenou věž pak slavnostně požehnal a podobně jako v Újezdci do ní daroval z Bělčic zvon. V následujícím roce podnikli Hornosínští renovaci interiéru kaple.

Dále byly za P. Jarolímka postaveny mešní kaple v Závěšíně (1934) a Koupi (1935).

Nejrůznější opravy a úpravy podnikl děkan také na faře. Nechal vyměnit okna, zavést elektřinu, upravit vodovod, zařídit motor na čerpání vody a další menší práce, přistavět verandu, přebudovat některé prostory, položit novou dlažbu, eternitovou střešní krytinu, postavit nové chlévy, opravit staré hospodářské budovy, upravit okolí fary, zejména přední zahrádku. Část farní zahrady odprodal roku 1934 za 10 000 Kč na stavbu nové školní budovy. Z výnosu hradil opravy věže a farního hospodářství.

Vedle toho všeho plnil svědomitě své duchovní i úřední povinnosti. Sloužil mše, udílel svátosti, konal další církevní obřady, ve spolupráci s redemptoristy ze Svaté Hory pořádal pro farníky lidové misie. Vynikal prý také jako kazatel. Když byl požádán, požehnal třeba i závišinským a hornosínským hasičům nové motorové stříkačky. Pečlivě vedl farní matriky a kroniku. Do kostela dal umístit zvláštní lištu s náboženskými tiskovinami, aby podpořil vzdělanost farníků ve věroučných otázkách. Ještě jako farář v Albrechticích u Sušice sepsal a vydal tiskem příručky „Vstanu a půjdu k Otci svému: Krátká příprava k sv. zpovědi a sv. přijímání“ (1923) a „Svatost manželství: Poučení snoubenců a obřady mše svaté“ (1928).

V Bělčicích hostil 12. září 1933 a pak ještě 21. srpna 1934 pražského arcibiskupa ThDr. JCanDr. Karla Kašpara, který sem přijel na soukromou návštěvu ze své vily v nedalekém Roželově. Při té první si prohlédl čerstvě renovovaný interiér bělčického kostela a poznamenal: „Bělčický kostel je krásný a dej Bůh, aby v něm našli všichni budoucí, co v něm nacházeli všichni minulí: pokoj srdce, klidné svědomí, sílu v bolestech, pokornou duši v radostech, ke všem pracím Boží požehnání, ve všech pohromách válečných i živelních nové vzkříšení.“

P. Jarolímek byl rovněž významným veřejným činitelem. Úzce spolupracoval s obecní samosprávou a snažil se jí vycházet vstříc v jejích záměrech. Výrazně se angažoval v květnovém povstání roku 1945, kdy se dokonce stal jedním z členů revolučního národního výboru v Bělčicích. Jako takový se zasadil o to, aby bělčický vládní komisař, ředitel místních škol Karel Kasík, obviňovaný z členství ve Vlajce a kolaborace s nacisty, od 7. května zatčený a vězněný v márnici, mohl být vyšetřován na svobodě. Retrospektivní zápisy v bělčické obecní kronice líčí jeho činnost ve složité situaci května 1945 následovně: „Značných zásluh si získal člen MNV děkan Antonín Jarolímek svojí perfektní znalostí němčiny (tu si osvojil během svého působení v Albrechticích – poznámka autora příspěvku), která se uplatnila hlavně v prvních dnech při vyjednávání s německými veliteli, i při vyjednávání s Vlasovci a Američany. Budil respekt již svým kněžským úřadem, a projevil se několikrát jako diplomat.“ Spolu

Boží Tělo v Bělčicích ve 30. letech 20. století (SOka Strakonice, DÚ Bělčice)

s praporčíkem SNB Václavem Šimánkem a učitelem Josefem Žitkem přiměl 5. května ke kapitulaci ozbrojený oddíl německého četnictva. Za to byl pak 26. července 1945 navržen na medaili „Za chrabrost“. Na druhou stranu se ovšem dočkal i obvinění, že straní německým uprchlíkům. Úspěšně se ale obhájil tím, že jednal v zájmu humánnosti.

Jako duchovní správce farnosti neopomněl zasadit vhodně do všeobecného veselí církevní oslavy. Zvláště vydařená byla 31. května slavnost Božího Těla a v podobném duchu se nesla i pouť sv. Petra a Pavla. O hasičském sjezdu dne 22. července sloužil polní mši. Kázání měl jeho bratr, strahovský opat ThDr. Stanislav Bohuslav Jarolímek, kterého do Bělčic pozval. Zasadil se rovněž o navrácení jednoho ze zrekvírovaných zvonů do újezdeckého kostela. Církevní úřady ocenily jeho zásluhy hned v roce 1945 jmenováním čestným konzistoriálním radou.

Členem bělčického MNV zůstal P. Jarolímek až do roku 1948. Po únorovém převratu však byl jako exponent lidové strany této funkce zbaven. Zajímavý pohled komunistických funkcionářů na jeho sobu poskytuje retrospektivní zápis v kronice obce. Třebaže se ho snaží vylíčit především jako protirežimně orientovaného činitele – reakcionáře –, a to jak díky jeho funkci v církevní správě, tak i pro tendenčně hledané a vyzdvihované povahové rysy, přiznává mu i mnohé zásluhy a pozitivní kvality, které by jinak sotva šly zpochybnit, neboť byly dosud v živé paměti.

„Působil v obci přes 17 let. Byl to bojovný kněz, který po celou dobu usiloval o udržení prestižního postavení ř. k. církve v obci. Účastnil se činně politiky, mnohdy však zůstal jenom v pozadí, i když byl vždy „šedou eminencí“ místní organizace strany lidové. Na vrcholu své popularity byl po květnovém povstání 1945, jehož se aktivně zúčastnil, a kdy byl povolán i do rady ONV (Okresního národního výboru) v Blatné. Byl předsedou ORO (Okresní rady osvětové), ale jeho vliv bylo cítit ve všech oborech veřejné správy.“

...

Děkan Antonín Jarolímek byl vzdělaný kněz, plně zaujatý svým kněžským posláním, ještě více však politikou a polním hospodářstvím bělčické fary. Jako velmi dobrý hospodář dal do pořádku budovy fary, provedl opravu kostela, a vedl v dobrém stavu farské polní hospodářství. Byl velmi agilní, ale také hodně nesnášenlivý, čímž si získal hodně nepřátel v obci. Ani ve vlastních řadách nebyl valně oblíben.“

Bezpochyby právě činorodost P. Jarolímka, ale i obecně rozšířené povědomí o jeho zásluhách, byly na překážku prosazení komunistické ideologie v místě, stejně jako římskokatolická církev sama v celostátním

Děkan A. Jarolímek při žehnání hasičské stříkačky v Hornosíně 5. 6. 1938 (SOka Strakonice, DÚ Bělčice)

Ze svého zápisu
+ 8. květen 1934
arcibiskupský úřad - jímnoš. úřad
21. VIII. 1934.

Podpis pražského arcibiskupa K. Kašpara v bělčické farní kronice (SOKa Strakonice, DÚ Bělčice)

Jarolímek
děkan.

Podpis děkana A. Jarolímk
a razítka děkanského úřadu v bělčické farní kronice (SOKa Strakonice, DÚ Bělčice)

měřítka. Brzy po převratu byl proto na zásah státních úřadů přeložen do Českých Budějovic jako administrátor děkanství u katedrály sv. Mikuláše. Do Bělčic ale dojížděl sloužit až do 1. prosince 1948, kdy byl nahrazen P. Václavem Koškem z Budislavic. Do té doby

vypomáhali ve farnosti rovněž kněží z Hvožďan a Blatné.

V Českých Budějovicích si P. Jarolímek získal důvěru biskupa Josefa Hloucha, který ho dne 5. října 1948 jmenoval sídelním kanovníkem katedrální kapituly. Státní úřady však nedaly souhlas k instalaci a tak obdržel 21. prosince téhož roku „jen“ čestný kanonikát a byl ustanoven děkanem v Třeboni. Když v dubnu 1950 zemřel dosavadní generální vikář českobudějovické diecéze Jan Cais, navrhnul biskup Hlouch na jeho místo právě Antonína Jarolímk. Z moci státu však byl do funkce dosazen jiný, prorežimně smýšlející duchovní. Biskup mu odmítl odevzdat příslušné pravomoci a P. Jarolímka jmenoval tajným generálním vikářem. Ten pak spolu s dalšími čtyřmi diecézními kněžími náležel k neoficiálnímu biskupovu poradnímu sboru v době, kdy státní úřady zůstaly svou proticírkevní politikou a nechaly biskupa Hloucha internovat v jeho rezidenci pod dohledem Státní bezpečnosti.

Součástí tažení komunistického režimu k eliminaci jakéhokoli veřejného vlivu římskokatolické církve byly také vykonstruované procesy s jejími hodnostáři a představiteli řeholních řádů. Obětí takového monstrprocesu, který se odehrál ve dnech 27. listopadu – 2. prosince 1950, se stal i ThDr. Stanislav Bohuslav Jarolímek, již vícekrát zmíněný mladší bratr bývalého bělčického děkana, strahovský opat a generální vikář premonstrátského řádu. I přes velmi těžký zdravotní stav (nacházel se v posledním stádiu rakoviny) dostal 20 let těžkého žaláře, zemřel však již roku 1951 v pankrácké věznici.

Brzy se státní moc obrátila i proti Antoní, který byl nejprve roku 1952

Místo posledního odpočinku P. Jarolímk-kněžský hrob na hřbitově v Chyškách (foto autor příspěvku)

Pamětní deska na rodném domě P. Jarolímk ve Vilíně (foto autor příspěvku)

držen deset měsíců v internčním středisku pro kněze v bývalém premonstrátském klášteře v Želivi. V září 1953 pak usedl spolu s dalšími čtyřmi kněžími a osmi řeholními sestrami na lavičce obžalovaných u Krajského soudu v Českých Budějovicích. V rámci procesu „Antonín Jarolímek a spol.“ byl dne 19. září odsouzen za trestný čin velezrady pro udržování ilegálních styků s internovaným biskupem Hlouchem ke třinácti letům odnětí svobody. Vězněn byl ve Valdicích. Na svobodu se dostal při amnestii roku 1960. Poté žil na Benešovsku, nejprve u sestřenice Kateřiny Spálenkové v Arnoštovicích, kde vypomáhal v duchovní správě, a poté v domově důchodců v Tvoršovicích. Zemřel 23. srpna 1970. Místo posledního odpočinku našel na hřbitově své rodné farnosti v Chyškách v kněžském hrobě, který sám projektoval,

a v němž byl mimo jiné pochován roku 1994 i P. Jan Mikuška, někdejší děkan v Blatné (1944–1964) a tudíž jeho kněžský soused z doby působení v Bělčicích, jenž se poté stal duchovním správcem chyšské farnosti. Poblíž hrobu se nachází pomník místním obětem perzekuce totalitními režimy. Nechybí na něm ani jméno Antonína Jarolímk a jeho bratra Bohuslava, jejichž osobnosti připomíná rovněž pamětní deska na rodném domě č. p. 1 ve Vilíně.

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

Státní okresní archiv (dále jen SOKa) Strakonice, fond MNV Bělčice, inv. č. 1 (*Pamětní kniha obce Bělčice, činnost revolučního MNV, 1945*), inv. č. 3 (*Kronika obce Bělčice, období 25. 2. 1948 – 21. 12. 1950*).

SOKa Strakonice, fond Děkanský úřad Bělčice (nezpracováno), *Pamětní kniha fary Bělčické od roku 1667*.

AMBROŽ, Pavel, *Českobudějovíckí kapitulní vikáři v dobách totalit*, Nepublikovaná diplomová práce na Katedře církevních dějin a patristiky Teologické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2008.

BLAŽEK, Petr, *„Zvěřinec a jeho členové“*, *Edice agenturních zpráv o P. Josefu Zvěřinovi z období jeho věznění ve Valdicích 1960–1965*, Securitas imperii, roč. 19, č. 2, 2011, s. 240–314.

GABRIELOVÁ, Petra, *Biskup Josef Hlouch ve vybraných dokumentech Státní bezpečnosti*, Sborník Archivu bezpečnostních složek 10, 2012, s. 171–190.

VLČEK, Vojtěch, *Perzekuce mužských řádů a kongregací komunistickým režimem 1948–1964*, Olomouc 2004.

WEISS, Martin, *Minutěnky vzpomínek na pastýře lidu svého*, Praha 1999. *Životopis opata Jarolímk (1900–1951)*, Ave z Lomečku, leden 2011, s. 16–17, únor 2011, s. 18, duben 2011, s. 17.

www.ustrcr.cz/cs/stanislav-bohuslav-jarolimek, 10. 7. 2015, 19:19.

<http://obec.belcice.sweb.cz/narodni-vybory-v-letech-1944-1949>, 10. 7. 2015, 19:20.

Dále byly použity informace poskytnuté synovcem P. Antonína Jarolímk Augustinem Jarolímkem, trvalým jáhnem z Milevska. Autor příspěvku mu tímto vyslovuje upřímné poděkování.

Římskokatolická farnost Bělčice a Město Bělčice
zvou srdečně na

OSLAVY 500 LET OD VYSVĚCENÍ DĚKANSKÉHO KOSTELA SV. PETRA A PAVLA V BĚLČICÍCH

v sobotu **5. září 2015**

Program:

9:30 – 10:00	uvítání hostů
10:00	slavnostní mše svatá se svěcením nového zvonu a praporu města Bělčice za účasti pomocného biskupa českobudějovického Mons. Pavla Posáda (případně jiného zástupce biskupství)
11:30 – 13:00	oběd
11:30 – 14:00	výstava k historii Bělčic na radnici
	výstava bohoslužebných předmětů na faře (od 13:00 s komentářem Vladimíra Červenky)
14:00 – 14:30	přednáška o historii, architektuře a výzdobě bělčického kostela (Vladimír Červenka)
15:00 – 16:00	koncert duchovní hudby v podání Ivo Pavelky, bělčického rodáka a šéfdirigenta orchestru Divadla J. K. Tyla v Plzni
16:00 – 16:30	hudebně-recitační vystoupení žáků ZŠ Bělčice
16:30 – 17:30	písně chval – BEDRS (Bělčický duchovní rytmický sbor); svátostné požehnání

Nový zvon pro bělčický kostel

Součástí oslav 500. výročí vysvěcení děkanského kostela v Bělčicích bude rovněž slavnostní posvěcení zvonu, který ponese jméno jeho patronů sv. Petra a Pavla. Bělčická věž tak bude mít tři zvony; dodejme, že před rekvizicí pro válečné potřeby Třetí říše dne 25. března 1942 zde byly s umíráčkem zvony čtyři. Nový zvon bude vážit 160 kg a dodá ho firma Josefa Tkadlece z Halenkova, který již v roce 2006 vyrobil pro Bělčice stávající dva zvony „Sv. Václav“ a „Panna Maria“.

Všem dárcům, kteří jak v minulosti, tak i nyní na pořízení zvonů přispěli, patří dík, zejména pak bělčickému rodákovi Janu Janotovi z Blatné, bez jehož finanční podpory by sotva bylo možné uvedený záměr uskutečnit.

Náklady na třetí nejmenší zvon jsou rozpočtovány na cca 300.000,- Kč. Stále zbývá 1/3 nákladů, které zatím nejsou pokryty z darů. Prosíme tedy ty, kdo by se chtěli spolupodílet na obnovení zvonů pro Bělčice, aby své případné dary zaslali na účet farnosti 682167309/0800, v. s. 201501. Hotovostní dary je možno předat přímo duchovnímu správci P. Metoději Zdeňkovi Kozubíkovi a účetní farnosti paní Marii Křivkové.

Spolu s novým zvonem budou pozhnány i pamětní zvonky, které farnost zadala k výrobě sklárně pana Václava Vlasáka v Bělčicích. Velikost zakázky není zatím uzavřena, kdo by měl o tento zvonek zájem, může se přihlásit u paní Křivkové (tel.: 724 065 900), nebo přímo zapsat do seznamu, který je k dispozici v bělčickém kostele.

Marie Křivková, účetní Římskokatolické farnosti Bělčice

Den dětí v Závišíně

Pro každé dítě je důležitý 1. červen, protože se slaví den dětí. V Závišíně se tato oslava uskutečnila 31. 5. 2015 odpoledne u rybníku Klusák. V hojném počtu se děti sešly společně s maminkami, tatínky a babičkami. Soutěžilo se v házení míčků na plechovky, skákání v pytli, házení kroužků a v dalších různých rodových soutěžích. Do soutěží se zapojily i babičky, které se tímto vrátily zpátky do svého dětství. Na závěr dětského dne se dostalo i na fotbalové utkání. Za odměnu děti dostaly sladkosti.

Chceme touto cestou poděkovat všem za účast na dni dětí a doufáme, že se tato oslava bude příští rok opakovat. Byl to krásný den nejen pro děti, ale i pro nás rodiče a prarodiče.

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik Naši jubilanti ...

Mnoho štěstí neboť je krásné, mnoho zdraví neboť je vzácné, mnoho lásky neboť je jí málo a mnoho všeho, co by za to stálo.

V měsíci červenci oslavil

p. Otakar Mikolášek, Bezdědovice (80 let)

Zastupitelstvo obce přeje všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Narodili se :

Květen - Alexandr Kohout, Bezdědovice

Vítáme Tě Alexandře, v tom **světě mezi námi**, ať pýchou jsi a pokladem **šťastného táty, mámy**.

Opustili nás...

V květnu, Jiří Šimon, nar. 1946, Bezdědovice

V červnu, Anna Beranová, nar. 1925, Dobšice

Čest jejich památce!

Za obec Bezdědovice Jiří Bláha, starosta

Vítání občánků

V sobotu 6. června 2015 jsme přivítali v obřadní síni Inářského zámku do života naše nové občánky – Kateřinu Kupařovou z Bezdědovic, Filipa Scheinherra z **Bezdědovic** a **Simona Bulku** z Bezdědovic. Vše nejlepší do života, hodně štěstí a zdraví, jim přišli popřát jejich rodiče, prarodiče a přátelé. Obec Bezdědovice se k těmto gratulantům připojuje. Srdečně děkujeme obci Lnáře a dětem z MŠ.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Milan Demela

Dětský den v Bezdědovicích

Již po čtvrté připravil SDH Bezdědovice za podpory obecního úřadu Dětský den. Tentokrát se konal na fotbalovém hřišti. Nejen rodiče určitě uvítali, že byl k dispozici i stánek s občerstvením. Letošním tématem byli vojáci. Počasí nám přálo, a tak jsme se ve 13 hod oblékli do maskáčového a mohlo se začít. V průběhu krásného odpoledne se na hřišti vystřídalo skoro šedesát dětí, které měly plnit 10 vojenských úkolů. Nejzajímavější disciplíny byly například střelba na terč nebo do balónků, překážková dráha ve vojenské výstroji, maskování vojenskými barvami a jiné. Samozřejmě všichni malí vojáci dostali za splnění úkolů sáček plný dobrot.

Mám radost, že dětem i rodičům se odpoledne líbilo a doufám, že se za rok opět sejdeme. Závěrem přidávám velké poděkování p. Aleši Krejčímu, který poskytl veškeré vojenské vybavení a všem dětem se po celé odpoledne věnoval, maminkám za napečené dobroty a v neposlední řadě také manželům Šimsovým a p. Jaroslavu Divišovi - Hospoda Bezdědovice, kteří po-

skytli sponzorské dary. Bez nich by zorganizování této akce bylo podstatně složitější. A jak hodnotí Dětský den samotné děti?

„Nejvíce se mi líbila střelba, třikrát jsem střelil do stejného balónku, až na potřetí prasknul. Bylo to super.“ Vojtěch Bláha

„Líbilo se mi, že jsem si mohl vyzkoušet dýmovníci a podívat se na vojenskou zbraně.“ Jan Motyka

„Nejhezčí bylo, jak se nám pan Krejčí věnoval.“ Klára Staňková

Text: Iveta Podlešáková

Foto: Zdeňka Staňková

Bezdědovický gurmán

V pátek 22.5.2015 proběhl v Bezdědovické hospodě 2. ročník soutěže - BEZDĚDOVICKÝ GURMÁN, tentokrát v pečení sekane. Zúčastnilo se celkem 6 kuchařů, hodnotila komise ve složení: Iveta Harantová, Radek Šimsa a Jirka Bláha.

Vítězem se stala dvojice Hana a Albert Kupařovi. Hana pekla - Albert prezentoval.

Text a foto: Pavel Pytnar

Nohejbalový turnaj

V sobotu 30. 5. 2015 se konal ve sportovním areálu v Bezdědovicích nohejbalový turnaj trojic „O pohár starosty obce Bezdědovic“. Turnaje zúčastnilo se 6 trojic.

Zápasy se hrály v jedné skupině, tedy každý s každým. Po sehrání všech utkání se vytvořily dvojice družstev, které soutěžily o postup do hry o první místo a třetí místo. Z těchto zápasů vzešly dvojice o první místo - Vinice a PIT BULL a o třetí místo - SPARTA a Tiskárna. Vítězství z loňského roku obhájilo družstvo Vinice, které porazilo trojici PIT BULL 2:0 a převzalo pohár za první místo. Na jejich soupeře, PIT BULL, zbylo druhé místo. Třetí místo po vítězství nad seskupením SPARTA obsadilo družstvo Tiskárna. Všichni soutěžící za předvedené výkony převzali věcné ceny a již se těší na další podobnou akci.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Stanislav Brda

A na jaké akce se můžete těšit?

8. 8. Tradiční **Bezdědovický sedmiboj** - od 9:30 ve sportovním areálu v Bezdědovicích

Srdečně Vás zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Naši jubilanti

V červenci a v srpnu oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané:

Václav Klouček	67 let
Jaroslava Machovcová	78 let
Zdeněk Váral	77 let
Růžena Malá	86 let

Všem výše jmenovaným přejeme pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody do dalších let.

O jedné staré vraždě

Ten strašný děj se odehrál v poklidné jihočeské vesničce Březí na konci devatenáctého století, přesněji 17. listopadu 1898. Březí tehdy patřilo do politického okresu Blatná a vypadalo jako většina jihočeských vsí. Asi šedesát chalup obývalo půl čtvrté stovky sedláků, chalupníků, podruhů, řemeslníků a v každé chalupě kupa dětí. Ve vsi tři rybníčky, u hospody staletá lípa, na malé návsi barokní kaplička, která se tehdy stala svědkem tragického děje. Živobytí se těžce dobývalo z kamenitých políček, v okolních žulových lomech, prací v lese, na pilách a v řemeslnických dílnách. Přestože byl život doopravdy těžký, nebyla doprava, elektrika a další vymoženosti civilizace tak jsme zvyklí dnes, přesto byl život sousedů, a snad právě proto bližší, lidé na sobě byli více závislí a soused sousedu často a účinně pomáhal. Právě z těchto dob si lidé ještě dnes v Březí říkají „strejdo“ a „teto.“ Sousedé žili bohabojně, týden co týden, v létě i v zimě, neděli co neděli navštěvovali mše svatě ve farním kostelu sv. Prokopa ve Hvozďanech. Tenkrát ještě byly chalupy z větší části sroubené a kryté došky.

Velké nebezpečí, kterého se lidé obávali, byl požár. Proto, jako v každé vsi, byl i zde hasičský sbor, který byl vlastně jedinou organizací, kolem které se točil veřejný život. Hasiči nejenže se cvičili v umění zdolávání červeného kohouta, ale v místních třech hospodách organizovali bály, masopustní průvody a podobně.

A teď tedy co se onoho tragického dne událo. Nejdříve představím hlavní aktéry děje.

Sedlák Šmejkal hospodařil na gruntu v č. 18, který si pronajal od Heverů. Hospodářství to na tu dobu bylo velké. Obhospodařoval 18 hektarů polí a luk, k tomu příslušné množství skotu a dalších hospodářských zvířat. Nechyběl ani pár kvalitních tažných koní, což bylo pro zvládnutí statku nezbytné. Strojní vybavení měl na vysoké úrovni. V případě nutnosti najímal na práce i další čeládku. I jeho žena byla hospodářstvím vytížena a navíc i starostí a péčí o dvě dcerky. Tak to byl první účastník děje.

Nyní něco o oběti. Na návsi byly tehdy dvě hospody. Jednu vlastnil hospodský Forejt. Jak to tehdy bývalo, pouze hospodou by se neuživil. Proto vlastnil i krámek, kde prodával různé druhy zboží. Tehdy se takovému krámku říkalo koloniál. Vchod do krámku byl přímo ze vsi, tři schůdky a dveře rovnou do krámku. Nad dveřmi zvonek, který ohlašoval vstup návštěvníka. Místnost to byla dlouhá asi čtyři metry, široká pak tři metry. Vlevo od dveří prodejní pult a na celé levé stěně krámku regál vyplněný zbožím. Na druhé straně, přímo proti vstupním dveřím do krámku, byly dveře do obytných místností, kudy Forejt po zaznění zvonku přicházel k zákazníkům.

Tenkrát se často stávalo, že sousedky a sousedé občas neměli na zaplacení zboží. Peněz byl nedostatek mezi vesměs chudými lidmi. A tak lidé chodili na „knížku“. To znamenalo, že Forejt zboží vydal, ale zaznamenal si dluh do sešítku. Když dotyčný dlužník prodal nějaké zboží na trhu v Kasejovicích nebo v Rožmitálu, nejvíce to byly domácí výrobky, třeba košťata, košíky a podobně, anebo drobné domácí zvířectvo, kachny, husy nebo vejce či ovoce, lesní plody atd., tak potom dluh zaplatil a Forejt záznam v sešítku smazal. Ale i hospodáři měli u Forejta záznamy. Ty vznikaly často tak, že hospodář, když jel s potahem z pole, zastavil se na štamprličku a samozřejmě že u sebe neměl peníze. A tak mu dluh Forejt napsal na knížku. Důvodem nešťastného sporu,

kteří vyústilo v tragickou událost, jak jistě již čtenář tuší, bylo právě nedorozumění v zápisech dluhů v onom dlužním sešítku.

Onoho listopadového dne na gruntu u Šmejkalů nebyla nálada zrovna nejlepší. Vládla jakási nervozita. Šmejkal se již ráno nepohodl se sousedkou Brejchovou z vedlejšího stavení, se kterou měl nějaký starý, sousedský spor. Hospodyně i děvečka se v duchu divily počínání hospodáře, který dopoledne uklízel a rovnal různé písemnosti. Rovněž po obědě, když se žena ptala, co bude dělat, odpověděl velmi neurčitě, že dá všechno do pořádku a všechny dluhy zaplatí. Na otázku jaké, již odpověď nedostal. Potom odešel do maštale, hřebelcoval koně, čistil krávy, rovnal nářadí, uklízel ve stodole. V té době se již dosti brzo stmívalo. Kolem páté hodiny hospodář přišel do světnice. Selce se zdálo, že má takový divný pohled, a tak se ho bála zeptat, co se děje. Ještě více jí zarazilo, že se oblékl do tmavých šatů, které si bral pouze v neděli do kostela. Potom si narazil na hlavu tmavý klobouk a šel ke dveřím. To již selka nevydržela a ptala se kam tak pozdě jde. Odpověď zněla: „Zaplatit dluh.“ Dveře se zabouchly a selka celá zmatená dále muže sledovala, co se bude dít. Ten vyběhl na dvůr, na špalku u kolny vzal sekeru a teď již ve větrném podvečeru vykročil ze vrat. Selka neklidně postávala na dvoře a k ní se přidala i děvečka. Zanedlouho se od souseda Brejchy strhl velký křik a volání o pomoc. Šmejkalová s děvečkou v patách vyběhly a naskytl se jim na sousedově dvoře hrozný pohled. Šmejkal se sekerou v ruce s kletbami ohrožoval Brejchovou i Brejchu. Všem se potom podařilo vyrvat násilníkovy sekeru z rukou. Brejchová pravděpodobně z prožitých hrůz tohoto okamžiku, byla téměř bez sebe. Šmejkal zmizel do podvečera a ostatní aktéři se snažili přivést Brejchovou do normálního stavu.

Tragédie však měla pokračování. Šmejkal se rozeběhl po hrázi Veského rybníka uličkou kolem Kalců a Kovářů na ves. Teď již v šeru vstoupil do Forejtova krámků. Zvonek zazvonil a za okamžik vešel Forejt.

„Jdu ti zaplatit,“ stroze oznámil Šmejkal.

Forejt rovnou zabočil za pult pro dlužní sešítek. V tomto okamžiku již držel Šmejkal v pravici dlouhý nůž a se slovy „Takhle ti zaplatím za připisování“, Forejta prudce bodl. Forejt v hrůze chtěl uprchnout před položeným Šmejkalem do domu, ale ten mu zastoupil do vnitřních dveří cestu a opět se rozpráhl k ráně. Jediná cesta zbývala venkovními dveřmi na ves. Forejt vyrazil ze dveří. Na neštěstí však na schůdcích upadl. To již Šmejkal znovu plnou silou podl Forejta nožem. Ten se ještě zvedl a popoběhl pár kroků ke kapličce. Tam ho Šmejkal opět dostihl a zde u kapličky mu zasadil ve svém šílenství mnoho ran. Když Forejt znehybněl, Šmejkal chvilku pozoroval jeho zkrvavené tělo. Potom nůž vypadl z ruky a vrah odběhl do teď již tmavé noci.

Šmejkalová na statku neklidně posedávala. Najednou zaslechla zavrzání vrat. I když se před málo minutami zvedl dosti silný vítr, poznala, že vrata se otevřela lidskou rukou. Vyběhla ven a zaslechla, že je někdo v maštali. Za okamžik poznala v šeru muže, který za uzdu vyváděl bělouše, kterého měl velmi rád.

„Kam jdeš s tím koněm?“ zeptala se selka.

Aniž by odpověděl, vyvedl Šmejkal koně ven ze vrat. Naskočil na něho a Šmejkalová jen slyšela zvuk kopyt a jezdec i kůň zmizeli v tmavé noci.

Ptáte se asi, jak vše dopadlo? Tuto noc ve Březí nikdo nezavřel oči. Ještě v noci přijeli četníci z Blatné k vyšetření události. Protože se Šmejkal do rána nevrátil, začalo brzy po rozednění pátrání. Četníci, hasiči i občané, všichni se zúčastnili. První se našel šiml nedaleko od statku v poli. Rovněž brzy dopoledne byly objeveny šaty Šmejkalů na břehu rybníka Zlatohlavu u Oujezdce. Teď už bylo jen otázkou času, kdy se najde v chladné vodě i tělo. Podařilo se to během několika hodin.

Tak skončil nešťastný příběh, který se ještě mnoho let vyprávěl za dlouhých večerů ve Březí i v širokém okolí. Šmejkalová s dcerkami ze statku odešly. Do Forejtovy hospody se dostal nový majitel. Zbyla jenom pověst o zlém činu a bílém koni, který se v tmavých, listopadových nocích prohání v okolí Březí. Kdo tohoto koně v noci potká, tak na něj přijde nějaké neštěstí. Když počátkem minulého století spadl z hráze do rybníka Hájnice povoz, který jel z Oujezdce do Březí, tak se říkalo, že právě majitel potkal tuto noc v polích bílého koně.

Tuto událost jsem volně zpracoval podle vyprávění tety Kovaříkové. Teta Kovaříková, teď již mnoho let nebožka, mi při líčení tohoto březského příběhu říkala, jak jako děti prosily maminku, aby jim tento starý příběh

vyprávěla. Seděly na peci a pozorně poslouchaly. Jsem velmi rád, že teta po mnoha desetiletích se se mnou podělila o příběh z historie obce, který snad bude zajímat březské rodáky a chalupáře a snad i čtenáře SOBáčku.

Sepsáno ve Březí 11. ledna 2004.

Zdeněk Váral, kronikář

Z naší nejstarší historie – 1. část

V jižní části země České, v kraji zvaném Prácheňský, severně od okresního města Strakonice, v nadmořské výšce 531 až 563m (V Líšném) leží malá obec Doubravice. První ústně dochovaná zmínka o této obci pochází údajně z r. 1236.

První skutečně dochovaná písemná zmínka o obci pochází z roku 1357 a váže se k významnému rodu Bavorů, pánů na Strakonících, Horažďovicích, Práchni, Bavorově, Blatné a dalších. To je však zápis o darování již existující obce. Osídlení v místě obce mohlo proběhnout již počátkem jedenáctého století. Svědčí o tom nález střepu keramické nádoby při výkopových pracích na dvorku při přestavbě domu č.p. 59 v roce 2005. Archeolog PhDr. Michálek, tehdejší ředitel Muzea středního Pootaví ve Strakonících, určil tento střep jako část zásobnice používané v 10. až 11. století.

Území v okolí Doubravice však již bylo osídleno starobylými Kelty v době laténské, tedy několik století před naším letopočtem. Dokladem toho jsou zbytky hradištního opevnění na vrchu Zámek u Zadních Zborovic, torzo hradiště na kopci nazývaném Na hradě v lese Hradec a archeologické nálezy v místech těchto hradišť. Dále je to velké množství mohyl zkoumaných archeologem Bedřichem Dubským ve 30. letech dvacátého století na katastrech obcí Doubravice, Chrášťovice, Třebohostice, Láz, Zadní Zborovice a dalších. Na rozhraní dnešního katastru obcí Doubravice, Třebohostice a Chrášťovice objevil pozůstatky laténské osady. Do dnešní doby je v okolí Doubravice dochovaných několik mohyl, jako např. mohyla vlevo od cesty do Třebohostic v lese nazývaném V Ouvoze na parcele č. 2072 a mohyla o několik desítek metrů dále v sousedním lese na hranici Doubravického a Třebohostického katastru na p.č. 219/1 k.ú. Třebohostice. Tyto dvě mohyly a nálezy v nich jsou popsány archeolog Dubským v knize LA TĚNE JIŽNÍCH ČECH vydané v roce 1932. Terénní útvar, vykazující prvky mohyly, se nachází i blíže Doubravice v lese Líšném na parcele č. 1127/1. Zde však, pokud je mi známo, archeologický průzkum nebyl dosud prováděn.

Podle senzibilů, kteří navštívili místo mohyly na parcele č. 219/1, vyzařuje toto místo silné negativní síly a způsobuje lidem citlivým na tyto jevy velice nepříjemné pocity. Podle jejich názoru je v této mohyle pohřben keltský kouzelník nebo čarodějnice a jejich negativní síly vyzařují do okolí dodnes.

Na přelomu věků započalo stěhování národů a keltské kmeny přesídlovaly do západních krajín dnešní Evropy. Po jejich vysídlení na několik století není doloženo osídlení jihočeské krajiny. Až v 7. a 8. století osídlili převážnou část střední Evropy Slované. V době prvních Slovanů neexistovaly usedlosti tak, jak je známe v pozdějších dobách. Drobné osady, které tvořily jen dřevěné chatrče a zemnice, zakládali rodinné a příbuzenské klany o počtu několika osob. V té době existovalo tzv. občinové vlastnictví. To znamenalo, že lidé hospodařili společně, ukládali úrodu do společných jam a o ni se pak dělili. Společný byl i dobytek a společné bylo obydlí, kde lidé přespávali a uchylovali se před nepřízní počasí. Převážná část populace se věnovala zemědělství. V 9. a 10. století se však již společnost začala strukturovat, vzrůstal vliv majetnějších vrstev, ze kterých se členila šlechta, začalo se prosazovat křesťanství a vzrůstal vliv církve. Začala se budovat opevněná knížecí hradiště a dvorce, objevily se první tržní osady. V důsledku centralizace obyvatelstva do těchto sídelních celků vzrůstala potřeba výroby většího množství zemědělských produktů. Tu již nemohli zajistit jen drobní hospodáři na polích přilehlých ke

dvorcům. Avšak veškerá neudržovaná krajina byla v té době porostlá hustými lesy a k zemědělství bez náročné úpravy nepoužitelná. Koncem 12. století tak začal proces středověké kolonizace. Znamenalo to nejen rozšiřování stávajících sídel, ale především kultivaci pustých krajin a zakládání nových vesnic. K této činnosti si panovník, šlechtic nebo církev, který byl podle tehdejšího práva výhradním majitelem půdy, najímali tzv. lokátora. Lokátory se obvykle stávali královští či klášterní služebníci, ale také movití kupci nebo rolníci. Po uzavření smlouvy s majitelem zalesněného pozemku bylo úkolem lokátora vyhledat rodiny, které by se na určitý pozemek nastěhovaly, vybudovaly si zde obydlí a začaly danou lokalitu zúrodnovat. Tím vznikl základ nové vesnice. Lokátor musel disponovat dostatečným majetkem, který do tohoto podniku investoval. Veškeré náklady na nastěhování nových kolonistů, výstavbu sídel, zúrodnění pozemků, osivo na osetí nové vzniklých polí a také obživu obyvatel do první sklízňe hradil ze svého. Byl-li dostatečně movitý, mohl založit i několik vesnic, jejichž základem bývalo 3 až 5 rodin. Odměnou mu byla různá privilegia. Nejčastěji to byl svobodný lán půdy, z níž se „na věky“ neměly platit žádné daně a renty. Získal také zpravidla právo zřídit si nějakou výnosnou živnost, jako bylo např. šenkování piva, postavit si mlýn, vlastnit masné krámy a podobně. Náleželo mu také dědičné právo rychtáře v založených vesnicích, což mu přinášelo podíl z některých příjmů vesnice. Nově osedlý kolonista se pak stával poddaným na zemědělské půdě panského vlastníka, kterou mu majitel postoupil nákupním právem tzv. „na věčné časy“ za dohodnutou rentu, kterou tvořily naturálie, později i peníze nebo povinnost několika dní roboty. V prvních letech, než začala zúrodněná půda dávat výnosy, byl poddaný od této renty osvobozen tzv. „lhůtou“ nebo „lhotou“. Ta byla pro každou vesnici jinak dlouhá, podle úrodnosti půdy. Některé vesnice byly osvobozeny tak dlouho, že jim podle tohoto odkladu zůstal i název Lhota. Zákupní právo znamenalo pro poddaného, že nesměl být z usedlosti bez závažného důvodu vyhnán, mohl ji odkázat dětem nebo vyměnit či prodat. S výnosy po splacení renty mohl libovolně hospodařit.

V tomto období již můžeme hledat první známky vzniku obce Doubravice. Protože přímo v Doubravici ani v jejím blízkém okolí se nenachází žádný středověký dvorec nebo pevnost, je nasnadě domnívat se, že obec založil lokátor v době kolonizace. Vodítkem nám k tomu může být i poznámka v kronice obce Doubravice z roku 1930, kde se uvádí „*Dle pověstí prvními obyvateli byli dva bratři Doubravové*“. Oni bratři Doubravové mohli být lokátoři najatí majitelem Strakonického či Prácheňského panství, kam obec od nejstarších dob přináležela.

Více nám může rovněž napovědět formování prvních sídel. Od nejstarších časů si lidé stavěli svá sídla poblíž zdrojů vody. Dnes již nežijící doubravičtí předci říkali, že veškeré prameny k vesnici stékají z návrší nad obcí místně zvaného V Líšném. Dnešní pamětníci ještě pamatují návesní rybníčky Hořejšek a Dolejšek. Oba tyto rybníky byly napájeny podzemními prameny. Lze tedy předpokládat, že přes to, že se Doubravice nachází na vyvýšenině, již ve středověku v těchto místech byly podmaččené pozemky, kde vyvěraly prameny od Líšného. Vezmeme-li na pomoc nejstarší letecký snímek obce z roku 1951, označíme si v něm onu podmaččenou lokalitu a pak označíme domy prokazatelně obydlené podle jmen majitelů sepsaných Berní rolou v roce 1654, zjistíme, že se obec začala formovat v okolí této mokřiny.

Většina osad a sídlišť v pravěku měla stavby rozmístěny bez jakéhokoliv systému v umístění a orientaci. Od 13. století již existovaly předpisy, které zaváděly řád do rozdělení pozemků a rozmístění domů ve vesnici a byly ve své základní podstatě shodné pro celou zemi. Celkovou koncepcí obce charakterizovalo umístění domu a přílehlého dvora s hospodářskými budovami ve vztahu k návsi, příjezdové komunikaci, sousedním domům a přístupu k vodnímu zdroji. Velkou roli hrálo také umístění zahrad a návaznost usedlostí na obhospodařovaná pole a louky. Obecným zvykem bylo, že obhospodařovaná půda navazovala na zadní trakt usedlosti a průčelí domu bylo orientováno k návsi nebo hlavní příjezdové komunikaci. Zákupním právem byla definována velikost lánu, tedy velikost polí, která k usedlosti patřila. Ta mívala zpravidla stejnou šířku a obdélníkový půdorys.

Přihlédneme-li k těmto pravidlům při zkoumání půdorysného uspořádání domů tvořící obec v době sepsání Berní ruly, můžeme téměř s jistotou konstatovat, že první kolonisté zakládající obec

Doubravice vybudovali domy pod dnešními čísly popisnými 37, 39, 41 a 42. V době zpracování Berní ruly vlastnily tyto usedlosti č. 37 Jan Kuchta, č. 39 zřejmě Matěj Dušků, č. 41 Václav Balek a č. 42 Ondřej Hrubec. Dům č.p. 40 ležící uprostřed těchto stavení se již z některých pravidel vymyká. Nenačuzují na něj v zadním traktu zemědělské pozemky, nemá hospodářskou budovu – stodolu, apod. Lze tedy předpokládat, že byl na pahorku mezi selskými usedlostmi přistavěn dodatečně. Otázkou zůstává usedlost č.p. 2, jejímž majitelem býval sedlák Klecán. Ta není sice osazena v řadě v základní zástavbě, ale z historického hlediska má tato budova celkem strategickou polohu. Ležela jako první budova na hlavní příjezdové komunikaci od spojovací stezky mezi Strakonice a Blatnou. Má čtyřtraktový uzavřený půdorys charakteristický pro dvorce. Nachází se nejbliže k vodnímu zdroji. Navazovaly na ni přináležející k ní lány a odedávna je jedním z největších selských sídel v obci. Nabízí se proto úvaha že tento objekt je rovněž jedním z těch prvních v obci a náležel snad i lokátorovi a zakladateli vesnice Doubravice. Možná právě bratrům Doubravovým.

Připravil František Zuklín, starosta obce
(pokračování příště)

Setkání rodáků a přátel obce Hajany

V sobotu 11. července 2015 se konalo již 4. Setkání rodáků a přátel obce Hajany. První hosté se začali scházet již po 13 hodině v místní hospodě. Celá akce byla oficiálně zahájena ve 14,30 hodin projevem paní starostky. Pro účastníky tohoto setkání byl, stejně jako v minulých letech, připraven bohatý kulturní program. V klubovně Obecního domu byla k vidění výstava obrazů pana Petra Štěpána a zároveň výstava fotografií

ze života v obci Hajany. V prvním patře budovy obecního domu si mohli všichni prohlédnout prostory Obecního úřadu, symboly obce a obecní kroniky. Ve společenské místnosti se pak promítala prezentace ze života v obci. Kdo měl zájem, mohl se též zúčastnit prohlídky obce a především pak navštívit místní kapli svaté Anny. Vystavena byla také hasičská technika SDH Hajany včetně staré historické stříkačky z roku 1898. V průběhu odpoledne bylo připraveno vystoupení místních dětí pod vedením paní Zdeňky Jestřábové, ukázka požárního útoku dětského družstva mladých hasičů pod vedením slečny Michaely Vohryzkové, vy-

stoupení Blatenských mažoretek a Tanecního klubu paní Dany Strnadové a na závěr pak vystoupení a k o r d e o n o v é h o dua Martina Škanty a Ondřeje Šimsy. Během celého odpoledne a večera se o hudební doprovod postarala skupina Radka Šimsy. Program byl opravdu

nabitý, nicméně všichni přítomní si mohli ve volných chvílích v klidu popovídat a zavzpomínat. Jako poděkování a připomínka tohoto slavnostního dne byla pro každou rodinu připravena dárková taška s drobnými upomínkovými předměty.

Myslím, že všem zúčastněným se líbilo a nezbyvá než se těšit na další v pořadí již 5. Setkání rodáků a přátel obce zase za pět let. Na samotný závěr bych si dovolila poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravě celé akce.

Dana Vohryzková, starostka obce Hajany

Pozvánka

Jihočeská dechovka BABOUCI

Kdy: sobota 1. 8. 2015 od 17,00 hodin

Kde: Hajany – parket za hospodou

Historie SDH Hornosín

Od nepaměti lze pozorovat snahy lidí zvládnout živelné řádění požárů a zabránit tak škodám na životech i majetku při požárech vznikajících. Oheň provází společnost od pradávna a můžeme tak konstatovat, že se stal důležitým civilizačním prvkem. Lidé se ohně báli, zároveň jej však uctívali. Staré přísloví říká: „Oheň - dobrý sluha, ale zlý pán“. Tedy pokud slouží, zahřeje. Ve chvíli však, kdy se vymkne z ruky a stane se pánem, vše spálí a zničí. Obce si v minulosti stále častěji uvědomovaly, že k likvidaci ohňů nepostačují neodborné zásahy nahodile shromážděných občanů, ale že je potřeba tuto činnost organizovat pomocí odborně vycvičených hasičských sborů, které budou jednotně řízeny svými veliteli.

K zakládání prvních hasičských sborů na Blatensku dochází na konci 19. století. V roce 1878 byl ustaven Sbor dobrovolných hasičů Kasejovice, který je nejstarším sborem v této oblasti. V Hornosíně došlo k založení hasičského sboru o sedmáct let později, v roce 1895. U jeho zrodu stáli: Jan Vonášek, František Vonášek, Josef Vlk, Josef Zíka, František Chrástil, Václav Drnek, Prokop Vonášek, František Janský, Josef Červenka, Josef Krejčí, Petr Pobuda, Václav Vonášek, Jan Vonášek č. 40, Karel Fiala, Karel Vonášek, Josef Hrouda, Prokop Pobuda a Václav Ráž. Starostou a předsedou sboru byl zvolen Jan Vonášek, velitelem František Vonášek. V srpnu téhož roku se konalo veřejné cvičení. Obecní kronika popisuje nelehkou práci průkopníků sboru, která se na svém počátku setkávala s nevolí některých místních občanů.

První stříkačku a přilbice zakoupili hornosínští hasiči od Raimunda Augustina Smekala, továrníka ze Smíchova, za 590 zlatých. Spolu s tím bylo dodáno 60 m hadic, zbroj byla pořízena od p. Pekaře ze Lnář. Celková cena nového vybavení činila 900 zlatých. Úhradu dluhu sbor financoval půjčkou od Okresní hospodářské záložny v Blatné. Cvičistiště a materiál na výstavbu hasičského skladiště daroval místnímu spolku majitel lnářského panství, svobodný pán Karel Kliment z Lilgenau. O veškeré práce spojené se stavbou hasičského skladiště se postarali členové sboru, a to zdarma ve vlastní režii.

**SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ HAJANY
A
OBEC HAJANY**
pořádá

Rozloučení s prázdninami

**Sobota 22. srpna 2015 od 16,00 hodin
Hajany (louka u rybníka Kahoun)**

- Soutěž v požárním útoku dětských družstev (pouze přihlášená družstva)
- Soutěže pro děti (střelba ze vzduchovky, lovení limonád, skákací hrad...)
- Ukázka činnosti SDH Hajany

po skončení následuje

„Memoriál Václava Vaněčka“

Noční hasičská soutěž v požárním útoku

Datum konání: sobota 22. srpna 2015 od 20,00 hodin
Místo konání: Hajany (louka u rybníka Kahoun)
Kategorie: muži, ženy

Podmínky účasti:

- Soutěžní disciplína – požární útok – soutěží 7 členů družstva od nastartovaného stroje, osvětlená bude pouze základna a terče, elektronická časomíra.
- Soutěž se bude provádět dle starých pravidel požárního sportu (hadice budou na základně v kotoučích, spojují se až po rozhození, vodní zdroj rybník).
- Ženy budou soutěžit jako první.
- Družstva se účastní soutěže na vlastní nebezpečí.

Požární útok vybavení:

- Přenosná motorová stříkačka vybavená přetlakovým ventilem
- 2 ks savice, délka 2,5 m
- Sací koš s funkčním zpětným ventilem
- Hadice B – 2 ks o délce 20 m, průměr 75 mm
- Hadice C – 4 ks o délce 20 m, průměr 52 mm
- Ústroj – jednotná, dle směrnice PS

Občerstvení zajištěno
Celé odpoledne a večer bude moderovat Karel Zbíral.
Během soutěže a po jejím skončení se bude konat taneční zábava se skupinou Anča Band.

Kontakt: 609 905 182 – Luboš Lis, starosta SDH Hajany
 739 047 780 – Jiří Jestřáb, velitel SDH Hajany

Výlet jako dárek

V sobotu 20. 6. 2015 uspořádala obec Hajany výlet po jižních Čechách jako dárek ke Dni dětí a proto byla všem uhrazena cesta a dětem vstup do Hopsária v Českých Budějovicích, které jsme navštívili jako první a kde si to užily především děti a to každé věkové kategorie. Bylo tam mnoho zajímavých atrakcí a nechybělo dobré občerstvení. Další zastávkou byla náves v Holašovicích. Tam jsme si prohlédli náves, někteří se vydali k menhirům a naše rodina si velmi pochutnala v tamní útulné hospůdce na pravých jihočeských pochoutkách. Poslední místo, které jsme navštívili, byl zámek Kratochvíle. Pokochali jsme se nově nainstalovanými interiéry a návštěvu jsme završili občerstvením v tamní cukrárně. Výlet se opravdu povedl i počasí vyšlo, takže jsme domů odjžděli s dobrou náladou.

Julie Jestřábová

Činnost místních hasičů se neomezovala pouze na oblast požární ochrany. Pravidelně se zapojovali do kulturního a společenského života obce. Založili divadelní odbor, opatřili si vlastní jeviště a pořádali divadelní představení. Ve 30. letech minulého století spolek odehrál mnoho her, např. „Svobodní zednáři“, „Zemský ráj to na pohled“, „Má matička chudá byla“ či „Evropa hoří“. O píli divadelníků svědčí nastudování čtyř divadelních her, které představili během roku 1934: „Šenkýřka od Zelené žáby“, „Zatoulaná svatba“, „Filozof od verpánku“ či „Ferda šéfem“.

Ke sblížení jednotlivých sborů přispívaly společné zásahy u požárů, pravidelná hasičská cvičení a sjezdy. V roce 1932 uspořádali místní hasiči okrskové cvičení za účasti hasičských sborů z Bělčic, Kocelovic a Březí. O tři roky později, 21. července 1935, se v Hornosíně konal sjezd Hasičské župy Blatenské, spojený s oslavou 40. výročí založení místního sboru. Proběhla velká slavnost, které bylo přítomno okolo 450 hasičů a významní hosté z různých oblastí kulturního, společenského a politického života. Před vlastním zahájením slavnosti sloužil v místní kapli mši děkan Jarolímek. Po průvodu, projevech místních představitelů a hostů následovala požární cvičení, kterých se zúčastnily i sbory z okolí. Dramatický odbor připravil divadelní představení a v závěru, jistě organizačně velmi náročné oslavy, proběhla v místním hostinci taneční zábava.

Na konci 30. let 20. století se sbor začal zabývat myšlenkou obstarání nové motorové stříkačky, která by ulehčila fyzicky velmi namáhavou práci při čerpání vody. Jelikož se jednalo o finančně náročné vydání, hasičský sbor uspořádal mnoho akcí, jejichž výtěžky byly ukládány do peněžního ústavu s cílem využití financí k nákupu nové techniky. V roce 1937 byla uzavřena kupní smlouva s firmou Bohumil Mára, Lázně Poděbrady, na zakoupení dvoukolové motorové stříkačky s příslušenstvím 225 m hadic za 24 000 K. Obnos 20 000 K si sbor vypůjčil od bělčické kampeličky, zbytek peněz financoval z výtěžků pořádaných akcí. Zároveň sbor zažádal o zemskou podporu, která byla poskytnuta ve výši 4000 K. Za vypůjčenou částku převzala záruku obec. Nová hasičská stříkačka byla slavnostně posvěcena děkanem Antonínem Jarolímekem 5. června 1938. Po úvodním ceremoniálu následovalo cvičení s novým pomocníkem a poté proběhl bohatý kulturní program s odehraným divadelním představením „Letní bouře na faře“ a taneční zábavou. Účast a atmosféra slavnosti však byla poznamenána vojensky nebezpečnou situací naší republiky a částečnou mobilizací Československé armády, která byla vyhlášena 20. května 1938. Bylo odvedeno 176 000 mužů. Mobilizace se nevyhnula ani členům místního sboru.

Po ukončení 2. světové války dochází k obnovení činnosti sboru a k postupnému ožívování jak v oblasti výcviku, tak v jeho zapojení do kulturního a společenského života obce. V 70. letech 20. století byla na návrh Místního národního výboru v Bělčicích zařazena do plánu akcí „Z“ výstavba požární zbrojnice v Hornosíně. V nové budově měla najít své místo kromě požární zbrojnice také klubovna, knihovna a společenská místnost. Stavba byla dokončena v roce 1978 a 16. září téhož roku proběhlo její slavnostní předání.

A nyní pár slov k současné činnosti. Sbor dobrovolných hasičů Hornosín eviduje 41 členů, z toho dívek a žen je 16, chlapců a mužů 25. Funkci starosty zastává Vlastimil Ježek, velitelem sboru je Josef Hrdina, pokladníkem Vlastimil Vonášek st. a strojníkem Zdeněk Vrbský. Důležitým rokem se stal pro obec rok 2008, kdy došlo, díky krajskému

grantu, k obnově požární techniky. Na základě schválené finanční pomoci kraje obec zakoupila novou požární stříkačku KOMFI PFPN-10-1000. V srpnu téhož roku proběhlo v Hajanech společné slavnostní zehnaní stříkaček z obcí Bezdědovice, Hajany a Hornosín.

Místní hasiči aktivně spolupracují s požárními sbory z okolí. Svou požární připravenost si pravidelně ověřují aktivní účastí na soutěžích v požárním sportu, kde se umísťují na předních pozicích. Z posledního období jistě stojí za zmínku vyzdvihnout jejich umístění v soutěži o Pohár starosty obce Bělčice 2014, kde byla úspěšná družstva mužů i žen. Mužskému družstvu z Hornosína patřilo 1. místo, ženy obsadily 3. příčku. Stejnou pozici vybojovali muži v témže roce při oslavách 110. výročí založení SDH v Předmíří.

Hasičský sbor se aktivně zapojuje do kulturního a společenského dění v obci. Podílí se na pořádání kulturních akcí, každoročně asistuje při stavění „Májky“ či pomáhá při opravách a udržování obecního majetku. V letošním roce odpracovali členové sboru mnoho hodin při sázení stromků a dalších lesních pracích. Jejich činnost se dále zaměřila na přípravu spojené s oslavami 120. výročí založení místního hasičského sboru, neboť organizační zajištění celé akce není jednoduchou záležitostí.

Sbor dobrovolných hasičů je neodmyslitelně spojen s českou vesnicí. Jeho nezastupitelné místo díky své dlouholeté tradici a ochotě pomáhat sousedům při živelných katastrofách, ať již v podobě ničivých požárů, tak při povodních, se mu nedá odeprít. Dobrovolní hasiči si své místo ve společnosti zaslouženě vydobyli. Jejich povolání či spíše poslání je náročné a neustále potřebné. Proto je na místě všem členům SDH Hornosín poděkovat za jejich houževnatou a obětavou práci a popřát pevné zdraví a mnoho sil potřebných k tomu, aby se jim i nadále dařilo naplňovat své nelehké poslání.

Text připravila Monika Bílá
Foto poskytl Václav Machovec

Tradiční cyklovýlet a hokejové fandění 16. 5.

Každým rokem v květnu skupinka nadšenců z Chlumu vyndá svá kola ze stodol a vydá se na společný cyklovýlet. Letos jejich cesta vedla z Chlumu přes Kocelovice, Předmíř, Dožice, Starý Smolivec, Pozdně a Metly zpět do Chlumu. Zde, po návratu z vysilujícího výletu, zcela vyčerpaní náročnou cyklistickou jízdou, ještě dokázali v místní restauraci fandit hokeji. Hrál se semifinále MS Kanada proti Česku. Naši prohráli 2 : 0. Znaveným cyklistům, ani ostatním přihlížejícím prohra dobrou náladu nepokazila.

Pouť, večer dechovka Otavanka 30. 5.

Již tradičně se v Chlumu u kapličky konala pouťní bohoslužba. Kaplička je zasvěcena Janu Nepomuckému. Datum svátku sv. Jana Nepomuckého dne 16. 5. většinou v Chlumu nestihneme, a tak se pouť koná několik dní po svátku našeho patrona. Tentokrát tuto nesrovnalost při

mši připomenul i pan Marcin Piasecki z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Blatné, který mši celebroval. Počasí nám příliš nepřálo, přesto se sešlo dost poutníků. Zpěvem slavnost doprovázel sbor Bedrs z Bělčic. Večer v našem kulturním domě hrála dechovka Otavanka. Návštěva muziky nebyla velká.

Dne 31. 5. jsme přihlíželi fotbalu ženatých proti svobodným

Bylo to pěkné utkání. Taťkové, kteří zápas stěží dodýchali, mladí kloučci, kteří tatínky s přehledem přehráli, a do toho zemědělské stroje blatenských zemědělců, které v době dramatického zápasu chlumáků, ženatých proti svobodným, se právě rozhodly pracovat na pozemcích v těsném okolí hřiště. Ještě, že sportoviště se sportovci, okolní louky s fandícími občany nechaly bez povšimnutí. Kdo z chlumáků v náročném utkání zvítězil? Svobodní. Taťkům dali tři góly a pouze jeden obdrželi.

Indiáni v Chlumu

Dne 27. 6. se v indiánské osadě Chlumu jen hemžilo indiány. Malí i velcí indiáni předváděli své indiánské obleky i dovednosti. Pro děti bylo dospělými připraveno hodně různých her. Skákací hrad, střelba ze zbraní, jízda na koních, chytání ryb z rybníku, indiánský oheň a další. Ani hladu si místní indiáni neužili. Grilovalo se prase i ryby, starší

indiánky pekly indiánské placky a alko i nealko bylo také k dostání. Večer zahrála kapela Z vršku.

Kaplička

Co se v červnu dělo s naší kapličkou? Společnost E.ON, prostřednictvím firmy Elektromontáže Blatná, spol. s r.o., zbudovala přípojku elektrického proudu do naší kapličky. Elektrina časem poslouží k osvětlení kapličky a možná i k obnově vyvznění.

Čistička odpadních vod

Výběrové řízení, které se po dlouhých přípravách konalo 25. 5. 2015, bylo pro nedodržení stanovených podmínek Ministerstvem zemědělství ČR zrušeno. Jeden ze zájemců o vybudování čističky neuhradil včas jistinu ve výši 150.000,- Kč. Naštěstí pro naši obec, bylo Ministerstvem zemědělství ČR povoleno druhé kolo výběrového řízení. Bude se konat v srpnu nebo září 2015.

Miluše Kordulová

Informace z Chobota

Pár řádky bych shrnula události a činnost v naší malé vesničce Chobot za I. pololetí 2015. Po přivítání nového roku 2015 hned první sobotu v lednu se konala výroční valná hromada SDH Chobot, což je organizace, která svou činností a sportovní aktivitou upozorní, že Chobot existuje. Při schůzi proběhly volby, rozhodnuta se činnost za rok 2014 a připravil náběh do roku 2015. Koncem února obecní úřad připravil pro místní ženy hezké odpoledne na oslavu MDŽ, musíme poděkovat mužskému pokolení, které se ujalo obsluhy.

V květnu již začali hasičské soutěže:

Okrsková soutěž v Uzenicích /družstvo A Chobot 1. místo a družstvo B 2. místo/, dále se zúčastnili soutěží Bezdědovice /4/, Drahenický Malkov /3/, okresní soutěž ve Strakoncích /2. místo/, Blatná-rybářské slavnosti /3/. Nyní nás čeká příprava soutěže v Chobotě „O pohár starosty obce Chobot“, která se konala 5. 7. 2015. Doufáme, že nám počasí bude přát a soutěž proběhne bez problému. O průběhu v příštím čísle SOBáčka.

Akce týkající se přímo činnosti obecního úřadu:

- v březnu proběhl audit – přezkoumání hospodaření obce za rok 2014
- kontrola dětských hracích a cvičebních prvků na hřišti
- byla podána žádost o dotaci na část komunikace v Újezdě u Skaličan

Poděkování starostovi obce panu J. Kadlecovi

Velký dík patří našemu panu starostovi Josefu Kadlecovi z Chobota. I přes všechny jeho zdravotní problémy a dlouhodobý pobyt ve zdravotnickém zařízení se nám snaží ze všech sil pomáhat.

Místostarosta paní Jaroslava Kvasníková a ostatní členové zastupitelstva mu přejí brzké uzdravení a návrat domů.

Kvasníková, Kubátová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Neporovnávej svůj život s jinými. Nemáš představu o tom, čím vším museli projít.“
(autor neznámý)

O čem víme, že se chystá?

- Neděle 2. 8. Pouť ve Vrbně
- Sobota 1. 8. IX. STOPTIME MVDr. Miroslava Mahela
- 21. – 23. 8. Sraz trabantů, tábor Vrbno
- Sobota 29. 8. Zakončení prázdnin ve Lnářském Málkově
- So, Ne 5. – 6. 8. 6. jezdecký ZOFI CUP od 9,00 hodin
- Sobota 26. 9. Viklanský pouťový turnaj v malé kopané
- 2.8. a 16.8. Divadýlko - Pole

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

Dětský den Vrbno

Fotbalista s budoucností

Kadovský tým

V sobotu 30. května 2015 uspořádali Senior Club, SDH Vrbno, Rodiče Vrbno, Obec Kadov, VOD Kadov na hřišti ve Vrbně velmi povedený Dětský den na téma Traktory a Balónky. Všem sponzorům a všem, kteří pomohli s organizací, realizací i úklidem srdečně děkujeme.

vt

Malá fotoreportáž z Viklanského pouťového turnaje, který se konal v sobotu 16. 5. 2015.

Děkuji Všem, kteří pořadatelsky přiložili ruku k dílu. Turnaje se zúčastnilo 5 týmů, první se umístila SK(J)ELITA, druhé místo vybojoval FC Kadov, třetí místo patřilo JAVY TEAMU, čtvrtí byli NO A CO a pátá byla NOVÁ RŮŽE. Nejlepším brankářem byl Martin Kubů a střelcem Ondřej Matějů.

vt

V sobotu 13. června proběhlo tradiční Setkání důchodců v tělocvičně bývalé školy v Kadově.

Malé pohádkové předtančení si pro seniory připravily děti ze Základní umělecké školy v Blatné a k tanci i poslechu zahrála hudební skupina GLORIA. V příjemném prostředí bývalé školy se naši spoluobčané lehce občerstvili, poseděli, popovídali, zatančili a zároveň měli možnost si prohlédnout a podiskutovat nad starými dobovými fotografiemi některých našich obcí od pana Hilleho, které obci věnovali manželé Mertlovi z Kadova. Děkuji kadovským hasičům za pomoc při organizaci této akce.

vt

Začátek léta v Kocelovicích

Tak jako každý rok, i letos se u nás v květnu konal společenský večer, který uspořádal obecní úřad k příležitosti oslavy dne matek a setkání důchodců.

K tanci a poslechu zahrála Hudba pana Koubka. Po úvodním proslovu dostali všichni

hosté zákusky a chlebičky a zábava se mohla naplno rozjet. Účast nebyla velká, ale o to víc jsme rádi za každého návštěvníka, který se přijde pobavit.

Na tento měsíc také připadla jedna z významných událostí, která už se dnes moc často nevidí. Manželé Kocúrovi z Kocelovic totiž oslavili již 65. výročí od jejich svatby – tzv. kamennou svatbu. Na zámku ve Lnářích proběhl slavnostní obřad, kterého se zúčastnili také někteří zástupci obce a předali manželům dar a popřáli jim hodně štěstí a zdraví do dalších společných let.

V měsíci červnu jsme též na zámku ve Lnářích přivítali dva nové občanky – Lukáška Šímu a Barborku Zauškovou. Noví příslušníci obce byli obdarováni pamětním listem a plyšovým krtečkem. Rodiče pak dostali květinu a finanční dar.

Hasičská sezona je v plném proudu a kocelovičtí hasiči se účastní soutěží skoro téměř každý víkend. Jsou to zejména soutěže v rámci Šumavské hasičské ligy a soutěže v okolí Blatné. Zhodnocení letošního hasičského léta si nechám do zářijového čísla, protože teď není co hodnotit, když máme ještě půlku závodu před sebou. Nicméně musím vzpomenout soutěž v požárním útoku na Rybářských slavnostech v Blatné. Na těchto závodech byli úspěšni jak kocelovičtí muži, tak ženy. Běželo se na dva útoky. Ženám se povedly oba dva a ve své kategorii nenašly přemožitele. U mužů to bylo těžší. První útok se vůbec nezdařil a už to vypadalo, že odjedeme domů s posledním místem. Na druhý útok však už vše vyšlo, tak jak mělo, a nakonec jsme brali první místo. Musím podotknout, že vítězství bylo opravdu hodně těsné, ale na to už se historie ptát nebude.

Vzhledem k tomu, že další číslo SOBáčku vyjde až v září, chtěl bych Vás už teď **pozvat na další ročník již tradičního běhu K – H – K** (Kocelovice – Hornosín – Kocelovice). Kdo má rád běh a kocelovickou krajinu, přijďte si **19. Září 2015** vylepšit svůj osobní rekord anebo si zaběhat jen tak pro radost!

Martin Lukáš

ODYSSEA – rock – AGENCY * jih *
38801 POLE /u Blatné/ „na statku“
 Tel/fax 383 491 007 E mail: skocdopole@skocdopole.cz
<http://www.skocdopole.cz>

pořádá

DĚTSKÁ ODPOLEDNE a DOSPĚLÉ VEČERY

v Hospodě „na statku“ v POLI - u Blatné

ve stodole loutková i maňásková divadla a pak „na sále“ chvíli taneček pro děti každého věku -prázdninové neděle+ pár jiných dní s programem pro ty věku vyššího

-----ve stodole-----

2.8. neděle 16.00: divadlo Kapsa Anděl.Hora : O Budulínkovi
 9.8. neděle 16.00: divadlo Koňmo K.Řečice : Vyprávění starého vlka
 16.8. už nebude divadlo,všichni se hrrrneme na pouť do Blatné a Horažďouc
 a léto s pimprlaty pomalu končí, na viděnou děti v Poli o dalších prázdninách !

Vstupné na malá divadla: od 1,-Kč / kdo nemá, nedá a obráceně

Za příjemné chvíle děkujeme společně s Vámi :
 měšťanskému PIVOVARU STRAKONICE - za pivko pro tatínky a dědečky
 a Blatenskú tiskárně - za letáčky
 Obecnímu úřadu v Kadově a Vršanské uhelné a.s. Most - za „dokasičky“

Cesta pohádkovým lesem - 2015

Letošní slunovrat jsme se rozhodli oslavit tradičně, již čtvrtým ročníkem Cesty pohádkovým lesem. Tentokrát se děti měly seznámit s malebnými zákoutími u Dlouhého rybníka. Obvyklý evropský monzun nám však přidělal starosti. Počasí připomínalo teplejší leden, co chvíli lilo a bylo chladno. Báli jsme se, zda se maminky odhodlají vypravit do té „činy“ svoje miláčky vstříc dobrodružstvím. Nakonec se svatý Petr nad námi i dětmi smíloval a přesně po dobu, kdy jsme společně chodili po lese, nepršelo ... Díky ...

Na start se nakonec dostavilo 22 účastníků. Děti se setkaly se známými maskami: u vodníka si pouštěly lodičku a mezi mušlemi v malovaném hrnci hledaly poslepu prstýnky, se zajíčkem skákaly a běhaly, aby se řádně zahřály. Krásné víle pomohly navlékat korále a najít skleněné slzičky. Poté musely zdolat kopec a zkoušet si slézat skalku s pomocí lana, jež přidržoval čert. Myslivce malé poutníky vyzkoušel ze znalostí přírody a pak si u čertice měli účastníci uškubnout bonbónek hlídaný zakletým psem. Poslední disciplínou byla střelba z luku u mechové báby. Zejména některá děvčata překvapila skvělým

výkonem. Na konci cesty se všichni sešli u táboráku a opekli si buřtíky. Každý účastník si odnesl pytlík s dobrůtkami. Nejmladším účastníkem byl půlroční Lukášek Šíma.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem členkám, které se na akci ochotně podílely a zejména těm starším, které již předem připravily vše potřebné na táborák.

Text a foto: Dana Hanušová
předsedkyně ZO ČSŽ v Kocelovicích

Přehled počasí za květen a červen 2015 v Kocelovicích a blízkém okolí:

Další dva měsíce roku 2015 zmizely v nenávratnu, ale počasí, které v nich bylo, si můžeme nyní připomenout:

Květen 2015 byl teplotně zcela v normálu (normál 1976-2015 je 12.6°C, bylo 12.5°C). Nejvyšší teplota v květnu 2015 byla naměřena

5.5. a to 25.3°C (první letní den roku 2015). Nejnižší teplota pak byla naměřena 18.5. a to pouhých 2.9°C, v přízemní vrstvě pak byl slabý mráz (-0.9°C). Srážkově byl květen 2015 slabě podnormální (normál je 61.5 mm, spadlo 53.6 mm). Nejvíce srážek spadlo 20.5. – 14.3 mm. V květnu bylo několik bouřek, celkově 2.6 hodiny, nebyly zaznamenány žádné škody. Sluneční svit byl v květnu 2015 mírně podnormální (normál je 224.1 hodin, zaznamenaný svit je 189.0 hodin). Nejvíce sluníčko svítilo 18.5. a to 14.1 hodin, naopak v jednom dnu nesvítilo vůbec. Nebyl ani jeden jasný den, naopak bylo 17 dnů zatažených. V květnu 2015 se nevyskytl významnější vítr, největší náraz byl 9.5. – 16.8 m/sek.

Červen 2015 byl teplotně též zcela normální (normál je 15.8°C, naměřeno bylo 15.9°C). První polovina měsíce byla s krátkými přerušeními teplá, nejvyšší teplota byla naměřena 6.6. a to 30.8°C, jednalo se o první tropický den. Pak se výrazně ochladilo a chladné počasí trvalo téměř do konce měsíce (nejnižší teplota byla naměřena 25.6. a to 5.5°C, v přízemní vrstvě klesla na 2.0°C. Srážkově byl červen 2015 výrazně podnormální, normál je 71.8 mm, spadlo pouhých 44.6 mm. Nejvíce přišlo 8.6. – 8.9 mm. V sedmi dnech se vyskytla bouřka, celkem bylo 7.1 hodin s bouřkou. I v červnu byly bouřky poměrně slabé, slabé byly i kroupy při jedné z nich. Sluneční svit v červnu 2015 byl slabě podnormální, normál je 221.4 hodin, slunce svítilo 215.1 hodin. Nejdéle slunce svítilo 5.6. – 15.1 hodin. V červnu byly 2 jasné dny a 14 zatažených. Pro červen stojí ještě za zmínku nečekaný náraz větru 1.6. o rychlosti 24.1 m/sek., který způsobil menší škody na stavebním materiálu na naší rekonstruované stanici. Výrazně se začíná projevovat sucho, výpar z volné hladiny je dvakrát větší než srážky.

Vladimír Kovář, 1. 7. 2015
meteorologická stanice Kocelovice

Společně na Šumavu

16. května se uskutečnil zájezd na Železnou Rudu, na jezera Černé, Čertovo a výšlap na Pancíř. Někdo zvládl Černé jezero a kopeček na Pancíř. Někteří se dolů svezli lanovkou. Počasí nám přálo. Mladší účastníci se vydali na obě jezera. Sláva nazdar výletu. Již se připravuje výlet na vinobraní.

Den dětí v Lažánkách

V sobotu 6. 6. opožděný dětský den, ale zato byl perfektně připraven, v duchu pirátské výpravy. Zadané úkoly se vždy vydařilo splnit, děti lákaly pirátský poklad. Úsměv ve tvářích znamenal, že se dětem líbilo.

Mše svatá

V sobotu 27. 6. byla v kapličky Panny Marie Strašinské sloužena mše svatá. I když bylo špatné počasí, přišlo hodně lidí. Po krásně odsloužené mši, za kterou děkujeme panu faráři z Blatné, se lidé nemohli rozejít, zavzpomínali na staré časy. Přitom se roznášely výborné koláčky. Tak snad zase za rok.

Ostré posezení

V sobotu odpoledne jsme vyrazily na dámskou jízdu k našemu kamarádovi Vladimírovi k rybníku Ostrý. Přivítání bylo radostné, vše měl pro nás přichystané, opekli nám buřty, zahrál na kytaru, vínečko bylo výborné. Byla dobrá nálada, takže jsme se vracely v pozdních hodinách. Vládo, děkujeme.

Text a foto: Marie Kovářová

Mateřská škola Lnáře Loučení se školním rokem

Měsíc červen byl u nás měsícem výletů, soutěživých a sportovních her, obdobím poznávání zajímavostí v našem okolí. Všichni se těšili na nové zážitky a blížíci se prázdniny.

V tuto dobu jsme se také loučili se svými kamarády, kteří po prázdninách prvně usednou do školních lavic. Ostatní se rozloučili s naší školkou jen na období prázdnin. A právě pro naše předškoláky jsme uspořádali 15. června „spaní ve školce“. To odpoledne, na zahradě mateřské školy, pozvaly paní učitelky děti na putování za pohádkou. Děti poznávaly pohádkové postavičky a plnily úkoly k jednotlivým příběhům. Se všemi si uměly poradit. Na konci našeho putování na ně čekala královská odměna – poklad. Ten si však musely samy najít a jeho hledání zabralo nejvíce času. Sladká část pokladu byla rozdělena a pak náš program pokračoval ve školce. Tam si děti vyrobily postavičku princezny

nebo prince. A byl čas na večeři, která všem moc chutnala. Po ní si děti vyslechly nejnámější pohádkové melodie, na některé si i zatančily. Večer se vydařil, všichni byli spokojeni a těšili se na čtení před spaním. Po večerní hygieně se všichni uložili do postýlek a vybrali si klasickou pohádku O perníkové chaloupce. Po ní spokojeně spali až do rána.

A co dalšího nám ještě měsíc červen připravil? 1. června jsme oslavili Den dětí programem „Jede k nám poník Sammík“. Děti

se seznámily se vším, co je třeba vědět k chování koní. Nakonec si každý zkusil jízdu na poníkovi. Tento program přinesl dětem spoustu zážitků a poznatků o koních. Druhý den pak následovalo zábavné dopoledne plné her a soutěží. Nechybělo také opékání buřtů. 3. června jsme zhlédli vystoupení Divadélka Kuba na zámku ve Lnářích s pohádkou „Za každým rohem jeskyňka“. Společně s dětmi ze ZŠ Lnáře jsme 8. června navštívili Dětské zábavné centrum v Nepomuku. Počasí nám přálo, a tak se děti vydováděly na kolotočích, průlezkách, houpačkách a trampolínách.

18. června jsme byli na exkurzi u hasičů v Blatné. Děti se seznámily s hasičskou technikou – různé proudnice si mohly osahat, oblékly se do záškových kabátů, na hlavu zkusily přilbu. Největším zážitkem byla prohlídka záškových vozidel – dětské oči jen zářily. Velitel družstva trpělivě dětem odpovídal na jejich dotazy, vše vysvětloval a předváděl ukázky. Zajímavé a poučné dopoledne skončilo a děti se vrátily do školky obohaceny o nové zážitky.

Vítání občánků v obci Lnáře

V sobotu 6. června jsme na Inářském zámku přivítali tři nové občánky obce Lnáře: Adama Dvořáka, Jolanu Jeníčkovou a Matěje Viktoru.

Všem dětem a jejich rodičům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Marie Vrátná
Foto Milan Demela

JOLANA JENÍČKOVÁ

MATĚJ VIKTORA

ADAM DVOŘÁK

22. června jsme uskutečnili výlet do Pohádkové kovárny ve vesničce Selibov. Zde děti čekala zajímavá prohlídka muzea pohádek, kde si dali dostaveníčko čerti, hastrmani, víly a další pohádkové bytosti. Pak následovalo plnění úkolů při naučné Stezce čápa Ferdinanda s hledáním pohádkového pokladu. Nakonec si děti vyrobily při tvořivé dílně vlastní pohádkový suvenýr. Dopoledne se vydařilo, všichni byli spokojeni.

29. června jsme se slavnostně rozloučili s předškoláky na zámku ve Lnářích za přítomnosti rodičů odcházejících dětí a starostky obce. Ta se s dětmi rozloučila hezkým projevem.

V upomínku od mateřské školy a Obce Lnáře dostaly děti knihy.

Věříme, že i naše akce přispěly k radostné prázdninové atmosféře a děti na ně mají plno vzpomínek. Přejeme všem hezké prázdniny!

Za MŠ Lnáře: Alena Mašková

Kudy z nudy aneb výlet do Zabavného parku v Nepomuku

Zabavit děti je někdy pěkná dřina. Obzvláště ke konci školního roku, kdy se většina dětí už vidí někde u rybníka či u moře. Proto jsme pro 1. – 3. ročník připravili tradiční výlet do Zabavného parku v Nepomuku. Již z názvu pochopíme, že zde se opravdu nedá nudit. O trampolíny a různé prolézačky tu není nouze. Nechybí tu ani houpačí loď, dětmi velmi oblíbený „řetízák“, bitevní loď se skluzavkou, pískoviště, stoly na stolní tenis a mnoho dalších atrakcí. Bohužel nám letos nevyšlo tak slunečné počasí jako v minulém školním roce, proto jsme nemohli využít dvě brouzdaliště. Ale jinak se výlet moc vydařil a děti si dopoledne v nepomuckém parku jistě bohatě užily.

Školní výlet

V pondělí 22. června naše školička vyrazila na výlet do Jarotic, kde se nachází westernová pevnost Fort Hary. Hned u vchodu nás uvítal majitel pevnosti pan David Navrátil a seznámil nás s celým programem. Poté jsme navštívili indiánské muzeum, kde jsme zhlédli výstavu indiánských oděvů a čelenek, které pochází z dílny šikovného majitele pevnosti a jeho manželky. Následovala vtipná beseda o lovčích kožešin a něco jsme se dozvěděli i o životě kovbojů.

Největším zážitkem pro nás i děti byla ukázka komunikace s koněm. Všichni jsme zůstali v němém úžasu, jak krásný Appaloosa souzněl se svým pánem téměř beze slov. Další číslo bylo švihání bičem, což se dětem také velmi líbilo. A pak už nastoupily disciplíny, kterých se zúčastnili sami žáci. Stříleli lukem, házeli tomahavkem, práskali bičem atd. Nakonec si mohli zakoupit drobné suvenýry nebo si dopřát něco dobrého na zub.

Po dobrodružném odpoledni jsme všichni odjížděli do školy plni domů a veselé nálady.

Školní akademie

Školní akademie je pro naši školu nejdůležitější kulturní akcí, a proto se na ni žáci se svými paní učitelkami pečlivě připravují již dlouho dopředu. Tentokrát vše vypuklo ve středu 24. června. Už dopoledne žáci vystoupili pro děti z mateřské školy, ale největší tréma přišla až odpoledne, kdy do obecnstva zasedli převážně rodiče a prarodiče. Prvníáci zahráli a zazpívali v malém muzikálku O Budulínkovi a v krásných převlecích zatančili na píseň Strašidýlko Emílek. Mezi tím si stihli zaletět na pět minut do Afriky a zazpívat si společně se slonem Deniskem. Žáci 2. a 3. třídy předvedli dramatizaci humorných básniček o zvířátkách a poté všem v písni od skupiny Maxim Turbulenc „Já tajně

cvičím“ předvedli zdravý životní styl a lásku ke sportu. Čtvrtáci a pátáci se představili v pokračování televize Nova a na konci celého vystoupení se žáci pátého ročníku rozloučili se školou parodií písně „Skončili jsme, jasná zpráva“. V rámci hodin hudební výchovy nacvičili žáci 3., 4. a 5. ročníku muzikál „Princové jsou na draka“, který sklídil zaslouženě velký potlesk. Na akademii nechyběla ani vstoupení tanečního a kytarového kroužku, také se představili členové kroužku fléten. V samém závěru se paní ředitelka Venclová rozloučila s naší milou kolegyní paní učitelkou Chudadovou, která odchází na mateřskou dovolenou. Přípravy na školní akademii byly náročné, ale výsledek stál za to. A o tom to je!

Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ Lnáře

Letní olympiáda

18. červen 2015 byl pro naši školu mimořádným dnem. Konala se jedna z mnoha akcí. Tentokrát to byla akce sportovní a to „Letní olympiáda.“ Děti se utkaly ve třech disciplínách: běh 50 m, hod míčkem a běh na 400m. Všichni se snažili vydat ze sebe to nejlepší a dařilo se jim znamenitě. Ti nejzdatnější sportovci získali medaili. I počasí nám přálo. Už se těšíme na další akci.

Sběr léčivých bylin

A ještě jednu milou povinnost mám. Napsat o sběru léčivých bylin. Myslím, že jsme jedna z mála škol, která léčivé byliny ještě sbírá a to již několik let. Každý rok v dubnu jsou děti seznámeny se seznamem sbíraných bylin a je vyhlášena soutěž o nejlepšího sběrače školy. Eliška Čadová, tak zní jméno nejlepší sběračky pro rok 2015. A odměna? Kromě finanční částky za byliny, které Eliška nasbírala, ji čekal nádherný mobilní telefon.

Trocha historie nikoho nezabije dnes o „Odhalení pomníku v Zahorčicích“

(citace ze zahorčických kronik)

Zápis z roku 1935: „Schváleno postavení pomníku padlým z obyčejného kamene a zhotovil ho zedník Jan Kalista z č 13 (chybně čp., správně 23)

Deska se objedná od legionářské obce v Praze za 680 Kč. Na desku dává obec peníze z honu, co na ní připadá za 2 roky z obecních pozemků.

Kameník Trčka z Blatné opraví kříž u kapličky za 120 Kč“

Zápis z roku 1936: „Na návrh starosty obce Cyrila Krejčího aby se postavil pomník padlým ve světové válce se přikročilo k postavení pomníku, který udělal místní zedník Jan Kalista č 23. Odměnu nežádal.

Měděnou desku se jmény padlých ve světové válce obec objednala od legionářského družstva z Prahy za cenu 630 Kč. Slavnosti odhalení pomníku se zúčastnilo asi 1500 lidí což na naši obec byla návštěva velká. Nejvíce bylo ze Lnář. Čistý výtěžek sboru hasičského z této slavnosti činil 2200 Kč.

Oslovy: Dne 7 března 1935 sbor dobrovolných hasičů v Zahorčicích zapálil hranici na mešnici přesně o 7 hodině večer dle rozkazu ústřední hasičské jednoty v Praze a pak jednatel sboru František Janský syn rolníka č. 8 přečetl prohlášení v němž oceněny

zásluhy pana prezidenta Masaryka o stát. Prohlášení se vyslechlo od přítomných s obnaženými hlavami při 13 stupňovém mrazu. Dříví sebrali školáci od sousedů všech.

V neděli dne 14. července měla se konati slavnost odhalení pomníku padlým ze Zahorčic ve světové válce. Na týden před slavností poslal starosta Cyril Krejčí rolník č. 27 oběžník s následujícím obsahem: Dávám vědět a nařizuji všem občanům zdejší obce aby tento týden před oslavou odhalení pomníku ve zdejší obci udělali všude na návsi vzorný pořádek a to každý u svého obydlí, hlavně kdo má jaký kámen pařezy a podobně neb jiné nevzhledné věci které činí špatný dojem aby to každý odklidil, na takové věci jest vykázané místo na obecních drahách kdo by tak neučinil a zúmyslně nechal takové věci na návsi tak se to dá odklidit na jeho útraty. Dále žádám zdejší občany aby své obydlí na ten den 14 července ozdobili prapory ve státních barvách. Já doufám že výzvy této bude poslechnuto, tím nejlépe dokážete před zdejšími občany a cizími hosty kteří toho dne do Zahorčic přijdou, jakou úctu a lásku chováte

k těm, kteří obětovali svůj život. V Zahorčicích 6/7 1935

V neděli dne 14. července sbor dobrovolných hasičů spolu s obecním zastupitelstvem utčil trvalým způsobem památku padlých vojáků obce Zahorčic odhalením pomníku. Mohutný průvod skládající se z legionářů několika hasičských sborů a dorostu hasičského a občanstva prošel celou obcí a zastavil se u vkusně upraveného žulového pomníku se jmény padlých vojáků. Starosta obce Cyril Krejčí zahájil slavnost srdečným uvítáním účastníků načež poručík francouzských legií Bouše z Plzně velmi zajímavě vylíčil dějiny českého národa od bitvy u Lipan až do jeho osvobození. Dojímavě působily krásně přednesené básně malých školáčků Zahorčických. Vyvrcholením programu byla jednoaktovka sehraná místními ochotníky za režie pí učitelky Marie Krejčové č. 1. Dějil se o porobenu Čechii habsburskou tyranii na konec pak vlast osvobozenou našimi legiemi. Herci zhostili se svých úloh s úplným zdarem. Zdařilá slavnost zakončena byla podělováním starosty obce a zahraniím státní hymny. Překvapila však neúčast ze Říší. (Vysvětlení: Bylo pomýšleno že se bude též pomník světit tak jako se stalo v Předmítí ale zde ze svěcení sešlo vzhledem že jsou zde dvě cirkve.) Vzdálené obce byly velmi pěkně zastoupeny. Kéž pomník padlých vojáků zůstane navždy připomínkou že těžce vydobytou svobodu a demokracii nutno chrániti a zachovati.

Počátek slavnosti byl o 1 hodině odpoledne. Byli dvě slavobrány jedna u č. 34 a druhá u č. 4. Třetí slavobrána u vchodu na „sádek“. Odpoledne koncert na sádku Lnářské zesílené kapeli. Hosti přišlo toli, že nebylo dostatek sklenic a pili z hrnců a hrnečků.“

Zápis z roku 1946: „V srpnu byla odhalena pamětní deska padlým ve II. světové válce. V naší obci to byl Jan Kalista. Při této oslavě vyhrávala hudba kapelníka pana Balka z Hvožďan. Onoho smutečního aktu se zúčastnilo mnoho občanů z daleka široka, mnoho řečníků, spolků a veřejných korporací a mnoho významných osobností.

Onen pomník na kterém jest upevněna pamětní deska z I. světové války a později i deska ze II. světové války jest prací onoho zmíněného padlého Jana Kalisty. Onen pomník jmenovaný opravoval a postavil padlým ve I. světové válce dne 14.7.1935. Též toho bylo vzpomenuť a ukázáno na toto jaký to byl člověk obětavý a společenský. Smuteční akt byl zahájen Československou státní hymnou a ukončen Internacionálou.“

Připravila: Marie Vrátná

Galerie a infocentrum Tvrz Lnáře

Vás srdečně zve na

výstavu
kreseb, obrazů
a ilustrací

Jan Olejník

„Dětem a nejen pro ně“

1. 8. - 30. 9. 2015

Vernisáž výstavy v sobotu 1. 8. 2015 od 16:00

Otevírací doba:

pondělí - neděle 9:00 - 16:00

Lom

Blahopřání „dříve narozeným“

Měsíc červen byl v obci Lom významný hned pro tři „dříve narozené“ občany. 3. června se dožila úctyhodných 81 let paní Růžena Gajdošová, paní Věra Maroušková oslavila 6. června jedenaosmdesát. Kulaté narozeniny oslavil 26. června pan Bedřich Vitoušek /75 let/.

24. července přijala gratulace k 70. narozeninám paní Věra Janušová.

Obecní úřad Lom v čele se starostou Václavem Kafkou touto cestou přeje všem oslavencům hlavně dobré zdraví, spokojenost, plnou náruč štěstí a mnoho lásky od svých nejbližších jako poděkování za celoživotní mozoly a vrásky.

Vladimír Šavřda

Míreč měla svou oběť nacistické krutosti - Eduarda Foučka

Osada, spadající pod správu Obecního úřadu Lom, během 2. světové války neztratila žádného svého občana. Bohužel v rozjitřeném období května roku 1945 zde ruce německých bestii zasadily svou smrtelnou ránu. Obětí se podle svědectví pamětníka /84 let/, který si nepřál být jmenován, stal jistý Eduard Fouček. „Když přišly zprávy o osvobození naší republiky z nacistického područí a úprku německých okupantů všemi směry před spravedlností, Eduard Fouček se rozhodl spolu s dalšími horlivci vyrazit do lesů na trestnou výpravu proti prchajícím

Němcům,“ vypráví pamětník. „Doplatil na to ale životem. Padl Němcům do rukou a ti ho bez slitování zabili. Nežůstalo jen u toho. Eduard Fouček byl k nepoznání znetvořen, dokonce mu vraždivé i uřezali uši.“

I když válečný konflikt skončil, ještě dlouho docházelo ze strany Němců k mnohým bestialitám na českých lidech. Tohle je jen jeden příklad za všechny. Čest památce mířečského občana Eduarda Foučka, kterému nebylo dopřáno dočkat se úplného míru.

Vladimír Šavrdra

Cyklocestovatel František Šesták vyprávěl v Lomu

Když byl v Lomu vybudován nový obecní dům, počítalo se s jeho využitím i na pořádání besed a přednášek pro veřejnost. První, kdo sem koncem března za tímto účelem zavítal, byl František Šesták /74 let/ z Blatné. Jeho přednášky se těšily velké pozornosti příslušníků všech generací. S vyprávěním o svých zahraničních dobrodružstvích objel už desítky míst v celé republice. Několikrát se stal středem zájmu i sdělovacích prostředků, vystupoval v rozhlase i v televizi.

Asi nejraději vzpomíná na cyklistickou výpravu napříč Spojenými státy americkými. Když oslavil František Šesták 66. narozeniny, uvědomil si spojitost osobní šestašedesátky a nejslavnější americké silnice „ROUTE 66“. Zmocnila se ho touha „ROUTE 66“ pokořit a svým narozeninám tak věnovat neobvyklý dárek. Pro svůj podnik získal i dalšího cyklistického dobrodruha a kamaráda Jana Hájka z Plzně, kterému v té době bylo také 66 let.

Během společné pouti oba dobrodruzi museli opravovat nespočetné defekty: „Všude se válela spousta trnů a drátků z kol automobilů. To jsme pak jeli opravdu hlemýždím tempem, co chvíli sesedali.“

Pokud oba cyklocestovatelé z něčeho měli velký respekt, tak to byli američtí chřestýši: „Místa, která jsme projížděli, patřila k lokalitám s nejhonějším výskytem těchto hadů. Často jsme slyšeli i chřestit jejich ocase. Pokud jsme si potřebovali „ulevit“, činili jsme tak na silnici. Příkopy podél cest představovaly značné riziko,“ poznamenal František Šesták.

Celé americké dobrodružství dopadlo jako v pohádce. Beseda s Františkem Šestákem byla v Obecním domě v Lomu odměněna bouřlivým potleskem. Starosta obce Václav Kafka se nechal slyšet, že pana Šestáka v Lomu rádi uvítají znovu.

Vladimír Šavrdra
(redakčně kráceno)

Padesát let lomského fotbalu ve vazbě ochutnalo šampaňské

Lomský fotbal se v letošním roce oděl do slavnostního hávu. Má padesáté narozeniny. Při této příležitosti byla nákladem 115 výtisků vydána i publikace o půlstoletí rozvoje a slávy národního sportu ve zdejších podmínkách, jejíž součástí je i bohatá fotografická příloha.

Miroslav Mikeš, fotbalista a bývalý trenér fotbalu TJ Lom, foto V. Šavrdra

Slavnostní křest této publikace proběhl, jak jinak, na ploše moderního fotbalového areálu v Neradově po utkání mezi „mančafty“ Lomu a Střelských Hoštic. U klasického aktu polití knihy pravým šampaňským byli přítomni starostové Lomu Václav Kafka a nedalekých Škvořetic Lubomír Nový, dále autorka grafické úpravy Ilona Tesárková, Mgr. Silvie Veselá a pochopitelně autor a zároveň současný předseda TJ Lom Jiří Čabrádek. Bezprostředně po křtu, který si nenechali ujít desítky příznivců kopané, šla kniha do prodeje.

Vladimír Šavrdra
(redakčně kráceno)

Fotbal v Lomu slavil „Abrahámoviny“

Svých padesát let si připomněli v sobotu 27. června na zeleném fotbalovém trávníku v Neradově také bývalí i současní hráči a funkcionáři TJ Lom. A s nimi všichni, pro které sport jménem fotbal něco znamená. Učinili tak způsobem důstojným a zároveň zábavným a přitažlivým.

Všechno to začalo v roce 1965. Tehdy ještě nesla nově založená sportovní organizace název TJ Sokol Lom /v roce 1992 bylo slovíčko „Sokol“ z názvu vypuštěno/. Zrodu lomského sdružení předcházelo vyvíjení fotbalových aktivit v nedalekých Škvořeticích několik let předtím na hřišti u místního zámku, než se oba celky sloučily. Prvním předsedou TJ Sokol Lom se stal pan Vondrášek, který zároveň zastával funkci předsedy MNV Lom. V roce 1966 ho na tomto postu vystřídal Miloslav Vaňáč, který se záhy stal ústřední postavou při formování zdatného fotbalového kádru a budování moderního sportovního areálu v obci Neradov, který ve své době neměl široko daleko konkurenci. Ještě dnes toto sportovní zařízení lomské TJ mnohé kluby a obce závidí.

Miloslav Vaňáč dokázal s podporou svých kamarádů, spoluhráčů, ale i řady jiných dobrovolníků na tehdejší poměry neuvěřitelnou věc. Roku 1975 proběhla rekonstrukce stávajícího hřiště. V roce 1978 se začalo s budováním studny, do areálu byla přivedena elektřina, došlo k postavení tribuny pro diváky a začala výstavba fotbalových kabin. Jedna třetina hřiště získala nové osvětlení. Bohužel ještě před dokončením velkého díla 9. května roku 1980 ohromný fotbalový nadšenec Miloslav Vaňáč nečekaně zemřel. S ním odešly i další smělé plány na vybudování tenisového kurtu, osvětlení kolem celého areálu / první na okrese /, garáže pro traktor, sauny, malého hotelu a koupaliště. Po dostavění fotbalových kabin bylo moderní hřiště v červenci roku 1980 slavnostně otevřeno prvním ročníkem turnaje „Memoriál Miloslava Vaňáče“ coby vzdáním holdu mrtvému kamarádovi a nezpochybnitelné autoritě lomského sportovního a společenského dění. Tento memoriál se stal tradicí a hraje se doposud.

Nebylo jednoduché nahradit na postu předsedy TJ Sokol Lom někoho takového, jakým byl Miloslav Vaňáč. Někdo ale přijít musel. Tím „někým“ se stal Miloslav Fišer ze Škvořetic. Po jeho odstoupení roku 1993 převzal pomyslný „štafetový kolík“ ing. Josef Lexa z Pacelic. V roce 2001 oznámil úmysl už nekandidovat a nově převzal předsednickou funkci Jiří Čabrádek z Lomu, který ji zastává dodnes.

Areál se dočkal dalšího zvelebení a rekonstrukčních zásahů. Na hřišti se realizovalo rozšíření zábran za brankami a oplocení hřiště směrem k lesu „Ovsina“. Přírodní parket vystřídal asfaltový plácek na tenis a míčové hry. V letech 2007 a 2010 došlo po schválení valnou hromadou TJ Lom k převodu pozemků a nemovitého majetku na obec Lom. Vše bylo zároveň TJ Lom pronajato na dobu padesáti let. Rok 2007 přinesl rekonstrukci sociálního zařízení a rozvodu vody v kabinách. Zároveň bylo

Fotbalista Jiří Jarošík, stará garda AC Sparta s mladým fanouškem, foto V. Šavrdra

zajištěno kropení hřiště a kabina rozhodčích získala novou sprchu a moderní WC. Roku 2010 se areál rozrostl o stavební buňku na bufet, dále došlo k postavení pergoly na sezení. Rok 2012 byl ve znamení pokládky nové krytiny na kabinách a instalace nových okapů a svodů. Tehdy se také přivedl do kabin kabel na připojení pevné linky telefonu. Od loňského roku je zajištěn přívod kvalitní vody z Římovna.

Tohle všechno a mnohem víc se tedy událo za půlstoletí činnosti TJ Lom.

František Straka, stará garda AC Sparta s fanouškem v Lomu, foto V. Šavrdy

žáda či nadbytečná kila. Tohle všechno sebou prostě nesou přibývající křížky na hřbetech.

Udeřila patnáctá hodina a na zelený trávník neradovského areálu nastoupilo mužstvo bývalých hráčů lomu versus borci z FK Mirovice. Slovo „bývalí“ se ukázalo jako slovo dost důležité, protože stále aktivní „dravci“ z Mirotic domácí rozebrali jako švýcarské hodinky a nakonec jim to naložili 6 : 2.

Pokud se mluví o fotbalovém „výběrovém zboží“, tak to přišlo na řadu teprve s příchodem sedmácté hodiny. Organizátoři pozvali na neradovské fotbalové oslavy tým AC Sparta Praha /veteráni/ v tomto složení: Jiří Bobok, Patrik Ježek, Michal Horňák, Antonín Mlejnský, Jiří Jeslinek, František Straka, Luděk Straceny, Jiří Novotný, Tomáš Skuhřavý, Jiří Jarošík, Radim Holub, Václav Budka, Aleš Bažant a Miloslav Denk. Co jméno, to perla a pro fotbalové fanoušky „magnet“. Však jich také při zlatém hřebu odpoledne oblehlo hřiště na 300!

Nástup na zelený trávník se také odehrál podle hvězdného scénáře. Každý Sparťan uchopil za ruku jednoho malého fotbalistu v dresu a následoval slavnostní nástup ve dvojstupech. Těhle parádní podívané se nevyrovná ani ceremoniál při vítání britské královny!

Nikdo nepředpokládal, že by lomské Áčko mohlo zkušené profíky porazit. Nicméně toho dne už druhá porážka 6 : 2 se domácím nemohla moc zamlouvat. Ale jak už bylo mnohokrát řečeno, tady šlo především o kvalitní dojmy diváků a ne pokus o senzaci kosmických rozměrů. Členové spartánské výpravy v Neradově názorně dokázali, že manýry celebrit jsou jim cizí. Ochotně se svým fanouškům podepisovali čímkoliv na cokoli, stejně tak po jejich boku trpělivě pózovali objektivům desítek fotoaparátů. Chovali se ke všem přátelsky, bez sebemenší známky nadřazenosti a to bylo nejlepším vysvědčením dobrých sportovců. Protože sportovec musí být zdatný vedle tělesné stránky také mravně a morálně.

Asi největší zájem byl o Františka Straku. „Neradov moc dobře osobně zná,- vždyť jsem tady jako kluk taky hrával! Místní tady vytvořili skutečně příjemné prostředí. Jsem překvapen, kolik skalních fandů tady dneska je.“ František Straka je podle svých slov hrdý na to, že je Jihočechem a ke svému „jihočešství“ se vždy a za všech okolností hlásí: „Táta byl předsedou fotbalového svazu kraje a zapálený příznivec tohoto sportu. Já jsem určitě ty fotbalové geny zdědil po něm.“

Krásné fotbalové odpoledne na neradovském trávníku se stoprocentně vydařilo. Ukončila ho definitivně taneční zábava na přírodním parketu za hudebního doprovodu kapely „Anča Band“.

Jestli zakladatel lomské sportovní organizace Miloslav Vaňáč hledí z nebeského obláčku na své pokračovatele, jistě ho jejich píle a cílevědomost hřejí u srdce. Stejně tak ostatní činovníky, kteří už tu také nejsou s námi a pro TJ Lom odvedli kus poctivé práce. Už kvůli nim ještě alespoň dalších padesát let!

Vladimír Šavrdy
(redakčně kráceno)

Dětský víkend v Mačkově

O posledním květnovém víkendu 30. - 31. 5. 2015 se v naší obci uskutečnil „Dětský víkend“, který nahradil „jeden“ tradiční dětský den.

Pokusili jsme se rozšířit a zpestřit oslavu dětského dne a dát dětem na výběr co nejvíce aktivit. V sobotu jsme za hojně účasti dětí i osob starších vyšli na „pochodák“. Trasa byla vedena okruhem směrem k Jindřichovicím, mačkovskému lomu a zpět do Mačkova. Šlo se nám zpočátku lehce a svěže, ale zhruba v polovině cesty se strhl prudký liják a tak jsme vzhledem k nepříznivému počasí pochodák předčasně ukončili s tím, že jej v brzké době rádi zopakujeme a tentokrát nám již počasí snad bude přát. Pro zájemce však přesto byla na mačkovském lomu uspořádána opékačka buřtíků.

V neděli pokračoval dětský víkend částí připravenou zejména pro děti. Dopoledne jsme se všichni sešli na návsi a společně jsme vyrazili do nedalekého Domova Petra. Děti se mohly svést na koníčkovi a dostalo se opravdu na všechny. Navštívili jsme také místní bazén, kde nám neunikl tobogán, nejrůznější chrliče vody ani vyhřívání bublající mini bazének.

Tímto velice děkujeme ředitelce Domova Petra paní Vlastě Marouškové za umožnění sportovního vyžití pro děti v rámci mačkovského dětského víkendu.

Druhá část nedělního dětského dne probíhala na mačkovském hřišti. Pro děti bylo připraveno jedenáct stanovišť. Vsadili jsme na klasiku – chození na chůdách, skákání v pytli, malování na obličej, skládání puzzle apod., akci zpestřil i dětský vrtulník rozspávající bombóny s pentlemi nebo závod na kolách. Kdo v sobotu vzdal kvůli dešti opékání špekáčků, opékal v neděli. Dětský den se protáhl až do podvečerních hodin. Dospělí si spolu s dětmi zahráli nohejbal i tenis.

Tímto děkujeme ještě jednou všem, kteří se na organizaci dětského víkendu podíleli, zejména rodičům, kteří trpělivě pomáhali u jednotlivých stanovišť a rovněž Pekařství u Vránů za výborné koláčky pro soutěžní disciplíny.

Přípravy na oslavu založení obce Mačkov

Dne 5. 9. 2015 se v Mačkově uskuteční oslava výročí založení obce a proto se místní občané s předstihem pilně připravují. V červnu proběhlo čištění rybníka Bahýnko. Na výzvu paní starostky Hany Míkové reagovali zdatní místní muži (téměř) bez otálení. Žabinec se podařilo z velké části udat.

Probíhá též úprava kapličky na návsi, která bude po delší době opět využita ke mši a žehnání hasičského praporu. Na sále bude probíhat výstava fotografií „jak bylo a jak se dnes žije v obci“.

Blatenské muzeum, pro tuto příležitost, zapůjčí historické nálezy z okolí vesnice a občané budou moci nahlédnout do starých kronik obce.

Dále bychom chtěli přivítat našeho nového občánka, který nese jméno Ted Flandera. Narodil se 24. 6. 2015 v Plzni, vážil 3290 g a měřil 51cm. Tímto ho srdečně vítáme na tento svět a přejeme mu hodně zdraví, lásky a spokojené nejenom dětství.

Hana Povrová, kulturní referentka obce

Poděkování z Domova PETRA Mačkov

Dne 31. 5. 2015 pořádala Obec Mačkov oslavu Dne dětí. Na oslavu pozvala paní starostka Hana Míková i klienty Domova PETRA Mačkov, a to nejen ty, kteří jsou občany Mačkova, ale pozvání platilo pro všechny uživatele služeb domova. Ti si pak s ostatními dětmi zasoutěžili v mnoha sportovních disciplínách a byli odměněni sladkostmi. Na oplátku byly děti z Mačkova pozvány do domova k bezplatnému využití bazénu a projížďkám na koních.

Paní starostce děkujeme za to, že nezapomíná na vzájemnou integraci běžné populace a lidí s mentálním a kombinovaným postižením a na to, že domov PETRA a jeho klienti jsou nedílnou součástí obce a nejsou jen její přítěží. Děkujeme za příjemně strávený den a další spolupráci!

Vlasta Maroušková
ředitelka Domova PETRA Mačkov

Křížky v okolí Předmíře

V letošním roce podala obec žádost o dotaci z grantového programu Jihočeského kraje „Objekty kulturního dědictví – Obnova drobné sakrální architektury“ na celkem dva projekty. Tím prvním byla oprava fasády kapličky v Zámlyni, tím druhým obnova křížků v okolí Předmíře. Na první jmenovaný jsme dotaci bohužel nezískali, na druhý však ano. A tak jsou postupně opravovány křížky v Metlích na návsi a „u Sukhravých“, v Zámlyni na výjezdu na Lnáře a v Řištích na příjezdu do obce. Vyše celkových nákladů činí 42.000,- Kč, obdržená dotace pak 29.500,- Kč.

Oprava kanalizace v Řištích

Vzhledem k tomu, že má SÚS Jihočeského kraje jako správce komunikace III. třídy v obci Řiště v plánu dodělat průtah touto obcí, dojde v průběhu měsíce července a srpna k údržbě kanalizace, která je v majetku obce. Plánovaná je obnova zasypaných kanálových vpustí v místě příjezdu od Předmíře a na návsi u studny a poté vyčištění hlavního řadu za pomoci tlakového vozu. Tato akce si bohužel vyžádá částečnou uzavírku komunikace, vždy by však měla zůstat průjezdná alespoň polovina vozovky.

Ošetření stromů v obcích

Na podzim roku 2014 si obec nechala v rámci projektu SOBU zpracovat pasport obecní zeleně, jehož výstupem je mimo jiné návrh ošetření stromů v našich obcích. Jedná se zejména o stromy, které jsou vzrostlé a mohly by v budoucnu ohrozit svoje okolí. Je to lípa na návsi v Metlích, bříza a lípa v Zámlyni a lípy na návsi v Řištích, které v minulosti nebyly pokaždé správně ošetřeny. Na vlastní ošetření bude přizvána firma Arbocom Vrčeň, která má k dispozici jak techniku, tak dlouholeté zkušenosti. Původně plánovaný termín květen – červen byl však posunut, protože byl podán podnět ze strany občanů v Řištích k České inspekci životního prostředí k prošetření ořezu lip v této obci. Musíme tedy počkat na výsledek šetření.

Pozvánka do Předmíře

Na závěr mi dovoluete pozvat vás na **pořadové posezení do Předmíře**, které se uskuteční v **neděli 16. srpna 2015** od 14 hodin na prostranství před obchodem. V letošním roce dojde na žádost občanů ke změně kapely a místo tradiční Toulavé kapely vystoupí kapela Pečnovanka. Doufám, že bude přát počasí, protože v případě jeho nepřízně se posezení, po loňské zkušenosti, nebude přesouvat na sál, ale bude prostě zrušeno. A to by byla samozřejmě škoda.

Pavel Karlík, starosta obce

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Minaříková Růžena (89), Viktorová Božena (85), Solarová Jarmila (72), Bouše Miroslav (71), Boušová Růžena (70), Sobota Jiří (60), Hlínová Helena (81), Nepodal Jaroslav (81), Trnková Marie (75), Klingorová Magdaléna (73).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Ing. Pavel Karlík – starosta obce

Dvoretické libování se letos nekoná

Vážení a milí občané a příznivci Dvoretic,

s politováním Vám musíme sdělit zprávu, že v letošním roce pro Vás z důvodů technických, osobních, zdravotních, personálních a dalších **nedokážeme připravit**

Dvoretické libování tak, jak jste po několik let zvyklí. Proto jsme se rozhodli ročník 2015 nekonat, za což se vám omlouvám. Pevně věřím, že nám i tak zachováte do budoucna přízeň a návštěvnost našich budoucích radovánek.

Dětský den v Předmíři

V sobotu 6. června 2015 se v Předmíři uskutečnila oslava Mezinárodního dne dětí. Na hřišti pod obchodem byla pro děti nachystána spousta her a soutěží, trampolína i skákací hrad. Všem malým i větším dětským návštěvníkům se hravě odpoledne moc líbilo. A protože v letošním roce přálo

po dlouhé době také počasí, mohlo se na závěr celé hřiště proměnit v horu pěny, ve které si děti pořádně zaskočily. Celou akci zorganizoval duo Jana Vrátná a Tereza Fořtová, za což jim jménem všech zúčastněných srdečně děkuji.

Oslavy konce 2. světové války v Radomyšli

Pietní akt u příležitosti oslav 70. výročí konce 2. světové války se uskutečnil 7. května. Účastníci, kteří se sešli v hojném počtu, položili kytici u pamětní desky pilota RAF Jana Matějky, rodáka z Radomyšle a věnec u pomníku padlým občanům ve světových válkách. Státní hymnu zazpívali žáci Základní školy.

Hvězdou letošní pouti byla DÁDA

Více fotek a videa na www.radomysl.net

Jihočeský kraj

Radomyšl již několik let investuje do nových parcel (tisková zpráva)

Městys Radomyšl na Strakonicku dokončil v těchto dnech třetí etapu výstavby komunikace a inženýrských sítí v lokalitě „Na Baborčici“, kde vznikají nové rodinné domy. Stavební práce si vyžádaly 5,6 milionů korun, na výstavbu komunikace přispěla městysi evropská dotace.

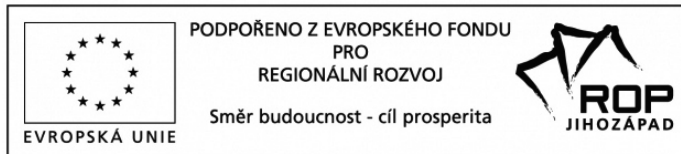
Tato třetí etapa je poslední etapou, která dokončila propojení nové výstavby v lokalitě Na Baborčici s místní komunikací v severní části městyse spojující centrum obce a severozápadní výpadovku směrem na Leskovice a dále na Horažďovice. „Snažíme se lákat nové občany na atraktivní parcely s kvalitní infrastrukturou. To je i případ lokality Na Baborčici. Jen za posledních několik let zde bylo postaveno 44 rodinných domů a pro novou výstavbu je připraveno dalších 11 parcel,“ uvádí starosta městyse Luboš Peterka a dodává, že za posledních deset let počet obyvatel v Radomyšli výrazně roste. Jen za poslední rok má Radomyšl 19 nových občanů, za posledních 10 let pak 131 nových občanů.

„V rámci třetí etapy projektu bylo vybudováno 334 metrů místní komunikace, kde vzniklo 21 parkovacích stání. Výstavbu kanalizace a vodovodu si městys hradil z vlastního rozpočtu, komunikace je z 85 % spolufinancována dotací z ROP Jihozápad,“ uvedl Lukáš Tryml ze společnosti G-PROJECT, která na projekt zpracovala úspěšnou žádost o dotaci a nyní dohlíží na soulad realizace projektu s dotačními pravidly.

Realizátor projektu: Městys Radomyšl

Celkové výdaje: 5,6 mil. Kč

Z toho dotace z ROP Jihozápad: 3,3 mil. Kč

Tento projekt Výstavba komunikace je spolufinancován Evropskou unií

Komunikace před akcí

Komunikace po akci

Pohár zůstal v Radomyšli.

V sobotu 27. června se na „staďáku“ v Radomyšli uskutečnil memoriál Karla Vachulky, což je tradiční pouťový turnaj trojic v nohejbale. V úvodu přivítali všechny zúčastněné předseda TJ Milan Koubovský a starosta městyse Luboš Peterka. Po zahájení byli za účasti rodinných příslušníků uvedeni do síně slávy pan František Lífka a pan Jaromír Mráz. Pro všechny zúčastněné bylo připraveno bohaté občerstvení a pro děti byl letos kromě dětského hřiště k dispozici skákací hrad. Turnaje se zúčastnilo 24 týmů, které divákům předváděly kvalitní nohejbal. Turnaj nepřibrzdil ani občasný déšť. Pohár pro vítěze nakonec v dramatickém třetím setu

finále, když se rozhodovalo za stavu 9:9, získal domácí tým „Žabokrtý“ v čele s nejlepším hráčem turnaje Šimonem Peškem, kterému skvěle sekundovali zadáci Milan Koubovský a Roman Votava. Na druhém místě skončili „Ťavíci“ - Petr Votava, Milan Janda, Karel Vlas a bronz si odvezl „Elektroservis“ – Ondřej Majewski,

David Zemen, Martin Smrčka. Skvěle se přestavily také mladé naděje radomyšlského nohejbalu Josef slavíček, Tomáš Ježek, Matěj Hendrych a Lukáš Votava.

Za TJ Libor Šíp

Oslava dětského dne byla letos pod křídly TJ

Letošní oslavu dětského dne provázelo mnoho úskalí. Nejprve měl být uspořádán k znovu otevření nově zrekonstruovaného koupaliště. Ovšem díky nepříznivému počasí v měsíci květnu bylo jasné, že se musí hledat náhradní varianta. Hlavní organizátor, svaz žen, hlavně p. Matoušková, která měla celou akci organizovat, byla indisponovaná zdravotním stavem. Proto požádala nás, tělovýchovnou jednotu, abychom se této akci ujali.

I když bylo na přípravu takové akce málo času, dá se říci, že vše dopadlo ke spokojenosti všech dětí. Avšak ani nás se problémy nevyhnuly. Dvě hodiny před začátkem oslavy začalo docela intenzivně pršet. Nakonec se vše v dobré obrátilo a i sluníčko zasvítilo. Pro děti bylo připraveno 14 stanovišť, které když splnily, dostaly sladkou odměnu. Největší zájem bylo střelbu ze vzduchovky a s luku, skoky ve velkých nákupních taškách a mnoho dalších sranda soutěží. K poslechu a hlavně k tanci nám hrál DJ František Mareš. Pro starší děti jsme připravili dva závody, které byly oceněny opravdovými medailkami, ne žádnými čokoládovými. A pro ty úplně nejmenší nám řepičtí zapůjčili skákací hrad, který byl plně využit. Vřelé díky. Ke zpestření celé akce přispěli i naši baráčníci, kteří předvedli krátké vystoupení se svou mladou generací.

Díky vřelosti sponzorů dostal každý kdo je dětského věku kofolu a buřtu na opečení. Když už skoro teče do bot a spoj se několik organizací a lidí, kteří mají chuť něco udělat, jen tak z dobré vůle, nikdo ani nepozná, že to bylo, jak se říká, sešito horkou jehlou.

Jana Šípová

V pátek 28. 8. 2015 se uskuteční
třetí ročník
**„Loučení s prázdninami, aneb
Za humny jsou strašidla“**

16.00 stadion TJ Radomyšl,
kofola a stehýnko z kuřátka pro všechny
odvážlivce

V sobotu 29. 8. 2015 se v Radomyšli
na „stadáku“ uskuteční

**„První ročník
smíšených deblů ve volejbale“**

Prezentace v 8.30 h. Startovné 100,- Kč

Zájemci se mohou hlásit na tel. 739 317 212
nebo janaspova10@seznam.cz

Občerstvení zajištěno vč. možnosti přespání

Hasiči se utkali v Leskovicích

Dne 9.5.2015 se v Leskovicích uskutečnila hasičská soutěž. První z mužských družstev byl Dražejov, druzí byli hoši z Rovné a třetí Chrástovice. Místní Leskáci byli až čtvrtí. Z ženských družstev byl první také Dražejov a druhá Rovná. Celkem se zúčastnilo 9 hasičských týmů. Hasiči se účastnili i běhu přes překážky. Počasí bylo celkem dobré, až konec se trochu pokazil. K jídlu jsme měli výborné klobásky od Kuby Karšů a žízni jsme také netrpěli. Děkujeme všem za účast, pomoc a budeme rádi, když zase do Leskovic přijedete a budete nás v našich aktivitách podporovat.

Tereza Kadlecová

Hasiči z Radomyšle vyhráli soutěž na oslavách 90. výročí SDH Třebohostice

Skvělého úspěchu dosáhli mladí hasiči z Radomyšle, když konečně zúročili hodiny tréninku a vyhráli soutěž na oslavách 90. výročí SDH Třebohostice. Za nimi skončili hasiči z Třebohostic, Bratronic, Chrástovic, Mečichova, Doubravice, Lažánek, Z. Zborovic, a Zábouří.

Jaroslav Janda, velitel SDH Radomyšl

Volejbalová smeč v Radomyšli 2015

V letním areálu v Radomyšli se 20. června uskutečnil navštěvovaný volejbalový turnaj. Sjeli se volejbalisté ze Strakonice a okolí, Písku a okolí, Horažďovic, Rožmitálu pod Třemšínem, Březice, Prahy, Příbrami a Českých Budějovic. Sluníčko nás dopoledne na tváři pošimralo, ale odpoledne se objevily kapky deště, které oblíbený turnaj ukončily a bylo už jen slyšet kámen, nůžky, papír.

Jako každý rok, tak i letos se turnaje zúčastnilo 12 týmů. Odehrála se polovina zápasů, kde nechyběly úžasné sportovní výkony, jen díky počasí, byl turnaj kolem 15 hodiny ukončen. Tým Freeway a tým První místo, prudký déšť z hřiště nevyhnal a napínavý souboj všichni s nadšením sledovali. S organizací turnaje byli volejbalisté spokojeni, bohužel jen počasí nepřálo, opalovací krémy a nově vybudovaný bazén zůstaly nevyužity.

Krásné zlaté medaile a putovní pohár si odvezl tým „Rychlé želvičky“ ze Strakonice, na druhém místě skončil tým „Cvičky“ z Českých Budějovic a bronzové místo obsadil tým „Freeway“ z Rožmitálu pod Třemšínem.

Sportovní zážitky byly po zásluze oslaveny večerním posezením.

Děkujeme manželům Vackovým za úžasné cateringové zázemí, paní Kohoutové z Oseku za vynikající dorty pro vítěze, kvalifikovaným rozhodčím panu Fišperovi a panu Škarvadovi za dohled nad turnajem a zapisovatelkám Lence, Elišce, Monice a panu Jirkovi za zapisování výsledků. Panu Vojtěchovi Barborkovi za foto dokumentaci. Nesmíme ani opomenout sponzory turnaje – firmu Prillinger, firmu Fliegl Agratechnik a Městys Radomyšl.

V příštím roce se těšíme na hojnou účast a již připravujeme pozvánky na 18. 6. 2016. Plavky a opalovací krémy budou povinnou výbavou. Do té doby volejbalu zdar!

Organizátorky Eva Moulíková a Vendula Vaněčková

Slunce, voda, rafty – takové byli čtyři dny na Vltavě s dětmi

Ve čtvrtek 11. června jsme se s dětmi z kroužku Sportovních aktivit a mladými nohejbalisty z Radomyšle vypravili na čtyřdenní zážitkový výlet na řece Vltavě. Ve večerních hodinách jsme postavili stany a upekli buřty v kempu ve Vyšším Brodě. Druhý den nám přivezli rafty a dobrodružství na řece mohlo začít. Počasí nám přálo, a tak jsme si vody užívali dosyta. Dopluli jsme na raftu, někteří i za raftem do kempu Branná, kde

jsme si večer u ohně s kytarou zazpívali a těšili se na další den, kdy nás čekal nejzajímavější úsek řeky – Český Krumlov. I další den nás doprovázelo sluníčko a horké počasí a my si užívali vodních radovánek a proběhlo i několik bitev mezi rafty - nebyl asi nikdo kdo by se nevykoupal. Jezy v Krumlově nám dodaly dávku adrenalinu a krásy Krumlova z řeky nezapomenutelný zážitek. V posledním kempu za Krumlovem nám u ohně přibyla další kytara a o zábavu nebyla nouze. V neděli ráno jsme vypluli na poslední část cesty do Zlaté Koruny, odkud jsme jeli domů do Radomyšle autobusem a vlakem. Všichni jsme se vrátili velmi unavení, ale plný zážitků a obohaceni o nová dobrodružství. Vyprávění doma nebralo konce a už teď se těšíme na příští rok na opakování akce.

Monika Babková, ZŠ Radomyšl

Exkurze do Terezína

Je středa 17. 6. brzy ráno a před školou se právě schází žáci 7., 8. a 9. třídy, aby se společně s paní učitelkou Houdkovou, Tetourovou a Salátovou vydali na cestu do Terezína. Města, které za druhé světové války sloužilo jako sběrný tábor především pro židovský národ.

Naši exkurzi jsme zahájili prohlídkou Malé pevnosti, která byla založena císařem Josefem II. jako pevnost na obranu proti Prusům. Během druhé světové války sloužilo toto místo nacistům jako vězení. Většina žáků byla zaskočena skutečností, v jakých prostorách a hrůzných životních podmínkách zde vězni za války byli nuceni žít. V místnosti, kam se stěží vešla naše dvaatřicetičlenná výprava, se tehdy mačkalo 90 vězňů. Společně s žáky jsme si prohlédli také ubikaci, v níž vedle sebe na dřevěných prknech bylo donuceno žít až 600 lidí, což v žácích zanechalo opravdu hluboký dojem, jelikož se na vlastní oči přesvědčili, v jakých otřesných podmínkách zde vězni pobývali.

Po více jak dvou hodinách jsme pevnost opustili a autobusem se přesunuli k dalšímu cíli naší exkurze, a to do Muzea ghetta, kde jsme si prohlédli originály obrazů namalovaných dětmi vězeňského ghetta. Dále pak následovala prohlídka Magdeburských kasáren. Zde žáci zhlédli expozici věnovanou literatuře, hudbě, divadlu a výtvarnému umění, tedy činnostem, kterým se vězni v ghettu měli možnost věnovat. Ze strany nacistů se však jednalo o pouhou propagandu. Exkurzi jsme zakončili prohlídkou krematoria, místa, jež za války sloužilo ke spalování těl mrtvých vězňů.

Myslím si, že tato exkurze zanechala v žácích hlubokou stopu, neboť si na tomto místě uvědomili hrůznost nacistického režimu. Proto naše výprava splnila svůj cíl, na naši minulost bychom neměli zapomínat.

Kateřina Houdková, ZŠ Radomyšl

Sportovci z naší školy se ve velké konkurenci neztratili

V úterý 16. 6. 2015 se konalo ve Strakonících **okresní kolo lehkotetické všestrannosti** 1. stupně. Naši školu reprezentovali vždy jeden chlapec a jedna dívka z každého ročníku. Nejlepší sportovci soupeřili ve skoku dalekém, hodu kriketovým míčkem, běhu na 50 a 300 metrů. V konkurenci 14 ti škol si vedli naši sportovci velmi dobře. Absolutně nejlepší byla letos Andrea Koptová z 1. třídy, která obsadila 1. místo. Šimon

zleva Andrea Koptová (1.třída - 1.místo),
Ferencz Deak (4. třída - 3.místo),
Šimon Lacina (1.třída - 3.místo)

Lacina též z 1. třídy a Ferencz Deak ze 4. třídy obsadili 3. místa.

Ostatní sportovci sice nestáli na stupních vítězů, ale vedli si velmi dobře. 2. třídu reprezentovala Veronika Divišová a Daniel Mašek, 3. třídu Lucie Bláhovcová a Martin Šūs, 4. třídu Jana Tomaševičová, 5. třídu Kristýna Nováková a Vladimír Hoch.

Ve čtvrtek 13. května se žáci naší školy účastnili **atletické soutěže Pohár rozhlasu v Blatné**. Za starší žáky nás reprezentovali Lukáš Klas, Stanislav Hrouda, Jiří Hájek, Marek Mráček, Michal Zelenák, Denis Juřica a Dominik Brož.

Dívky soutěžily ve složení: Tereza Hendrychová, Tereza Šířová, Vanesa Mandlová, Jana Kršková, Alena Tomášková a Štěpánka Hřebíčková. Ze soutěže škola přivezla dvě medaile.

Tereza Hendrychová bronzovou v běhu na 800 metrů a Tereza Šířová zlatou za vrh koulí.

Ivana Třeštíková a Monika Babková, ZŠ Radomyšl

Tereza Šířová na stupních vítězů

Ovoce a zelenina do škol

Naše škola je již několik let součástí projektu „OVOCE A ZELENINA DO ŠKOL“, který je určen pro základní školy v celé ČR. Nárok na dotované ovoce či zeleninu mají zcela zdarma všichni žáci prvního stupně.

Cílem projektu je zvýšit u žáků konzumaci produktů z ovoce a zeleniny, vytvořit zdravé stravovací návyky ve výživě dětí, které povedou ke zlepšení zdravotního stavu naší mladé generace.

V letošním roce jsme poprvé vyzkoušeli novinku tohoto projektu, doprovodná opatření - Ochutnávkové koše ovoce a zeleniny. Ovoce a zeleninu nejprve poznávali po hmatu, po čichu a teprve poté ochutnali různé druhy ovoce a zeleniny. Hlavně menší žáci některé exotické druhy ochutnávali poprvé. Někteří žáci z ovoce a zeleniny naaranžovali různá zvířátka a pohádkové postavičky.

Gabriela Jonášová, ZŠ Radomyšl

Poslední zvonění

Ke konci školního roku patří květiny a tradičně již rozloučení s devátáky. Stejně tomu bylo i tento rok. Devět let uteklo jako voda a nastal poslední školní den, který se nesl v duchu sváteční atmosféry předávání vysvědčení a také posledního zvonění našich absolventů. Ti se, slavnostně oblečení, sešli před 8. hodinou ve své kmenové třídě, aby již o pár minut později slavnostně sestupovali po schodech dolů před školu. Ostatní žáci jim na cestu zvonili zvonečky. Před školou se devátáci naposledy rozloučili se svými již bývalými spolužáky a učiteli. Zavzpomínali na to, co všechno se po dobu jejich devítileté docházky přihodilo. Předali učite-

11. ročník Triathlonu „Železný Radomyšlák“

se uskuteční 12.9.2015
v nově zrekonstruovaném Letním areálu
v Radomyšli

lům květiny a přesunuli se na úřad městyse, kde jim pan starosta předal vysvědčení potvrzující jejich absolvování povinné školní docházky. Ano, poslední červnový pátek se skutečně z žáků a žákyň deváté třídy ZŠ Radomyšl stali mladí pánové a mladé dámy, brzy již studenti a studentky. Nyní už před sebou nevidím žáky, ale mladé lidi, kteří z budovy úřadu městyse vycházejí vstříc nejen prázdninám, ale i nové etapě svého života.

Říká se: „Tam, kde něco končí, zároveň něco nového začíná.“ A tak devátákům přeji, aby ten jejich nový začátek byl pro ně úspěšný, aby vykročili tou správnou nohou...Tak držím palce.

9. třída: zleva Pavlína Velvarská, Eva Michálková, Vojtěch Kapr, Vanesa Mandlová, Petr Benedikt, Karolína Bláhová, Jiří Hájek, Sally Kahovcová, Stanislav Hrouda, Sabina Gebelová, Jiří Hájek, Roman Votava, Tereza Šířová, Miloslav Kopta, Mgr. Kateřina Houdková, Josef Slaviček a ředitel školy Mgr. Jiří Pešl

Kateřina Houdková, ZŠ Radomyšl

Letní pozdrav z MŠ Radomyšl

Chtěli bychom se s Vámi podělit o zážitky z květnových a červnových akcí, které proběhly v naší školičce. Divadelní představení patří ke každoměsíčnímu zpestření programu školy. Představení o Palečkovi a Bublínkové víle dětem přineslo kromě radosti a napětí i životní poučení. Velikou radost měly děti z návštěvy poníka Samíka na naší zahradě. Poník

děti povozil, ale zároveň se dozvěděly, jak se o poníka pečuje, co všechno ke svému životu potřebuje. Pohazení a krmení poníka suchým chlebem, mrkví a jablčky si děti nenechaly ujít. Den dětí na zahradě je plný her a soutěží, při kterých děti rozvíjí své dovednosti, ale i si užijí hodně legrace. Začátkem června jsme se celá školka vypravila na školní výlet do Hoslovic. Prohlédli jsme si muzeum a náš průvodce, mlynář v bílé čepici, nás provedl celým mlýnem. Další zajímavý den prožily děti při návštěvě hasičské stanice v Radomyšli. Dlouholetá spolupráce nám přináší možnost vidět zázemí hasičů, vyzkoušet si některé hasičské pomůcky nebo se povozit v hasičském autě. Sluníčko a letní počasí nás provázelo i při dalších akcích. Předškoláčky navštívili dopravní hřiště ve Strakonících, uskutečnili jsme vycházku ke kostelu sv. Jána spojenou s prohlídkou kostela. K závěru školního roku patří také rozloučení s předškoláčkou, které se odehrává ve slavnostní atmosféře obřadní síně v Radomyšli.

Úplný závěr roku si děti zpestřily na pouťových atrakcích připravených na pouť v Radomyšli.

S pozdravem ředitelka MŠ Radomyšl Renata Škodová

Ženy mají stále nápady

V květnu jsme navštívily Muzeum čokolády v Táboře. Bohužel nám propřel celý den, přesto se nám v Táboře líbilo. Rolí průvodkyně se ujala rodačka z Radomyšle paní Růženka, která v Táboře bydlí a provedla nás historickými uličkami. Cestu zpátky jsme si zpestřily zastavením ve Vodňanech.

Na červen jsme si naplánovaly procházku k rybníku Milavý. Do Turné jsme jely autobusem a dál jsme šly pěšky. Prošly jsme po hrázi rybníka, prohlédly si chatky u lesa a při zpáteční cestě jsme zašly na dobrý oběd, který nám připravila Jitka Adámková. Bylo hezké počasí, tak jsme se rozhodly, že si zajedeme na vyhlášenou dobrou zmrzlinu do Sedlice. O legraci nebyla nouze, smích bylo dost, sluníčko svítilo a ani se nám domů nechtělo.

Už se těšíme na další společný výlet. V plánu máme procházku do Chraštic na farmu pana Diviše.

Baráčníci z Radomyšle

Vážení čtenáři časopisu SOBĚ,

ač se zdá, že baráčníci z Radomyšle mají letos prázdniny, není tomu tak. Po tradičním staročeském plesu, jsme si dali sice krátkou pauzu, ale opravdu krátkou. V dubnu ve spolupráci s píseckými baráčníky uskutečnily naše tetičky přehlídku lidových krojů, celá akce proběhla a v zasedací místnosti v píseckém muzeu. Představily jsme kroj blatský, prácheňský, kozácký, želčský, kvjovský, chodský, doudlebský i prácheňský mužský. Koncem května zpestřily naše nejmladší děti krátkým tancem „Den dětí“. V červnu začal kolotoč akcí, hned první týden jsme jeli podpořit výroční slavnost Obce baráčnícké do Lomnice nad Lužnicí. Mile nás překvapilo, že součástí jejich výstavy byly i nafocené pohlednice lidových krojů baráčníků z Radomyšle.

V dalším týdnu reprezentovala naše mladá chasa tancem „Československá beseda“ setkání rodáků v malé vesničce Větrov, která se nachází v blízkosti orlické hráze. Tančili: Radek Zoch, Markéta Koubovská, Tomáš Hřebíček, Veronika Horbová, Miloš Hrouda, Šárka Kozáková, Zdeněk Šichan a Zdeňka Kabourková.

Dne 20. června slavila výročí i Obec baráčnícká Malenice. Tam jela delegace sousedů a tetiček podpořit průvod a celou slavnost samozřejmostí byly naše kroje a obecní prapor. Následující týden, kdy se uskutečnila v Radomyšli tradiční pouť, nás čekaly hned dvě akce.

V sobotu 27. 6. vyjela mladá chasa tančit Českou besedu do obce Budětice u Rabí, ta byla součástí programu jejich hasičské a pouťové slavnosti. Druhý den o pouti v Radomyšli opět tančily naše starší děti, tentokrát v duchu country na písničku „Hřibě“.

Českou besedu jsme tančili ještě jednou a to na hasičské slavnosti ve Velké Turné 4. 7. 2015. V blízkém budoucnosti nás čeká ještě jednou tančení České besedy v Újezdci u Bělčic a v září 80. výročí založení Obce baráčníků Vodňany. Výroční slavnost podpoříme svoji účastí v krojích, svérázech i tancem Česká beseda. I tady bude baráčnícká slavnost spojena s hasičskými oslavami. Je velmi dobře že naše baráčnícká základna má tolik tanečníků, přesto nastávají chvíle, kdy se nemůže dát dohromady jedna kolona tj. 4 páry.

Proto chci na závěr poděkovat všem, kdo s námi opakovaně jezdí prezentovat lidové tance.

Za OB Radomyšl Jůzková Zdeňka

Fotografie ze všech akcí najdete na www.radomysl.net

Sedlická krajka v Tiefenbachu a Schönsee

V prosinci minulého roku navštívili zástupci města Sedlice a Sedlické krajky Tiefenbach v Německu. Při návštěvě jsme dostali pozvání k účasti na „Krajkářských dnech“ v Tiefenbachu a Schönsee v červnu 2015.

Byli jsme požádáni o dodání exponátů na výstavu a přípravu kulturního vystoupení v délce cca 1,5 hodiny s přáním, aby v něm byla módní přehlídka s ukázkou využití krajek.

Na základě pozvání se v sobotu 6. června 2015 před sedmou hodinou ráno na náměstí sešla výprava krajkářek a členů tanečního souboru, kteří jeli reprezentovat Sedlici. Po naložení všech rekvizit a dalších věcí se autobus vydal na cestu do Německa. Do Tiefenbachu jsem dojeli krátce před desátou hodinou, kde na nás již čekali naši přátelé. V úvodu všechny pozdravil starosta Tiefenbachu pan Ludwig Prögler a popřál příjemný pobyt a vyslovil očekávání, že spolu prožijeme příjemný den. Za výpravu ze Sedlice pozdravil hostitele a krajkářky z Tiefenbachu starosta města Jiří Rod. Po úvodních zdvořilostech pro nás krajkářky připravily občerstvení.

Prvním bodem celodenního programu byla návštěva „Muzea krajkářství v Tiefenbachu“. Po obědě jsme spolu s našimi hostiteli odjeli do Schönsee, kde v Centru Bavaria Bohemia byly vystaveny práce krajkářek ze Sedlice. V Schönsee jsme navštívili další výstavu – v přízemí radnice, v obchodu s potřebami pro paličkování a naposledy jsme navštívili výstavu v aule Základní školy v Schönsee, kde krajkářky předváděly výrobu krajek. V prostorách auly souběžně probíhal workshop s různými pomůckami a vším co je potřeba k paličkování.

Po sedmnácté hodině jsme se vrátili zpět do Tiefenbachu. Nastal čas příprav na naše vystoupení. Vše vypuklo v devatenáct hodin. Večer zahájil pan starosta Ludwig Prögler, který přivítal nejen nás, ale i další významné hosty a veškeré obecní občanstvo. Program zahájily krajkářky ze Schönsee, které si pro všechny připravily „Hudební přivítání“ – zazpívaly tři vlastní písně o paličkování. Všechny přítomné za hosty pozdravil starosta Sedlice Jiří Rod.

Dalším bodem byla již módní pře-

Přivítání v Tiefenbachu - pan starosta Prögler

Výstava Sedlické krajky Schönsee

Přivítání v Tiefenbachu

JAKUBSKÝ TÝDEN SEDLICE 2015

VÝSTAVY-KULTURA

Radnice

Čt, Ne 23.- 26.7. 10.00 - 16.00 hod.
Pá, So 24.- 25.7. 10.00 - 19.00 hod.

Zasedací místnost MěÚ Sedlice

Výstava obrazů pana Čeňka Ješetického

Neděle 26.7. 9.00 - 16.00 hod.

Chodba přízemí MěÚ Sedlice

Výstava keramiky pana Jaroslava Marka - prodejní výstava

Kostel sv. Jakuba

Neděle 26.7. 10.45-16.00 hod.

Výstava **fotografií a dokumentů**

ze života P. Bernarda Šimana - faráře v Sedlici
v letech 1967-1986

SPORT-KULTURA

Pátek 24.7. 17.00 hod.

Víceúčelové hřiště u ZŠ Sedlice

Pouťový volejbalový turnaj klání ryzích amatérů

Sobota 25.7. 15.00 hod.

Fotbalové hřiště TJ Lom

TJ SOKOL SEDLICE **SK Březnice 1918** utkáni starých gard

Zahradní restaurace Na Velké

Sobota 25.7. 20.00 hod.

Pouťová taneční zábava

Náměstí

Út 23.7. - Ne 26.7.

Lidové atrakce - p. Kučera

TRADICE

Tradiční Jakubská pouť

Neděle 27.7.

Pouťový jarmark 8.00 hod.

Lidová řemesla - výrobky 9.00 hod.

Sedlická krajka – prodejna
otevřeno So – Ne 9.00 – 16.00 hod.

Mše svatá 9.45 hod.
kostel sv. Jakuba

Nové vozy - Renault, Dacia, KIA 9.00 hod.
HS Auto Staněk Nebřehovice

Hudba p.Kováře 10.00 - 12.00 hod.

Kino

Neděle 26.7.

„Asterix: Sídliště bohů“ 17.30 hod.
Francouzská animovaná komedie

dětské představení

„Babovřesky 3“ 20.00 hod.

„Česká komedie“

PŘÍJEMNÝ POBYT PŘEJÍ POŘADATELÉ

hlídka, kterou velice pěkně moderovala paní Miroslava Vacková. Jednotlivé části módní přehlídky byly proloženy vystoupeními Tanečního souboru města Sedlice, který předvedl „Českou besedu“ a „Československou besedu“. Veškerá vystoupení modelek i tanečního souboru měla dobrý ohlas u přihlízejících.

Závěrem zbývá pouze poděkovat všem, kteří vzorně reprezentovali Sedlici v zahraničí. Veliký dík patří paní Miroslavě Vackové, která celý den pracovala jako tlumočnice, moderátorka, ale hlavně velkou měrou se podílela na přípravě výstav a celé naší návštěvy. Musíme také poděkovat našim bavorským přátelům za velice milé přijetí, veškeré pohostění a za krásné prožití společné chvíle a lze vyjádřit veliké přání, aby se naše spolupráce dále rozvíjela.

Jiří Rod, starosta města

Nová prezentace starého řemesla

Umění paličkování krajky ve Spassettl – Své práce předvedli hosté ze Sedlice.

Tiefenbach.

V sobotu večer bylo možné ve Spassettl v Tiefenbachu obdivovat ne zcela každodenní módu. V rámci Krajčářských dnů v Schönsee ve dnech 1. až 6. června přijela do Tiefenbachu

Krajčářky z Tiefenbachu a Schönsee

Tiefenbach soubor

a Schönsee skupina krajčářek z české Sedlice. Delegaci ze sousední země spolu se starostou Jiřím Rodem přivítal starosta Ludwig Prögler. Zároveň přivítal skupiny krajčářek ze Schönsee s Friedou Roithovou a skupinu z Tiefenbachu spolu se Sieglinde Pröglerovou. Srdečné přivítání „pozdrav Pánbůh“ od starosty Pröglera patřilo také čestným hostům – zemskému radnímu Johannu Müllerovi, starostovi Helmutu Heumannovi z Treffelsteinu a kolegyni ze Schönsee.

Skupiny krajčářek přijely rovnou ze Schönsee, kde navštívily obsáhlou výstavu krajek, kterou společně uspořádaly krajčářky ze Schönsee, Stadlernu a Tiefenbachu. Hudební uvítání hostů zahájila skupina krajčářek ze Schönsee třemi vlastními písněmi o paličkování, poté za hosty ze Sedlice tlumočil pozdravy starosta Jiří Rod. Moderování módní přehlídky se po hudebním úvodu ujala Miroslava Vacková a z pódia divadelní scény již po schodech mezi diváky sestupovala první modelka. S perfektními otočkami předvedly mladé dámy paličkování květinové náhrdelníky, náušnice a brože mnoha barev a provedení. Mezi nimi i náhrdelník pro královnu, kterou podle skutečného šperku britské královny

zhotovila Emilie Vrbová. Po této první části pozvala Vacková na podium tradiční taneční skupinu ze Sedlice i se starostou, kteří se ukázali v místních krojích. Tancovali místní sedlické tance. Poté se všechny zraky upřely na modelky. Předvedly filigránový šperk pro nevěstu v narůžovělých tónech se stříbrnými a zlatými kvítky nebo letní náhrdelník „Renata“ se zelenými lístky a žluto - zlatou květinou. Posledním kouskem této kolekce byl luxusní náhrdelník se skleněnými korálky a přízdobou do vlasů od Martiny Srbové. Na scénu opět vystoupili tanečníci a moderátorka Vacková představila rozdílné provedení halenek ženských krojů, všechny jsou paličkované. Poslední tance byly ve svižném tempu a s hlasitým výskáním. Tanečníci – někteří i pokročilejšího věku – na sobě nenechali znát hodně velké vedro.

Vrcholem večera a módní přehlídky bylo předvedení bolerek – červeného se smyčkami nebo béžového s hnědou obrubou. Údiv publika vyvolalo černé bolerko s motivem tulipánů, s nápadným zdobením korálky této šifonové krajky. Podle moderátorky skutečnou třešničkou na dortu každých šatů se stal poslední kousek, bělostný hedvábný šál. Celkově vzato se nejednalo o pouhou módní přehlídku, která zaujala nejen krajkářky, ale byla také dobrou zábavou s tradiční hudbou a tancem, spojenou s nejjemnějším řemeslným uměním, předvedeným perfektním způsobem.

Důkazem toho, že hosté v Tiefenbachu považovali krajkářskou techniku ze Sedlice skutečně za špičkovou, byl dlouhotrvající potlesk. Starosta Prögler poděkoval čtyřem mladým modelkám květinou. Jeho poděkování patřilo také moderátorce Vackové, starostovi Rodovi, kterému slíbil návštěvu v příštím roce, a všem hostům z Čech. Byl to skutečně vrcholný večer, kdy se staré řemeslo paličkování představilo ve zcela novém světle.

Překlad z „Bavorských novin“ Miroslava Vacková

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochu nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci, zabojovali o co

nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Deváťáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. 29. května se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili deváťáci na 1. června i pro mateřskou školu. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky (výtvarný, keramický pro začátečníky a pokročilé, modelářský, hra na kytaru, paličkování, konverzace v angličtině, karate, taneční a florbal). Žáci svými finančními příspěvky opět podpořili ve studiu našeho afrického „spolužáka“ Luise Nestora Lamaha. V dubnu jsme se připojili k celostátní akci na podporu čtenářské gramotnosti Noc s Andersenem. Spolu s mnoha dalšími školami jsme se zúčastnili Olympijského víceboje, jako

jedni z mála v Jihočeském kraji jsme dosáhli 100% účasti žáků, navíc jsme vyhráli vybavení na baseball a baseballovou show na škole. V červnu proběhla školní akademie, před zcela zaplněným kinem předvedli žáci pásmo scének, básní, tanců a písní, které mělo u diváků velký úspěch.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V úterý 30. června se deváťáci sešli se svými mladšími spolužáky v tělocvičně, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým, o rok mladším, nástupcům, pátákům zase klíč od své, již bývalé, třídy. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu, za účasti pana starosty Ing. Jiřího Roda. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, rekonstrukce obou družin, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát, ředitel školy

Střípky z MŠ Sedlice

Školní rok se nám přehoupnul do závěrečné části, ale akcí pro děti neubýlo, spíše naopak. Dětičky se na začátku května podívaly na pohádku O kůzlátkách, neboť do školky přijelo opět naše známé divadélko KOS.

Nejvíce očekávaným se ale stal školní výlet, který se konal 27. května. Pro tento školní rok jsme vybrali jako cíl výletu zoologickou zahradu na Hluboké, kde se děti setkaly se spoustou známých i méně známých zvířat. Odesly si mnoho zážitků a poznatků o zvířátkách.

1. 6. je významný den pro všechny děti, neboť mají svůj den, Den dětí. Žáci 9. třídy si pro nás připravili šípkovanou, kde na konci na všechny čekal poklad a medaile.

Jak se již stalo tradicí, spali i letošní předškoláci ve školce, zahráli jsme si šípkovanou, opekli si buřty a večer se už všichni těšili na diskotéku a od maminek přichystané pohoštění. Moc si to všichni užili a zjistili, že jsou fajn parťáci, takže paní učitelka ze školy bude mít třídu plnou kamarádů.

17. a 18. června se u nás ve školce konala sportovní olympiáda, děti byly rozděleny na tři družstva podle věku. Všichni dostali medaili a ti nejlepší sportovci i diplom.

25. 6. nadešel den, kdy jsme se loučili s našimi předškoláky, kamarádi ze třídy si pro ně připravili krátké vystoupení, pak proběhlo slavnostní stužkování a nakonec děti dostaly balíček se školními potřebami od pana starosty.

Školní rok jsme ukončili návštěvou kina, kde jsme shlédli pohádku Fimfárum a jako sladkou tečku na závěr jsme si dali „naši“ sedlickou zmrzlinu.

Krásné prázdniny plné nevšedních zážitků a malých i velkých radostí přejeme všem našim dětem a jejich rodičům.

kolektiv MŠ Sedlice

Prázdninová diskopárty

Aby letošní poslední školní den byl pro všechny děti opravdu radostný a děti mohly přivítat prázdniny s úsměvem na tváři, rozhodl se Český svaz žen Sedlice uspořádat Prázdninovou diskopárty. Ve venkovních prostorách restaurace „Na Velké“ v Sedlici na pár hodin vznikl v úterý 30. června taneční parket. O hudbu a zábavu pro přibližně 60 dětí se postarali pan a paní Zbiralovi. Děti měly možnost ochutnat skvělé nealko koktejly a byly odměněny výbornou točenou zmrzlinou. Celá akce trvala přibližně 4 hodiny a podle ohlasů si troufáme říci, že i tato akce bude naší stálicí v příštích letech.

Katka Prexlova
Český svaz žen Sedlice

Noc kostelů v Sedlici

Již potřetí se Sedlice zapojila do celostátní akce, která se koná vždy poslední pátek v květnu. Letos začal program v kostele sv. Jakuba v 18 hodin půlhodinkou pro děti, která se nakonec protáhla více než na hodinu. Hana Hrdličková nejprve dětem představila historii kostela, zastavila se u hlavních soch, zvláště u Pražského Jezulátka, popsala některé církevní předměty a výrazy a děti pak odvedla do kaple Panny

Marie lurdské na hřbitově a na závěr si mohly děti (z bezpečnostních důvodů pouze v doprovodu rodičů) prohlédnout zvony ve věži. V kostele tak mohl pokračovat program s výkladem Davida Maňhala zaměřeným hlavně na sochy světců.

Dalším bodem programu byla vernisáž výstavy, která je věnována památce P. Františka Bernarda Šimana, který v Sedlici působil téměř 20 let až do své smrti v roce 1986 a který by se letos dožil 90 let. (Pozn. redakce: O osobě P. Františka Bernarda Šimana více v rubrice „Lidé na Blatensku“ od stejných autorů.) Výstavu uvedla Ludmila Jirsová. P. Bernard Šiman byl členem kongregace petrinů, a tak na vernisáži promluvil i současný představený kongregace P. Cyril Tomáš Havel z Písku a na závěr za přípravu výstavy poděkovala neteř P. Šimana Marie Závěská z jeho rodného Pištína. Vernisáž byla doprovázena několika hudebními vstupy: na flétnu hrál desetiletý Šimon, na housle jeho maminka MUDr. Jana Semiginovská. Výstava byla v kostele celý červen a na neděli 5. července byla při příležitosti poutě převezena na jeden den také do Záboří, kde P. Šiman také dlouhá léta působil.

Dále si David Maňhal připravil povídky o zvonech, které byly v roce 1942 zabaveny pro válečné účely a tři nově odlité zvony opět zavěšeny v roce 1972. Návštěvníci pak mohli vystoupat do věže a zvony si prohlédnout. Krásný večer zakončila modlitba se zpěvy Taizé.

Ludmila a František Jirsovi

Koncert v kostele sv. Jakuba

V neděli 24. května na svátek Svatého Ducha se konal v Sedlickém kostele koncert pražského Tria cantabile. Trio vystupuje v nepříliš obvyklém složení: sopranistka Státní opery Praha Dagmar Vaňkátová, harfenistka Lydie Härtelová, členka Symfonického orchestru Českého rozhlasu, a flétnista Václav Kunt, profesor flétny na JAMU. Na programu byly skladby známých autorů: Bach, Mozart, Händel, Mysliveček, Verdi a další. Slyšet tuto netradiční kombinaci byl opravdu nevšední hudební zážitek. Kromě tria jsme také slyšeli několik skladeb pro kombinaci soprán a harfa nebo flétna a harfa, i samotnou harfu.

Koncert spolupořádalo město a farnost a představitelé obou institucí také na koncertu „vystoupili“. Na úvod přivítal v kostele účinkující i návštěvníky farář P. Marcin Piasecki. Na závěr starosta Sedlice Jiří Rod účinkujícím za všechny umělcům poděkoval.

Ludmila a František Jirsovi

Pohádkový les v Sedlici

V neděli 7. června připravil Český svaz žen Sedlice II. ročník Cesty pohádkovým lesem. Počasí nám opravdu přálo, místo obávaného deště naší akci doprovázely horké sluneční paprsky.

Do říše pohádek se vydalo rekordních 95 dětí a to nejen místních. Pohádková cesta začala na fotbalovém hřišti a vedla kolem Sedlice. Děti dostaly mapku a tašku s malým občerstvením a pak už se mohly vydat na cestu plnou překvapení. Hned u brány do pohádkového lesa na ně čekala královna a její mušketýři, u vodníků musely děti pověsit vyprané prádlo a najít kachničky, které se rozutekly z rybníka, v lesíku musely děti najít odvahu a dojít si pro perníkové srdce aniž by se polekaly opravdu děsivě vypadajícím vlka, s Bob a Bobkem si zahrály hokej a pak už na ně čekal pan mlynář a dcera Eliška a její strašidylka s výbornými

preclíky. Po posilnění děti dorazily ke Káče a čertovi, který v tom velkém horku opravdu neměl sílu děti strašit. A za rohem už čekali Dlouhý, Široký a Bystrozraký s krásnou škálou úkolů. Posledním stanovištěm byly babky kořenářky, kde děti předvedly svojí znalost bylinek a zeleniny.

Letošní Cesta pohádkovým lesem byla opravdu úžasná a touto cestou chceme poděkovat všem sponzorům a všem, kteří se na přípravě akce podíleli a věnovali svůj volný čas. Také děkujeme Jitce Prokopcové za foto dokumentaci, kterou můžete shlédnout na www.rajce.idnes.cz.

Text: Katka Prexlová, Český svaz žen Sedlice

Foto: Jitka Prokopcová

Sraz rodáků v Mužeticích

Sraz rodáků v Mužeticích, foto VI. Šavrdla

Divadelní představení v Sedlici

V sobotu 6. 6. 2015 se sedličtí občané měli možnost přijít zasmát do místní Sokolovny. Spolek občanů veřejně aktivních SOVA tam, podobně jako v loňském roce, pořádal divadelní představení Blatenských ochotníků, kteří zahráli komedii „Každý den, šťastný den!“

Epizoda ze života jednoho unaveného manželství pobavila nejen tím, že mnohý divák v příběhu mohl tak trochu najít i sám sebe, ale především vynikajícím výkonem herců, na kterých bylo znát, že se sami dobře baví, a zdařile šířili veselou atmosféru do celého sálu.

Ve výčepu bylo připraveno k zakoupení malé občerstvení a nápoje, které si diváci mohli vzít s sebou do sálu, aby si ještě více zpříjemnili představení v horkém dni. Přestože počasí ten den spíše lákalo k vodě, kultuře dalo přednost 96 diváků.

Nezbývá než poděkovat: majiteli Sokolovny za poskytnutí prostor, spolku občanů veřejně aktivních SOVA za organizaci celé akce a největší dík samozřejmě patří hercům za ochotu a skvělý výkon! Pevně věříme, že nám zachovají přízeň a někdy příště opět přijmou naše pozvání.

Za spolek občanů veřejně aktivních
Jana Hudáková

V oddíle karate NAKAMA SHOTOKAN proběhly zkoušky

Karatisté v oddíle NAKAMA SHOTOKAN Sedlice skládali zkoušky na vyšší STV / = stupeň technické vyspělosti / a to kyu , což jsou žákovské technické stupně v karate.

Na veřejných zkouškách za podpory rodičů, dědečků, babiček a dalších rodinných příslušníků museli všichni předvést, co se za letošní rok naučili, a svým výkonem přesvědčit zkušební komisaře Jihočeského svazu karate /trenéra oddílu Nakama/, že si v tomto bojovém sportu zaslouží postoupit o stupeň výše.

Žákovské stupně se barevně odlišují, začínají 8. kyu /bílým pásem/ a končí 1. kyu /hnědým pásem/.

Nejmladší žáci /z přípravy/ skládali zkoušky na 8. kyu, ti o něco starší na 7. kyu – žlutý pásek a nejšikovnější a nejdéle cvičící na 6. kyu - zelený pás. Většina u zkoušky uspěla a ti, kterým se to nepodařilo, již ví, co mají zlepšit, aby mohli uspět v opravné podzimní zkoušce.

Marek Pohanka se stal dvojnásobným mistrem ČR

Za účasti karatistů Česka, Slovenska a Německa se konalo Mezinárodní mistrovství České asociace Okinawského karate a kobuda v Sokolově. Sportovní oddíl NAKAMA SHOTOKAN reprezentoval zatím jen jeden závodník a zároveň místní trenér

Marek Pohanka. V kategorii kata shotokan /muži 18-35 let/ a v kategorii kata všechny styly dohromady /muži 18-35 let/. V obou soutěžních kategoriích nenašel přemohitele a pověsil si tak na krk dvě zlaté medaile mistra ČR.

Zkouška na 3. Dan karate shotokan u mistra Kanazawy

Nejen žáci, ale i učitel a trenér Marek Pohanka skládal zkoušku na vyšší STV - mistrovský pás v karate - 3. Dan. U japonského mistra Nobuakiho Kanazawy uspěl při nelehké zkoušce na 3. Dan karate shotokan - třetí černý pás. I předcházející dva mistrovské stupně mu udělil japonský mistr v karate Hirokazu Kanazawa, který jako jeden z mála je držitelem 10. Danu v karate.

SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice
otevřívá v měsíci září přípravku karate.
Přihlášky budou přijímány do naplnění kapacity.
Veškeré informace již nyní na tel.: 602 101 114

Lampiónový průvod již čtyřicáté aneb sázka na stovku

„Je moc dobře, že se tato tradice udržela i v dnešních časech,“ pronesl veřejně 7. května na v pořadí čtyřicátém lampiónovém průvodu ve Škvořeticích místní starosta Lubomír Nový. „No ano, už máme na krku čtyřicátku. Pěkné jubileum. Ten první průvod v roce 1975 byl tenkrát spojený se šátkováním pionýrů, jak si mnozí z vás ještě vzpomínají,“ podotkl vzápětí.

Důkazem toho, že ne všechny tradice z totalitní éry postrádají přitažlivost, je i rok od roku se zvyšující počet účastníků na lampiónových

průvodech. Letos jejich počet stoupl na 93. „U večerního tábora se uzavíraly sázky na to, jestli příští rok dovršíme stovku,“ usmívá se Lubomír Nový.

V předvečer státního svátku se pravidelně ve Škvořeticích na tři pietní místa pokládají věnce s trikolórou. Nejprve u pamětní desky před bývalou školou, která sem byla instalována jako vzpomínka na obecního tajemníka Františka Hajného. Toho zde v květnu 1945 při předávání pušek vystřelil jeden z nich smrtelně zranil.

Samozřejmě nemůže být opomenut pomník padlým občanům z I. světové války ve středu obce. Ten byl slavnostně odhalen 29. května 1921 a posvěcen sedlickým děkanem Bradou. Úctu vzdává těmto osmnácti obětem krvavých frontových bojů: Františku Brousilovi, Josefu Bočkovi, Karlu Bočkovi, Františku Čarkovi, Josefu Flanderovi, Františku Hejlovi, Janu Kačenovi, Josefu Krahulcovi, Josefu Koubovi, Františku Kalbáčovi, Janu Mlíčkovi, Václavu Proškovi, Josefu Růžičkovi, Petru Ředinovi, Josefu Strnadovi, Petru Srchovi, Václavu Vaníčkovi a Janu Vaníčkovi. Pořízení památníku tehdy přišlo na 5 600 korun. Na spodní desce je vyryto toto dvouverší: „Život jste složili, krev za nás vylili, byste své bratry z otroctví vykoupiili.“

Malý pomníček na parčíku před zdejším zámekem, kde má průvod svou poslední zastávku, připomíná tragickou smrt osmnáctiletého ruského vojína Michala Šiškina. Stejně jako obecního tajemníka Františka Hajného i tohoto chlapce usmrtil náhodný výstřel.

Ve Škvořeticích nezapomínají na ty, kteří tak či onak položili své životy pro tuto krásnou obec. A nikdy nezapomenou.

Vladimír Šavrdra

Ve Škvořeticích rozkvetlo osm nových pupat

Vítání občánků do života je vždycky pro každou obec výjimečným zážitkem. Tyto šťastné okamžiky prožívali spolu s rodiči letos i ve Škvořeticích zástupci Obecního úřadu. Rolí hodných sudíček se ujali na malém sále místního kulturního domu a jako taková / é / jim do pomyslných kolíbek věnovali věcné a peněžité dary. A přání štěstí a radosti v celém životě, samozřejmě.

Celkem bylo přivítáno do života osm roztomilých miminek: Adéla Vylitová, Jakub Weber z Pacelic, Jakub Šorna, Aneta Vohryzková, Patricie Šúchová, Izabela Vašíčková, Adam Murárik, Kristýna Rothschedlová.

Kulturní dům a Obecní úřad ve Škvořeticích hledí na svět veseleji

Cca 520 000 korun investoval Obecní úřad Škvořetice do osazení zdejšího kulturního domu a Obecního úřadu novými okny a dveřmi. „Více jak třetinu nákladů uhradily dotace, takže nás to ani tak moc „nebolelo“,“ poznamenává starosta Lubomír Nový.

Gratulace škvořetickým a pacelickým

9. duben byl významným dnem pro Františka Koubka ze Škvořetic /83 let/. O tři dny později oslavila kulaté jubileum /75 let/ Vlasta Chourová ze Škvořetic.

V květnu popřáli příbuzní a rodinní příslušníci vše nejlepší k narozeninám těmto oslavencům: 12. května Gisele Holubové ze Škvořetic /82 let/, 13. května Janu Štolbovi ze Škvořetic /84 let/, 20. května Anně Štěpánové ze Škvořetic /70 let/ a 29. května Růženě Trčové ze Škvořetic /89 let/.

11. června přijímala gratulace Marie Grasseová ze Škvořetic /80 let/. 15. června se dožil hezkého jubilea Vladimír Flandera z Pacelic /75 let/.

Červenec měl také svého oslavence. Stala se jím Marie Štolbová ze Škvořetic /82 let/.

Všem výše uvedeným z celého srdce přejí mnoho štěstí, životního optimismu, stále pevné zdraví a život v klidném a láskyplném prostředí zástupci Obecního úřadu Škvořetice v čele se starostou Lubomírem Novým.

Vladimír Šavrdra

Konec 2. světové války ve Škvořeticích

Ještě nikdy nevoněly květy šeříků tak sladce a svěže. Ještě nikdy nebylo pohlázení májovými dny tak milé a krásné, jako před sedmdesátí lety v roce 1945. Po šesti letech poroby a útlu českého národa třetí říší spojenecké armády konečně rozrazily hitlerovské okovy, poutající náš lid. Ve všech obcích, městečkách a městech zavládla bezbřehá radost nad návratem ztracené svobody. Také škvořetičtí občané s nadšením vítali konec tyranie a represí germánské zřůdy. O tom, jak přesně probíhal konec nejkrvavějšího konfliktu v dějinách lidstva na území této vesnice v květnu roku 1945, podává svědectví publikace, vydaná u příležitosti 700. výročí existence obce Škvořetice v roce 1999:

„5. května 1945 se dostala do naší obce zpráva o vyhlášení revoluce v pravé poledne. Hned byla učiněna všechna opatření k odzbrojení Němců, kteří sem byli přesunuti v roce 1944 jako „ národní hosté“. Sestavování hlídek a jejich velení se ujali obecní tajemník František Hajný a řídící učitel František Heller. V budově školy byla zřízena zbrojnice, kam se snášely veškeré zbraně a náboje, které obyvatelé Škvořetic po dobu válečných časů schovávali po půdách nebo je měli zakopané pod zemí.

7. května uvítali lidé v obci jednotky americké armády, které sem přijely od Sedlice. Vojíci byli rozděleni na několik hlídek, co zaujaly pozice v cihelně u rybníka „Stárky“ a za místní školou. Po dvoudenním pobytu se Američané odsunuli zpět do Sedlice, kde zůstali jako posádka u demarkační čáry, vedoucí po státní silnici od Písku směrem na Blatnou a Plzeň.

8. května přivedl obecní hajný Josef Lank z Pahorku pět esesáků / podle jiného zdroje šlo o příslušníky gestapa/ s podmínkou, že je předá do rukou amerických vojáků. Jakmile se ocitli ve vsi, ujala se jich hlídka a po vyšetření ve škole byli Němci odvedeni do sběrného tábora do Blatné.“

Bohužel během památných květnových dnů 1945 došlo i k neštěstí, které si vyžádalo cenu nejvyšší, život škvořetického občana. Tedy ačkoliv v průběhu války Škvořetice nemělo žádných obětí na životech, zásahem osudu v době nastávajícího míru přece obec svou daň zaplatila. Více o tom již zmíněná publikace: „12. května přivezl z Blatné majitel zdejšího zámku dr. Novák na strážnici do školy vojenské pušky, které sem byly přiděleny. Zároveň si vyžádal své dvě lovecké pušky, co zde měl uloženy. Jednu z nich mu předával obecní tajemník a velitel hlídky František Hajný. Nešťastnou náhodou vyšel výstřel, který zasáhl Františka Hajného do břicha. Přes okamžitou pomoc amerického lékaře zraněný po převozu do nemocnice odpoledne zemřel. Jako připomínka této tragédie a pro světlou památku významného škvořetického činovníka byla před budovou tamní školy 9. května 1948 po předchozích bohoslužbách a průvodu odhalena a posvěcena pamětní deska.

15. května 1945 vjela do Škvořetic od Mirotic v několika velkých autobusech a autech armáda ruská. S vojáky sem byla přesunuta celá polní nemocnice s raněnými. Ranění nejprve dostali ubytování v prostorách škvořetického zámku, později následovali jejich přemístění dovnitř školní budovy. Během čtrnácti dnů byla nemocnice z nařízení vojenského velitelství přestěhována do Mirotic. Ve vsi zůstaly jen stráže. Místní obyvatelstvo si s vojáky dobře rozumělo.“ Toliko zápis z publikace, podpořený stránkami obecní kroniky a svědectvími pamětníků.

O čem se ale publikace nezmiňuje, je skutečnost, že se ve Škvořeticích schylovalo k velkému krveprolití. Na poslední chvíli mu zabránili již zmiňovaní František Hajný a František Heller. Svědectví o tom podává František Koubek /83 let/: „Škvořetičtí chlapi se tehdy v bouřlivých májových dnech roku 1945 v revolučním zápalu ozbrojili brokovnicemi a chystali se zaútočit na procházející německé vojáky. Ti nejenže byli vyzbrojeni samopaly a ručními granáty, ale navíc je doprovázely obrněné vozy. Obcí táhli do amerického zajetí. Jen díky značnému úsilí a výmluvnosti obecního tajemníka a řídícího učitele se podařilo škvořetické muže, shromážděné u malé kapličky na návsi, od jejich šíleného úmyslu odvrátit. Jinak to u nás v obci mohlo skončit daleko hroznějším neštěstím, než byla pozdější tragédie při předávání zbraní ve škole.“ František Koubek si vybavuje i okamžiky, kdy jako třináctiletý kluk pobíhal kolem amerických vojáků: „Měli jsme od nich leccos, žvýkačky, čokolády, dospělí cigarety. Škoda, že tak brzy opustili Škvořetice,“ lituje i s odstupem sedmdesátí let. O dost smutnější vzpomínku nosí od té

doby v paměti na dril, kterému byli podrobováni ruští vojáci ze strany některých svých velitelů. Ví dokonce o spáchaném zločinu, který byl výmluvným argumentem pro tehdejší poměry ve stalinistickém důstojnickém sboru: „Dva ruští vojáci se šli vykoupat do rybníka a nechali uniformy ležet na břehu. Jako šílený se k tomuto místu náhle přičítal ruský důstojník na koni, vyhnal je z vody a donutil obléci šaty. Potom chladnokrevně jednoho ze svých mužů zabil výstřelem z pistole a druhého štal odtud jako zvíře.“

O tom, že ale mezi škvořetickými občany a obyčejnými ruskými vojáky panovalo přátelství a velmi pěkná družba, vypovídají i manželé Marie /82 let/ a Jan /84 let/ Štolbovi. Na jejich příchod do obce vzpomíná paní Marie takto: „Jako děvčata jsme pracovaly na poli nad Škvořeticemi a náhle jsme spatřily pochodovat shora od Sedlice po silnici vojenské ruské formace. Když jsme se vrátili domů, jako první jsme spatřily otevřená vrata od stodoly a asi patnáct Rusů, spících na pláštích. Jeden voják našel u nás na půdě harmoniku, kterou si půjčil a pořád na ní krásně vyhrával. Pamatuji si, jak se vojáci myli u naší studně a velmi ochotně u nás pracovali a pomáhali se vším, co bylo potřeba. Maminka pro ně pekla velkou buchtu a housky. Oni se stravovali převážně rýží a bramborami. Když jsme jim na brambory nabídli podmáslí, chvíli na něj udiveně koukali a pak si ho jeden z nich chrstl do rýže,“ pousměje se při sestavování mozaiky paní Maruška.

Ruští vojáci se prý skutečně chovali slušně a s místními lidmi vycházeli moc dobře: „To se u nás tehdy také mlátilo obilí cepy. Osmnáctiletý ruský chlapec, moc hodný, hezký a tichý, Míša Šiškin se tehdy nabídl, že to udělá sám. My jsme si ho za dobu pobytu ruských vojáků v obci velmi oblíbili, a proto nás velmi zasáhla jeho nenadálá smrt v parku škvořetického zámku.“ Ano, to byla druhá lidská tragédie, která zkalila světlo předzvěsti lepší budoucnosti škvořetických občanů. „Ruští vojáci měli na zámeckém nádvoří přehlídku a pušky si opřeli o kmen statné lípy. Náhle se jedna nezajištěná zbraň zřítíla k zemi, spustila a Míša padl mrtvý k zemi. Nikdo mu už nemohl pomoci. Oplakali jsme ho jako vlastního syna,“ kane slza z oka paní Štolbové při zjitření bolavé rány, která se nikdy docela nezahojí.

Stalo se tak 10. září 1945. V květnu 1975 byl na parčíku před vchodem do zámku tomuto mladému chlapci, jemuž nebylo souzeno vrátit se z válečné litice zpět domů, slavnostně odhalen důstojný pomníček.

To, že vystřelila nezajištěná puška, se stalo v oné době ve Škvořeticích

ještě jednou. Tentokrát to mělo spíš úsměvný následek: „Před školu postavili Rusové vozík s koňmi a nakládali do něho zbraně. Tu zazněl výstřel. Koně se splášili a řítili se po silnici domů. Podařilo se je zastavit až pod návsí u potoka,“ říká Jan Štolba.

Manželé Štolbovi se za dobu pobytu východních osvoboditelů spřátelili s nadporučíkem Viktorem Dmitrijevičem Tolstojem, velitelem čety, která sídlila dočasně na škvořetickém zámku. Vzniklo z toho pouto na celý život. „V roce 1978 sem přijel Viktor i se svou ženou, učitelkou. Vlastně přijeli nejprve do Sedlice a švagrová je sem k nám přivedla. Měli sebou fotografii z roku 1945, kde byla zvěčněna dvě malá děvčata. No, a to byla manželka se sestrou. Bylo to radostné shledání, zůstali u nás ve Škvořeticích čtyři dny. Zrovna tu také probíhala výroční schůze JZD. Viktor se moc divil jedné věci: „Vy tu máte pivo zadarmo a nikde žádný ožralý!“, směje se Jan Štolba. Následně se svými ruskými přáteli odjeli do Prahy: „Spali jsme v hotelu „Interkontinental“ a spolu s nimi navštívili i kancelář prezidenta republiky. V 80. letech jsme jim potom návštěvu u nich doma v městě Kopičinec, okresu Ternopol, oplatili. Ještě co se týče té fotografie mé ženy a její sestry coby holčiček, tu nejprve obdržela redakce „Rudého práva“ a novináři potom obě děti hledali právě na žádost Viktora. Přišli do škvořetické hospody, kterou jsme tehdy s manželkou měli v držení, a tam přišli na tu správnou stopu. Pak už to všechno šlo ráz naráz,“ uvádí Jan Štolba.

Po celou dobu existence potupného „Protektorátu Čechy a Morava“ škvořetičtí občané dokázali unikat všemu zlému a zároveň neubližovat druhým pro vlastní přilepšení. To nejznamenitější vysvědčení za válečnou éru jim vystavil lidový kněz a ryzí vlastenec Matěj Kolářík, který zde spravoval farnost: „Ve válce byly Škvořetice vzorem, nepověděli, neudávali, dovedli si poradit a pomáhati. Vždy to byla obec svorná, soudržná, sousedská a solidární.“ Fašistická msta se snesla pouze na Josefa Vohryzku, toho zatkl gestapo a posléze trpěl v koncentračních táborech. Nicméně veškeré hrůzy přežil a po osvobození se opět vrátil domů do Škvořetic.

Bohužel ve smutné proslulých 50. letech „českého stalinismu“ už někteří škvořetičtí občané „pověděli a udali“. Připravovalo se násilné vystěhování několika selských rodin tzv. „kulaků“. Za tím stála snaha určitých osob zmocnit se jejich majetku - a podle morálně čistých pamětníků bychom se prý dnes divili, kteří lidé ve Škvořeticích se k této „zvrhlosti“ propůjčili. Paradoxně to byli zdejší komunisté, kteří deportaci sedláků zabránili a ochránili je před osudem vydeděnců. Tehdejší předseda MNV Škvořetice tváří v tvář funkcionářům z ONV Strakonice uvedl: „My tu žádné kulaky nemáme!“

Duchovní správce místní farnosti Matěj Kolářík ale takové štěstí neměl. Aby unikl zatčení příslušníky Státní bezpečnosti, v nejvyšším zoufalství spáchal roku 1949 sebevraždu. Jeho pohřeb byl tichou demonstrací proti nastupující zvlí a deformaci demokracie a práva. Aby se jeho pohřeb nestal demonstrací veřejnou, střežili ho „hlídací psi“ totality v kožených kabátech. Tyhle kabáty už ale přece nedávno někdo nosil? Tenkrát se jednalo o gestapáky. Podobnost čistě náhodná?

Rok 1945 dával naději, že po pomínavším zlu „Třetí říše“ bude zase dobře. Naděje ve většině obydlých míst vlasti přetrvala pouhé tři roky. V zájmu objektivitu nutno podotknout, že změna režimu škvořetickým lidem sama o sobě neubližovala. Pokud tady někdo ubližoval, nebyli to komunisté. Ti sem přinesli rozkvět společenského, kulturního a společenského života.

Vladimír Šavrdra

Josef Kalbáč potěšil lidovými písněmi, navrch přidal zajímavosti z historie Prácheňska

Na nedělní odpoledne a část večera 21. června osmnáct důchodců ze Škvořetic, kteří zavítali do malého sálu místního kulturního domu u příležitosti tradičního dostaveníčka dříve narozených, jistě hned tak nezapomene. K poslechu a dobré náladě jim tentokrát vyhrávala malá kapela „Roštovanka“. Všechno to byly písničky jejich mládí. To nejhezčí poděkování přinesl sběratel lidových hudebních klenotů a výjimečný znalec českých dějin, emeritní senátor a někdejší poradce exprezidenta Václava Klause ing. Josef Kalbáč z Třebohostic. Spolu se skvělými a obětavými muzikanty z „Roštovanky“ vytvořil skutečně nevšední kulturní pásmo, ve kterém si podávalo ruku mluvené slovo s písničkou.

Ing. Josef Kalbáč je moudrým a objektivním správcem nekonečného množství střípků národní historické mozaiky. Škvořetičtí důchodci od něho vyslechli řadu do té doby neznámých pojmů a informací z celého prácheňského kraje. Bývalý lidovecký senátor například při setkání s nimi uvedl, že poslední vlk na Prácheňsku byl zastřelen 2. prosince 1874 v katastru Lipky u Vimperka. Nebo že byl později slavný malíř a ilustrátor Mikoláš Aleš coby student vyhozen z píseckých studií, když profesor Molenda namaloval na tabuli svoji vizi rostliny zimostráze a mladý Mikoláš hned vedle vykreslil svoji verzi a o profesorově nártu prohlásil před celou třídou „Tohle není zimostráz, ale suchá kopřiva“. Samozřejmě se podrobně věnoval blatenskému regionu. Škvořetičtí posluchači se tak například mohli dozvědět, že slovatný pěstitel růží Jan Böhm z Blatné vyšlechtil celkem 154 druhů růží, včetně růže černé. A také to, že Jan Böhm byl horlivý a věrný vlastenec, který finančně podporoval v době blížícího se fašistického nebezpečí stavbu pohraničních opevnění proti Hitlerovské armádě. Ale na přetřes se dostala i historie jako taková. Tam neopomněl ing. Josef Kalbáč zdůraznit nejhroznější neúrodu českých dějin v letech 1770 - 1772, kdy v jejím důsledku pomřela třetina obyvatelstva nebo nejtragičtější krupobití, ke kterému došlo 12. července 1252.

S pověstnou „troškou do mlýna“ přispěchal ale také na oplátku jeden z nejstarších občanů Škvořetic František Kadlec /88 let/: „A víte vy, pane emeritní senátore, že tady máme zázračnou studánku nad kaplí? Jsou zadokumentovány dva případy, kdy její voda pomohla zdravotně postiženým poutníkům. Poprvé se jednalo o muže z Malčic, který sem přijel na vozíku. Omyli mu nohy vodou ze studánky a on se vrátil domů po svých! Jako druhá se zde vyléčila slepá dívka. Po potření očí naší svatou vodou počala radostně volat: „Vidím housátka, vidím je!“

Členové kapely „Roštovanka“ se závěrem světili s tím, že ve škvořetickém kulturním domě nebyli poprvé. S „Melodiem“ jsem tady na velkém sále účinkoval už v sedmdesátých letech,“ uvedl Josef Strnad z Drahonice. Jeho umělecký kolega Václav Kurst ze Strakonice vstoupil na tutěž půdu se „Studiem 6“ ještě dříve, v letech šedesátých.

Celá akce měla jedinou drobnou vadu na kráse. Pořadatelé věřili, že účast bude vyšší. Kupříkladu z přilehlé osady Pacelice nepřišel tentokrát vůbec nikdo. Ale stejně to stálo za to.

Vladimír Šavrdra

Kulturní akce v obci Tchořovice

V rámci projektu **Kulturní akce v obci Tchořovice** se uskutečnilo několik akcí za finančního přispění Jihočeského kraje, který poskytl dotaci ve výši 20 000,- Kč.

První z nich byla velikonoční výstava kraslic a vajíček zdobených různými technikami. Další pak v pátek 8. května 2015, kdy byly v obci slavnostně posvěceny obecní symboly. O obou těchto akcích jsme podrobněji informovali již v květnovém vydání časopisu Blatensko SOBě.

Druhá květnová neděle je spojena v naší zemi s **oslavou Dne matek**, dnem, kdy děti mají možnost maminkám přáním či kytičkou poděkovat za jejich lásku i celoroční péči. Jak stará je historie tohoto svátku? První myšlenka vznikla již v roce 1907 v Americe na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. O pět let později vyhlásil tehdejší prezident USA Woodrow Wilson první oficiální oslavu Dne matek. Termín připadl na druhou květnovou neděli. V Československu se začal slavít tento svátek v roce 1923 díky Alici Masarykové. Po druhé světové válce se postupně dostává do popředí oslava Mezinárodního dne

žen - 8. března. Po roce 1989 se opět vrací oslava Dne matek, zachovává se též oslava MDŽ. Paní Milena Bolinová připravila na neděli 10. května 2015 s tchořovickými dětmi program pro maminky i babičky. Vystoupení našich nejmenších určitě všechny přítomné potěšilo, vystoupení těch starších zase pobavilo. Program doplnila také Iveta Balková, pod jejímž vedením zahrály a zazpívaly také děti ze Zahorčic. Poté následovalo posezení s občerstvením a věřím, že přítomné maminky potěšila i květina, kterou každá dostala.

V sobotu 16. května 2015 se již počtvrté na ploše bývalého letiště konal **Letecký den**. Hlavním organizátorem byl pan Jaroslav Šimek. Řízení letecké dopravy na letišti se opět ujal Jiří Zábranský, někdejší stíhací pilot z českobudějovického vojenského letiště v Plané a dnes už

jen v civilu létající brigádní generál. Akce, která je závislá na rozmarech počasí, se letos vydařila. Přítomnost asi 70 ultralehkých letadel je toho jistě důkazem. Návštěvníci si mohli zblízka prohlédnout každé z nich, zároveň někteří využili možnosti usednout do letadla a podívat se na krásnou okolní krajinu, protkanou rybníky, lesy, poli i lukami z výšky. Pro většinu z nich to byl určitě nezapomenutelný zážitek. Ani ti, co zůstali na zemi, jistě nelitovali, že se přijeli podívat. Letadlo označené vírník předvedlo ve vzduchu, co umí. Při pohledu na jeho let se leckterým tajil dech. **Vírník** (autogyro) je unikátní svým způsobem letu, je to tzv. rotorové letadlo – stejně jako vrtulník. Zajímavá je i jeho historie. První vírník sestrojil roku 1923 Španěl Juan de la Cierva. Jako pozorovací a spojovací letouny sloužily vírníky před druhou světovou válkou. Jejich předností byla zejména nízká minimální rychlost a velmi krátká startovací i přistávací dráha. Během druhé světové války byly vírníky taženy německými ponorkami a používány k pozorování. Po válce je nahradily vrtulníky, které mají zcela kolmý vzlet i přistání a dokážou viset ve vzduchu, takže jsou pro pozorování nebo záchranné služby mnohem vhodnější. Dnes jsou vírníky používány zejména leteckými nadšenci, kteří touží po něčem neobvyklém a cenově mnohem dostupnějším než vrtulník. Z podobných důvodů jsou také oblíbenou předlohou pro letecké modeláře. Své modely na Leteckém dnu předvedli i modeláři z Blatné. Návštěvníci mohli také využít občerstvení.

Další akce byla určena především našim dětem. Dárkem ke Dni dětí bylo **Kejklířské divadlo Vojty Vrtka** v neděli 7. června 2015 v místním pohostinství. Divadelní formou využil Vojta Vrtek žonglérské a artistické techniky, kterými pobavil všechny přítomné. Komunikoval s publikem, reagoval na konkrétní situace a zapojil malé i velké diváky do hry. Ve svém představení využil spoustu rekvizit – jednokolku, kuželky, diabola, míčky, nože, hořící louče, srpy, pánvičky, vajíčka, košťata i trumpetu. Nejlepším poděkováním za přípravu takových akcí je úsměv na malé tvářičce a dětské rozzářené oči. Z reakcí dětí, které Vojta Vrtek vtáhl do svého vystoupení, bylo zřejmé, že je představení zaujalo a pobavilo. Ze svého pohledu dospěláka mohu říci, že i pro mě bylo toto představení příjemným zpestřením nedělního odpoledne. Poté si děti i dospělí mohli vyzkoušet žonglování s míčky, talířem, hůlkami či jízdu na jednokolce venku na zahradě před obecním úřadem. Přestože se zdá vše tak jednoduché, nebylo vůbec snadné ukočírovat dva či dokonce tři létající míčky, roztočit talíř na tyčce, rozpohybovat diablo nebo tyčku pomocí dvou dalších tyček či nespadnout z jednokolky. Ne vždy se nám to všem, kteří jsme se odhodlali jednotlivé techniky vyzkoušet, vůbec podařilo.

Pozvání na připravovanou akci

Obec Tchořovice zve malé i velké na pohádku O nezbedných kůzlátkách v neděli 9. srpna 2015 od 10 hodin v místním pohostinství.

Přijďte si zpríjemnit prázdninové nedělní dopoledne loutkovou pohádkou v podání herců Umělecké scény Říše loutek z Prahy doprovázené hudbou i písničkami. Vstup zdarma

Eva Křivancová, starostka

Třídění odpadu ve Tchořovicích

Během svého života každý z nás produkuje odpady. Naskytá se Nerudovská otázka „Kam s ním?“. Někteří lidé si ještě dnes nelámou s touto otázkou hlavu. Důkazem toho je vyčuhující plastová láhev z odpadkového koše na návsí, přestože 10 m od tohoto koše je kontejner na plasty, stoh letáků v popelnici, přestože kontejner na papír je od popelnice tak 100 m, pytle odpadu kolem cesty na Kocelovice a ... Pokud nebudeme odpady třídit, skončí všechny naše odpadky na skládce. Jak by vypadalo naše okolí za 5, 10, ..., 50 let, pokud bychom se takto chovali? V dnešní době je potřeba odpady třídit. Jenom tak materiál, například ony zmiňované letáky či plastová láhev, využijeme k recyklaci a neskončí právě na skládkách. Nikdo z nás by určitě nechtěl, aby se naše okolí stalo smetištěm.

Jednou z povinností obce jako původce odpadů je odpady sbírat odděleně, mimo jiné zajišťovat i tříděný sběr využitelných složek komunálních odpadů.

Naše obec je zapojena do systému **EKOKOM** a to na základě Smlouvy o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů. Na základě této smlouvy pak obec získává nárok na odměnu za zajišťování zpětného odběru a následného využití odpadů z obalů. Odměna se vypočítává na základě pravidelného čtvrtletního hlášení o množství druhých a způsobech nakládání s využitelnými složkami komunálních odpadů. Výše odměny je závislá zejména na množství vyříděných odpadů, její výše roste spolu s účinností systému sběru. Odměna pomáhá snižovat náklady spojené s provozem systému sběru využitelných složek komunálních odpadů.

Dále je obec zapojena do systému **Asekol**. Na základě smlouvy byla v přízemí obecního úřadu v dubnu 2015 umístěna sběrná nádoba na drobné elektrospotřebiče. Do tohoto E - boxu je možné vhadzovat drobná elektrozařízení například: kalkulačky, telefony a příslušenství, hračky, herní konzole, přehrávače, rekordéry, ovladače, počítačová příslušenství – myši, klávesnice, nabíječky, adaptéry, kancelářská technika, fotoaparáty, videokamery. V horní části tohoto boxu je umístěna nádoba na vysloužilé baterie.

V únoru se naše obec zapojila do projektu **SBÍREJ – TONER.CZ**, což je ekologicky zaměřený projekt, jehož hlavním organizátorem je od letošního roku neziskové občanské sdružení AKTIPO. Cílem projektu je podpořit odběr prázdných tiskových kazet určených k renovaci. Za hodnotu odebraných tonerů pak firma poskytne dar vybraným zařízením pro mentálně postižené v ČR. Použité tonery do tiskáren či inkoustové náplně mohou občané vhadit do nádoby umístěné také v přízemí obecního úřadu ve Tchořovicích.

Několik let organizujeme **Sbírku pro Diakonii Broumov**. Tchořovičtí občané tak mohou nepotřebné věci, jako jsou oděvy, lůžkoviny, příkrývky, ručníky, záclony, látky, nádoby, obuv či drobné elektrické spotřebiče darovat jiným lidem. Sbírku organizujeme 2 x ročně – na jaře a na podzim.

Na **tříděný odpad** mohou občané využít **kontejnery poblíž autobusové zastávky na návsí**.

ŽLUTÝ KONTEJNER – plasty a nápojový karton

Do žlutého kontejneru je možné v naší obci spolu s plastovým odpadem vhadzovat i nápojové kartony. Důležité je sešlápnutí či zmačkání před vyhozením.

Ano

Do kontejnerů na plasty patří fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET láhve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů.

Pěnový polystyren sem vhadzujeme v menších kusech.

Nápojový karton - krabice od džusů, vína, mléka a mléčných výrobků
Ne

Naopak sem nepatří mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žíravín, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny či novodurové trubky. Nepatří sem „měkké“ sáčky, například od kávy a různých potravin v prášku. Neodhazujte sem ani nápojové kartony obsahující zbytky nápojů a potravin.

MODRÝ KONTEJNER – papír

Ano

Vhodit sem můžeme například časopisy, noviny, sešity, krabice, papírové obaly, cokoliv z lepenky, nebo knihy. Obálky s fóliovými okénky sem můžete také vhadzovat. Nevadí ani papír s kancelářskými sponkami. Zpracovatelé si s nimi umí poradit. Bublínkové obálky vhadzujeme pouze bez plastového vnitřku!

Ne

Do modrého kontejneru nepatří celé svazky knih (vhadzovat pouze bez vazby), uhlový, voskový, mastný, mokrý nebo jakkoliv znečištěný papír. Tyto materiály nelze už nadále recyklovat. Pozor, použité dětské pleny opravdu nepatří do kontejneru na papír, ale do popelnice!

BÍLÝ KONTEJNER – ČIRÉ SKLO

Ano

Do bílého kontejneru vhadzujte sklo čiré, tedy sklenice od kečupů, marmelád či zavařenin, lahve od nápojů a rozbité skleničky.

Ne

Nevhadzujte tabulové a barevné sklo, porcelán, keramiku, autosklo, drátěné sklo a zrcadla.

ZELENÝ KONTEJNER – BAREVNÉ SKLO

Ano

Do zeleného kontejneru můžeme vhadzovat barevné sklo, například lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů. Vhodit do zeleného kontejneru můžete také tabulové sklo z oken a ze dveří.

Ne

Nevhadzujte porcelán, keramiku, autosklo, drátěné sklo a zrcadla.

Vytříděné sklo není nutné rozbíjet, bude se dále třídit! Díky svým vlastnostem se dá skleněný odpad recyklovat do nekonečna.

KONTEJNER NA TRÁVU

Netříděný komunální odpad odkládají občané do popelnic, které jsou odváženy 1 x za 14 dní vždy v pondělí. Popelnici je potřeba mít označenu samolepkou, jinak nedojde k jejímu vysypání.

Velkoobjemový, nebezpečný a elektroodpad - jeho odvoz zajišťujeme 2 x ročně přistaveným kontejnerem na jaře a na podzim.

Odpad z naší obce je odvážen Technickými službami města Blatná. Náklady na odvoz odpadu z obce každoročně rostou. V minulém roce 2014 se vyšplhaly na 170 tisíc korun. Bez správného nakládání s odpady bychom za chvíli nežili v domech, ale spíše na skládkách. O tom, zda dáme nový život odpadu, který vyhadzujeme, rozhodujeme právě my. Když například vyhodíme plastový kelímek do směšného odpadu, nedáme tak použitému obalu šanci na další využití a jednoduše jej znehodnotíme. Pokud odpady už doma správně roztřídíme, tak je čeká recyklace a další nový život v podobě výrobků, které běžně používáme.

Vážení spoluobčané, pomozte nám prosím správným nakládáním s odpadem udržet čisté prostředí v naší obci, nepoškozovat životní prostředí a minimalizovat náklady spojené s likvidací odpadu v obci dodržováním určitých pravidel:

- ⇒ odpad ukládáme pouze na vyhrazená místa
- ⇒ třídíme odpad
- ⇒ ukládáme tříděný odpad pouze do nádob k tomu určených
- ⇒ neukládáme odpad mimo nádoby na tříděný odpad
- ⇒ plastové lahve či nápojový karton před vhozením do kontejneru sešlápneme
- ⇒ papírové krabice rozřízneme a uložíme do kontejneru (deštěm se papír znehodnocuje)

Poděkování patří v tuto chvíli všem, kteří už teď pečlivě odpady třídí a je to pro ně samozřejmost. Pevně doufám, že takových občanů bude čím dál víc. Vždyť je to ku prospěchu nás všech.

Eva Křivancová, starostka

Druhá světová válka – 3. část

(dokončení)

Nedílnou součástí tragedie II. světové války je i osud generála Andreje Andrejeviče Vlasova a jeho armády ROA /Ruské osvobozené armády/, jehož konec působení (i jeho vojáků v této válce) má přímý vztah k naší obci.

Historie této armády, i její konečný osud, je všeobecně znám. Tajemstvím je stále opředeno zajetí generála Vlasova a internace jeho armády, následně jejich předání Rudé armádě. Objevila se celá řada teorií i v knižním vydání, některá ale s pravdou mají jen málo společného.

Z výpovědí celé řady přímých svědků lze odvodit následující:

Po vynuceném opuštění Prahy se tato armáda vydala vstříc americkým liniím. Jedno z uskupení, kde byl osobně přítomen generál Vlasov, v počtu kolem 20.000 osob zakončila svůj osud na demarkační čáře v prostoru mezi Blatnou a Kasejovicemi. Celá demarkační hranice byla na základě dohody s americkými vojáky uzavřena a nikdo z „vlasovových“ vojáků za ní neměl být vpuštěn. Armáda se dostala do kleští, ze kterých nebylo úniku.

Nejdůležitější seskupení s generálem skončilo v Hajanech v domě čp. 5 rodiny Tetauerů /U Hlínů/ a jeho okolí. „Generálovi s jeho hospodyní byla přidělena samostatná místnost, ve které pobývali. Ta byla stále přísně strážena a to jak u dveří, tak pod okny. Na dvoře domu a zahradě byly dva obrněné transportéry. V době jídla někdy pobýval i s majiteli domu v družném a přátelském rozhovoru. ...“ Zdá se, že miloval děti. Vzpomínky malého Františka Tetauera na tuto dobu jsou stále živé.

Posledním místem centrálního seskupení byl prostor lesů kolem Jezbyně /Nesvině/ u Lnář, kam vojáci přicházeli i ze směru od Hvožďan. Generál Vlasov byl po krátkém vyjednávání převezzen z Hajan americkými vojáky do Lnář, byl internován přímo v zámku, ostatní i v dalších objektech velkostatku. Tlumočnickem mezi Vlasovem a důstojníky americké armády byl pan Šulc z Blatné.

Po několika neúspěšných vyjednáváních o přechodu jeho i vojáků do zajetí k Američanům, podstoupil Vlasov dne 12. května 1945 v dopoledních hodinách /snad mezi 9-10 hod./ pravděpodobně poslední pokus - vyjednat pro svoji ROA volný odchod do amerického zajetí.

Kolona aut generála Vlasova a jeho doprovodu několika desítek obyčejných vojáků a dalších důstojníků, doprovázená i americkým tankem a transportérem, směřovala přes Pole na Horažďovice do Klatov, kde v té době sídlila část velitelství generála Pattona. Na konci hráze rybníka Nového /těsně před křižovatkou/, byla kolona zastavena několika /asi čtyřmi/ ruskými důstojníky. Byli vyzváni, aby se vzdali a vydali na sovětské velitelství. „Nelze vyloučit, že se jednalo o sovětské důstojníky, kteří byli ubytováni v čp. 35 ve Tchořovicích. ...“

Je překvapující, že generál nekladl žádný odpor a s odchodem do sovětské zóny, po velmi krátkém vyjednávání a rozhovoru s přítomnými ostatními důstojníky, souhlasil. Nepadl jediný výstřel, i když poměr přítomných sil i výzbroje byl v převaze na straně armády ROA. Pravděpodobně si byl vědom toho, že jakýkoliv odklad je zbytečný, dočasný a nemá smysl. Že by to byl jen pouhý odsun toho, co stejně muselo nastat.

Na základě repatriace podepsané v Jaltě dne 11. 2. 1945 by stejně k této situaci v pozdější době došlo. Což se také později ukázalo jako tvrdá realita. Je prokázáno, že vojáci ROA byli i americkými vojáky zajímáni a převáženi do internačních táborů americkými auty. Jeden z nich byl umístěn po levé straně silnice od křižovatky u rybníka Nový směrem na vesnici Pole ve vzdálenosti cca 200m /v místech kde je v současné době letištní plocha/. Vojáci ROA sem byli sváženi i Rudou armádou, která je nejdříve degradovala strháváním výložek a velmi hrubým způsobem urážela a odvážela. Je doloženo, že v táboře panoval velmi tvrdý režim s vysokou ostrahou. Doba pobytu vojáků ROA v internačním táboře, podle svědeckých výpovědí, trvala v rozmezí 10 -14 dnů. Jakékoliv oběti, včetně hromadného hrobu nebyly zaznamenány a ani o nich se nikde nikdo nezmiňuje. Stejně tak není znám celkový počet internovaných vojáků na tomto místě.

Zdá se, že jedinou otázkou zůstává, co události zajetí generála Vlasova a jeho doprovodu předcházelo. Zda o pohybu ROA byla sovětská armáda, na základě dohody, informována americkou armádou nebo se jednalo o dobrou informační službu sovětské armády. Nejpravděpodobnější je, že se jednalo o náhodu. Tomu napovídá i ta skutečnost, že nejbližší

známé seskupení vojáků Rudé armády tohoto dne bylo na západním okraji Tchořovic, tj. více jak 900m od hráze rybníka, za cestou naproti hospodářským budovám čp. 32 a to v nevelké síle /cca 20 až 25 vojáků/ s obvyklou osobní výzbrojí, která spíše připomínala průzkumnou nebo styčnou jednotku.

Následně, v nespecifikovaném datu, byli transportováni přes Tchořovice směrem na Březnici. Před, při i po předávání se několika skupinám i jedincům z „ Vlasovovy“ armády podařilo uprchnout. Pohybovali se nekoordinovaně, chaoticky v celé oblasti. Jejich útek byl zaznamenán a pozorován i rodinou Havlíků čp. 74, kdy kolem jejich domu prchali ve skupinách na hráz rybníka Hořejšího a dále směrem k rybníku Nový. Při tom zahazovali vše, co jim překáželo. Kolem silnic, cest, zůstávala opuštěná vojenská technika bez pohonných hmot, spousta ručních zbraní a dalšího vojenského materiálu. V celém prostoru zůstalo opuštěno i 60 tanků. Snad největší soustředění opuštěné vojenské techniky bylo kolem cesty z Hajan do Lnář a kolem cesty Lnář - Zahorčice směrem na Březí. Toto všechno bylo jistě na druhé straně vítanou kořistí nejen pro malé místní kluky.

Jedna taková početnější skupina /cca 60 vojáků/, někdy v polovině května 1945, přijela na koních od hydrobiologické stanice, po staré původní cestě, k myslivně u Smyslova. Obdrželi dostatek potravin, napojili své koně u místní studny a lesní Karel Slavíček jim poskytl informace, které vyžadovali, k dalšímu směru jejich pochodu na Horažďovice.

Poměrně dlouhou dobu jim k dočasnému úkrytu sloužily i kryty vybudované místním obyvatelstvem. Časem se vytráceli, až zcela opustili zdejší krajinu. Z pozdější doby je znám i osud jednoho vojáka z „ Vlasovovy“ armády, který ještě 3 měsíce po válce sloužil u Vokurků čp. 13, kde byl „při mlácení obilí zajat a odvezen dvěma pány neznámým kam Jednalo se s největší pravděpodobností o udání někým ze Tchořovic“

Některého dne koncem května se podařilo místním dětem v krytu u rybníka Starého zastihnout v odpoledních hodinách, pravděpodobně skupinu německých nebo spíše „Vlasovových“ vojáků. Hlídku amerických vojáků, která sem byla následně poslána, našla však kryt již prázdný.

Pozůstatkem armády ROA byli i jezdeckí koně, kterých se v okolí obce pohybovalo velmi mnoho. Celá řada z nich byla odchycena a stala se vhodným doplňkem chybějících koní v zemědělských usedlostech. Setkáváme se s nimi tak v obci v čp. 10, 12, 13, 14, 22, 23 a č. 40. Kolem roku 1947 byly rozhodnutím Okresního úřadu v Blatné odsunuty do „státního eráru“. Jediný kůň, který jako pozůstatek války v obci zůstává, je kůň u pana Aloise Kryštofa čp. 63, který jej měl ve voze v zápřahu s krávou ještě dlouhou dobu po válce.

Posledním mementem druhé světové války ve Tchořovicích byl německý obrněný transportér ležící po pravé straně v zátočině, před křižovatkou u rybníka Nový. Ten byl postupně rozebírán místním obyvatelstvem tak, že zůstal pouze vrak, který byl odvezen teprve někdy mezi rokem 1947 - 48. Je pochopitelné, že i tchořovičtí kluci nelenili a válečná trofej v různé podobě byla jejich cenným artiklem.

Není prokázáno, že by v katastru obce byly pohřbeny oběti války z kterékoliv válečné strany. Určité náznaky, v ústním podání, se vztahovaly k oblasti okolí Třeštěnce, kde mělo být pohřbeno několik zabitých německých vojáků. Z historických dokladů víme, že tato informace byla zcela chybna.

Krátce po ukončení války byli do vesnice přiděleni Němci, jako pomocná síla v zemědělství. Ti byli rozděleni do následujících usedlostí: čp. 2 - 4 osoby, čp. 4 - 1 muž, čp. 10 - 3 osoby, čp. 11. - 1 žena, čp. 12 - 2 osoby, čp. 13 - 2 ženy, čp. 14 - 1 žena, čp. 26 - 2 osoby a čp. 41 - 2 osoby. Pracovali v obci až do 16. června 1946, kdy se vracejí zpět do Německa. Bohužel seznam jmen a rodin je neúplný. Víme, že zde pracovala rodina - Helbl, Herynk, Klabs a další.

Poslední vzpomínkou na dobu války byly jistě nalezené nevybuchlé vojenské granáty na okraji rybníka Radova podél lesa Háje. S největší pravděpodobností pocházely z výzbroje americké armády, kdy její příslušníci velmi rádi používali granáty při lovu ryb v místních rybnících. Ty byly sesbírány a zlikvidovány pyrotechnikem na místě samém až v roce 1962. Jejich odstřel byl zaznamenán i ve Tchořovicích. Pro zajímavost je nutno uvést, že tyto granáty byly známy místním klukům již od roku 1945. S velkým zájmem ale i respektem si je každoročně při výlovu rybníka prohlíželi a kontrolovali, zda jsou stále na svém místě. Nikdy nedošlo k nějaké tragédii. Je vůbec pozoruhodné, že po tak dlouhou dobu se nechal toto utajit.

Zdá se, že posledním nálezem vojenské munice byl ale nález několika ks ostrých nábojů při výkopových pracích, při zavádění obecního vodovodu, v roce 2005 do čp. 112 Františkem Křivancem. Nalezené náboje byly odvezeny pyrotechnikem. Celá záležitost byla oznámena i v regionálním tisku.

Dne 2. května v roce 2010 byl u zámku ve Lnářích odhalen kamenný pomník generála Vlasova, který připomíná jeho přítomnost na zámku a jeho vojsk v okolí. Současně vzdává dík i prostým jeho vojákům za statečnost i krutý jejich osud.

Jistým překvapením z období konce II. světové války je absence jakéhokoliv fotografického materiálu z této doby ve vztahu ke Tchořovicím. Do současné doby nebyla prezentována a ani zjištěna žádná fotografie. To je na jedné straně překvapující, na druhé straně poukazuje i na omezené finanční prostředky zdejších lidí v této době.

Poděkování.

Pojednání o armádě ROA je podloženo celou řadou výpovědí přímých účastníků této události. Velké poděkování tu náleží Františku Tetauerovi ze Tchořovic a Ing. Vladimíru Machovcovi ze Lnář, který autorovi poskytl celou řadu výpovědí pamětníků, pořízených v roce 1993. Za všechny podklady dále děkuji: Bohumilu Cihlovi ze Řiště, Karlu Divišovi ze Tchořovic, Karlu Drnkovi ze Tchořovic, Václavu Drnkovi ze Tchořovic, Vojtěchu Havlíkovi ze Tchořovic, Jiřímu Hájkovi ze Lnář, Františku Chouroví ze Březí, Václavu Loulovi ze Lnář, Václavu Krejzarovi z Rožmitálu, Václavu Machovcovi ze Lnář, Josefu Pintovi ze Březí, Karlu Slavíčkoví ze Tchořovic, Josefu Štěrbovi z Vrbna.

Použitá dokumentace: Kronika obce Tchořovice
Připravil: Karel Krejčí

Úspěchy mladých hasičů ve Tchořovicích

V sobotu 9. 5. vypukl ve Strakonících 8. ročník soutěže Otavský plamínek. S velkým odhodláním a nasazením jsme vybojovali 3. místo v ka-

tegorii starší. Za 14 dní nato se konalo na Pražáku okresní kolo celostátní hry PLAMEN, i zde jsme zabojovali a odvezli si krásné 4. místo. Na jaře se náš kolektiv zúčastnil soutěže 'Požární ochrana očima dětí'. Přes zimu jsme společnými silami vytvořili 3d model požárního útoku CTIF. I tady se podařilo zhodnotit naše úsilí a získali jsme 1. místo v kategorii kolektivních prací.

Pevně věříme, že nás tyto úspěchy nabudí a i nadále v nich budeme pokračovat.

Dětský den

V sobotu 13. 6. se konal ve Tchořovicích dětský den. Děti putovali po trase od Obecního úřadu až na louku pod hrází Dolejšího rybníka a potkávali po své cestě různé pohádkové postavy, které pro ně měli připraveny různé úkoly a samozřejmě i odměny. Na konci cesty na děti čekalo velké překvapení v podobě jízdy na koni pod vedením p. Moniky Jiňové z Jezdecké školy ve Tchořovicích, dále se mohly děti svést v traktoru, chytat obří bubliny a v neposlední řadě si každé z dětí našlo pomocí hledacího zařízení svůj vlastní sladký poklad schovaný v trávě.

Na konec si každý s chutí ještě opekla buřta nebo se mohl vycákat v kádi s vodou. A i přestože nám během akce trochu zapršelo, tak všichni odcházeli s úsměvem, spokojením a s plnými břichy. A to bylo pro nás největší odměnou. Děkuje všem, co se na této akci podíleli.

Tchořovičtí raftáci na Ohři

Plný autobus vodáckých nadšenců se po loňské Vltavě vypravil sjiždět tentokrát řeku Ohři. Vodnímu dobrodružství předcházely velké přípravy – plánování trasy a výroba originálních triček, tentokrát s motivem tchoře. I přes tropické počasí teklo poměrně vody dost a všichni si to moc užili. Takže příští plavbě ať je kdekoliv AHOJ, AHOJ, AHOJ.

Martina Čadková

Dětský maškarní bál

SDH Velká Turná uspořádal v sobotu 21. března Dětský maškarní bál v sále Hospody Na Rozhrání ve Velké Turné.

Pro děti bylo připraveno spoustu sladkostí a odpoledne plné her, soutěží a muziky. Do přípravy výzdoby sálu se zapojili i ti nejmenší. Všichni přítomní si odpoledne užili.

Stavění májky v obci

Jako již tradičně, postavili sousedé v obci Velká Turná dne 30. dubna v podvečer májku na návsi obce. Ještě než se setmělo, byla upálena největší turenská čarodějnice.

Starosta SDH Ing. Zobal slavnostně zasadil
Lípu svobody

Pokládání věnců u pomníku padlých hrdinů

7. května v předvečer ukončení II. světové války provedl SDH obce Velká Turná a SDH obce Osek, slavnostní zasazení lípy svobody u kapličky sv. Jana Nepomuckého na návsi obce Velká Turná. Poté byl položen věnec u pomníku padlých hrdinů v I. a II. světové válce.

Činnost SDH Velká Turná

Jarní činnost SDH Velká Turná byla zaměřena na přípravu oslav 110let od svého založení. Na pravidelných schůzích sboru bylo jednáno o programu oslav, rozdělení činnosti jednotlivých členů a přípravě budovy požární zbrojnice, kde členové sboru provedli opravy štukových omítek s vrchním nátěrem. Dále byly připraveny nové dřevěné police pro výstavu hasičských exponátů. Mimo přípravy oslav prezentoval SDH hasičskou techniku na oslavách 120let založení SDH Osek, které proběhly v sobotu 16. května na fotbalovém hřišti v Oseku. Mimo jiné členové sboru v jarních měsících vyčistili kamenné koryto Rojického potoka, kde následovala odpolední neckyáda a dne 30. května byly uspořádány dětské rybářské závody na Nováku rybníčku.

Oprava budovy požární zbrojnice

Oslavy místních hasičů

Hlavní akcí letošního roku byly oslavy 110let založení SDH Velká Turná, které proběhly v sobotu 4. července od 13:00hod. na návsi obce v místech odpočinkové zóny u dětského a pískového hřiště. Oslavy začali již v pátek 3. července v sále Hospody Na Rozhrání, kde proběhla slavnostní schůze členů sboru a pozvaných hostů. Starosta sboru Ing. Miroslav Zobal vyhodnotil dosavadní činnost sboru a dále bylo předáno ocenění členům sboru za odpracované roky a přínos pro sbor. Přizvaní hosté přednesli své příspěvky a poté následovalo občerstvení a promítání fotografií z činnosti sboru. Hlavní program oslav začal v sobotu 4. července slavnostním pochodem a projevem od 13:00hod. Od 14:00 hod. následoval samotný program oslav, kdy vystoupily mažoretky PREZIOSO Sokol Blatná, Baráčníci Radomyšl, ukáзка hasičského útoku dětí ze Sedlice, předvedení požární techniky hasičů z Předních Ptákovíc, Sedlice, Štěkneš, Radomyšle, Pamětic a domáci. Program zakončila Anežka Turková s ukázkou cvičení s koněm. Od 18:00hod. začala večerní zábava na venkovním parketu kde k tanci a poslechu zahrála místní kapela Talisman-ST Mariana Hausera.

Slavnostní nástup

Projekt zahradou poznání

Obec Velká Turná se v letošním roce zapojila do projektu Zahradou poznání 2013 - 2018, s podporou Města Strakonice v rámci ekologicko-osvětového projektu Putování básnickou krajinou. Jde o vysazení

Provedená výsadba a vytvořené pamětní zastavení

deseti ovocných stromů a vytvoření pamětního zastávkového místa s posezením a připomenutím místní regionální básničky Alžběty Barcalové (1899 Velká Turná-1977 Blatná), která během svého života sepsala 570 básní a 320 balad a veršovaných pověstí. Výsadba a zastávkové místo bylo vytvořeno na milavské vršku, odkud je krásný výhled na obec a na Boubín a Bobík.

Nákup nemovitosti čp. 6

Zastupitelstvo obce Velká Turná odsouhlasilo na svém jarním zasedání nákup nemovitosti čp. 6 (stará hospoda), která je situována v centru odpočinkové zóny v obci Velká Turná u dětského a víceúčelového pískového hřiště vedle Rojického potoka. Obec tuto nemovitost koupila za částku 700.000,- Kč. Jedná se o budovu staré zemědělské usedlosti, ke které byl v roce 1932 přistavěn sál a hospoda. Od této doby byla tato nemovitost využívána jako pohostinství se sálem až do roku 1995, kdy zde byla uspořádána poslední taneční zábava ku příležitosti 90 let od založení SDH Velká Turná. Od té doby byla stavba využívána pouze jako soukromí objekt k bydlení. V září roku 2014 došlo k požáru obytné části budovy a poté nebyl objekt využíván. Obec Velká Turná přepokládá využít část této nemovitosti pro technicko hospodářskou činnost spojenou s chodem obce a další část pro vybudování sociální budovy pro potřebu dětského a sportovního hřiště. Ze samostatné budovy by mělo vyrůst zmiňované zázemí pro sportoviště, kde by byly vybudovány moderní WC s tekoucí vodou a dále jednoduchá kuchyňka využitá při pořádání různých sportovních či kulturně společenských akcí. V neposlední řadě by byla tato sociální budovy využita pro skladové prostory pro možnost uložení technických potřeb pro chod hřišt (síť, branky, lajnovačky, válec ...). Samostatnou kapitolou je část objektu se společenským sálem a příslušenstvím. Tato část by byla rekonstruována jako poslení s využitím právě zmiňovaného sálu a hospody, která nabízí větší prostory pro pořádání tanečních zábav a kulturních akcí než stávající Hospoda Na Rozhrání. Doufáme, že se nám náš záměr podaří a celková rekonstrukce této nemovitosti přispěje ke zkvalitnění kulturního života v obci a opravou se docílí pozvednutí vzhledu centra obce.

Rekreační oblast Milavy

V katastrálním území Obce Velká Turná se rozprostírá rekreační oblast Milavy. V současnosti jsou všichni provozovatelé v rekreační oblasti Milavy připraveni na právě probíhající letní turistickou sezónu 2015. U jednotlivých provozovatelů je možné využít možnost ubytování v chatkách ve stanech, umístění karavanů, mobilheimů a pestrého občerstvení s možností kulturního vyžití. Přijďte si k nám odpočinout. Jednotliví provozovatelé se na Vás těší:

- ATC-Milavy - provozovatel Obec Velká Turná nabízí plochy pro stany karavany, soc. zázemí a restaurace rychlého občerstvení s venkovním posezením.
- Chaty Charvát – nabízí ubytování ve čtyřech čtyřlůžkových chatách a dvou maringotkách.
- Rekreační areál Milavy – Naděžda Čapková - nabízí ubytování v 25 čtyřlůžkových chatkách a dvou srubech, plochy pro stany, karavany, soc. zázemí a restauraci s venkovním posezením.
- Kemp LUHY – Jitka Zobalová - nabízí - ubytování ve 14 čtyřlůžkových

chatkách, v jedné dvouchatě pro šest osob, v bungalovu s 5 pokoji a restauraci se společenským sálem.

- Kemp u Hasičů – Jitka Zobalová - nabízí ubytování v 5 čtyřlůžkových pokojích, plochy pro stany a karavany, soc. zázemí a venkovní restauraci.

Projekt Honky Tonky Ranch ve Velké Turné

V obci Velká Turná právě vzniká projekt Honky Tonky Ranch. Je zaměřen na volnočasové activity s koňmi a chov koní. Majitelkou a vedoucí osobou je Mgr. Anežka Turková.

Jak vznikl project HTR?

“S koňmi pracuji asi 15 let. Za tu dobu jsem získala mnoho zkušeností jak v chovu, tak ve sportu. Úspěšně chovám koně plemene appaloosa a quarter horse. V současné době máme na ranči 15 koní od poníků, hobby koní, chovných klisen, hříbat až po sportovní show koně. K mým největším sportovním úspěchům patří 1. místo na MEC v Maďarsku v roce 2013 v disciplíně Ranch sotring nebo vítězství Mistrovství ČR v rodeu v kategorii ženy v témže roce. Věnuji se tedy hlavně dobytkařským disciplínám. Kromě zkušeností z koňského světa mám pedagogické vzdělání v oboru učitelství odborných uměleckých předmětů.

V poslední době se stále zvětšuje poptávka po aktivitách s koňmi. Jde hlavně o vyjíždky na koních, vzdělávání jezdců, dětské tábory, kroužky, školičky atd.. Také se stále zvětšuje množství koní a s ním nutnost ustájení, obsedání a tréninku koní. Vzhledem k mým zkušenostem, vzdělání i k zázemí, které mám v obci Velká Turná jsem schopna tuto poptávku uspokojit. Za tímto účelem jsem v červu tohoto roku získala licenci cvičitele jezdeckví v Brně, která mi umožňuje tuto činnost legálně provozovat.”

Od srpna tohoto roku bude tedy Honky Tonky Ranch nabízet kompletní nabídku služeb v oboru jezdeckví. Vyjíždky na koních, příměstské tábory pro děti, odpolední kroužky, jezdecké lekce, trénink, utájení a pronájem koní.

Anežka Turková

Výcvik koní

Čeká nás:

- 25. a 26. července 2015 turnaj ve volejbale smíšená družstva 4+2 – pískové kurty ATC-Milavy.
- 1. srpna 2015 turnaj ve volejbale dvojic – pískové kurty ATC-Milavy .
- 22. srpna 2015 rozloučení s prázdninami na pískovém hřišti v obci Velká Turná. Turnaj v nohejbale trojic a táborový oheň pro děti.
- 17. října 2015 posvícenská zábava v sále Hospody Na Rozhrání v obci Velká Turná.

Text a Fotodokumentace
Pavel Šípek, místostarosta obce Velká Turná

Loučení na Obecním úřadě v Záboreň

Jakékoliv loučení není nikdy veselá událost a mnohdy se neobejde bez slziček. Nejinak tomu bylo i 30. června na Obecním úřadě v Záboreň, kde proběhlo loučení hned trojnásobné.

Nejdříve se loučili žáci mateřské školy se svou mateřinkou. Přišli ukázněně se svou paní učitelkou Martinou Řandovou, bylo jich osm: Eliška Lávičková, Tomáš a Patrik Hokrovi, Daniel Grec, Antonín Čadek, Eric Merhaut, Alžběta Kussová a Natálie Merašická. Sotva se trochu porozhlédli, už s nimi šli všichni čerti. Po prázdninách nastoupí do velké školy a to je přeci událost! Pan starosta Václav Kurz se jich zeptal, jestli už mají všichni aktovky, popřál jim, aby se jim ve škole líbilo, aby měli hodné učitele a štěstí na dobré kamarády. Ale také připomněl, aby nezapomněli na svou školku, kde se naučili plno důležitých věcí. Neodpustil si dát jim také pár hádanek, které děti s přehledem uhádly, a hádaná zvířátka byla na světě. Dostaly krásné knížky pro prvňáčky s věnováním, pamětní medaili s logem ZŠ a vrhly se s radostí na připravené občerstvení.

Druhé loučení bylo o poznání smutnější. Loučili se totiž deváťáci, absolventi ZŠ se svou školou. Bylo jich jedenáct: Kristýna Balková, Vít Benedikt, Klára Končelová, Stanislav Kučera, Diana Roshkanyuk, Štěpánka Tannhäuserová, Eva Křivancová, Pavlína Třeštíková, František Honsa, Simona Šourková a Jan Holub. Tady už se to bez slziček a emocí neobešlo. Jak řekl pan starosta, tento den je něčím výjimečný, protknutý zvláštním pocitem radosti a nostalgie zároveň. Tyto pocity se mísí v okamžiku, kdy něco končí a něco nového se začíná. Ve škole zanechali kus života, prožili dobré ale i to horší, které z paměti časem vymizí, na školní léta budou jednou vzpomínat jako na nejšťastnější období života. Vždyť to všichni známe. Jménem obce poděkoval pan starosta všem učitelům, kteří se o ně celých devět let starali, dělali pro ně maximum, předali jim plno vědomostí, dovedností a rad, které využijí v další etapě života. To vše ale už záleží jenom na nich. Popřál jim mnoho úspěchů v dalším studiu, co nejméně překážek a teď hlavně co nejkrásnější prázdniny.

Ředitel školy Václav Špatný na slova pana starosty navázal. Zdůraznil, že on i ostatní učitelé na škole budou rádi, pokud se bývalí žáci budou do školy vracet nejen pro pomoc a radu, ale i jen tak, ukázat se a sdělit, jak se jim daří. Největší chloubou zábořské školy pak samozřejmě bude, pokud se dobře uplatní na svých vybraných školách a působištích. Jak s oblibou připomíná pan ředitel vždy všem absolventům: „Dovedli jsme vás ke studáncům, podali hrníček, pít už musíte sami.“

Nejhorší to však měla třídní učitelka Eva Bradáčová. Při jejím proslovu už slzeli snad všichni. *Cituji: „Bylo jednou jedenáct dětí, roztomilých, nevinných a čistých duší, které každého poslouchaly, skvěle se učily a nikdy se spolu nehádaly ... Kdybychom měli opakovat literární žánry, byl by tohle začátek pohádky nebo možná, ve vašem případě, spíš science-fiction. Ale život je jedno velké pódium a žánry se v něm střídají. Každý z vás je jiný herec, ale všichni jste právě dohráli jedno velké představení. Je čas se uklonit, pořádně si odpočinout a v září nastoupit na novou scénu. Já za sebe, ale určitě mohu mluvit za všechny vyučující*

naší a hlavně vaší základní školy, bych vám chtěla do těch dalších životních her popřát úžasné publikum, které vás bude odměňovat potleskem, správnou náповědu, která přispěchá na pomoc, když vy sami si zrovna nebudete pamatovat svůj text a hlavně chuť a sílu studovat nové hry. Pamatujte si, že to nejcennější, co můžete v životě mít, je blízký člověk – kamarád, rodič, sourozenec nebo přítel. Chovejte se proto k lidem kolem sebe tak, jak byste chtěli, aby se oni chovali k vám. Protože nezáleží tolik na tom, kolik toho znáte nebo víte, ale jací jste uvnitř. Vězte, že jste všichni úžasné, jedinečné a okouzující bytosti. Nenechte si nikým namluvit nic jiného. Mějte

své cíle a sny, plňte si je a netrapte se tím, co nemůžete změnit. Věřím, že v životě dokážete spoustu velkých věcí. Jsem vděčná za to, že jsem na okamžik mohla být součástí vašich životů, a připomínám vám, že tady nejen já, ale my všichni budeme i nadále pro vás, kdybyste snad někdy potřebovali radu, pomoc nebo jste prostě jen chtěli vidět 'staré známé hodné a milé učitele a učitelky ze Zábोří'. Jak říká jedno staré arabské přísloví: „Když ses narodil, plakal jsi, a všichni kolem tebe se usmívali. Žij tak, aby až budeš umírat, ostatní plakali a ty ses mohl smát.“ Nebo jak říká já: „Zavřete klapačky a užijte si skvělý prázdniny!!!“ - *konec citace*.

Ale to ještě není všechno. Poslední loučení bylo s paní učitelkou Marií Vokrojovou, která odchází do důchodu a působila na zábořské škole od roku 1975, tedy celých čtyřicet let. Když jí pan starosta předával za obec kytici, její reakce byla jasná. Nečekala to. Dojetím nemohla mluvit, pro slzy neviděla. Ale i přesto dokázala sdělit, že si vždy přála, aby se jí povedlo to, co někdejšímu řediteli zábořské školy, za jehož působení do školy nastupovala, Emanuelu Kulovanému: zábořská škola byla jeho jedinou štací. Povedlo se jí to. Učila i moje dcery. Když si jako malé hrály na učitelku, měly její znělý hlas natolik odposlouchaný, že jsem měla dojem, že mají paní učitelku v pokojíčku. Našla se ve svém povolání a bude podle potřeby své škole pomáhat i nadále. Devátákům popřála, aby jednou chodili do práce tak rádi jako ona. Nebyl prý jediný den, kdy by se do práce netěšila! Tak Maruško, přejeme ti do toho důchodu hlavně hodně zdraví! A vám, budoucím prvňáčkům a bývalým devátákům ty nejkrásnější prázdniny!

Jaroslava Vodičková

Pouťové posezení pod lípou 4. 7. 2015

I když tropické teploty prvního červencového víkendu lákaly všechny spíše k vodě, pozvání na odpolední pouťové posezení ani v takovém vedru mnozí zábořští či přespolní neodmítli. Vždyť pod stínem lípy za obecním úřadem bylo nakonec velmi příjemně, hrálo se, zpívalo, povídalo - nechybělo vychlazené pivo a nealko včetně různých míchaných nápojů, zmrzlina, ani malá sprcha zavlažující povětšinou jen trávník a nožky dětí. A kdo přeci jen neodolal - grilované maso, klobásky či bramboráky na doplnění energie také nechyběly. Program byl nabitý skvělými vystoupeními - od pásma dětí a záčků místní mateřské a základní školy až po večerní taneční zábavu s kapelou Receptor - každý si mohl najít to, co

ho potěšilo. Program pouťového odpoledne byl tentokrát mimořádně bohatý. Jako vždy začínaly děti z naší mateřské a základní školy. Ti nejmenší vytvořili na parketu pomyslné akvárium, pouštěly bubliny, čeřily vodu a dělaly ryby. Byli všichni jako vždy

Lenka Špílerová a její čtyřnohý šampion

roztomilí, přesvědčiví a snaživí. Jejich starší kamarádi měli nacvičené pásmo na Svěrákovy písničky a i v tom vedru tančili jako o život. Školní program zakončily osmačky, které si samy připravily a nacvičily taneční vystoupení a s chutí se předvedly. Rodiče přišli podpořit své šikovné děti, děti naopak byly nadšené z vystoupení Lenky Špílerové s králíky – nikoliv z klobouku, ale z Mistrovství Evropy v Králičím hopu. Babičky a dědečkové pobrukovali s Mladou dudáckou kapelou ze Strakonice a obdivovali mrštné prstíky na akordeonech Mgr. Martina Škanty a Ondřeje Šimsy. Pan učitel Ondru chválil, vždyť získal v různých soutěžích výborná umístění a z celostátního kola přivezl dokonce druhé místo. Nejoblíbenější bývají taneční vystoupení, s Kraselovskými karamelkami si

jistě přišli na své ti, kdo milují Pomádu či je nepohorší „víc než odhalený kotníček“ při kankánu. Neotřelý smysl pro humor a nadání pro synchronizovaný pohyb předvedly ženy TJ ZD Zábोří – číslo s názvem Black and White bylo dokonalé a chvilkami obecenstvo netušilo, či je bílá a či černá noha... V předvečer své vánoční vystoupení v kostele připomněly Cover Ladies pod vedením Radky Smíškové, nádherné hlasy zněly překrásně nejen v chrámu, ale i na pódiu pod lípou. Pak už parket patřil taneční zábavě – z horkého večera se vytrvalci protančili až do vlahého rána.

Pouť se vydařila, není jednoduché takovou akci zajistit. Program byl nabitý, žízni ani hladem netrpěl nikdo, vše klaplo tak, jak mělo. Poděkování patří všem, kteří se na organizaci a hladkém průběhu akce podíleli, i všem těm, kteří přišli a bavili se.

Jitka Říhová, Jaroslava Vodičková

SDH Zábोří

A aby toho nebylo na jeden prodloužený sváteční víkend málo, ze sobotní pouťové zábavy pod lípou se na druhý den Zábोřáci přesunuli na louku u Bratronic, kde se konalo cvičení v požárním sportu v rámci oslav 110. výročí založení SDH Bratronic. SDH Zábोří tentokrát reprezentovala dvě družstva - děti a muži. Děti byly opravdu rychlé a jejich čas 26:46 stačil na krásné druhé místo. Chlapi už se pomalu s časem 26:63 chystali na stupně vítězů, ale bohužel poslední startující Lažánky je odsunuly do „bramborové“ pozice. Extrémní vedra sužovala soutěžící i fandý po celé odpoledne, a tak se hasilo nejen na terče. Servis občerstvení byl skvělý a žízeň Zábोřáci uhasili na jedničku!

Před startem

Družstvo dětí

Ocenit všechny, kdo se v jakékoliv dobrovolné aktivitě věnují dětem i reprezentaci obce, je samozřejmostí. Aktivní spolky, tj. hasiči a sportovci, se u nás v podstatě prolínají, a tak jim všem v dalších kláních držíme palce.

Foto a text: Jitka Říhová

Po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamyšlenou

Ladislav Stehlík, velký obdivovatel a milovník jihočeské krajiny a jeho tři knihy Zemí zamyšlenou nás zaujaly natolik, že jsme se rozhodli podniknout etapové putování po jeho stopách. A tak 28. března se vydalo 20 turistů na první etapu putování Po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamyšlenou. Trasa vedla z Bělčic směrem na Újezdec, kolem rybníku Luh do Záhrobí, Vratečín zpět do Bělčic. Počasí k nám bylo přívětivé, a tak celá první etapa proběhla v pohodě a dobré náladě. Na bělčickém náměstí jsme se dohodli, že druhou etapu půjdeme 30. května pod brdskými lesy.

30. května 2015 pokračovalo putování Zemí za-

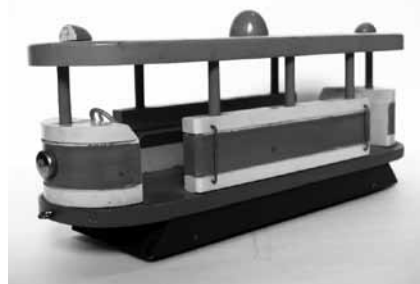

myšlenou druhou etapou krajem kolem Rožmitálu pod Třemšínem. Ze Starého Rožmitálu jsme se vydali po zelené turistické značce k Sobenskému rybníku a potom přes les Likvice do Nepomuka, kde se nad námi stahovaly černé dešťové mraky. Díky jednomu chalupáři jsme našli azyl v jeho domku a zároveň i výborné občerstvení. Po dešti nás cesta vedla přes les Piár do Bukové a Věšína, jehož spodní částí jsme prošli kolem rybníku Obžera zpět do jižní části Starého Rožmitálu, do cvokařského muzea a pak k dopravním prostředkům. Třetí etapa bude opět následovat Ladislava Stehlíka kolem Březnice.

Za TK Blamiš Vladimír Vildt

Historie hraček

S hračkami si děti hrají už od pravěku. Při archeologických výzkumech byla na našem území nalezena chraštítko z pálené hlíny z mladší doby kamenné. Z antiky známe egyptské, řecké a římské hračky. Také ve středověku se vyráběly hračky a malí princové, princezny i potomci vysoké šlechty si hráli s miniaturními hrady, výbavou pokojů a skvostně zdobenými figurkami. Chlapci měli k dispozici brnění na svou míru a k tomu patřičné zbraně. V 17. století vznikají první dílny na výrobu hraček. Hračky se začínají vyrábět v malých sériích. K panenkám bylo možné si koupit domečky zařízené přesnými kopiemi nábytku a kuchyňského nádobí. Celosvětově proslulé firmy na výrobu hraček začínají vznikat v 19. století v Německu. Tyto hračky se k nám intenzivně dovážely a výrazně ovlivňovaly české výrobce. U nás začaly vznikat první velké továrny na výrobu hraček až na konci 30. let 20. století. K proslulým výrobcům patřily firmy Merkur, Blank, Schowanek a Hamiro. Kromě velkých podniků existovalo kolem stovky menších firem. Za 2. světové války byla výroba hraček utlumována z důvodů nedostatku surovin a kvalifikovaných dělníků, ale nikdy neustala zcela. Po roce 1948 nastala velká vlna znárodnování, začalo seskupování podniků a koncentrace výroby, vznikala výrobní družstva. Přibližně od roku 1960 začala v Československu velkovýroba levných hraček, které byly v širokém sortimentu dostupné všem vrstvám obyvatelstva. Po roce 1989 nastaly ve výrobě hraček velké změny a mnoho výrobců z ekonomických důvodů změnilo sortiment anebo dokonce zkrachovalo.

Z tiskové zprávy Muzea Středního Pootaví

Muzeum Středního Pootaví Strakonice

V Zámecké galerii je připravena výstava hraček strakonického sběratele Jiřího Urbánka. Výstava přiláká nejen děti, ale i dospělé, kteří si jistě rádi připomenou hračky svého mládí. Výstavu si lze prohlédnout až do 30. srpna.

Otevřeno:

PO - PÁ 9:00 - 12:00 a 13:00 - 17:00 h., SO 9:00 - 12:00 h., NE a svátky 13:00 - 17:00 h. Vstupné dobrovolné

Chanovice

Kulturní a společenské akce v létě 2015 v Obci Chanovice

-31. července – pátek, „*Prof. Štěpán Rak spolu se synem Janem Matějem a kytara*“, od 18.00 hodin, kytarový recitál významného českého hudebníka a jeho syna, zámecký areál (Obec Chanovice,

Panoráma)

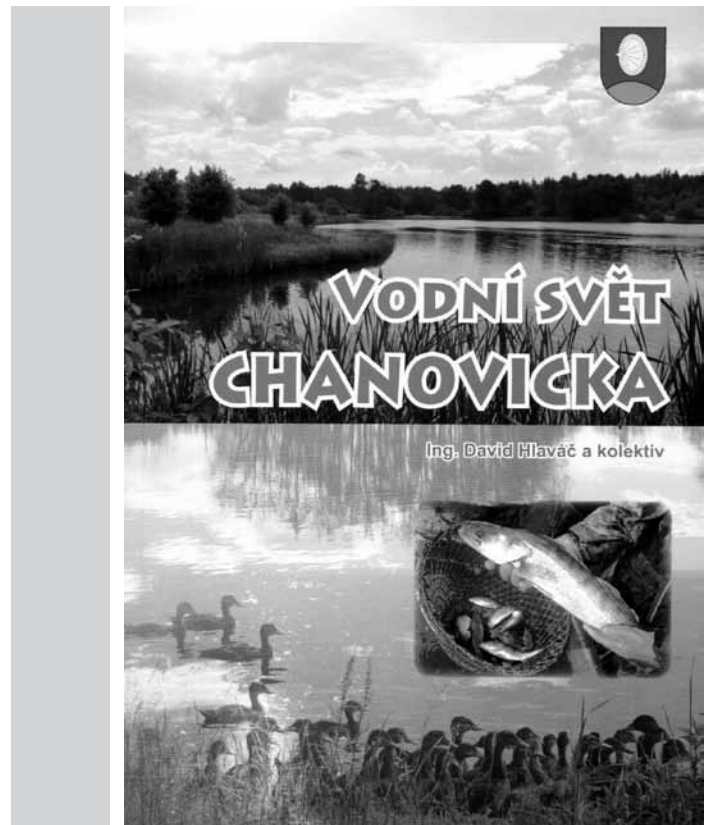
- **1. srpna – sobota**, „*Fotograf Radovan Kodera – Krajinou Josefa Váchala*“, zámecký areál, výstava bude do 28. 9. 2015 (Obec Chanovice)
- **8. srpna – sobota**, „*Memoriál L. Duchoně*“, od 13.00 hodin, cvičiště v Defurových Lažanech, hasičská soutěž, následně veselice s hudbou (SDH Defurovy Lažany)
- **22. srpna – sobota**, „*BONI AMICI*“, od 18.00 hodin, koncert středověké hudby plzeňské hudební skupiny, zámecký areál (Obec Chanovice, Panoráma)
- **29. srpna – sobota**, „*M. Nostitz Quartet*“, od 18.00 hodin, koncert významného hudebního tělesa, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)
- **20. září – neděle**, „*Chanovická pouť*“, tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další (Obec Chanovice, místní instituce a spolky)
- **26. a 27. září – víkend**, „*Všestranné zkoušky ohařů a malých plemen*“, zahájení v 9.00 hodin u zámku, oba dny průběžně lovecká chata Mysliveckého sdružení Chanovice a okolí (Myslivecké sdružení Chanovice)
- **1. října – čtvrtek**, „*Virtuální univerzita třetího věku*“, zahájení zimního semestru, vzdělávací program pro seniory (přihlášení účastníci VU3V, ČZU Praha, ZŠ a MŠ Chanovice, Obec Chanovice)
- **3. října – sobota**, „*Den místní potraviny - Zabijačkové hody*“, od 10.00 do 17.00 hodin, tradiční potravinářský den ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)
- **3. října – sobota**, „*MALÍŘÁK 1*“, od 13.00 hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISSŽ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 12. 2015 (ISSŽ v Plzni, Obec Chanovice)

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz

Internet: www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

V informačním centru v Chanovicích si můžete zakoupit mj. knihy s regionální tematikou, novou publikaci je Vodní svět Chanovicka.

JAPI FOTO

japifoto.blogspot.cz

Objednejte si svatební focení včas!

Martina Ředinová

777 62 50 80

japifoto@seznam.cz

Blatná

Služby pro Váš domov

Nemáte někoho, kdo je ochoten pomoci:

- ⇒ nařezat a nasekat dřevo,
- ⇒ přidělat poličku,
- ⇒ vyměnit žárovku,
- ⇒ posekat zahradu,
- ⇒ ostříhat živý plot
- ⇒ a další drobné opravy a služby?

Jsem připraven Vám pomoci.

Volejte: **603 817 450**

Cukrárna Kavárna *Segafredo*

V Blatné – firma Anna Fišerová

PŘIJME

PRODAVAČKY

Měsíční příjem od 14 000 ÷ 16 000,- Kč

- Nevyučené v oboru zaučíme.
- Možnost ubytování na dvoulůžkovém pokoji s vlastním sociál. zázemím. Po delší vzájemné spolupráci možnost užívání služebního bytu 1+0.
- Při špatné dostupnosti do zaměstnání možnost svozu.
- Přijímáme brigádnice pro letní provoz a víkendy, tj. na SO a NE.
- Možnost přivýdělku na vedlejší pracovní poměr.

Kontakt: Anna Fišerová osobně, nebo na tel.: 602 659 545

ČESKÁ BETONÁRNA BEZ ZAHRANIČNÍHO KAPITÁLU

- transportbeton
- průmyslové podlahy
- čerpání betonu
- písek a drtě do betonu

NABETON!

S NÁMI SE DOMLUVÍTE...

certifikované betonárny Mačkov a Blatná
kapacita vlastních domíchávačů: 40 m³

provozní doba: pondělí - pátek 7 - 16 hodin,
sobota 7 - 12 hodin
dispečink: provozovna MAČKOV
Mačkov 63, 388 01 Blatná
tel./fax: 383 423 577
jednatel: 603 242 710
alfabeton@volny.cz www.alfabeton.cz

dispečer: 603 116 284

HONKY TONKY RANCH

VELKÁ TURNÁ

NABÍZÍME: dětské kroužky
dětské tábory
vyjížděky na koních
jezdecké lekce
aktivity s koňmi pro děti
ustájení a trénink koní

tel.: 774 862 070
www.honkytonky.cz
honkytonkyranch@seznam.cz

LARIX-TOZ
VÝROBA ZE DŘEVA

LARIX-TOZ, s.r.o.
DŘEVOVÝROBA, TRUHLÁŘSTVÍ
VÝROBCE NÁBYTKU, OBALŮ, HRAČEK

HLEDÁ NOVÉ ZAMĚSTNANCE:

TRUHLÁŘ S PRAXÍ

(pro zakázkovou výrobu nábytku)

TRUHLÁŘ ABSOLVENT

(pro zakázkovou a sériovou výrobu)

OBSLUHA CNC STROJE

(obsluha stroje a práce v dřevovýrobě)

Nabízíme práci v jednosměnném provozu ve stabilní firmě
Pracoviště: LARIX-TOZ, s.r.o. Kadov 5, 387 33 Kadov
Kontakt: 725 056 095 info@larix-toz.cz www.larix-toz.cz

Větrík pracuje

Když tak Větrík postupně poznával život ve městě i na venkově, všiml si, že děti chodí do školy. „Aha, to bude něco jako školka, tam si asi hrají zase ty větší děti,“ říkal si. Dnes nakoukl otevřeným oknem do jedné třídy a uviděl, že si děti nehrají, ale že se něco učí. Měl docela štěstí, děti zrovna počítaly a to ho zajímalo, chtěl se to už konečně dozvědět, co to znamená sto, a také jak se počítá, když je něčeho víc než deset. Teď uslyšel deset, dvacet, třicet a vzpomněl si, že mu to říkal i ten velký pavouk v parku. Ale pozor, pavouk po třicet řekl sto, ale Větrík tu ve škole uslyšel po třicet ještě čtyřicet. Venku bylo hezky, Větrík se chvíli díval z okna a nedával pozor, co se říkalo dál. Tak mu uteklo, že se říkalo padesát a šedesát, uteklo mu i jedenáct a dvanáct. Nakonec vylétl ven a říkal si, že už vlastně všecko umí. „To je přece jasné,“ přeríkával si. „po po čtyři-cet přijde pět-cet, šest-cet až po deset-cet, tak to už umím.“ Ale uměl to špatně, vidíte. Tak je tomu vždycky, že když je někdo ve škole nepozorný, pak toho ani moc neumí.

Ale snad Větríka trochu omlouvá, že to byly samé znalosti pro lidi a ne pro větríky. Náš Větrík znovu litoval, že větríky nemají školu a vzpomněl si, jak by to bylo bývalo pěkné, když se narodil a neuměl foukat, kdyby ho to tehdy ve větríkovské škole naučili.

Teď nějaké děti vyběhly ze školy. Když je Větríček chvíli pozoroval, tak zjistil, že všechny nejsou jen hodné a klidné, ale že některé dělají i různé legrácky a neplechy a že se přitom smějí. Právě ty neplechy se dnes nějak Větríkovi zalíbily, to víte, byl ještě hodně mladý a nerozumný. A tak si řekl, že také zkusí trochu vyvádět, aby se všichni smáli.

Začal tak, že na ulici jednomu staršímu pánovi sfoukl s hlavy klobouk, to bude legrace, jak za ním poběží! Ale co to? Vždyť ten pán se vůbec nezasmál! Někdo mu klobouk podal a řekl: „Pozor pane na klobouk,

dnes nějak řádí hloupý vítr.“

„Já přece nejsem hloupý, dělám jen legraci,“ durdil se Větrík. Pak děvčátkům nadzvedával sukénky, ale ta děvčátka nejen že se nesmála, ale hlasitě ječela a protestovala, co si to ten neslušný větrík dovoluje.

„Tak udělám ještě třetí pokus,“ rozhodl se Větrík, nabral hrst prachu a vhodil jej mezi hosty na předzahrádce u cukrárny. Jejda, to byla mela! Hosté se zlobili, nechtěli už dál ty svoje dobroty jíst a že půjdou z takové zaprášené předzahrádky pryč a nebudou nic platit..

Větrík docela zarmoutilo, že se jeho legrácky neujal a že dokonce lidem ubližoval, a vzpomněl si, jak se zájčkům líbilo, když si s nimi hrál a čechal jim kožíšky. Tu uviděl, že obláčky, jejda, plují po obloze nějak rychle, kdo je to nese?

Náhle se shora ozval hlas: „Provádíš jen samé hlouposti, už by ses měl začít učit dělat něco užitečného, trochu pracovat!“

„Kdo jsi? A co je to pracovat?“

„Já jsem Vítr. Tak poleť se mnou a já ti to ukážu.“

Větrík na to byl hodně zvědavý a tak se přidal k Větrovi. Letěli, letěli, až se ocitli u vysokých kopců. Tam Vítr ukázal na pět věží s vrtulemi a Větrík poučoval: „Vidíš? Já teď budu s těmi vrtulemi točit, to je práce, ale mě hrozně baví, jak se to točí a jak to vrní.“

„A k čemu to točení je?“

„Lidé tím něco vyrábějí, není to však vidět, protože se to schovává do drátů, ale na konci to vyleze jako světlo,“ sděloval své poznatky Vítr.

„Můžu si to také zkusit?“

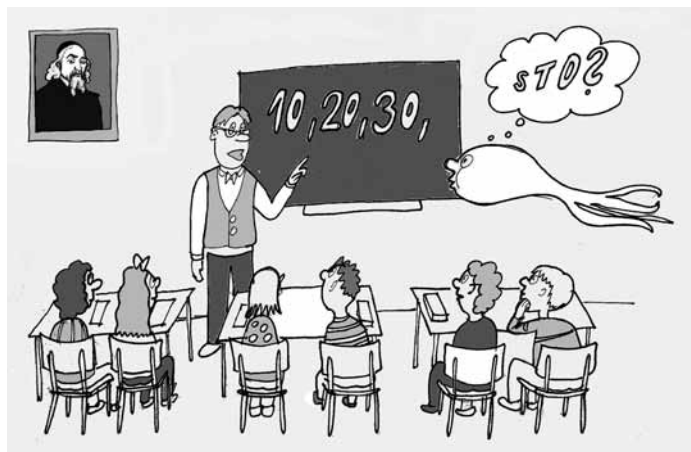
„Dobře, já si vezmu na starost tyto čtyři vrtule a ty támhleto jednu, zkus si to, ať víš, co je to pracovat,“ dodal Vítr, začal točit svými čtyřmi vrtulemi. A jak tak pracoval, tak si přitom ještě zpíval.

Větrík se opřel do své vrtule: „Fúú, fúúú, fúúú.“ Ale vrtule se točit nechtěla, jen se trochu pohupovala.

Vítr ho chvíli pozoroval a pak Větríkovi radil: „Víš Větríku, každou práci je třeba se naučit, a také, jak ji zvládnout co nejlépe. Lidí tomu prý říkali fortel.“

„Ale jak mám jít na tu vrtuli, když se nechce hýbat?“

„Tu je to zrovna docela jednoduché, nesmíš foukat fúúú, fúúú, ale fiúúú,

fiúúú.“

No toto! Větrík ten nový způsob foukání chvíli zkoušel – a šlo to! Když začal své fiúúú, fiúúú, fiúúú, vrtule se pohnula nejprve trochu neochotně, ale Větrík se nedal a vrtule nakonec poslechla a točila se skoro stejně rychle jako ty čtyři vrtule Větrovy. Všechny hlasitě bzučely, to bzučení se neslo do krajiny. Větrík si přitom uvědomil, že umí přenášet nejen vůně, ale také zvuky. Jestlipak se to lidem líbí? Tak pracovali až do večera, kdy je přišel vystřídat jakýsi Vietor.

„Větre, dělat lidem světlo, to byla pěkná práce,“ radoval se Větrík, „nauč mě ještě nějakou další práci, prosím.“

„Já teď nemůžu, čeká mě ještě něco jiného. Ty si zalet' odpočinout a já se zase někdy ukážu,“ slíbil Vítr.

Větrík odletěl domů a celou noc se mu zdálo, že točí vrtuli.

A co vy, umíte už také pracovat? Příště to začne pěkně, ale pak zažije Větrík něco hrozného.

Stanislav Trávníček

Ilustrace: Jaroslava Palzerová

Vážení čtenáři,

Tajenky sudoku v poslední vydání SOBáčka s č. 44 byly opět různé: lehká verze – je to jasné (č. v 1. ř. 386257419), středně těžká verze – chceme mír č. v 1. ř. 281579643), těžká verze – ne válčení č. v 1. ř. 714852639). Výherci: Marie Kocourková, Horčápsko č.p.2; Zdeňka Nováková, Blatná; Marie Vonášková, Újezdec. Uvedené úspěšné luštitelky si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do středy 9. září 2015, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 45 zašlete tajenku a první řádek čísel z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do středy 9. září 2015.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka opět připravil Stanislav Trávníček z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

6		4		7	1			3
2	5				9	4		6
	7			2				8
	1	6			8	2		5
8			5	4				7
5			9	1		3		
	3		6	5			2	8
1		2		8				4

1 = A, 2 = Á, 3 = B, 4 = T, 5 = N,
6 = E, 7 = S, 8 = L, 9 = K

Středně těžká:

				1		4	7	
1	8		5				9	2
		4			3			8
				5			1	
9	4		6		8			
				8		3		6
8		5	9					
				7	6	4		5

1 = T, 2 = I, 3 = U, 4 = L, 5 = T,
6 = K, 7 = S, 8 = R, 9 = A

Těžká verze:

			2		7	1		
1		7		3		6		
	5	3		8				
				7				6
				6	4		9	8
3				9			7	
	6			7	2			
8							6	1

1 = I, 2 = U, 3 = Ř, 4 = A, 5 = J,
6 = T, 7 = E, 8 = H, 9 = P

Blatensko SOBě. 45. číslo vyšlo v pátek 24.7.2015 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník IX. Poslední číslo vyšlo v březnu 2015. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 4.9.2015. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 7200 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**